

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

62. vuosikerta

9. joulukuuta 2019

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2089, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen, EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ja vertailuarvojen kestävyteen liittyvien tietojen antamisen osalta ⁽¹⁾ 17

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/2090, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse tapauksista, joissa epäillään tai todetaan, ettei ole noudatettu unionin sääntöjä, joita sovelletaan eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden taikka kiellettyjen tai muiden kuin sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden käyttöön tai jäämiin ⁽¹⁾ 28
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2091, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2197 muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten läheisesti keskenään korreloivien valuuttojen osalta ⁽¹⁾ ... 38
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2092, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa 42
- ★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2093, annettu 29 päivänä marraskuuta 2019, asetuksen (EY) N:o 333/2007 muuttamisesta 3-monoklooripropaani-1,2-diolin (3-MCPD) rasvahappoesterien, glysidyyliirasvahappoesterien, perkloraaatin ja akryyliamidin määrittämisen osalta ⁽¹⁾ 96

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2094, annettu 29 päivänä marraskuuta 2019, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden benfluraliini, dimoksistribiini, fluatsinami, flutolaniili ja mankotsepi, mekopropi-P, mepikvatti, metiraami, oksamylyli ja pyraklostrobiini hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä ⁽¹⁾** 102
- ★ **KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/2095, annettu 29 päivänä marraskuuta 2019, Puolan vuonna 2019 käytettävissä olevan merilohen kalastuskiintiön alentaminen vuoden 2018 liikakalastuksen vuoksi** 105

PÄÄTÖKSET

- ★ **POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS (YUTP) 2019/2096, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, EU:n operaation komentajan nimittämisestä Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevaan Euroopan unionin sotilasoperaatioon (EUTM Mali) ja päätöksen (YUTP) 2019/948 (EUTM MALI/2/2019) kumoamisesta** 108
- ★ **Neuvoston päätös (EU) 2019/2097, annettu 2 päivänä joulukuuta 2019, alueiden komitean yhden jäsenen ja yhden varajäsenen, joita Romania on ehdottanut, nimeämisestä** 110
- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/2098, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, tilapäisistä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetysten kohdalla, jotka ovat peräisin unionista ja palaavat unioniin jonkin kolmannen maan evättyä niiltä pääsystä (tiedoksiannettu numerolla C(2019) 8092) ⁽¹⁾** 111

Oikaisuja

- ★ **Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetusta) (EUVL L 095, 7.4.2017)** 114

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/2088,**annettu 27 päivänä marraskuuta 2019,****kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi 25 päivänä syyskuuta 2015 uuden maailmanlaajuisen kestävä kehityksen kehityksen eli Agenda 2030 -toimintaohjelman, jäljempänä 'Agenda 2030 -toimintaohjelma', jonka ytimessä ovat kestävä kehityksen tavoitteet. Komission 22 päivänä marraskuuta 2016 antamassa tiedonannossa "Seuraavat toimet Euroopan kestävä tulevaisuuden varmistamiseksi" liitetään kestävä kehityksen tavoitteet unionin politiikkakehykseen sen varmistamiseksi, että kaikissa unionin toimissa ja toimintapolitiikkaa koskeissa aloitteissa sekä unionin sisällä että maailmanlaajuisesti otetaan kestävä kehityksen tavoitteet huomioon heti alusta alkaen. Neuvoston 20 päivänä kesäkuuta 2017 antamissa päätelmissä vahvistettiin, että unioni ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön Agenda 2030 -toimintaohjelman täysipainoisella, johdonmukaisella, kattavalla, yhdennetyllä ja tehokkaalla tavalla tiiviissä yhteistyössä kumppaneiden ja muiden sidosryhmien kanssa.
- (2) Siirtyminen vähähiiliseen, kestävämpään ja resurssitehokkaaseen kiertotalouteen kestävä kehityksen tavoitteiden mukaisesti on keskeinen tekijä unionin talouden pitkän aikavälin kilpailukyvyyn varmistamisessa. Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyllä Pariisin sopimuksella, jäljempänä 'Pariisin sopimus', jonka unioni hyväksyi 5 päivänä lokakuuta 2016 ⁽³⁾ ja joka tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016, pyritään torjumaan ilmastonmuutosta muun muassa varmistamalla, että rahoitusvirrat tukevat vähän kasvihuonekaasupäästöjä tuottavaa ja ilmastonmuutoksen kestävä kehitystä.
- (3) Jotta voidaan saavuttaa Pariisin sopimuksen tavoitteet ja vähentää merkittävästi ilmastonmuutoksen aiheuttamia riskejä ja vaikutuksia, maailmanlaajuisena tavoitteena olisi oltava maapallon keskilämpötilan nousun pitäminen selvästi alle 2 celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkiminen toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 97.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. marraskuuta 2019.

⁽³⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2009/65/EY⁽⁴⁾, 2009/138/EY⁽⁵⁾, 2011/61/EU⁽⁶⁾, 2013/36/EU⁽⁷⁾, 2014/65/EU⁽⁸⁾, (EU) 2016/97⁽⁹⁾, (EU) 2016/2341⁽¹⁰⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 345/2013⁽¹¹⁾, (EU) N:o 346/2013⁽¹²⁾, (EU) 2015/760⁽¹³⁾ ja (EU) 2019/1238⁽¹⁴⁾ yhteinen tavoite on helpottaa siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten, jäljempänä 'yhteissijoitusyritykset', luottolaitosten, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien, jäljempänä 'vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat', jotka hoitavat tai markkinoivat vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja, eurooppalaiset pitkäaikaissijoitusrahastot mukaan lukien, vakuutusyritysten, sijoituspalveluyritysten, vakuutusedustajien, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten, jäljempänä 'lisäeläkelaitokset', vaatimukset täyttävien riskipääomarahastojen hoitajien, vaatimukset täyttävien yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien, ja yleiseurooppalaisten yksilöllisten eläketuotteiden, jäljempänä 'PEPP', tarjoajien toiminnan aloittamista ja jatkamista. Mainituilla direktiiveillä ja asetuksilla yhdenmukaistetaan lopullisten sijoittajien suojaa ja varmistetaan, että niiden saatavilla on helpommin monenlaisia rahoitustuotteita sekä säädetään samalla säännöistä, joiden avulla lopulliset sijoittajat voivat tehdä tietoon perustuvia sijoituspäätöksiä.
- (5) Tietojen antaminen lopullisille sijoittajille kestävyysriskien ottamisesta huomioon, haitallisten kestävyysvaikutusten ottamisesta huomioon, kestävästä sijoitustavoitteista tai ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien edistämiseksi sijoituksiin liittyvässä päätöksenteossa ja neuvontamenettelyissä ei ole riittävän kehittyynyttä, koska tällaiseen tietojen antamiseen ei vielä sovelleta yhdenmukaistettuja vaatimuksia.
- (6) Se, että rahoitusneuvojat, joiden palveluksessa on vähemmän kuin kolme työntekijää, on jätetty tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, ei saisi vaikuttaa direktiivien 2014/65/EU ja (EU) 2016/97 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön määräysten soveltamiseen eikä etenkin sijoitus- ja vakuutusneuvontaa koskeviin sääntöihin. Vaikka tällaisilla rahoitusneuvojilla ei ole tämän asetuksen mukaista tiedonantovelvollisuutta, niiden on tämän vuoksi neuvontamenettelyissään otettava huomioon ja laskettava mukaan kestävyysriskit.
- (7) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien yhteisöjen olisi toimintansa luonteesta riippuen noudatettava finanssimarkkinatoimijoita koskevia sääntöjä, jos ne valmistavat rahoitustuotteita, ja noudatettava rahoitusneuvoja koskevia sääntöjä, jos ne tarjoavat sijoitusneuvontaa tai vakuutusneuvontaa. Näin ollen tilanteissa, joissa tällaiset yhteisöt toteuttavat samanaikaisesti sekä finanssimarkkinatoimijoiden että rahoitusneuvojen toimia, tällaiset yhteisöt olisi katsottava finanssimarkkinatoimijoiksi, jos tällaiset yhteisöt toimivat rahoitustuotteiden kehittäjien ominaisuudessa, mukaan lukien salkunhoidon tarjoaminen, ja rahoitusneuvojiksi, jos ne tarjoavat sijoitusneuvontaa tai vakuutusneuvontaa.
- (8) Koska unionia koettelevat lisääntyvässä määrin ilmastonmuutoksen katastrofaaliset ja ennakoimattomat seuraukset, resurssien ehtyminen ja muut kestävyteen liittyvät kysymykset, tarvitaan pikaisia toimia pääoman mobilisoimiseksi paitsi julkisten politiikkatoimien myös rahoituspalvelusektorin avulla. Finanssimarkkinatoimijoilta ja rahoitusneuvojilta olisi tämän vuoksi edellytettävä, että ne antavat yksityiskohtaiset tiedot toimintatavoistaan, jotka koskevat kestävyysriskien ottamista huomioon ja haitallisten kestävyysvaikutusten ottamista huomioon.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutus-toiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/97, annettu 20 päivänä tammikuuta 2016, vakuutusten tarjoamisesta (EUVL L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2341, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 354, 23.12.2016, s. 37).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 346/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneista rahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 18).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/760, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, eurooppalaisista pitkäaikaissijoitusrahastoista (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 98).

⁽¹⁴⁾ Euroopan ja parlamentin asetus (EU) 2019/1238, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, yleiseurooppalaisesta yksilöllisestä eläketuotteesta (PEPP) (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 1).

- (9) Koska unionissa ei ole yhdenmukaistettuja sääntöjä, jotka koskisivat kestävyyyteen liittyvien tietojen antamista lopullisille sijoittajille, on todennäköistä, että kansallisella tasolla otetaan jatkossakin käyttöön erilaisia toimenpiteitä ja eri rahoituspalvelusektoreiden erilaiset toimintatavat saattavat jatkua. Tällaiset erilaiset toimenpiteet ja toimintatavat aiheuttaisivat tiedonantovaatimusten merkittävien eroavuuksien vuoksi edelleen merkittäviä kilpailun vääristymiä. Lisäksi rinnakkain kehittyvät, kaupallisiin prioriteetteihin perustuvat markkinaperusteiset käytännöt, jotka tuottavat eriäviä tuloksia, lisäävät tällä hetkellä markkinoiden pirstaloitumista ja saattavat jopa entisestään lisätä sisämarkkinoiden toiminnan tehottomuutta tulevaisuudessa. Erilaiset tiedonantovaatimukset ja markkinaperusteiset käytännöt vaikeuttavat suuresti eri rahoitustuotteiden vertailua, luovat epätasapuoliset toimintaedellytykset tällaisten tuotteiden välille ja jakelukanavien välille ja muodostavat uusia esteitä sisämarkkinoiden toiminnalle. Tällaiset erot voisivat myös hämmäntää lopullisia sijoittajia ja vääristää niiden sijoituspäätöksiä. Pariisin sopimuksen noudattamisen varmistamisessa on olemassa riski, että jäsenvaltiot toteuttavat toisistaan poikkeavia kansallisia toimenpiteitä, jotka voivat luoda esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja haitata finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojien toimintaa. Koska avoimuuteen liittyviä yhdenmukaistettuja sääntöjä ei ole, lopullisten sijoittajien on myös vaikea verrata tehokkaasti eri jäsenvaltioiden erilaisia rahoitustuotteita niiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvien riskien ja kestävien sijoitustavoitteiden osalta. Sen vuoksi on tarpeen puuttua sisämarkkinoiden toimintaa haittaaviin olemassa oleviin esteisiin ja tehostaa rahoitustuotteiden vertailukelpoisuutta todennäköisten uusien esteiden välttämiseksi.
- (10) Tämän asetuksen tavoitteena on vähentää päämiehen ja edustajan välisessä suhteessa esiintyvää informaation epäsymmetriaa, joka liittyy kestävyysriskien huomioon ottamiseen, haitallisten kestävyysvaikutusten huomioon ottamiseen, ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävä sijoittamisen edistämiseen edellyttämällä, että finanssimarkkinatoimijat ja rahoitusneuvojat antavat lopullisille sijoittajille tietoja ennen sopimuksen tekemistä ja jatkuvasti silloin, kun ne toimivat näiden lopullisten sijoittajien (päämiehet) edustajina.
- (11) Tällä asetuksella täydennetään tiedonantovaatimuksia, joista säädetään direktiiveissä 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ja asetuksissa (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013, (EU) 2015/760, (EU) 2019/1238 sekä henkilökohtaisia ja yksilöllisiä eläketuotteita koskevassa kansallisessa lainsäädännössä. Tämän asetuksen noudattamisen asianmukaisen ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi tukeuduttava kyseisten sääntöjen nojalla jo nimettyihin toimivaltaisiin viranomaisiin.
- (12) Tässä asetuksessa säilytetään finanssimarkkinatoimijoille ja rahoitusneuvojille asetetut vaatimukset, joiden mukaan näiden on toimittava lopullisten sijoittajien etujen mukaisesti, muun muassa vaatimus noudattaa riittävää asianmukaista huolellisuutta (due diligence) ennen sijoituksen tekemistä, kuten direktiiveissä 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ja asetuksissa (EU) N:o 345/2013 ja (EU) N:o 346/2013 sekä henkilökohtaisia ja yksilöllisiä eläketuotteita koskevassa kansallisessa lainsäädännössä säädetään. Kyseisten sääntöjen mukaisten tehtäviensä suorittamiseksi finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojien olisi otettava prosesseissaan, asianmukaisen huolellisuuden prosessit, huomioon paitsi kaikki asiaankuuluvat rahoitusriskit myös kaikki asiaankuuluvat kestävyysriskit mukaan lukien, joilla voi olla kielteinen aineellinen vaikutus sijoituksen tai neuvon taloudelliseen tuottoon ja heidän olisi arvioitava tällaisia riskejä jatkuvasti. Finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojien olisi sen vuoksi täsmennettävä toimintaperiaatteissaan, miten ne ottavat kyseiset riskit huomioon, ja julkaistava nämä toimintaperiaatteet.
- (13) Tässä asetuksessa edellytetään, että vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa sijoitusneuvontaa tai vakuutusneuvontaa tarjoavat finanssimarkkinatoimijat ja rahoitusneuvojat julkaisevat kestävyysriskien huomioon ottamista koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet ja varmistavat tällaiseen huomioon ottamiseen liittyvän avoimuuden, riippumatta rahoitustuotteiden rakenteesta ja kohdemarkkinasta.
- (14) Kestävyysriskillä tarkoitetaan ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla kielteinen aineellinen vaikutus sijoituksen arvoon, kuten täsmennetään alakohtaisessa lainsäädännössä, erityisesti direktiiveissä 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 tai niiden nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja teknisissä sääntelystandardeissa.
- (15) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ja asetusten (EU) No345/2013 ja (EU) No 346/2013 sekä henkilökohtaisia ja yksilöllisiä eläketuotteita koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisiin riskien huomioon ottamista koskeviin sääntöihin, muun muassa asiaankuuluviin sovellettaviin oikeasuhteisuutta koskeviin perusteisiin, joita ovat esimerkiksi koko,

sisäinen organisaatio sekä kyseisen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus. Tämän asetuksen tavoitteena on lisätä avoimuutta siihen, miten finanssimarkkinatoimijat ja rahoitusneuvojat ottavat kestävyysriskit huomioon sijoituspäätöksissään sekä sijoitus- tai vakuutusneuvonnassaan. Jos kestävyysriskien arviointi johtaa päätelmään, että rahoitustuotteen kannalta merkityksellisinä pidettyjä kestävyysriskejä ei ole olemassa, syyt tälle johtopäätökselle olisi selitettävä. Jos arviointi johtaa päätelmään, jonka mukaan kyseiset riskit ovat merkityksellisiä, olisi ilmoitettava joko laadullisesti tai määrällisesti ilmaistuna, missä määrin kyseiset kestävyysriskit voisivat vaikuttaa rahoitustuotteen tuottoon. Finanssimarkkinatoimijoiden laatimat arviot kestävyysriskeistä ja niihin liittyvät ennen sopimuksen tekemistä annettavat tiedot olisi otettava huomioon tiedoissa, jotka rahoitusneuvojat antavat ennen sopimuksen tekemistä. Rahoitusneuvojen olisi ennen neuvonnan antamista ilmoitettava, miten ne ottavat kestävyysriskit huomioon valitessaan lopullisille sijoittajille esiteltävää rahoitustuotetta, riippumatta lopullisten sijoittajien kestävyysmieltyyksistä. Tämä ei saisi vaikuttaa direktiivien 2014/65/EU ja (EU) 2016/97 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetun kansallisen lainsäädännön määräysten soveltamiseen, erityisesti niiden finanssimarkkinatoimijoille ja rahoitusneuvojille asetettujen veloitteiden osalta, jotka koskevat tuotehallintaa, soveltuvuuden ja asianmukaisuuden arviointia ja vaatimusten ja tarpeiden määrittelyä.

- (16) Sijoituspäätökset ja -neuvonta saattavat aiheuttaa tai edistää kielteisiä, aineellisia tai todennäköisesti toteutuvia aineellisia vaikutuksia kestävyystekijöihin tai olla näihin vaikutuksiin suoraan yhteydessä.
- (17) Jotta varmistetaan, että tätä asetusta sovelletaan johdonmukaisesti ja yhdenmukaisesti, on tarpeen vahvistaa yhdenmukainen "kestävien sijoitusten" määritelmä, jonka mukaan sijoitusten kohteena olevat yritykset noudattavat hyviä hallintotapoja ja ennalta varautumisen "ei merkittävää haittaa" -periaatetta siten, ettei ympäristöön eikä yhteiskuntaan liittyvää tavoitetta vahingoiteta merkittävästi.
- (18) Kun finanssimarkkinatoimijat ottavat huomioon sijoituspäätösten pääasialliset, aineelliset tai todennäköisesti toteutuvat aineelliset haitalliset vaikutukset kestävyystekijöihin ottaen samalla asianmukaisesti huomioon kokonsa, toimintansa luonteen ja laajuuden ja saataville asettamiensa rahoitustuotteiden lajit, niiden olisi sisällytettävä prosesseihinsa, myös asianmukaisen huolellisuuden prosesseihinsa, menettelyt pääasiallisten haitallisten vaikutusten ottamiseksi huomioon asiaankuuluvien taloudellisten riskien ja asiaankuuluvien kestävyysriskien ohella. Tällaisia menettelyjä koskevissa tiedoissa voitaisiin kuvailla, miten finanssimarkkinatoimijat täyttävät kestävyteen liittyvät omaisuusneuvonnan tavoitteensa tai muut osakkeenomistajuuteen liittyvät sitoumukset. Finanssimarkkinatoimijoiden olisi sisällytettävä verkkosivustoilleen tiedot näistä menettelyistä ja kuvaukset pääasiallisista haitallisista vaikutuksista. Tämän osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁵⁾ perustetun Euroopan pankkiviranomaisen (EPV), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁶⁾ perustetun Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EIOPA) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁷⁾ perustetun Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) yhteiskomitean, jäljempänä 'yhteiskomitea', sekä finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen olisi otettava huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) laatima vastuulliseen liiketoimintaan liittyvää asianmukaista huolellisuutta koskeva ohjeistus sekä Yhdistyneiden kansakuntien tukemat vastuullisen sijoittamisen periaatteet.
- (19) Kestävyystekijöiden ottaminen huomioon sijoituksia koskevassa päätöksentekoprosesseissa ja neuvontamenettelyissä voi tuottaa hyötyjä myös finanssimarkkinoiden ulkopuolella. Se voi lisätä reaali talouden häiriön sietokykyä ja rahoitusjärjestelmän vakautta. Tällä tavoin se voi viime kädessä vaikuttaa rahoitustuotteiden riski/tuotto-suhteeseen. Näin ollen on olennaisen tärkeää, että finanssimarkkinatoimijat ja rahoitusneuvojat antavat tarvittavat tiedot, jotta lopulliset sijoittajat voivat tehdä tietoon perustuvia sijoituspäätöksiä.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (20) Finanssimarkkinatoimijoiden, jotka ottavat huomioon sijoituspäätösten pääasialliset haitalliset vaikutukset kestävyystekijöihin, olisi annettava kunkin rahoitustuotteen osalta ennen sopimuksen tekemistä annettavissa tiedoissa tiiviissä muodossa laadullisesti tai määrällisesti ilmaistuna tiedot siitä, miten tällaiset vaikutukset huomioidaan sekä ilmoitus siitä, että tiedot pääasiallisista haitallisista vaikutuksista kestävyystekijöihin ovat saatavilla jatkuvassa raportoinnissa. Pääasiallisten haitallisten vaikutusten olisi katsottava tarkoittavan sijoituspäätösten ja -neuvonnan vaikutuksia, joista aiheutuu kielteisiä vaikutuksia kestävyystekijöihin.
- (21) Tähän mennessä on kehitetty kestäviä tuotteita, joiden tavoitetaso vaihtelee. Ennen sopimuksen tekemistä annettavia tietoja ja määräaikaikatsauksissa annettavia tietoja varten on sen vuoksi tarpeen erottaa toisistaan vaatimukset, jotka koskevat toisaalta rahoitustuotteita, jotka edistävät ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviä ominaisuuksia, ja toisaalta rahoitustuotteita, joiden tavoitteena on myönteinen vaikutus ympäristöön ja yhteiskuntaan. Finanssimarkkinatoimijoiden olisi sen vuoksi niiden rahoitustuotteiden osalta, joilla on ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviä ominaisuuksia, ilmoitettava, vastaako kiinnitetty indeksi – kestävyysindeksi tai yleisindeksi – kyseisiä ominaisuuksia ja jos vastaa, millä tavoin, ja jos mitään vertailuarvoa ei ole käytetty, tiedot siitä, miten rahoitustuotteiden kestävyysominaisuudet toteutuvat. Niiden rahoitustuotteiden osalta, joiden tavoitteena on myönteinen vaikutus ympäristöön ja yhteiskuntaan, finanssimarkkinatoimijoiden olisi ilmoitettava, mitä kestävyuden vertailuarvoa ne käyttävät kestävä tuoton mittaamiseen, ja jos mitään vertailuarvoa ei ole käytetty, selitettävä, miten kestävä tavoite saavutetaan. Kyseiset tiedot olisi annettava vuosittain määräaikaikatsauksissa.
- (22) Tämä asetus ei vaikuta direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ja asetusten (EU) N:o 345/2013 ja (EU) N:o 346/2013 tai täytäntöönpanosäädösten ja henkilökohtaisia ja yksilöllisiä eläketuotteita koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisiin finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen henkilöstön palkitsemista tai tuottavuuden arviointia koskeviin sääntöihin, mukaan lukien mutta ei pelkästään asiaankuuluviin sovellettaviin oikeasuhteisuutta koskeviin perusteisiin, joita ovat esimerkiksi koko, sisäinen organisaatio sekä kyseisen toiminnan luonne, laajuus ja monitahoisuus. On kuitenkin aiheellista laadullisessa ja määrällisessä mielessä lisätä finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen palkitsemisjärjestelmien avoimuutta niiden sijoitus- tai vakuutusneuvonnassa, millä edistetään moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa kestävyysriskien osalta, samaan aikaan kun palkitsemisjärjestelmän rakenne ei kannusta liialliseen riskinottoon kestävyysriskien osalta ja on kytketty riskipainotettuun tuottoon.
- (23) Jotta voidaan parantaa avoimuutta ja antaa tietoa lopullisille sijoittajille, olisi säänneltävä tietojen saantia siitä, miten finanssimarkkinatoimijat ottavat huomioon aineelliset tai todennäköisesti toteutuvat aineelliset asiaankuuluvat kestävyysriskit sijoituksia koskevissa päätöksentekoprosesseissaan, mukaan lukien tällaisten prosessien organisatoriset, riskinhallintaan liittyvät ja hallinnolliset näkökohdat, sekä miten rahoitusneuvojat ottavat ne huomioon neuvontamenettelyissään edellyttämällä, että kyseiset yhteisöt ylläpitävät tiiviissä muodossa tiedot kyseisistä toimintatavoista verkkosivustoillaan.
- (24) Tämänhetkisissä unionin oikeudessa asetetuissa tiedonantovaatimuksissa ei edellytetä kaikkien niiden tarpeellisten tietojen antamista, joiden perusteella lopulliset sijoittajat saavat asianmukaiset tiedot kestävyysten liittyvästä vaikutuksesta sijoituksissaan sellaisiin rahoitustuotteisiin, joilla on ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviä ominaisuuksia, tai sellaisten rahoitustuotteiden kautta, joilla pyritään kestävyystavoitteisiin. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa tarkemmat ja standardisoidut tällaisia sijoituksia koskevat tiedonantovaatimukset. Esimerkiksi kestävyysten liittyvästä rahoitustuotteiden kokonaisvaikutuksesta olisi raportoitava säännöllisesti käyttämällä kunkin valitun kestävä sijoitustavoitteen mittaamiseen soveltuvia indikaattoreita. Jos vertailuarvoksi on nimetty tietty indeksi, mainitut tiedot olisi annettava sekä kyseisen nimetyn indeksin että yleisen markkinaindeksin osalta vertailun mahdollistamiseksi. Jos yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajat asettavat saataville tietoja tietyn rahaston tavoitteena olevasta myönteisestä yhteiskunnallisesta vaikutuksesta, saavutetuista yhteiskunnallisista kokonaistuloksista ja asetuksen (EU) N:o 346/2013 mukaisesti käytetyistä menetelmistä, ne voisivat käyttää tällaisia tietoja soveltuvin osin tässä asetuksessa tarkoitettujen tietojen antamiseen.
- (25) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/34/EU⁽¹⁸⁾ säädetään avoimuusvelvoitteista, jotka koskevat muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnissa ympäristöön, yhteiskuntaan ja yhtiön hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään liittyviä seikkoja. Kyseisessä direktiivissä edellytetty muoto ja esitystapa eivät kuitenkaan aina sovellu suoraan finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen käyttöön lopullisten sijoittajien kanssa toimittaessa. Finanssimarkkinatoimijoilla ja rahoitusneuvojilla olisi oltava mahdollisuus käyttää tämän asetuksen soveltamiseksi soveltuvin osin mainitun direktiivin mukaisissa toimintakertomuksissa ja muita kuin taloudellisia tietoja koskevissa selvityksissä annettavia tietoja.

⁽¹⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (26) Jotta voidaan varmistaa finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen verkkosivustoilla julkistettavien tietojen luotettavuus, tällaiset tiedot olisi pidettävä ajan tasalla ja kaikista tällaisten tietojen tarkistamisista ja muutoksista olisi esitettävä selkeä selvitys.
- (27) Vaikka tätä asetusta ei sovelletakaan asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 soveltamisalaan kuuluviin kansallisiin sosiaaliturvajärjestelmiin, ottaen huomioon, että jäsenvaltiot avaavat yhä enemmän sosiaaliturvajärjestelmiinsä kuuluvien pakollisten eläkejärjestelmien hallinnoinnin osia finanssimarkkinatoimijoille tai muille yksityisoikeudellisille yhteisöille, ja koska tällaiset järjestelmät ovat alttiita kestävyysriskeille ja saattavat ottaa huomioon haitallisia kestävyysvaikutuksia, edistää ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviä ominaisuuksia tai pyrkiä kestäviin sijoituksiin, jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tätä asetusta tällaisiin järjestelmiin informaation epäsymmetrian vähentämiseksi.
- (28) Tässä asetuksessa ei saisi estää jäsenvaltiota hyväksymästä tai pitämästä voimassa tiukempia säännöksiä ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevien toimintapolitiikkojen julkaisemisesta ja kestävyysriskejä koskevien lisätietojen antamisesta lopullisille sijoittajille edellyttäen, että niiden finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen, joihin kyseisiä säännöksiä sovelletaan, päätoimipaikka on sen alueella. Tällaiset säännökset eivät saisi kuitenkaan haitata tämän asetuksen tehokasta soveltamista tai sen tavoitteiden saavuttamista.
- (29) Direktiivin (EU) 2016/2341 nojalla ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten edellytetään jo soveltavan hallintoon ja riskienhallintaan liittyviä sääntöjä niiden sijoituspäätöksiin ja riskinarviointeihin jatkuvuuden ja säännönmukaisuuden varmistamiseksi. Sijoituspäätökset ja asiaankuuluvien riskien, mukaan lukien ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit, arviointi olisi tehtävä niin, että varmistetaan ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten jäsenten ja edunsaajien etujen noudattaminen. EIOPAn olisi annettava suuntaviivat, joissa täsmennetään, miten ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten tekemissä sijoituspäätöksissä ja riskinarvioinneissa on otettava huomioon kyseisen direktiivin mukaiset ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit.
- (30) EPV:lle, EIOPalle ja ESMalle, jäljempänä yhdessä 'Euroopan valvontaviranomaiset', olisi annettava valta laatia yhteiskomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään edelleen asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti sopimuksen tekemistä edeltävissä asiakirjoissa, vuosikertomuksissa ja finanssimarkkinatoimijoiden verkkosivustoilla annettavien, ilmastoon ja muuhun ympäristöön liittyviä haitallisia vaikutuksia, yhteiskuntaan ja työntekijöihin liittyviä asioita, ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan liittyviä asioita koskevia kestävyysindikaattoreita koskevien tietojen sisältöä, menetelmiä ja esitystapaa sekä täsmennetään ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitustavoitteiden edistämistä koskevien tietojen esitystapa ja sisältö. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä nämä tekniset sääntelystandardit delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
- (31) Euroopan valvontaviranomaisille olisi annettava valta laatia yhteiskomitean välityksellä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitusten edistämisen vakioesitystavan vahvistamiseksi markkinointiviestinnässä. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit täytäntöönpanosäädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan ja asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.
- (32) Koska vuosikertomuksissa lähtökohtaisesti kootaan yhteen koko kalenterivuoden liiketoiminnan tulokset, tällaisten kertomusten avoimuusvaatimuksia koskevia tämän asetuksen säännöksiä ei olisi sovellettava ennen 1 päivää tammikuuta 2022.
- (33) Tässä asetuksessa esitetyillä tiedonantosäännöillä olisi täydennettävä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 ja (EU) 2016/2341 ja asetusten (EU) N:o 345/2013, (EU) N:o 346/2013, (EU) 2015/760 ja (EU) 2019/1238 säännöksiä.
- (34) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat lopullisten sijoittajien suojan vahvistaminen ja niille annettavien tietojen parantaminen, myös lopullisten sijoittajien rajat ylittävien hankintojen osalta, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla, koska on tarpeen vahvistaa yhdenmukaiset tiedonantovaatimukset. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaistetut avoimuussäännöt, joita finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen on sovellettava kestävyysriskien ottamisessa huomioon ja haitallisten kestävyysvaikutusten ottamisessa huomioon prosesseissaan sekä rahoitustuotteita koskevien kestävyteen liittyvien tietojen antamisessa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'finanssimarkkinatoimijalla':
 - a) vakuutusmuotoisen sijoitustuotteen saataville asettava vakuutusyrittäjä;
 - b) salkunhoitoa tarjoavaa sijoituspalveluyritystä;
 - c) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta;
 - d) eläketuotteen kehittäjä;
 - e) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa;
 - f) yleiseurooppalaisen yksilöllisen eläketuotteen (PEPP) tarjoajaa;
 - g) vaatimukset täyttävän riskipääomarahaston hoitajaa, joka on rekisteröity asetuksen (EU) N:o 345/2013 14 artiklan mukaisesti;
 - h) vaatimukset täyttävän yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneen rahaston hoitajaa, joka on rekisteröity asetuksen (EU) N:o 346/2013 15 artiklan mukaisesti;
 - i) yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiötä; tai
 - j) salkunhoitoa tarjoavaa luottolaitosta;
- 2) 'vakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 18 artiklan mukaisesti toimiluvan saanutta vakuutusyrittäjä;
- 3) 'vakuutusmuotoisella sijoitustuotteella':
 - a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1286/2014 ⁽¹⁹⁾ 4 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä vakuutusmuotoista sijoitustuotetta; tai
 - b) ammattimaisen sijoittajan saataville asetettua vakuutustuotetta, johon sisältyy maturiteetti- tai takaisinostoarvo ja jossa markkinoiden vaihtelu vaikuttaa suoraan tai välillisesti koko maturiteetti- tai takaisinostoarvoon tai sen osaan;
- 4) 'vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajalla' direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa;
- 5) 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;
- 6) 'salkunhoidolla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 8 alakohdassa määriteltyä salkunhoitoa;
- 7) 'ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavalla laitoksella' tai 'lisäeläkelaitoksella' direktiivin (EU) 2016/2341 9 artiklan mukaisesti hyväksyttyä tai rekisteröityä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta, lukuun ottamatta laitosta, jonka osalta jäsenvaltio on päättänyt soveltaa kyseisen direktiivin 5 artiklaa tai laitosta, joka hallinnoi eläkejärjestelmiä, joilla on yhteensä alle 15 jäsentä;

⁽¹⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1286/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, vähittäismarkkinoille tarkoitettuja paketoituja ja vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita (PRIIP-tuotteita) koskevista avaintietoasiakirjoista (EUVL L 352, 9.12.2014, s. 1).

- 8) 'eläketuotteella':
 - a) asetuksen (EU) N:o 1286/2014 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettua eläketuotetta; tai
 - b) asetuksen (EU) N:o 1286/2014 2 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitettua yksilöllistä eläketuotetta;
- 9) 'yleiseurooppalaisella yksilöllisellä eläketuotteella' tai 'PEPP-tuotteella' asetuksen (EU) 2019/1238 2 artiklan 2 alakohdassa tarkoitettua tuotetta;
- 10) 'yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöllä':
 - a) direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä rahastoyhtiötä; tai
 - b) sijoitusyhtiötä, jolle on myönnetty toimilupa direktiivin 2009/65/EY mukaisesti ja joka ei ole nimennyt hoitajakseen mainitun direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä;
- 11) 'rahoitusneuvojalla':
 - a) vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusneuvontaa tarjoavaa vakuutusedustajaa;
 - b) vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusneuvontaa tarjoavaa vakuutusyritystä;
 - c) sijoitusneuvontaa tarjoavaa luottolaitosta;
 - d) sijoitusneuvontaa tarjoavaa sijoituspalveluyritystä;
 - e) direktiivin 2011/61/EU 6 artiklan 4 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaista sijoitusneuvontaa tarjoavaa vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajaa; tai
 - f) direktiivin 2009/65/EY 6 artiklan 3 kohdan b alakohdan i alakohdan mukaista sijoitusneuvontaa tarjoavaa yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiötä;
- 12) 'rahoitustuotteella':
 - a) tämän artiklan 6 alakohdan mukaisesti hoidettua salkkua;
 - b) vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;
 - c) vakuutusmuotoista sijoitustuotetta;
 - d) eläketuotetta;
 - e) eläkejärjestelmää;
 - f) yhteissijoitusyritystä; tai
 - g) PEPP-tuotetta;
- 13) 'vaihtoehtoisella sijoitusrahastolla' direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;
- 14) 'eläkejärjestelmällä' direktiivin (EU) 2016/2341 6 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä eläkejärjestelmää;
- 15) 'siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä' tai 'yhteissijoitusyrityksellä' direktiivin 2009/65/EY 5 artiklan mukaisen luvan saanutta yritystä;
- 16) 'sijoitusneuvonnalla' direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyä sijoitusneuvontaa;
- 17) 'kestävällä sijoituksella' taloudelliseen toimintaan kohdistuvaa sijoitusta, joka edistää ympäristötavoitetta kuten tavoitetta, jota mitataan esimerkiksi keskeisimmillä resurssitehokkuuden indikaattoreilla, jotka koskevat energian, uusiutuvan energian, raaka-aineiden sekä veden ja maan käyttöä, jätteen syntymistä ja kasvihuonekaasupäästöjä tai luonnon monimuotoisuuteen kohdistuvaa vaikutusta ja kiertotaloutta, tai taloudelliseen toimintaan kohdistuvaa sijoitusta, joka edistää yhteiskunnallista tavoitetta, ja etenkin sijoitusta, joka edistää eriarvoisuuden torjuntaa tai joka edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta, yhteiskuntaan integroitumista ja työmarkkinasuhteita, tai sijoitusta inhimilliseen pääomaan tai taloudellisesti tai sosiaalisesti heikommassa asemassa oleviin yhteisöihin, edellyttäen, että tällaiset sijoitukset eivät aiheuta merkittävää haittaa yhdellekään edellä mainituista tavoitteista ja että sijoitusten kohdeyhtiöt noudattavat hyviä hallintotapoja, etenkin toimivien hallintorakenteiden, työntekijöihin nähden ylläpidettyjen suhteiden, henkilöstön palkitsemisen ja verosäännösten noudattamisen osalta;
- 18) 'ammattimaisella sijoittajalla' asiakasta, joka täyttää direktiivin 2014/65/EU liitteessä II vahvistetut perusteet;
- 19) 'vähittäissijoittajalla' sijoittajaa, joka ei ole ammattimainen sijoittaja;
- 20) 'vakuutusedustajalla' direktiivin (EU) 2016/97 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä vakuutusedustajaa;

- 21) 'vakuutusneuvonnalla' direktiivin (EU) 2016/97 2 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä neuvontaa;
- 22) 'kestävyyriskillä' ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla sijoituksen arvoon tosiasiallinen tai mahdollinen kielteinen olennainen vaikutus;
- 23) 'eurooppalaisella pitkäaikaissijoitusrahastolla' rahastoa, jolle on myönnetty toimilupa asetuksen (EU) 2015/760 6 artiklan mukaisesti;
- 24) 'kestävyystekijöillä' ympäristöön, yhteiskuntaan ja työntekijöihin liittyviä asioita, ihmisoikeuksien kunnioittamista sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan liittyviä asioita.

3 artikla

Kestävyyriskihin liittyvien toimintaperiaatteiden avoimuus

1. Finanssimarkkinatoimijoiden on julkaistava verkkosivustoillaan tiedot toimintaperiaatteistaan, joita sovelletaan kestävyyriskien huomioon ottamiseen niiden sijoituksia koskevassa päätöksentekoprosessissa.
2. Rahoitusneuvojen on julkaistava verkkosivustoillaan tiedot toimintaperiaatteistaan, joita sovelletaan kestävyyriskien huomioon ottamiseen niiden sijoitusneuvonnassa tai vakuutusneuvonnassa.

4 artikla

Haitallisten kestävyysvaikutusten avoimuus yhteisön tasolla

1. Finanssimarkkinatoimijoiden on julkaistava ja ylläpidettävä verkkosivustoillaan:
 - a) kun ne ottavat huomioon sijoituspäätösten pääasialliset haitalliset vaikutukset kestävyystekijöihin, ilmoitus asianmukaisen huolellisuuden toimintaperiaatteista näiden vaikutusten osalta, ottaen asianmukaisesti huomioon kokonsa, toimintansa luonteen ja laajuuden ja niiden saataville asettamien rahoitustuotteiden lajit; tai
 - b) kun ne eivät ota huomioon sijoituspäätösten haitallisia vaikutuksia kestävyystekijöihin, selkeät syyt siihen, miksi ne eivät tee näin, mukaan lukien tarvittaessa tiedot siitä, aikovatko ne ottaa huomioon tällaiset haitalliset vaikutukset ja jos aikovat, milloin.
2. Finanssimarkkinatoimijoiden on sisällytettävä 1 kohdan a alakohdan mukaisesti annettaviin tietoihin vähintään seuraavat seikat:
 - a) tiedot pääasiallisten haitallisten kestävyysvaikutusten ja -indikaattorien tunnistamisesta ja priorisointia koskevista toimintaperiaatteistaan;
 - b) kuvaus pääasiallisista haitallisista kestävyysvaikutuksista sekä niihin liittyvistä toteutetuista tai tarvittaessa suunnitelluista toimista;
 - c) lyhyet yhteenvedot direktiivin 2007/36/EY 3 g artiklan mukaisista vaikuttamispolitiikoista, jos kyseistä artiklaa sovelletaan;
 - d) viittaus vastuulliseen liiketoimintaan liittyvien käytännösääntöjen ja asianmukaista huolellisuutta ja raportointia koskevien kansainvälisesti tunnustettujen standardien noudattamiseen ja tarvittaessa Pariisin sopimuksen tavoitteisiin mukautumisen asteeseen.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, finanssimarkkinatoimijoiden, joilla ylittyy tilinpäätöspäivinä raja-arvo, jonka mukaan niiden työntekijämäärä tilivuoden aikana on keskimäärin 500, on 30 päivästä kesäkuuta 2021 alkaen julkaistava ja ylläpidettävä verkkosivustoillaan ilmoitus asianmukaisen huolellisuuden toimintaperiaatteistaan niihin pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin nähden, joita sijoituspäätöksillä on kestävyystekijöihin. Kyseiseen ilmoitukseen on sisällyttävä vähintään 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.
4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, finanssimarkkinatoimijoiden, jotka ovat emoyrityksiä direktiivin 2013/34/EU 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettussa suuressa konsernissa, jolla konsernin lukujen perusteella ylittyy sen tilinpäätöspäivänä raja-arvo, jonka mukaan sen työntekijämäärä tilivuoden aikana on keskimäärin 500, on 30 päivästä kesäkuuta 2021 alkaen julkaistava ja ylläpidettävä verkkosivustoillaan ilmoitus asianmukaisen huolellisuuden toimintaperiaatteistaan niihin pääasiallisiin haitallisiin vaikutuksiin nähden, joita sijoituspäätöksillä on kestävyystekijöihin. Kyseiseen ilmoitukseen on sisällyttävä vähintään 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

5. Rahoitusneuvojen on julkaistava ja ylläpidettävä verkkosivustoillaan:
- tiedot siitä, ottavatko ne huomioon sijoitusneuvonnassaan tai vakuutusneuvonnassaan pääasialliset haitalliset vaikutukset kestävyystekijöihin, ottaen asianmukaisesti huomioon kokonsa, toimintansa luonteen ja laajuuden ja niiden rahoitustuotteiden lajit, joista ne antavat neuvontaa; tai
 - tiedot siitä, miksi ne eivät ota huomioon sijoituspäätösten haitallisia vaikutuksia kestävyystekijöihin sijoitusneuvonnassaan tai vakuutusneuvonnassaan ja tarvittaessa tiedot siitä, aikovatko ne ottaa huomioon tällaiset haitalliset vaikutukset ja jos aikovat, milloin.
6. Euroopan valvontaviranomaiset laativat viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2020 yhteiskomitean välityksellä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti teknisten sääntelystandardien luonnokset tämän artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisällöstä, menetelmistä ja esitystavasta ilmastoon liittyviä haitallisia vaikutuksia ja muuhun ympäristöön liittyviä haitallisia vaikutuksia koskevien kestävyysindikaattoreiden osalta.

Euroopan valvontaviranomaiset pyytävät tarvittaessa apua Euroopan ympäristökeskukselta ja Euroopan komission yhteiseltä tutkimuskeskukselta.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Euroopan valvontaviranomaiset laativat viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2021 yhteiskomitean välityksellä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti teknisten sääntelystandardien luonnokset tämän artiklan 1–5 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisällöstä, menetelmistä ja esitystavasta yhteiskuntaan ja työntekijöihin liittyvien asioiden, ihmisoikeuksien kunnioittamisen sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan liittyvien asioiden alan haitallisia vaikutuksia koskevien kestävyysindikaattoreiden osalta.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Palkitsemispolitiikkojen avoimuus kestävyysriskien huomioonottamisen osalta

- Finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen on sisällytettävä palkitsemispolitiikkoihinsa tiedot siitä, miten nämä politiikat ovat johdonmukaisia kestävyysriskien huomioon ottamisen kanssa, ja julkaistava nämä tiedot verkkosivustoillaan.
- Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on sisällytettävä palkitsemispolitiikkoihin, jotka finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen on vahvistettava ja joita niiden on ylläpidettävä alakohtaisen lainsäädännön, erityisesti direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 ja (EU) 2016/2341 mukaisesti.

6 artikla

Kestävyysriskien huomioon ottamisen avoimuus

- Finanssimarkkinatoimijoiden on sisällytettävä ennen sopimuksen tekemistä annettaviin tietoihin kuvaukset seuraavista:
 - tapa, jolla kestävyysriskit on otettu huomioon niiden sijoituspäätöksissä; ja
 - niiden vaikutusten arvioinnin tulokset, joita kestävyysriskit todennäköisesti aiheuttavat niiden saataville asettamien rahoitustuotteiden tuottoon.

Jos finanssimarkkinatoimijat eivät katso kestävyysriskien olevan merkityksellisiä, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin kuvauksiin on sisällytettävä selkeä ja tiivis selvitys syistä siihen.

- Rahoitusneuvojen on sisällytettävä ennen sopimuksen tekemistä annettaviin tietoihin kuvaukset seuraavista:
 - tapa, jolla kestävyysriskit on otettu huomioon niiden sijoitusneuvonnassa tai vakuutusneuvonnassa; ja
 - niiden vaikutusten arvioinnin tulos, joita kestävyysriskit todennäköisesti aiheuttavat niiden rahoitustuotteiden tuottoon, joista ne antavat neuvontaa.

Jos rahoitusneuvojat eivät katso kestävyysriskien olevan merkityksellisiä, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin kuvauksiin on sisällytettävä selkeä ja tiivis selvitys syistä siihen.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava seuraavalla tavalla:
- vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien osalta direktiivin 2011/61/EU 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sijoittajille annettavien tietojen puitteissa;
 - vakuutusyritysten osalta direktiivin 2009/138/EY 185 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen annettavien tietojen puitteissa tai tarpeen mukaan direktiivin (EU) 2016/97 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten osalta direktiivin (EU) 2016/2341 41 artiklassa tarkoitettujen annettavien tietojen puitteissa;
 - vaatimukset täyttävien riskipääomarahastojen hoitajien osalta asetuksen (EU) N:o 345/2013 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen annettavien tietojen puitteissa;
 - vaatimukset täyttävien yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien osalta asetuksen (EU) N:o 346/2013 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen annettavien tietojen puitteissa;
 - eläketuotteiden kehittäjien osalta kirjallisesti hyvissä ajoin ennen kuin eläketuotetta koskeva sopimus sitoo vähittäissijoittajaa;
 - yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöiden osalta direktiivin 2009/65/EY 69 artiklassa tarkoitettussa esitteessä;
 - salkunhoitoa tai sijoitusneuvontaa tarjoavien sijoituspalveluyritysten osalta direktiivin 2014/65/EU 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - salkunhoitoa tai sijoitusneuvontaa tarjoavien luottolaitosten osalta direktiivin 2014/65/EU 24 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusneuvontaa tarjoavien vakuutusdustajien ja vakuutusyritysten osalta sekä markkinoiden vaihtelulle alttiita eläketuotteita koskevaa vakuutusneuvontaa tarjoavien vakuutusdustajien osalta direktiivin (EU) 2016/97 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - eurooppalaisia pitkäaikaissijoitusrahastoja hoitavien vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien osalta asetuksen (EU) 2015/760 23 artiklassa tarkoitettussa tarjousesitteessä;
 - PEPP-tarjoajien osalta asetuksen (EU) 2019/1238 26 artiklassa tarkoitettussa PEPP-avaintietoasiakirjassa.

7 artikla

Haitallisten kestävyysvaikutusten avoimuus rahoitustuotteiden tasolla

1. Kun finanssimarkkinatoimija soveltaa 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tai 4 artiklan 3 tai 4 kohtaa, 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin annettaviin tietoihin on viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2022 sisällytettävä kunkin rahoitustuotteen osalta seuraavat seikat:

- selkeä ja perusteltu selvitys siitä, otetaanko rahoitustuotteessa huomioon pääasialliset haitalliset vaikutukset kestävyystekijöihin, ja jos otetaan, miten;
- ilmoitus siitä, että tiedot pääasiallisista haitallisista vaikutuksista kestävyystekijöihin ovat saatavilla 11 artiklan 2 kohdan nojalla annettavissa tiedoissa.

Jos 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyy määrällisiä arvioita pääasiallisista haitallisista vaikutuksista kestävyystekijöihin, kyseisissä tiedoissa voidaan tukeutua 4 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien määräyksiin.

2. Jos finanssimarkkinatoimija soveltaa 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin annettaviin tietoihin on sisällytettävä kunkin rahoitustuotteen osalta ilmoitus siitä, että finanssimarkkinatoimija ei ota huomioon sijoituspäätösten haitallisia vaikutuksia kestävyystekijöihin, ja syyt siihen.

8 artikla

Ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien edistämisen avoimuus ennen sopimuksen tekemistä annettavissa tiedoissa

1. Jos rahoitustuote edistää muiden ominaisuuksien ohella ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyviä ominaisuuksia tai näiden ominaisuuksien yhdistelmiä, ja edellyttäen, että sijoitusten kohteena olevat yritykset noudattavat hyviä hallintotapoja, 6 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä seuraavat:

- tiedot siitä, miten kyseiset ominaisuudet toteutuvat;
- jos vertailuvoksi on nimetty tietty indeksi, tiedot siitä, vastaako tämä indeksi kyseisiä ominaisuuksia, ja jos vastaa, millä tavoin.

2. Finanssimarkkinatoimijoiden on sisällytettävä 6 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin maininta siitä, mistä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen indeksien laskemiseen käytettävät menetelmät ovat saatavilla.
3. Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan nojalla annettavien tietojen esitystapa ja sisältö.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan Euroopan valvontaviranomaiset ottavat huomioon eri rahoitustuotteiden lajit, niiden ominaisuudet ja niiden väliset erot sekä tavoitteen, jonka mukaan annettavien tietojen on oltava täsmällisiä, tasapuolisia ja selkeitä, ne eivät saa olla harhaanjohtavia ja niiden on oltava yksinkertaisia ja tiiviissä muodossa.

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Kestävien sijoitusten avoimuus ennen sopimuksen tekemistä annettavissa tiedoissa

1. Jos rahoitustuotteen tavoitteena on kestävien sijoitusten tekeminen ja vertailuarvoksi on nimetty tietty indeksi, 6 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä seuraavat:
 - a) tieto siitä, miten nimetty indeksi vastaa kyseistä tavoitetta;
 - b) selvitys siitä, miksi ja miten kyseistä tavoitetta vastaava nimetty indeksi poikkeaa yleisestä markkinaindeksistä.
2. Jos rahoitustuotteen tavoitteena on kestävien sijoitusten tekeminen eikä vertailuarvoksi ole nimetty indeksia, 6 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä selitys siitä, miten kyseinen tavoite saavutetaan.
3. Jos rahoitustuotteen tavoitteena on vähentää hiilipäästöjä, 6 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin on sisällytettävä yksityiskohtainen selvitys siitä, mikä on tavoitteena oleva alhaisten hiilipäästöjen taso Pariisin sopimuksen ilmaston lämpenemistä koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jos käytettävissä ei ole EU:n ilmastosiirtymää koskevaa vertailuarvoa tai EU:n Pariisin sopimuksen mukaista vertailuarvoa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011⁽²⁰⁾ mukaisesti, 6 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällytettävä yksityiskohtainen selvitys siitä, miten hiilipäästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttaminen aiotaan jatkuvasti varmistaa Pariisin sopimuksen ilmaston lämpenemistä koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi.

4. Finanssimarkkinatoimijoiden on sisällytettävä 6 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin maininta siitä, mistä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen indeksien ja tämän artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen vertailuarvojen laskemiseen käytettävät menetelmät ovat saatavilla.
5. Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan nojalla annettavien tietojen esitystapa ja sisältö.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan Euroopan valvontaviranomaiset ottavat huomioon eri rahoitustuotteiden lajit, niiden 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden ja niiden väliset erot sekä tavoitteen, jonka mukaan annettavien tietojen on oltava täsmällisiä, tasapuolisia ja selkeitä, ne eivät saa olla harhaanjohtavia ja niiden on oltava yksinkertaisia ja tiiviissä muodossa.

⁽²⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussojimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonnekehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien sekä kestävien sijoitusten edistämisen avoimuus verkkosivustoilla

1. Finanssimarkkinatoimijoiden on julkaistava ja ylläpidettävä verkkosivustoillaan kunkin 8 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun rahoitustuotteen osalta seuraavat tiedot:

- a) ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien tai kestäväen sijoitustavoitteen kuvaus;
- b) tiedot menetelmistä, joita käytetään ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien tai rahoitustuotteelle valittujen kestävien sijoitusten vaikutuksen arvioimisessa, mittaamisessa ja seuraamisessa, mukaan lukien tietolähteet, perustana olevien omaisuuserien tarkastusvaatimukset ja merkitykselliset kestävyysindikaattorit, joita käytetään ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien tai rahoitustuotteen kokonaisvaltaisen kestävyysvaikutuksen mittaamiseen;
- c) 8 ja 9 artiklassa tarkoitettut tiedot;
- d) 11 artiklassa tarkoitettut tiedot.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti annettavien tietojen on oltava selkeitä, lyhyesti esitettyjä ja sijoittajien ymmärrettävissä. Ne on julkaistava täsmällisellä, tasapuolisella ja selkeällä tavalla, ne eivät saa olla harhaanjohtavia ja niiden on oltava yksinkertaisia ja tiiviissä muodossa, ja ne on julkaistava verkkosivustolla näkyvästi ja siten, että ne ovat helposti saatavilla.

2. Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen sisältö sekä kyseisen kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen esitystapaa koskevat vaatimukset.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan Euroopan valvontaviranomaiset ottavat huomioon eri rahoitustuotteiden lajit, niiden 1 kohdassa tarkoitettujen ominaisuudet ja tavoitteet sekä niiden väliset erot. Euroopan valvontaviranomaiset saattavat tekniset sääntelystandardit ajan tasalle sääntelyyn liittyvän ja teknologisen kehityksen pohjalta.

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

11 artikla

Ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitusten edistämisen avoimuus määräaikaikatsauksissa

1. Jos finanssimarkkinatoimijat asettavat saataville 8 artiklan 1 kohdassa taikka 9 artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun rahoitustuotteen, niiden on sisällytettävä määräaikaikatsauksiin kuvaus seuraavista:

- a) 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun rahoitustuotteen osalta ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien toteutumisen laajuus;
- b) 9 artiklan 1, 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun rahoitustuotteen osalta
 - i) rahoitustuotteen kestävä kokonaisvaikutus ilmaistuna asiaankuuluvilla kestävyysindikaattoreilla; tai
 - ii) jos vertailuarvoksi on nimetty tietty indeksi, rahoitustuotteen kokonaisvaltainen kestävyysliittyvä vaikutus verrattuna kyseisen nimetyn indeksin vaikutuksiin sekä verrattuna yleisen markkinaindeksin vaikutuksiin ottaen huomioon kestävyysindikaattorit.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava seuraavalla tavalla:
- vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien osalta direktiivin 2011/61/EU 22 artiklassa tarkoitettua vuosikertomuksessa;
 - vakuutusyhtiöiden osalta vuosittain kirjallisesti direktiivin 2009/138/EY 185 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - ammattillisia lisäläkkeitä tarjoavien laitosten osalta direktiivin (EU) 2016/2341 29 artiklassa tarkoitettua vuosikertomuksessa;
 - vaatimukset täyttävien riskipääomarahastojen hoitajien osalta asetuksen (EU) N:o 345/2013 12 artiklassa tarkoitettua vuosikertomuksessa;
 - vaatimukset täyttävien yhteiskunnalliseen yrittäjyyteen erikoistuneiden rahastojen hoitajien osalta asetuksen (EU) N:o 346/2013 13 artiklassa tarkoitettua vuosikertomuksessa;
 - eläketuotteiden kehittäjien osalta kirjallisesti vuosikertomuksessa tai kansallisen lainsäädännön mukaisessa kertomuksessa;
 - yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiöiden osalta direktiivin 2009/65/EY 69 artiklassa tarkoitettua vuosikertomuksessa;
 - salkunhoitoa tarjoavien sijoituspalveluyritysten osalta direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa määräaikaikatsauksissa;
 - salkunhoitoa tarjoavien luottolaitosten osalta direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa määräaikaikatsauksissa;
 - yleiseurooppalaisen yksilöllisen eläketuotteen tarjoajien osalta asetuksen (EU) 2019/1238 36 artiklassa tarkoitettua PEPP-etuusotteessa.

3. Tämän artiklan 1 kohdan soveltamiseksi finanssimarkkinatoimijat voivat soveltuvin osin käyttää direktiivin 2013/34/EU 19 artiklan mukaisissa toimintakertomuksissa annettavia tietoja tai kyseisen direktiivin 19 a artiklan mukaisissa muuta kuin taloudellisia tietoja koskevissa selvityksissä annettavia tietoja.

4. Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean välityksellä teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisältö ja esitystapa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen sääntelystandardien luonnoksia laatiessaan Euroopan valvontaviranomaiset ottavat huomioon erityyppiset rahoitustuotteet, niiden ominaisuudet ja tavoitteet sekä niiden väliset erot. Euroopan valvontaviranomaiset saattavat tekniset sääntelystandardit ajan tasalle sääntelyyn liittyvän ja teknologisen kehityksen pohjalta.

Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2020.

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Annnettujen tietojen tarkistaminen

- Finanssimarkkinatoimijoiden on varmistettava, että 3, 5 tai 10 artiklan mukaisesti julkaistavat tiedot pidetään ajan tasalla. Jos finanssimarkkinatoimija muuttaa tällaisia tietoja, tällaisesta muutoksesta on julkaistava selkeä selvitys samalla verkkosivustolla.
- Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin rahoitusneuvojiin 3 ja 5 artiklan mukaisesti julkaistavien tietojen osalta.

13 artikla

Markkinointiviestintä

- Rajoittamatta tiukemman alakohtaisen lainsäädännön soveltamista, etenkin direktiivien 2009/65/EY, 2014/65/EU ja (EU) 2016/97 ja asetuksen (EU) N:o 1286/2014 soveltamista, finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojen on varmistettava, ettei niiden markkinointiviestintä ole ristiriidassa tämän asetuksen nojalla annettavien tietojen kanssa.
- Euroopan valvontaviranomaiset voivat laatia yhteiskomitean välityksellä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään ympäristöön tai yhteiskuntaan liittyvien ominaisuuksien ja kestävien sijoitusten edistämistä koskevien tietojen vakioesitystapa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alakohtaisen lainsäädännön, erityisesti tämän asetuksen 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset seuraavat finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojien tämän asetuksen vaatimusten noudattamista. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki valvonta- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niille tämän asetuksen nojalla kuuluvien tehtävien hoitamiseksi.

2. Sovelletaessa tätä asetusta toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä toistensa kanssa ja toimitettava toisilleen ilman aiheetonta viivytystä tiedot, jotka ovat merkityksellisiä niille tämän asetuksen nojalla kuuluvien tehtävien hoitamiseksi.

15 artikla

Ammatillisia lisäläkkeitä tarjoavien laitosten ja vakuutusedustajien avoimuus

1. Ammatillisia lisäläkkeitä tarjoavien laitosten on julkaistava tämän asetuksen 3–7 artiklassa ja 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ja pidettävä niitä yllä direktiivin (EU) 2016/2341 36 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti.

2. Vakuutusedustajien on annettava tämän asetuksen 3 artiklassa, 4 artiklan 5 kohdassa, 5 artiklassa, 6 artiklassa ja 10 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot direktiivin (EU) 2016/97 23 artiklan mukaisesti.

16 artikla

Asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 soveltamisalaan kuuluvat eläketuotteet

1. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä asetusta kansallisia sosiaaliturvajärjestelmiä hallinnoiviin eläketuotteiden kehittäjiin, jotka kuuluvat asetusten (EY) N:o 883/2004 ja (EY) N:o 987/2009 soveltamisalaan. Tällaisissa tapauksissa tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin eläketuotteiden kehittäjiin kuuluvat kansallisia sosiaaliturvajärjestelmiä hallinnoivat eläketuotteiden kehittäjät ja tämän asetuksen 2 artiklan 8 alakohdassa tarkoitettujen eläketuotteiden kehittäjät. Tällaisessa tapauksessa tämän asetuksen 2 artiklan 8 alakohdassa esitetyn eläketuotteiden määritelmän katsotaan sisältävän myös ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut eläketuotteet.

2. Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset tiedoksi komissiolle ja Euroopan valvontaviranomaisille.

17 artikla

Poikkeukset

1. Tätä asetusta ei sovelleta vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusneuvontaa tarjoaviin vakuutusedustajiin eikä sijoitusneuvontaa tarjoaviin sijoituspalveluyrityksiin, jotka ovat oikeudellisesta muodostaan riippumatta yrityksiä, mukaan lukien luonnolliset henkilöt ja itsenäiset ammatinharjoittajat, edellyttäen, että niiden palveluksessa on vähemmän kuin kolme työntekijää.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä asetusta 1 kohdassa tarkoitettuihin vakuutusmuotoisia sijoitustuotteita koskevaa vakuutusneuvontaa tarjoaviin vakuutusedustajiin tai sijoitusneuvontaa tarjoaviin sijoituspalveluyrityksiin.

3. Jäsenvaltioiden on annettava 2 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset tiedoksi komissiolle ja Euroopan valvontaviranomaisille.

*18 artikla***Kertomus**

Euroopan valvontaviranomaiset arvioivat 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen vapaaehtoisen tiedonannon laajuutta. Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat komissiolle viimeistään 10 päivänä syyskuuta 2022 ja tämän jälkeen joka vuosi kertomuksen parhaista käytännöistä ja antavat suosituksia vapaaehtoisiksi raportointistandardeiksi. Vuotuisessa kertomuksessa on käsiteltävä tämän asetuksen mukaisessa tietojen antamisessa noudatettavien asianmukaista huolellisuutta koskevien käytäntöjen seurauksia ja annettava ohjeistusta tässä asiassa. Kyseinen kertomus julkaistaan ja toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

*19 artikla***Arviointi**

1. Komissio arvioi tämän asetuksen soveltamista viimeistään 30 päivänä joulukuuta 2022 ja erityisesti
 - a) sitä, olisiko 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa oleva viittaus työntekijöiden keskimääräiseen lukumäärään pidettävä voimassa tai korvattava tai olisiko siihen liitettävä muita kriteereitä ja otettava huomioon hyödyt ja asiaan liittyvän hallinnollisen rasitteen oikeasuhteisuus;
 - b) sitä, haittaako tämän asetuksen toimintaa tietojen puuttuminen tai niiden optimaalista heikompi laatu, mukaan lukien sijoituskohteina olevien yritysten aiheuttamia kestävyystekijöihin kohdistuvia haitallisia vaikutuksia koskevat indikaattorit.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun arviointiin liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

*20 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan 10 päivästä maaliskuuta 2021 alkaen.
3. Tämän artiklan 2 kohdasta poiketen 4 artiklan 6 ja 7 kohtaa, 8 artiklan 3 kohtaa, 9 artiklan 5 kohtaa, 10 artiklan 2 kohtaa, 11 artiklan 4 kohtaa ja 13 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kuitenkin 29 päivästä joulukuuta 2019 alkaen ja 11 artiklan 1–3 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä marraskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D.M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. TUPPURAINEN

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2019/2089,**annettu 27 päivänä marraskuuta 2019,****asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen, EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen ja vertailuarvojen kestävyysliittymien tietojen antamisen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous hyväksyi 25 päivänä syyskuuta 2015 uuden maailmanlaajuisen kestävä kehityksen kehityksen, jäljempänä 'Agenda 2030 -toimintaohjelma', jonka ytimessä ovat kestävä kehityksen tavoitteet. Komission 22 päivänä marraskuuta 2016 antamassa tiedonannossa "Seuraavat toimet Euroopan kestävä tulevaisuuden varmistamiseksi" liitetään kestävä kehityksen tavoitteet unionin politiikkakehykseen sen varmistamiseksi, että kaikissa unionin toimissa ja toimintapolitiikkaa koskevissa aloitteissa sekä unionin sisällä että maailmanlaajuisesti otetaan kestävä kehityksen tavoitteet huomioon heti alusta alkaen. Neuvoston 20 päivänä kesäkuuta 2017 antamissa päätelmissä vahvistettiin, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön Agenda 2030 -toimintaohjelman täysipainoisella, johdonmukaisella, kattavalla, yhdenmetyllä ja tehokkaalla tavalla tiiviissä yhteistyössä kumppaneiden ja muiden sidosryhmien kanssa.
- (2) Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus', jonka unioni hyväksyi 5 päivänä lokakuuta 2016 ⁽³⁾ ja joka tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016, tavoitteena on vahvistaa toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi muun muassa sovitamalla rahoitusvirrat johdonmukaisiksi suhteessa vähäpäästöiseen kehityskulkuun ja kehitykseen, jossa joustavasti mukaudutaan muuttuvaan ilmastoon.
- (3) Jotta voidaan saavuttaa Pariisin sopimuksen tavoitteet ja vähentää merkittävästi ilmastomuutoksen aiheuttamia riskejä ja vaikutuksia, maailmanlaajuisena tavoitteena on maapallon keskilämpötilan nousun pitäminen selvästi alle 2 celsiusasteessa suhteessa esiteolliseen aikaan ja pyrkiminen toimiin, joilla lämpötilan nousu saataisiin rajattua 1,5 celsiusasteeseen suhteessa esiteolliseen aikaan.
- (4) Hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli (IPCC) julkaisi 8 päivänä lokakuuta 2018 erityiskertomuksen "Global Warming of 1,5 °C", jossa todetaan, että ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen edellyttäisi nopeita, kauaskantoisia ja ennennäkemättömiä muutoksia kaikissa yhteiskunnan osa-alueissa ja että samalla kun rajoitetaan ilmaston lämpeneminen 1,5 celsiusasteeseen 2 celsiusasteen sijaan voitaisiin varmistaa kestävämpi ja tasa-arvoisempi yhteiskunta.
- (5) Kestävyys ja siirtyminen vähähiiliseen, ilmastomuutoksen kestäväan ja entistä resurssitehokkaampaan kiertotalouteen ovat ratkaisevia tekijöitä unionin talouden pitkän aikavälin kilpailukyvyyn varmistamisessa. Kestävyys on jo pitkään ollut unionihankkeen keskiössä, ja sen sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät ulottuvuudet tunnustetaan Euroopan unionista tehdystä sopimuksessa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa. Rahoitusalan kulttuurin muuttamiseen kohti kestävyttä, jotta varmistetaan, että maapallon keskilämpötilan nousu pysyy selvästi alle 2 celsiusasteen, on vain rajallisesti aikaa. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että uudet infrastruktuuri-investoinnit ovat kestäviä pitkällä aikavälillä.

⁽¹⁾ EUVL C 62, 15.2.2019, s. 103.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. maaliskuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, hyväksytty 8. marraskuuta 2019.

⁽³⁾ Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyyn Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (6) Komissio julkaisi 8 päivänä maaliskuuta 2018 antamassaan tiedonannossa kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman, jolla käynnistetään kestävä rahoitusta koskeva kunnianhimoinen ja kattava strategia. Yksi kyseisen toimintasuunnitelman tavoitteista on ohjata pääomavirrat kestäviin sijoituksiin kestävän ja osallistavan kasvun saavuttamiseksi. On ratkaisevan tärkeää, että ilmastonmuutoksen vaikutusten rajoittamiseen kiinnitetään aiempaa enemmän huomiota, sillä ennakoimattomien sääolosuhteiden aiheuttamat katastrofit ovat lisääntyneet jyrkästi.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1386/2013/EU (*) asetetaan tavoitteeksi, että yksityisen sektorin rahoitusta ympäristö- ja ilmastonmenoihin lisätään erityisesti luomalla kannustimia ja menetelmiä, joilla innostetaan yrityksiä mittaamaan liiketoimintansa ympäristökustannuksia ja ympäristöpalvelujen käytöstä saamiaan voittoja.
- (8) Kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen unionissa edellyttää pääomavirtojen ohjaamista kestäviin sijoituksiin. Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi on tärkeää hyödyntää sisämarkkinoiden koko potentiaali. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää poistaa esteet pääoman tehokkaalta liikkumiselta kestäviin sijoituksiin sisämarkkinoilla ja estää uusien esteiden syntyminen.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1011 (**) vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt unionissa käytettäville vertailuarvoille ja otetaan huomioon erityyppiset vertailuarvot. Yhä suurempi osa sijoittajista noudattaa vähähiilisiä sijoitusstrategioita ja käyttää vähähiilisyiden vertailuarvoja mitataksaan sijoitussalkkujen arvonkehitystä. Vahvistamalla EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot, jotka pohjautuvat Pariisin sopimuksessa määrättyihin hiilipäästöjä koskeviin sitoumuksiin liittyviin menetelmiin, voitaisiin osaltaan lisätä avoimuutta ja estää viherpesua.
- (10) Useita erilaisia indeksejä ryhmitellään nykyisin yhteen vähähiilisyiden indekseiksi. Tällaisia vähähiilisyiden indeksejä käytetään vertailuarvoina sijoitussalkuissa ja -tuotteissa, joita myydään valtioiden rajojen yli. Vähähiilisyiden vertailuarvojen laatu ja luotettavuus vaikuttavat sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan lukuisten erilaisten yksittäis- ja yhteissijoitussalkkujen osalta. Monia vähähiilisyiden indeksejä, joita käytetään mittaamaan sijoitussalkkujen, erityisesti erillisten sijoitustilien ja yhteissijoitusjärjestelyjen, arvonkehitystä, tarjotaan yhdessä jäsenvaltiossa, mutta niitä käyttävät salkun- ja varainhoitajat muissa jäsenvaltioissa. Lisäksi salkun- ja varainhoitajat käyttävät usein muissa jäsenvaltioissa laadittuja vertailuarvoja suojautuakseen hiiliriskeiltä.
- (11) Markkinoille on syntynyt vähähiilisyiden indeksien eri kategorioita, joiden tavoitetaso vaihtelee. Toisilla vertailuarvoilla pyritään pienentämään vakiosijoitussalkun hiilijalanjälkeä, toisilla taas pyritään valitsemaan vain sellaisia komponentteja, joilla edistetään Pariisin sopimuksen 2 celsiusasteen tavoitetta. Erilaisista tavoitteista ja strategioista huolimatta monia näistä vertailuarvoista markkinoidaan tavallisesti vähähiilisyiden vertailuarvoina.
- (12) Toisistaan eroavat toimintaperiaatteet vertailuarvoja koskevien menetelmien suhteen johtavat sisämarkkinoiden pirstoutumiseen, koska vertailuarvojen käyttäjille ei ole selvää, onko tietty vähähiilisyiden indeksi Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukainen vai pelkästään vertailuarvo, jolla pyritään alentamaan vakiosijoitussalkun hiilijalanjälkeä. Voidakseen puuttua mahdollisesti laittomiin väitteisiin, joita hallinnoijat esittävät vertailuarvojensa vähähiilisydestä, jäsenvaltiot antavat todennäköisesti omia sääntöjä suojaamaan sijoittajia siten, että vältetään hämmennys ja moniselitteisyys niiden niin sanottujen vähähiilisyiden indeksien eri kategorioiden tavoitteissa ja tavoitetasossa, joita käytetään vertailuarvoina vähähiilisyiden periaatteiden mukaisissa sijoitussalkuissa.
- (13) Erot jäsenvaltioiden lähestymistavoissa luovat todennäköisesti esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, koska ei ole käytössä yhdenmukaistettua kehystä, jolla varmistettaisiin yksittäis- tai yhteissijoitussalkuissa käytettävien vähähiilisyiden vertailuarvojen pääkategorioiden tarkkuus ja luotettavuus.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

- (14) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ylläpitämiseksi sijoittajien hyväksi, sisämarkkinoiden toiminnan edelleen parantamiseksi ja korkeatasoisen kuluttajan- ja sijoittajansuojan varmistamiseksi on aiheellista muuttaa asetusta (EU) 2016/1011 ottamalla käyttöön sääntelykehys, jossa vahvistetaan EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimukset unionin tasolla. Tässä yhteydessä on erityisen tärkeää, että tällaiset vertailuarvot eivät saisi merkittävästi haitata muita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan, jäljempänä 'ESG', liittyviä tavoitteita.
- (15) Erottamalla selkeästi toisistaan EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot ja laatimalla vähimmäisvaatimukset molempia varten edistettäisiin kyseisten vertailuarvojen välistä johdonmukaisuutta. EU:n Pariisin sopimuksen mukaisen vertailuarvon olisi oltava indeksitasolla Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukainen.
- (16) Jotta voidaan varmistaa, että merkinnät "EU:n ilmastosiirtymää koskeva vertailuarvo" ja "EU:n Pariisin sopimuksen mukainen vertailuarvo" ovat luotettavia ja sijoittajat eri puolilla unionia voivat tunnistaa ne helposti, ainoastaan tässä asetuksessa vahvistetut vaatimukset täyttyvillä hallinnoijilla olisi oltava oikeus käyttää kyseisiä merkintöjä markkinoidessaan EU:n ilmastosiirtymää koskevaa vertailuarvoa ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaista vertailuarvoa unionissa.
- (17) Jotta kannustetaan yrityksiä julkistamaan uskottavat hiilipäästöjen vähentämistavoitteet, EU:n ilmastosiirtymää koskevan vertailuarvon hallinnoijan olisi kohde-etuutena olevia omaisuuseriä valitessaan tai painottaessaan otettava huomioon yritykset, joiden tavoitteena on vähentää hiilipäästöjään, jotta Pariisin sopimuksen tavoitteet saavutettaisiin. Tällaisten tavoitteiden olisi oltava julkisia ja uskottavia siinä mielessä, että niihin olisi sisällyttävä aito sitoutuminen hiilestä irtautumiseen ja niiden olisi oltava riittävän yksityiskohtaisia ja teknisesti toteuttamiskelpoisia.
- (18) Vertailuarvojen käyttäjillä ei aina ole tarvittavia tietoja siitä, missä määrin vertailuarvojen hallinnoijien menetelmissä otetaan huomioon ESG-tekijät. Tällaiset tiedot ovat lisäksi usein hajanaisia tai niitä ei ole lainkaan eivätkä ne mahdollista sijoitustarkoituksia varten tehtävää tosiasiallista vertailua valtioiden rajojen yli. Jotta markkinaosapuolet voisivat tehdä tietoon perustuvia valintoja, kaikki vertailuarvojen hallinnoijat, lukuun ottamatta korkokantojen ja valuuttojen vertailuarvojen hallinnoijia, olisi velvoitettava julkistamaan vertailuarvoselvityksessään, pyritäänkö niiden vertailuarvoilla tai vertailuarvoryhmillä ESG-tavoitteisiin ja tarjoako vertailuarvojen hallinnoija tällaisia vertailuarvoja.
- (19) Jotta sijoittajat saisivat tietoa siitä, missä määrin merkittävät osake- ja joukkovelkakirjavertailuarvot sekä EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot vaikuttavat Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen, vertailuarvojen hallinnoijien olisi julkaistava yksityiskohtaista tietoa siitä, onko hiilipäästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen tai Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamisen noudattaminen varmistettu ja jos on, missä määrin.
- (20) EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen hallinnoijien ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen hallinnoijien olisi myös julkaistava menetelmät, joita ne käyttävät kyseisten vertailuarvojen laskentaan. Tiedoissa olisi kuvattava, miten kohde-etuutena olevat omaisuuserät valitaan ja painotetaan, mitkä omaisuuserät suljetaan pois ja mistä syystä. Sen arvioimiseksi, miten vertailuarvolla edistetään ympäristötavoitteita, vertailuarvon hallinnoijan olisi julkistettava, miten kohde-etuutena olevien omaisuuserien hiilipäästöt on mitattu, ja ilmoitettava niiden arvot, mukaan lukien vertailuarvon kokonaishiilijalanjälki, sekä käytettyjen tietojen tyyppi ja lähde. Jotta varainhoitajat voisivat valita sijoitusstrategiaansa parhaiten soveltuvan vertailuarvon, vertailuarvojen hallinnoijien olisi selostettava menetelmiensä parametrien perusteet ja se, miten vertailuarvolla edistetään ympäristötavoitteita. Julkaistaviin tietoihin olisi sisällytettävä myös yksityiskohtaiset tiedot siitä, kuinka usein menetelmiä arvioidaan uudelleen ja mitä menettelyä uudelleenarvioinnissa noudatetaan.
- (21) EU:n ilmastosiirtymää koskevissa vertailuarvoissa ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisissa vertailuarvoissa käytettävissä menetelmissä olisi käytettävä perustana tieteeseen perustuvia hiilestä irtautumisen kehityskulkuja tai Pariisin sopimuksen tavoitteiden noudattamista.
- (22) EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen hallinnoijien ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen hallinnoijien olisi säännöllisesti arvioitava uudelleen menetelmiään valitun ilmastomuutoksen hillintää koskevan tavoitteen jatkuvan noudattamisen varmistamiseksi ja ilmoitettava käyttäjille menettelyistä, joita sovelletaan tehtäessä olennaisia muutoksia näihin menetelmiin. Kun vertailuarvojen hallinnoijat tekevät olennaisen muutoksen, niiden olisi julkistettava syyt muutokseen ja selostettava, millä tavoin muutos on johdonmukainen suhteessa vertailuarvojen alkuperäisiin tavoitteisiin.

- (23) Vertailuarvot, joihin ei sisälly kohde-etuutena olevia omaisuuseriä, joilla on vaikutusta ilmastomuutokseen, kuten esimerkiksi silloin, kun kyse on korkokantojen ja valuuttojen vertailuarvoista, olisi vapautettava velvoitteesta julkistaa vertailuarvoselvityksessä tieto siitä, onko hiilipäästöjen vähentämistä tai Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista koskevan tavoitteen noudattaminen varmistettu ja jos on, missä määrin. Lisäksi kunkin vertailuarvon tai tapauksen mukaan vertailuarvoryhmän, jolla ei pyritä hiilipäästötavoitteisiin, osalta olisi riitettävä, että vertailuarvoselvityksessä ilmoitetaan selkeästi, että sillä ei pyritä näihin tavoitteisiin.
- (24) Avoimuuden lisäämiseksi ja riittävän yhdenmukaistamistason varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa määritetään niiden julkistamisvelvoitteiden vähimmäissisältö, joita olisi sovellettava EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen hallinnoijiin ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen hallinnoijiin, sekä vähimmäisvaatimukset EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen menetelmien yhdenmukaistamista varten, mukaan lukien kohde-etuutena oleviin omaisuuseriin liittyvien hiilipäästöjen laskentamenetelmä. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon komission suosituksen 2013/179/EU⁽⁶⁾ 2 kohdan a ja b alakohdassa määritellyt tuotteen ympäristöjalanjälkeä ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskevat menetelmät sekä kestävä rahoitusta käsittelevän teknisen asiantuntijaryhmän työ. On erityisen tärkeää, että komissio kutakin delegoitua säädöstä valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset avoimet ja julkiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdystä toimielinten välisestä sopimuksessa⁽⁷⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä, ja niille on toimitettava kestävä rahoitusta käsittelevän komission teknisen asiantuntijaryhmän kaikkien kokousten pöytäkirjat.
- (25) Asetuksessa (EU) 2016/1011 säädetään siirtymäkaudesta, jolloin vertailuarvoa 30 päivänä kesäkuuta 2016 tarjoavan indeksitarjoajan on haettava toimilupaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020. Kriittisen vertailuarvon ylläpidon lopettaminen voisi vaikuttaa markkinoiden eheyteen, rahoitusvakauteen, kuluttajiin, reaalityökaluun ja kotitalouksien ja yritysten rahoitukseen jäsenvaltioissa. Kriittisen vertailuarvon ylläpidon lopettaminen voisi vaikuttaa myös rahoitussopimusten tai rahoitusvälineiden voimassaoloon ja aiheuttaa häiriöitä sekä sijoittajille että kuluttajille ja vaikuttaa mahdollisesti vakavasti rahoitusvakauteen. Lisäksi jos syöttötietoja kriittisiä vertailuarvoja varten ei olisi enää saatavilla, se voisi heikentää tällaisten vertailuarvojen edustavuutta ja vaikuttaa kielteisesti tällaisten vertailuarvojen kykyyn kuvastaa taustalla olevaa markkina- tai taloustilannetta. Kriittisten vertailuarvojen pakollisen hallinnoinnin enimmäisaika sekä tällaisia vertailuarvoja varten pakollisesti toimitettavien tietojen enimmäisaika olisi sen vuoksi pidennettävä viiteen vuoteen. Kriittisiä vertailuarvoja ollaan parhaillaan uudistamassa. Siirtyminen olemassa olevasta kriittisestä vertailuarvosta asianmukaiseen seuraavaan arvoon edellyttää siirtymäkautta, jotta kaikki tällaiseen siirtymiseen tarvittavat oikeudelliset ja tekniset järjestelyt voidaan saada päätökseen häiriöttä. Tämän siirtymäkauden aikana olemassa oleva kriittinen vertailuarvo olisi julkaistava seuraavan arvon rinnalla. Sen vuoksi on tarpeen jatkaa kautta, jonka aikana olemassa oleva kriittinen vertailuarvo voidaan julkaista ja jona sitä voidaan käyttää ilman, että sen hallinnoija on hakenut toimilupaa.
- (26) Sen vuoksi asetus (EU) 2016/1011 olisi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2016/1011 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2016/1011 seuraavasti:

- 1) Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”23 a) 'EU:n ilmastosiirtymää koskevalla vertailuarvolla' vertailuarvoa, jolla on EU:n ilmastosiirtymää koskevan vertailuarvon merkintä ja joka täyttää seuraavat vaatimukset:

⁽⁶⁾ Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

- a) tämän kohdan 1 alakohdan b alakohdan ii alakohdan ja 19 b artiklan soveltamiseksi sen kohde-etuutena olevat omaisuuserät valitaan, painotetaan tai suljetaan pois siten, että tulokseksi saatava vertailuarvosalkku on hiilestä irtautumisen kehityskulun mukainen, ja
- b) se laaditaan 19 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti;
- 23 b) 'EU:n Pariisin sopimuksen mukaisella vertailuarvolla' vertailuarvoa, jolla on EU:n Pariisin sopimuksen mukaisen vertailuarvon merkintä ja joka täyttää seuraavat vaatimukset:
- a) tämän kohdan 1 alakohdan b alakohdan ii alakohdan ja 19 c artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten soveltamiseksi sen kohde-etuutena olevat omaisuuserät valitaan, painotetaan tai suljetaan pois siten, että tulokseksi saatavan vertailuarvosalkun hiilipäästöt ovat ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen, jonka unioni hyväksyi 5 päivänä lokakuuta 2016 (*), jäljempänä 'Pariisin sopimus', tavoitteiden mukaiset,
- b) se laaditaan 19 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vähimmäisvaatimusten mukaisesti, ja
- c) sen kohde-etuutena olevien omaisuuserien toiminta ei saa merkittävästi haitata muita ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan, jäljempänä 'ESG', liittyviä tavoitteita;
- 23 c) 'hiilestä irtautumisen kehityskululla' mitattavissa olevaa, tieteelliseen näyttöön perustuvaa ja aikasidonnaista kehityskulkua, jotta saavutettaisiin Pariisin sopimuksen tavoitteet vähentämällä liitteessä III olevassa 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja scope 1, 2 ja 3 -hiilipäästöjä;

(*) Neuvoston päätös (EU) 2016/1841, annettu 5 päivänä lokakuuta 2016, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyin Pariisin sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 282, 19.10.2016, s. 1)."

2) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) lisätään alakohta seuraavasti:

"d) selostus siitä, miten a alakohdassa vahvistettujen menetelmien keskeisissä osissa otetaan ESG-tekijät huomioon kussakin vertailuarvossa tai vertailuarvoryhmässä, lukuun ottamatta korkokantojen ja valuuttojen vertailuarvoja.";

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

"Vertailuarvojen hallinnoijien on noudatettava ensimmäisen alakohdan d alakohdassa säädettyjä vaatimuksia viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2020.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettun selostuksen vähimmäisisältö sekä käytettävä vakiomuoto."

3) Lisätään III osastoon luku seuraavasti:

"3 a LUKU

EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot

19 a artikla

EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot

1. EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen tarjontaan ja tietojen toimittamiseen näitä vertailuarvoja varten sovelletaan II, III ja IV osastossa säädettyjen vaatimusten lisäksi liitteessä III vahvistettuja vaatimuksia.

2. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisia vertailuarvoja koskevat vähimmäisvaatimukset siten, että täsmennetään

a) kohde-etuutena olevien omaisuuserien valintaperusteet, tarvittaessa myös omaisuuserien poissulkemisperusteet;

b) vertailuarvossa kohde-etuutena olevien omaisuuserien painotusperusteet ja -menetelmä;

c) hiilestä irtautumisen kehityskulun määrittäminen EU:n ilmastosiirtymää koskevia vertailuarvoja varten.

3. EU:n ilmastosiirtymää koskevaa vertailuarvoa tai EU:n Pariisin sopimuksen mukaista vertailuarvoa tarjoavien vertailuarvon hallinnoijien on noudatettava tätä asetusta viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2020.

19 b artikla

EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen vaatimukset

EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen tarjoajien on viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 valittava, painotettava tai suljettava pois sellaisten yritysten liikkeeseen laskemat kohde-etuutena olevat omaisuuserät, jotka noudattavat hiilestä irtautumisen kehityskulkua, seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- i) yritykset julkistavat mitattavissa olevat ja tietyssä ajassa saavutettavat hiilipäästöjen vähentämistavoitteet;
- ii) yritykset julkistavat hiilipäästöjen vähennyksen, joka on eritely asiaankuuluvien operatiivisten tytäryhtiöiden tasolla;
- iii) yritykset julkistavat vuosittain tietoja edistymisestä näiden tavoitteiden saavuttamisessa;
- iv) kohde-etuutena olevien omaisuuserien toiminta ei saa merkittävästi haitata muita ESG-tavoitteita.

19 c artikla

EU:n Pariisin sopimuksen mukaisia vertailuarvoja koskevat poikkeukset

1. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jossa yksilöidään EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen osalta alat, jotka on suljettava pois, koska niitä varten ei ole mitattavissa olevia hiilipäästöjen vähentämistavoitteita, joita koskevat määräajat ovat Pariisin sopimuksen mukaisia. Komissio antaa kyseisen delegoidun säädöksen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 ja saattaa sen ajan tasalle joka kolmas vuosi.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä laatiessaan huomioon kestävää rahoitusta käsittelevän teknisen asiantuntijaryhmän työn.

19 d artikla

Pyrkimys tarjota EU:n ilmastosiirtymää koskevia vertailuarvoja

Unionissa sijaitsevien hallinnoijien, jotka tarjoavat yhden tai useamman kohde-etuutena olevan omaisuuserän arvon tai hintojen perusteella määritettyjä merkittäviä vertailuarvoja, on pyrittävä tarjoamaan yhtä tai useampaa EU:n ilmastosiirtymää koskevaa vertailuarvoa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2022.”

- 4) Korvataan 21 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on kyseisen ajanjakson päättymiseen mennessä tarkasteltava uudelleen päätöstään velvoittaa hallinnoija jatkamaan vertailuarvon julkistamista. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa pidentää kyseistä määräaikaa asianmukaisella ajanjaksolla, joka saa olla enintään 12 kuukautta. Pakollisen hallinnoinnin ajanjakso saa olla enintään viisi vuotta.”

- 5) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 6 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisen pakollisen tietojen toimittamisen ajallinen kesto saa olla enintään viisi vuotta.”;

- b) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Jos kriittisen vertailuarvon tarjoaminen on lopetettava, sen kunkin valotun tietolähteen on jatkettava syöttötietojen toimittamista toimivaltaisen viranomaisen määrittämän ajanjakson ajan, joka ei kuitenkaan saa ylittää 6 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä viiden vuoden enimmäisaikaa.”

- 6) Lisätään 27 artiklaan kohdat seuraavasti:

”2 a. Kunkin 2 kohdassa tarkoitettujen vaatimuksen osalta vertailuarvoselvityksen on sisällettävä selostus siitä, miten kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa tai vertailuarvoryhmässä otetaan ESG-tekijät huomioon viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2020. Kun kyseessä ovat vertailuarvot tai vertailuarvoryhmät, joilla ei pyritä ESG-tavoitteisiin, riittää, että vertailuarvojen hallinnoijat ilmoittavat selkeästi vertailuarvoselvityksessä, että niillä ei pyritä tällaisiin tavoitteisiin.

Jos kyseisen yksittäisen vertailuarvon hallinnoijan salkussa ei ole saatavilla EU:n ilmastosiirtymää koskevia vertailuarvoja tai EU:n Pariisin sopimuksen mukaisia vertailuarvoja tai yksittäisen vertailuarvon hallinnoijalla ei ole vertailuarvoja, joilla pyritään ESG-tavoitteisiin tai joilla otetaan ESG-tavoitteet huomioon, tämä on ilmoitettava kaikkien kyseisen hallinnoijan tarjoamien vertailuarvojen vertailuarvoselvityksessä. Kun kyseessä ovat merkittävät osake- ja joukkovelkakirjavertailuarvot tai EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot, vertailuarvon hallinnoijien on julkistettava vertailuarvoselvityksissään yksityiskohtaiset tiedot siitä, onko hiilipäästöjen vähentämistä tai Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista koskevan tavoitteen noudattaminen varmistettu ja jos on, missä määrin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 (*) 9 artiklan 3 kohdassa säädettyjen tietojen antamista rahoitustuotteista koskevien sääntöjen mukaisesti.

Vertailuarvojen hallinnoijien on sisällytettävä kunkin vertailuarvon tai tapauksen mukaan kunkin vertailuarvoryhmän, lukuun ottamatta korkokantojen ja valuuttojen vertailuarvoja, vertailuarvoselvitykseensä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021 selostus siitä, miten niiden menetelmät noudattavat hiilipäästöjen vähentämistavoitteita tai miten näiden menetelmien avulla saavutetaan Pariisin sopimuksen tavoitteet.

2 b. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään vertailuarvoselvityksessä tämän artiklan 2 a kohdan nojalla annettavat tiedot ja viittauksissa ESG-tekijöihin käytettävä vakiomuoto, jotta markkinaosapuolet voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja ja jotta voidaan varmistaa, että kyseisen kohdan noudattaminen on teknisesti mahdollista.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1, s. 1).”

7) Korvataan 42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, tämän kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan mukaisia toimivaltaisten viranomaisten valvontavaltuuksia ja jäsenvaltioiden oikeutta säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, että toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus määrätä asianmukaiset hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet ainakin seuraavista rikkomuksista:

- a) edellä olevien 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19 a, 19 b, 19 c, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 tai 34 artiklan rikkominen, kun niitä sovelletaan; ja
- b) kieltäytyminen yhteistyöstä tai toimimasta edellytetyllä tavalla 41 artiklan soveltamisalaan kuuluvan tutkimuksen, tarkastuksen tai pyynnön yhteydessä.”

8) Korvataan 49 artikla seuraavasti:

”49 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 10 päivästä joulukuuta 2019 viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 2 a kohdassa, 19 a artiklan 2 kohdassa, 19 c artiklan 1 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 27 artiklan 2 b kohdassa, 33 artiklan 7 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään 11 päivänä maaliskuuta 2024. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 2 a kohdassa, 19 a artiklan 2 kohdassa, 19 c artiklan 1 kohdassa, 20 artiklan 6 kohdassa, 24 artiklan 2 kohdassa, 27 artiklan 2 b kohdassa, 33 artiklan 7 kohdassa, 51 artiklan 6 kohdassa ja 54 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 3 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 2 a kohdan, 19 a artiklan 2 kohdan, 19 c artiklan 1 kohdan, 20 artiklan 6 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan, 27 artiklan 2 b kohdan, 33 artiklan 7 kohdan, 51 artiklan 6 kohdan tai 54 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.”

9) Muutetaan artikla 51 seuraavasti:

a) lisätään kohdat seuraavasti:

”4 a. Indeksintarjoaja voi edelleen tarjota olemassa olevaa vertailuarvoa, jonka komissio on 20 artiklan mukaisesti antaman täytäntöönpanosäädöksen nojalla tunnustanut kriittiseksi vertailuarvoksi, 31 päivään joulukuuta 2021 saakka tai, jos indeksintarjoaja tekee toimilupaa koskevan hakemuksen 1 kohdan nojalla, jollei toimilupaa evätä tai kunnes toimilupa evätään.

4 b. Olemassa olevaa vertailuarvoa, joka on tunnustettu komission 20 artiklan mukaisesti antaman täytäntöönpanosäädöksen nojalla kriittiseksi vertailuarvoksi, voidaan käyttää olemassa olevissa ja uusissa rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa 31 päivään joulukuuta 2021 saakka tai, jos indeksintarjoaja tekee toimilupaa koskevan hakemuksen 1 kohdan nojalla, jollei toimilupaa evätä tai kunnes toimilupa evätään.”;

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jollei komissio ole tehnyt 30 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua vastaavuuspäätöstä tai jollei hallinnoijaa ole tunnustettu 32 artiklan mukaisesti tai vertailuarvoa hyväksytty 33 artiklan mukaisesti, valvotut yhteisöt saavat unionissa käyttää kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan tarjoamaa vertailuarvoa, jos vertailuarvoa käytetään jo unionissa viittauksena olemassa olevissa rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa tai sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisessa, ainoastaan sellaisissa rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa ja sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa, joissa jo viitataan tähän vertailuarvoon unionissa tai joilla lisätään viittaus tällaiseen vertailuarvoon ennen 31 päivää joulukuuta 2021.”

10) Lisätään 54 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2022 uudelleen EU:n ilmastosiirtymää koskevia vertailuarvoja ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisia vertailuarvoja koskevia vähimmäisvaatimuksia, jotta varmistetaan, että kohde-etuuksina olevien omaisuuserien valinta on johdonmukaista unionin laajuudessa kehyksessä määriteltävien ympäristön kannalta kestävien sijoitusten kanssa.

5. Komissio esittää ennen 31 päivää joulukuuta 2022 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen vaikutuksista ja ”ESG-vertailuarvon” toteutettavuudesta ottaen huomioon kestävyysindikaattorien ja niiden mittaamiseen käytettävien menetelmien muuttuvan luonteen. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

6. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen vaikutuksista kolmansien maiden vertailuarvojen toimintaan unionissa, mukaan lukien se, miten kolmansien maiden vertailuarvojen hallinnoijat ovat käyttäneet hyväksyntää, tunnustamista tai vastaavuutta, sekä nykyisen kehyksen mahdollisista puutteista. Kertomuksessa analysoidaan vaikutuksia, joita aiheuttaa 51 artiklan 4 a, 4 b ja 4 c kohdan soveltamisesta unionin ja kolmansien maiden vertailuarvojen hallinnoijiin muun muassa tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta. Tässä kertomuksessa kiinnitetään erityisesti huomiota siihen, onko tätä asetusta tarpeen muuttaa, ja kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

11) Muutetaan liitteet tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä marraskuuta 2019.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D.M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. TUPPURAINEN

LIITE

Lisätään liite seuraavasti:

"LIITE III

EU:n ilmastosiirtymää koskevat vertailuarvot ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaiset vertailuarvot

EU:n ilmastosiirtymää koskevia vertailuarvoja koskevat menetelmät

- 1) EU:n ilmastosiirtymää koskevan vertailuarvon hallinnoijan on kuvattava, dokumentoitava ja julkistettava kaikki vertailuarvon laskennassa käyttämänsä menetelmät ja tässä yhteydessä annettava seuraavat tiedot, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/943 (*) määritellyn julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) luottamuksellisuus ja suojaaminen varmistaen:
 - a) luettelo vertailuarvon tärkeimmistä osatekijöistä;
 - b) kaikki sellaiset perusteet ja menetelmät, mukaan lukien valinta- ja painotustekijät, parametrit ja indikaattorit, joita käytetään vertailuarvomenetelmissä;
 - c) perusteet, joiden avulla vertailuarvon ulkopuolelle jätetään sellaiset omaisuuserät tai yritykset, joihin liittyy sellainen hiilijalanjälki tai fossiilisten polttoaineiden varanto, joka ei ole yhteensopiva vertailuarvoon sisällyttämisen kanssa;
 - d) perusteet, joiden avulla määritetään hiilestä irtautumisen kehityskulku;
 - e) niiden tietojen tyyppi ja lähde, joiden avulla määritetään hiilestä irtautumisen kehityskulku, mukaan lukien
 - i) scope 1 -hiilipäästöt eli päästöt, jotka syntyvät kohde-etuutena olevat omaisuuserät liikkeeseen laskevan yrityksen hallinnassa olevista lähteistä,
 - ii) scope 2 -hiilipäästöt eli päästöt, jotka aiheutuvat siitä, että kulutetaan hankittua sähköä tai höyryä taikka muita energiamuotoja, jotka tuotetaan kohde-etuutena olevat omaisuuserät liikkeeseen laskevan yrityksen tuotantoketjun alkupäässä,
 - iii) scope 3 -hiilipäästöt eli päästöt, jotka eivät kuulu i ja ii alakohdan soveltamisalaa ja jotka aiheutuvat ilmoittavan yrityksen arvoketjussa, mukaan lukien sekä alku- että loppupään päästöt, erityisesti sellaisten alojen osalta, joilla on suuri vaikutus ilmastonmuutokseen ja sen hillintään,
 - iv) se, perustuvatko tiedot komission suosituksen 2013/179/EU 2 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyihin tuotteen ympäristöjalanjälkeä ja organisaation ympäristöjalanjälkeä koskeviin menetelmiin tai maailmanlaajuisiin normeihin, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän perustaman ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän (the Financial Stability Board's Taskforce on Climate-related Financial Disclosures) normeihin;
 - f) indeksisalkun hiilipäästöt yhteensä.

Jos EU:n ilmastosiirtymää koskevan vertailuarvon muodostamisessa käytetään emoindeksiä, poikkeama (tracking error) EU:n ilmastosiirtymää koskevan vertailuarvon ja emoindeksin välillä on julkistettava.

Jos EU:n ilmastosiirtymää koskevan vertailuarvon muodostamisessa käytetään emoindeksiä, EU:n ilmastosiirtymää koskevaan vertailuarvon sisältyvien arvopapereiden markkina-arvon ja emoindeksiin sisältyvien arvopapereiden markkina-arvon välinen suhde on julkistettava.

EU:n Pariisin sopimuksen mukaisia vertailuarvoja koskevat menetelmät

- 2) EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen hallinnoijan on 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen seikkojen lisäksi ilmoitettava kaava tai laskentamenetelmä, jonka avulla määritetään, ovatko päästöt Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisia, direktiivissä EU 2016/943 määritellyn julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) luottamuksellisuus ja suojaaminen varmistaen.

Menetelmämuutokset

- 3) EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen hallinnoijien on vahvistettava menettelyt, joita sovelletaan tehtäessä muutoksia niiden menetelmiin. Niiden on julkistettava kyseiset menettelyt ja niiden on julkistettava kaikki menetelmiinsä ehdotetut muutokset perusteluineen. Menettelyjen on oltava johdonmukaisia suhteessa siihen ensisijaiseen tavoitteeseen, että vertailuarvolaskelmat ovat 3 artiklan 1 kohdan 23 a ja 23 b alakohdan mukaisia. Näiden menettelyjen mukaisesti on

- a) annettava ennakoilmoitus selvästi määritellyssä määräajassa, joka antaa vertailuarvojen käyttäjille riittävän mahdollisuuden analysoida ja kommentoida tällaisten ehdotettujen muutosten vaikutuksia, ottaen huomioon hallinnoijan yleisiä olosuhteita koskevat laskelmat;
 - b) annettava vertailuarvojen käyttäjille mahdollisuus esittää huomautuksia muutoksista ja hallinnoijille mahdollisuus vastata huomautuksiin ja saatettava nämä huomautukset konsultointiajan jälkeen saataville, paitsi jos huomautusten esittäjä on pyytänyt niiden salassapitoa.
- 4) EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimukseen mukaisten vertailuarvojen hallinnoijien on tarkasteltava säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa menetelmiään sen varmistamiseksi, että niiden vertailuarvoissa otetaan mainitut tavoitteet luotettavasti huomioon, ja niillä on oltava käytössä prosessi, jolla otetaan huomioon kaikkien asianomaisten käyttäjien näkemykset.”

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/943, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, julkistamattoman taitotiedon ja liiketoimintatiedon (liikesalaisuuksien) suojaamisesta laittomalta hankinnalta, käytöltä ja ilmaisemiselta (EUVL L 157, 15.6.2016, s. 1).

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2019/2090,

annettu 19 päivänä kesäkuuta 2019,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse tapauksista, joissa epäillä tai todetaan, ettei ole noudatettu unionin sääntöjä, joita sovelletaan eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden taikka kiellettyjen tai muiden kuin sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden käyttöön tai jäämiin

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) 15 päivänä maaliskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 19 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistetaan säännöt sellaista virallista valvontaa ja sellaisia muita virallisia toimia varten, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset suorittavat sen todentamiseksi, noudatetaanko unionin lainsäädäntöä muun muassa elintarvikkeiden turvallisuuden alalla tuotannon, jalostuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa. Siinä säädetään erityisistä säännöistä, jotka koskevat virallista valvontaa sellaisten aineiden osalta, joiden käyttö saattaa johtaa jäämiin elintarvikkeissa ja rehussa.
- (2) Asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistetaan toimivaltaisten viranomaisten velvoitteet sellaisten toimien suhteen, jotka on toteutettava epäillyissä noudattamatta jättämisen tapauksissa (137 artikla) ja todetuissa noudattamatta jättämisen tapauksissa (138 artikla).
- (3) Asetuksella (EU) 2017/625 kumotaan neuvoston direktiivi 96/23/EY ⁽²⁾ 14 päivästä joulukuuta 2019 alkaen. Kyseisessä direktiivissä vahvistetaan elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavat tarkastustoimenpiteet ja määritellään erityisesti täytäntöönpanotoimenpiteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tapauksissa, joissa epäillä tai todetaan, ettei sääntöjä ole noudatettu direktiivin soveltamisalaan kuuluvien aineiden ja jäämien osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

- (4) Direktiivissä 96/23/EY vahvistetuilla säännöillä varmistetaan EU:n elintarviketurvallisuuslainsäädännön yhdenmukaistettu täytäntöönpano farmakologisesti vaikuttavien aineiden käytön ja jäämien osalta. Yleisen oikeudellisen kehyksen järjeistämiseksi ja yksinkertaistamiseksi säännöt, jotka ovat sovellettavissa viralliseen valvontaan tietyillä elintarviketjulainsäädännön aloilla, on sisällytetty osaksi asetuksessa (EU) 2017/625 määriteltyä virallisen valvonnan kehystä. Sääntöjen noudattamatta jättämisen seurantaan koskevat direktiivin 96/23/EY säännökset olisi jatkuvan ja yhdenmukaistetun täytäntöönpanon varmistamiseksi sisällytettävä uuteen oikeudelliseen kehykseen asetuksen (EU) 2017/625 puitteissa.
- (5) Tässä asetuksessa vahvistetuilla säännöillä olisi varmistettava, että asetuksen (EU) 2017/625 puitteissa sovelletaan seurantavaatimuksia tapauksissa, joissa epäillään tai todetaan, ettei ole noudatettu sääntöjä, joita sovelletaan eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden taikka kiellettyjen tai muiden kuin sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden käyttöön tai jäämiin ja joista säädetään erityisesti seuraavissa säädöksissä:
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 470/2009 ⁽³⁾, jossa säädetään farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamisesta eläimistä saatavissa elintarvikkeissa ja farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämiä sisältävien eläinperäisten elintarvikkeiden markkinoille saattamisesta,
 - komission asetus (EU) N:o 37/2010 ⁽⁴⁾, jossa säädetään farmakologisesti vaikuttavien aineiden luokitukselta niitä koskevan kiellon tai niihin sovellettavien jäämien enimmäismäärien perusteella,
 - Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 ⁽⁵⁾, jossa säädetään tiettyjen eläinlääkkeiden sallimisesta rehun lisäaineina, ja sen perusteella annetuissa säädöksissä määritellään tiettyjen aineiden hyväksynnät ja jäämien enimmäismäärät eläinperäisissä elintarvikkeissa,
 - komission asetus (EY) N:o 1950/2006 ⁽⁶⁾, jossa vahvistetaan luettelo hevoseläinten hoidon kannalta keskeisistä aineista,
 - komission asetus (EY) N:o 124/2009 ⁽⁷⁾, jossa asetetaan enimmäispitoisuudet kokkidiostaattien tai histomonostaattien elintarvikkeissa esiintymiselle, joka johtuu näiden aineiden väistämättömästä siirtymisestä muihin kuin kohderehuihin, elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93 ⁽⁸⁾ perusteella ⁽⁹⁾,
 - neuvoston direktiivi 96/22/EY ⁽¹⁰⁾, jolla kielletään tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käyttö kotieläintuotannossa.
- (6) Jos asiattomien henkilöiden havaitaan pitävän hallussaan johdanto-osan 5 kappaleessa tarkoitettuja unionin sääntöjen perusteella kiellettyjä tai muita kuin sallittuja aineita, mikä herättää epäilyn laittomasta käsittelystä ja mahdollisesta vaikutuksesta elintarviketurvallisuuteen, olisi sovellettava asetuksessa (EU) 2017/625 ja tässä asetuksessa säädettyjä virallista pidättämistä ja tutkimusta koskevia toimenpiteitä.

⁽³⁾ Asetus (EY) N:o 470/2009, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön menettelyistä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläimistä saatavissa elintarvikkeissa, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2377/90 kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 muuttamisesta (EUVL L 152, 16.6.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 37/2010, annettu 22 päivänä joulukuuta 2009, farmakologisesti vaikuttavista aineista ja niiden eläinperäisissä elintarvikkeissa esiintyvien jäämien enimmäismääriä koskevasta luokitukselta (EUVL L 15, 20.1.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁶⁾ Komission asetus (EY) N:o 1950/2006, annettu 13 päivänä joulukuuta 2006, hevoseläinten hoidossa keskeisten aineiden ja kliinistä lisähyötyä tuovien aineiden luettelon laatimisesta eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY mukaisesti (EUVL L 367, 22.12.2006, s. 33).

⁽⁷⁾ Komission asetus (EY) N:o 124/2009, annettu 10 päivänä helmikuuta 2009, enimmäispitoisuuksien asettamisesta kokkidiostaattien tai histomonostaattien väistämättömästä siirtymisestä muihin kuin kohderehuihin johtuvalle esiintymiselle elintarvikkeissa (EUVL L 40, 11.2.2009, s. 7).

⁽⁸⁾ Näiden enimmäispitoisuuksien noudattamatta jättämistä pidetään eläinlääkkeiden käyttöön ja jäämiin sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisenä.

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 315/93, annettu 8 päivänä helmikuuta 1993, elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä (EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/82/EY ⁽¹¹⁾ luodaan kehys, jolla säännellään eläinlääkkeiden saattamista markkinoille, valmistusta, tuontia, vientiä, toimittamista, jakelua, lääketurvatoimintaa, valvontaa ja käyttöä. Farmakologisesti vaikuttavia aineita, joita ei sallita käytettävän eläinlääkkeissä, ei saa käyttää elintarviketuotantoeläimissä, lukuun ottamatta asetuksessa (EY) N:o 1950/2006 säädettyä hevoseläinten hoidon kannalta keskeisten aineiden käyttöä. Asetuksen (EU) 2017/625 ja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluu sellaisten epäiltyjen tai todettujen noudattamatta jättämisten seuranta, jotka koskevat sellaisten eläinlääkkeiden käyttöä, joiden epäillä tai on todettu vaikuttavan elintarviketurvallisuuteen. Direktiivi 2001/82/EY on kumottu ja korvattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/6 (uusi eläinlääkeasetus) ⁽¹²⁾, jota sovelletaan 28 päivästä tammikuuta 2022 ja jossa säädetään muun muassa eläimille tarkoitettujen mikrobilääkkeiden käytön rajoituksista.
- (8) Koska keskenään erilaiset täytäntöönpanokäytännöt voivat johtaa ihmisten ja eläinten terveyden epätasaiseen suojeluun, häiriöihin sisämarkkinoilla ja kilpailun vääristymiseen, asetusta (EU) 2017/625 olisi täydennettävä erityisillä säännöillä, jotka koskevat yhtäältä virallisen valvonnan suorittamista eläinten ja tuotteiden osalta kaikissa tuotanto-, jalostus-, jakelu- ja käyttövaiheissa tapauksissa, joissa epäillä tai todetaan, että sääntöjä ei noudateta asianomaisten aineiden osalta, ja toisaalta toimien toteuttamista tällaisen virallisen valvonnan seurauksena.
- (9) Kun otetaan huomioon sellaisen valvonnan ja sellaisten toimien erityispiirteet, jotka on suoritettava, jos epäillä tai todetaan, ettei farmakologisesti vaikuttavien aineiden käyttöön elintarviketuotantoeläimissä ja tällaisten aineiden jäämiin sovellettavia unionin sääntöjä ole noudatettu, ja jotta voidaan varmistaa täytäntöönpanotoimien yhdenmukainen soveltaminen koko unionin laajuudelta, olisi täsmennettävä tapaukset, joissa asetuksen (EU) 2017/625 137 ja 138 artiklassa mainitut toimenpiteet on tarpeen toteuttaa niiden mukauttamiseksi tähän alaan.
- (10) Eläimistä ja tuotteista vastuussa olevan toimijan olisi asetuksen (EU) 2017/625 79 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaan vastattava kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän asetuksen nojalla suoritettavaan viralliseen valvontaan liittyvistä pakollisista maksuista.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽¹³⁾ 50 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömistä tai välillisistä riskeistä, joita elintarvikkeista tai rehuista aiheutuu ihmisten terveydelle, tätä tarkoitusta varten luodun verkoston kautta. Farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämiä koskevista noudattamatta jättämisistä, joista aiheutuu tällaisia riskejä, olisi sen vuoksi ilmoitettava vastaavasti. Lisäksi jos noudattamatta jättämisistä havaitaan toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien eläinten tai eläinperäisten tuotteiden osalta, noudattamatta jättämisen havainneen jäsenvaltion viranomaisten ja alkuperäjäsenvaltion olisi sovellettava asetuksessa (EU) 2017/625 säädettyjä avunantosäännöksiä ja toteutettava asianmukaiset seurantatoimet tämän asetuksen mukaisesti.
- (12) Direktiivissä 96/23/EY vahvistetut säännöt, jotka koskevat seuranta tapauksissa, joissa epäillä tai todetaan, ettei sääntöjä ole noudatettu mainitun säädöksen soveltamisalaan kuuluvien aineiden ja jäämien osalta, kumotaan 14 päivästä joulukuuta 2019, minkä vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava kyseisestä päivästä alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat viralliselle valvonnalle ja sovellettaville toimenpiteille asetettuja erityisvaatimuksia tapauksissa, joissa epäillä tai todetaan, ettei ole noudatettu unionin sääntöjä, joita sovelletaan sallittujen, muiden kuin sallittujen tai kiellettyjen farmakologisesti vaikuttavien aineiden käyttöön elintarviketuotantoeläimissä ja tällaisten aineiden jäämiin.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/6, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eläinlääkkeistä ja direktiivin 2001/82/EY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

*2 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) 2017/625, direktiivin 2001/82/EY ja asetuksen (EY) N:o 470/2009 määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'farmakologisesti vaikuttavalla aineella' mitä tahansa ainetta tai ainesosaa, joka on tarkoitettu käytettäväksi eläinlääkkeen valmistuksessa ja josta sen tuotantokäytön myötä tulee kyseisen valmisteen vaikuttava ainesosa;
- b) 'muilla kuin sallituilla aineilla' farmakologisesti vaikuttavia aineita, joita ei ole sisällytetty asetuksen (EU) N:o 37/2010 liitteessä olevaan taulukkoon 1, tai aineita, joita ei sallita rehun lisäaineena asetuksen (EY) N:o 1831/2003 nojalla, lukuun ottamatta asetuksessa (EY) N:o 1950/2006 säädettyjä aineita, jotka ovat keskeisiä hevoseläinten hoidossa, ja aineita, jotka tuovat kliinistä lisähyötyä verrattuna hevoseläimille saatavissa oleviin muihin hoitovaihtoehtoihin;
- c) 'laittomalla käsittelyllä' sitä, että elintarviketuotantoeläimissä käytetään
 - kiellettyjä tai muita kuin sallittuja aineita tai tuotteita taikka
 - unionin lainsäädännössä sallittuja aineita tai eläinlääkkeitä muissa tarkoituksissa tai muilla ehdoilla kuin ne, jotka vahvistetaan mainitussa lainsäädännössä tai tapauksen mukaan kansallisessa lainsäädännössä.

Tämän asetuksen soveltamiseksi laittomana käsittelynä ei pidetä unionin lainsäädännössä sallittujen aineiden tai eläinlääkkeiden osalta varoajan noudattamatta jättämistä tai jäämien enimmäismäärän tai enimmäistason ylittäviä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämiä, jos kaikki muut unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut aineen tai eläinlääkkeen käytön ehdot täyttyvät;

- d) 'jäämien enimmäismäärän ylittävillä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämillä' sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien esiintymistä eläinperäisissä tuotteissa pitoisuutena, joka ylittää unionin lainsäädännössä asetetut jäämien enimmäismäärät;
- e) 'enimmäistason ylittävillä farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämillä' farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien esiintymistä, joka johtuu näiden aineiden väistämättömästä siirtymisestä muuhun kuin kohderehuun, eläinperäisissä tuotteissa pitoisuutena, joka ylittää unionin lainsäädännössä asetetut enimmäistasot;
- f) 'eläinerällä' samaan lajiin ja samaan ikäluokkaan kuuluvien, samalla tilalla samanaikaisesti ja yhtäläisissä olosuhteissa kasvatettujen eläinten ryhmää.

*3 artikla***Teurastamossa toteutettavat toimet epäillyissä tai todetuissa noudattamatta jättämisen tapauksissa**

1. Jos virallista valvontaa teurastamossa suorittava virkaeläinlääkäri tai tiettyjä tehtäviä tämän valvonnan yhteydessä suorittava virallinen avustaja epäilee, että eläimiä on käsitelty laittomasti, tai jos hänellä on näyttöä laittomasta käsittelystä, virkaeläinlääkäriin on varmistettava, että seuraavat toimet toteutetaan:

- a) määrätään, että toimija pitää asianomaiset eläimet erillään muista teurastamossa olevista tai sinne saapuvista eläineristä ehdoilla, jotka toimivaltainen viranomainen vahvistaa;
- b) huolehditaan siitä, että kyseiset eläimet teurastetaan erikseen muista teurastamossa olevista eläineristä;
- c) määrätään, että toimija erottaa asianomaisten eläinten ruhot, lihan, sisäelimet ja sivutuotteet, jotta ne voidaan yksilöidä välittömästi ja pitää erillään muista eläinperäisistä tuotteista, ja ettei tällaisia tuotteita saa siirtää, käsitellä eikä hävittää ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa ennakkolupaa;
- d) määrätään, että otetaan tarvittavat näytteet kiellettyjen tai muiden kuin sallittujen aineiden taikka sallittujen aineiden esiintymisen havaitsemiseksi tapauksessa, jossa käytön epäillään tai todetaan tapahtuneen muilla kuin lainsäädännössä vahvistetuilla ehdoilla.

2. Jos todetaan laittoman käsittelyn tapaus, toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä, että toimija hävittää ruhot, lihan, sisäelimet ja sivutuotteet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 ⁽¹⁴⁾ vahvistetulla tavalla ilman korvausta tai hyvitystä.

3. Jos virallista valvontaa teurastamossa suorittava virkaeläinlääkäri tai tiettyjä tehtäviä tämän valvonnan yhteydessä suorittava virallinen avustaja epäilee, että teurastamossa olevat eläimet on käsitelty sallitulla eläinlääkkeellä noudattamatta direktiivissä 2001/82/EY tarkoitettua varoaikaa, virkaeläinlääkäri on määrättävä, että asianomaiset eläimet erotetaan muista teurastamossa olevista tai sinne saapuvista eläineristä ehdoilla, jotka toimivaltaisen viranomaisen vahvistaa. Virkaeläinlääkäri on lisäksi

- toimijan kustannuksella lykättävä teurastusta, kunnes varoaikaa on noudatettu, tai
- määrättävä, että eläimet on teurastettava erikseen, ja odotettaessa tutkimustulosten valmistumista määrättävä, että asianomaisten eläinten ruhot, liha, sisäelimet ja sivutuotteet on yksilöitävä välittömästi ja pidettävä erillään muista eläinperäisistä tuotteista.

Teurastusta saa lykätä ainoastaan tilapäisesti ja sillä ehdolla, että virkaeläinlääkäri on todentanut, että eläinten hyvinvointia koskevaa unionin lainsäädäntöä noudatetaan ja että asianomaiset eläimet voidaan pitää erillään muista eläimistä.

4. Jos teurastusta lykätään 3 kohdan mukaisesti, varoaika ei saa missään tapauksessa olla lyhyempi kuin

- varoaika, joka ilmoitetaan eläinlääkkeiden myyntiluvan mukana olevassa valmisteyhteenvedossa,
- varoaika, joka vahvistetaan asetuksessa, jolla sallitaan tietyn farmakologisesti vaikuttavan aineen käyttö rehun lisäaineena asetuksen (EY) N:o 1831/2003 mukaisesti,
- varoaika, jonka eläinlääkäri määrää direktiivin 2001/82/EY 11 artiklan mukaisia käyttötarkoituksia varten, tai jos tällaisia käyttötarkoituksia varten ei määrätä varoaikaa, direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa säädetty vähimmäisvaroaika.

Jos teurastusta lykätään, toimivaltaisen viranomaisen saa ottaa toimijan kustannuksella näytteitä jäämien enimmäismäärien noudattamisen todentamiseksi heti, kun eläimet on teurastettu varoajan päätyttyä.

5. Jos virallista valvontaa teurastamossa suorittavalla virkaeläinlääkärillä tai tiettyjä tehtäviä tämän valvonnan yhteydessä suorittavalla virallisella avustajalla on näyttöä siitä, että teurastamossa olevat eläimet on käsitelty sallitulla eläinlääkkeellä noudattamatta direktiivissä 2001/82/EY tarkoitettua varoaikaa, virkaeläinlääkäri on määrättävä, että asianomaiset eläimet erotetaan muista teurastamossa olevista tai sinne saapuvista eläineristä ehdoilla, jotka toimivaltaisen viranomaisen vahvistaa. Virkaeläinlääkäri on lisäksi

- lykättävä teurastusta toimijan kustannuksella 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti, kunnes varoaika on päättynyt, tai
- määrättävä, että toimija lopettaa eläimet erikseen. Tällöin virkaeläinlääkäri on julistettava eläimet ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi ja toteutettava samalla kaikki tarvittavat varotoimet eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelemiseksi.

6. Jos toimija ei kykene toteuttamaan kaikkia tarvittavia toimenpiteitä virkaeläinlääkäriin tai toimivaltaisen viranomaisen määräysten noudattamiseksi tämän asetuksen 3 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti, virkaeläinlääkäriin tai toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava toimijan kustannuksella toimenpiteitä, jotka ovat vaikutukseltaan samanlaisia.

4 artikla

Tutkimukset

1. Jos asetuksen (EY) N:o 470/2009 ja asetuksen (EY) N:o 1831/2003 perusteella asetetut enimmäismäärät eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämille ylittyvät tai jos asetuksen (EY) N:o 315/93 perusteella asetetut enimmäistasot farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien esiintymiselle, joka johtuu näiden aineiden väistämättömästä siirtymisestä muuhun kuin kohderehuun, ylittyvät, mikä tarkoittaa noudattamatta jättämisen toteamista, toimivaltaisen viranomaisen on

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).

- a) toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tai tutkimukset, joita se pitää aiheellisina asianomaisen havainnon osalta. Kyseeseen voi tulla tutkimus eläinten alkuperä- tai lähtötilalla, mukaan lukien eläinten tai eläinerien valvonta niiden alkuperätilalla tai lähtöpaikassa, jotta voidaan määrittää noudattamatta jättämisen laajuus ja alkuperä sekä toimijan vastuun laajuus;
- b) pyydettyä eläintenpitäjää tai vastuueläinlääkärää toimittamaan lääkemääräyksiä ja hoitoa koskeva kirjanpito sekä kaikki dokumentaatio, jolla käsitellyn luonne voidaan perustella.

2. Jos jäämiä havaitaan pitoisuuksina, jotka alittavat jäämien enimmäistasot farmakologisesti vaikuttavissa aineissa, jotka sallitaan eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina, mutta jos kyseisten jäämien esiintyminen on ristiriidassa elintarvikkeketjua koskevien tietojen kanssa, mikä herättää epäilyn sääntöjen noudattamatta jättämisestä tai laittomasta käsittelystä, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki aiheelliseksi katsomansa tutkimustoimenpiteet kyseisten jäämien lähteen tai elintarvikkeketjua koskevien tietojen puutteiden selvittämiseksi.

3. Jos jäämien epäillään ylittävän eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallituille farmakologisesti vaikuttaville aineille unionin lainsäädännössä asetetut jäämien enimmäismäärät tai enimmäistasot, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki aiheelliseksi katsomansa tutkimustoimenpiteet.

4. Jos laittoman käsittelyn epäillään tai todetaan tapahtuneen tai jos direktiivin 96/22/EY soveltamisalaan kuuluvia aineita havaitaan asiattomien henkilöiden tai toimijoiden hallussa taikka jos kiellettyjä tai muita kuin sallittuja aineita tai tuotteita havaitaan asiattomien henkilöiden tai toimijoiden hallussa, toimivaltaisen viranomaisen on

- a) välittömästi virallisesti pidätettävä eläimet ja tuotteet, jotka ovat tutkimuksen kohteena.
- b) virallisen pidättämisen aikana toimivaltaisen viranomaisen on
 - määrättävä, ettei tutkimuksen kohteena olevia eläimiä saa siirtää muualle ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa ennakkolupaa tutkimuksen keston ajan,
 - määrättävä, että kyseisten eläinten ruhoja, lihaa, sisäelimiä, sivutuotteita, maitoa, munia ja hunajaa ei saa viedä pois alkuperätilalta tai -laitoksesta eikä siirtää toiselle henkilölle ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa ennakkolupaa,
 - tarvittaessa määrättävä, että rehu, vesi tai mikä tahansa muu asianomainen tuote on pidettävä erillään ja ettei sitä saa siirtää pois alkuperätilalta tai -laitoksesta,
 - varmistettava, että tutkimuksen kohteena olevat eläimet on merkitty virallisella merkillä tai muulla tunnisteella tai, kun on kyse siipikarjasta, kaloista ja mehiläisistä, varmistettava, että eläimet pidetään merkityllä alueella tai merkityssä mehiläispesässä,
 - toteutettava tarkoituksenmukaiset varotoimenpiteet yhden tai useamman havaitun aineiden luonteen mukaisesti;
- c) pyydettyä eläintenpitäjää ja vastuueläinlääkärää toimittamaan kaikki asiakirjat, joilla voidaan perustella käsittelyn luonne;
- d) suoritettava kaikki sellainen muu eläinten tai eläinerien virallinen valvonta eläinten alkuperätilalla tai lähtöpaikassa, joka on tarpeen tällaisesta käytöstä varmistumiseksi;
- e) suoritettava kaikki muu virallinen valvonta, joka on tarpeen muiden kuin sallittujen aineiden tai kiellettyjen aineiden hankinnasta ja esiintymisestä varmistumiseksi;
- f) suoritettava kaikki muu virallinen valvonta, jota pidetään tarpeellisenä kiellettyjen tai muiden kuin sallittujen aineiden tai tuotteiden taikka käsiteltyjen eläinten alkuperän selvittämiseksi.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuun viralliseen valvontaan voi kuulua myös valvontaa, joka koskee valmistajia, jakelijoita, kuljettajia, farmakologisesti vaikuttavien aineiden ja eläinlääkkeiden tuotantopaikkoja, apteekkeja, kaikkia merkityksellisiä toimijoita toimitusketjussa sekä kaikkia muita tutkimuksen kohteena olevia paikkoja.

6. Tässä artiklassa tarkoitettuun viralliseen valvontaan voi kuulua myös virallinen näytteenotto muun muassa vedestä, rehusta, lihasta, sisäelimestä, verestä, eläimistä saatavista sivutuotteista, karvasta, virtsasta, ulosteista ja muista eläinmatriiseista. Toimivaltainen viranomainen saa ottaa niin monta näytettä kuin on tarpeen epäillyn tai todetun noudattamatta jättämisen tai laittoman käsittelyn tutkimiseksi. Vesiviljelyeläinten tapauksessa voidaan vaatia näytteitä vesiviljelyeläinten kasvatus- tai pyyntivesistä ja hunajamehiläisten tapauksessa mehiläispesistä.

5 artikla

Seuranta tapauksissa, joissa eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämät ylittävät sovellettavat jäämien enimmäismäärät tai enimmäistasot

1. Jos asetuksen (EY) N:o 470/2009 ja asetuksen (EY) N:o 1831/2003 perusteella asetetut enimmäismäärät eläinlääkkeissä tai rehun lisäaineina sallittujen farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämille ylittyvät tai jos asetuksen (EY) N:o 315/93 perusteella asetetut enimmäistasot farmakologisesti vaikuttavien aineiden jäämien esiintymiselle, joka johtuu näiden aineiden väistämättömästä siirtymisestä muuhun kuin kohderehuun, ylittyvät, toimivaltaisen viranomaisen on

- ilmoitettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi ne ruhot ja tuotteet, joita noudattamatta jättäminen koskee, ja määrättävä, että toimija hävittää kaikki tuotteet luokkaan 2 kuuluvana aineksena asetuksen (EY) N:o 1069/2009 mukaisesti,
- toteutettava kaikki muut kansanterveyden turvaamiseksi tarvittavat toimenpiteet, joihin voi kuulua kielto viedä eläimiä tai tuotteita asianomaiselta tilalta tai asianomaisesta laitoksesta tietynä aikana,
- määrättävä, että toimija toteuttaa asianmukaiset toimet noudattamatta jättämisen syiden poistamiseksi,
- suoritettava ylimääräinen virallinen valvonta sen todentamiseksi, että toimijan toteuttamat toimet noudattamatta jättämisen syyn poistamiseksi ovat toimivia. Tässä yhteydessä voidaan ottaa niin monta seurantanäytettä kuin pidetään tarpeellisena saman tilan tai laitoksen eläinten ja tuotteiden osalta.

2. Jos sama toimija laiminlyö toistuvasti sääntöjen noudattamisen, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava asianomaisen toimijan eläinten ja tuotteiden osalta säännöllinen virallinen lisävalvonta, mukaan lukien näytteenotto ja määritykset, vähintään kuuden kuukauden ajan siitä päivämäärästä alkaen, jona toinen sääntöjen noudattamatta jättäminen todettiin. Toimivaltaisen viranomaisen on myös määrättävä, että toimijan on varmistettava, että asianomaiset eläimet sekä niiden ruhot, liha, sisäelimet, sivutuotteet, maito, munat ja hunaja pidetään erillään muista eläimistä, että niitä ei viedä pois alkuperätilalta tai -laitoksesta ja että niitä ei siirretä toiselle henkilölle ilman toimivaltaisen viranomaisen ennakkolupaa.

3. Jos toimija ei toteuta kaikkia tarvittavia toimenpiteitä toimivaltaisen viranomaisen määräysten noudattamiseksi tämän artiklan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava toimijan kustannuksella toimenpiteitä, jotka ovat vaikutukseltaan samanlaisia.

6 artikla

Seuranta laittoman käsittelyn ja kiellettyjen tai muiden kuin sallittujen aineiden ja tuotteiden hallussapidon tapauksissa

1. Jos asiattomien henkilöiden hallussa havaitaan direktiivin 96/22/EY soveltamisalaan kuuluvia aineita tai kiellettyjä tai muita kuin sallittuja aineita tai tuotteita, mikä herättää epäilyn laittomasta käsittelystä, kyseiset aineet tai tuotteet on pidätettävä virallisesti, kunnes toimivaltainen viranomainen on toteuttanut tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdassa säädetyt toimenpiteet, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuotteiden myöhempää hävittämistä ja mahdollisten seuraamusten määräämistä rikoksenteijälle tai -tekijöille.

2. Jos laittoman käsittelyn todetaan tapahtuneen tai jos direktiivin 96/22/EY soveltamisalaan kuuluvia aineita tai kiellettyjä tai muita kuin sallittuja aineita tai tuotteita havaitaan asiattomien toimijoiden tai henkilöiden hallussa, toimivaltaisen viranomaisen on

- määrättävä virallisesti pidättäviksi tai pidettävä virallisesti pidätettyinä laittoman käsittelyn kohteena olevat eläimet sekä niiden ruhot, liha, sisäelimet ja sivutuotteet, mukaan lukien kyseisistä eläimistä saatava maito, munat ja hunaja, 4 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti,
- otettava näytteitä kaikista asianomaisista tilan eläineristä,
- määrättävä, että toimija lopettaa kunkin eläimen, jonka osalta laitton käsittely on todettu, ja hävittää sen asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 säädetyllä tavalla,
- ilmoitettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi kaikki ne ruhot tai tuotteet, joita laitton käsittely koskee, ja määrättävä, että toimija hävittää ne asetuksen (EY) N:o 1069/2009 mukaisesti.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi

- kaikkia eläimiä sellaisessa yhdessä tai useammassa eläinerässä, josta yhden tai useamman eläimen osalta on vahvistettu laitton käsittely kielletyillä tai muilla kuin sallituilla aineilla, on pidettävä laittomasti käsiteltyinä eläiminä, paitsi jos toimivaltainen viranomainen on toimijan pyynnöstä ja kustannuksella valmis suorittamaan virallisen lisävalvonnan asianomaisen yhden tai useamman eläinerän kaikkien eläinten osalta siitä varmistumiseksi, ettei kyseisiä eläimiä ole käsitelty laittomasti,
- kaikkia eläimiä sellaisessa yhdessä tai useammassa eläinerässä, josta yhden tai useamman eläimen osalta on vahvistettu laitton käsittely, koska elintarviketuotantoeläimissä on käytetty unionin lainsäädännössä sallittuja aineita tai eläinlääkkeitä muissa tarkoituksissa tai muilla ehdoilla kuin ne, joista säädetään unionin tai tarpeen mukaan kansallisessa lainsäädännössä, on pidettävä laittomasti käsiteltyinä, paitsi jos toimivaltainen viranomainen on toimijan pyynnöstä ja kustannuksella valmis suorittamaan virallisen lisävalvonnan asianomaisen yhden tai useamman eläinerän eläinten osalta, joiden epäillään olevan laittomasti käsiteltyjä, siitä varmistumiseksi, ettei kyseisiä eläimiä ole käsitelty laittomasti.

4. Jos laitton käsittely todetaan vesiviljelyssä, on otettava näytteitä kaikista asianomaisista lammikoista, verkkoaltaista ja kasseista. Jos laitton käsittely todetaan vesiviljelyssä, koska tietyistä lammikosta, verkkoaltaasta tai kassista otettu näyte ei ole sääntöjenmukainen, kaikkia kyseisessä lammikossa, verkkoaltaassa tai kassissa olevia eläimiä on pidettävä laittomasti käsiteltyinä.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava vähintään 12 kuukauden ajan siitä päivämäärästä alkaen, jona sääntöjen noudattamatta jättämisestä varmistuttiin, säännöllinen virallinen lisävalvonta saman toimijan vastuulla olevan yhden tai useamman tilan ja sen eläinten ja tuotteiden osalta.

6. Tiloihin tai laitoksiin, jotka tekevät toimituksia tilalle, jota noudattamatta jättäminen koskee, sekä kaikkiin tiloihin, jotka kuuluvat samaan eläin- ja rehutoimitusketjuun kuin alkuperä- tai lähtötila, voidaan kyseessä olevan aineen alkuperän määrittämiseksi soveltaa virallista valvontaa

- farmakologisesti vaikuttavien aineiden kuljetuksen, jakelun ja myynnin tai hankinnan aikana,
- missä tahansa rehun tuotanto- ja jakeluketjun vaiheessa,
- missä tahansa eläinten ja eläinperäisten tuotteiden tuotantoketjun vaiheessa.

7. Jos toimija ei toteuta kaikkia tarvittavia toimenpiteitä toimivaltaisen viranomaisen määräysten noudattamiseksi tämän artiklan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava toimijan kustannuksella toimenpiteitä, jotka ovat vaikutukseltaan samanlaisia.

7 artikla

Määrittämenetelmiä ja näytteenottoa koskevat vaatimukset

Kaikki tässä asetuksessa tarkoitetut näytteet on otettava ja määritettävä asetuksen (EU) 2017/625, komission päätöksen 1998/179/EY⁽¹⁵⁾ ja komission päätöksen 2002/657/EY⁽¹⁶⁾ mukaisesti.

8 artikla

Rekisteröintejä, lupia ja virallisia hyväksyntiä koskevat toimet

Tapauksessa, jossa vahvistetaan muiden kuin sallittujen aineiden tai tuotteiden hallussapito, käyttö tai valmistus, asianomaisen laitoksen tai toimijan kaikki rekisteröinnit, luvat tai viralliset hyväksynnät on keskeytettävä toimivaltaisen viranomaisen määräämäksi ajaksi.

Jos rikkominen toistuu, toimivaltainen viranomainen peruuttaa tällaiset järjestelyt. Peruuttamistapauksessa toimijan on haettava uudestaan asianomaista rekisteröintiä, lupaa tai virallista hyväksyntää ja osoitettava asiaa koskevien vaatimusten täyttyminen.

⁽¹⁵⁾ Komission päätös 1998/179/EY, tehty 23 päivänä helmikuuta 1998, eräiden elävistä eläimistä ja eläintuotteista seurattavien aineiden ja niiden jäämien määrittämistä varten tehtävää virallista näytteenottoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 65, 5.3.1998, s. 31).

⁽¹⁶⁾ Komission päätös 2002/657/EY, tehty 14 päivänä elokuuta 2002, neuvoston direktiivin 96/23/EY täytäntöönpanosta määrittämenetelmien suorituskyvyn ja tulosten tulkinnan osalta (EYVL L 221, 17.8.2002, s. 8).

*9 artikla***Hallinnollinen avunanto**

Jos 5 ja 6 artiklassa tarkoitettu noudattamatta jättäminen varmistuu toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien eläinten tai eläinperäisten tuotteiden osalta, tutkimusta suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä ilmoitus todetusta noudattamatta jättämisestä asetuksen (EU) 2017/625 105 ja 106 artiklan mukaisesti ja tarvittaessa tehtävä hallinnollista avunantoa koskeva pyyntö alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mainitun asetuksen 104 artiklan mukaisesti. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava tämän asetuksen 5 ja 6 artiklaa alkuperätilaan tai -laitokseen taikka lähtötilaan tai -laitokseen.

*10 artikla***Viittaukset**

Viittauksia direktiivin 96/23/EY 13 artiklaan, 15 artiklan 3 kohtaan, 16 artiklan 2 ja 3 kohtaan, 17 artiklaan, 18 artiklaan sekä 22–25 artiklaan pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*11 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 14 päivästä joulukuuta 2019.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä kesäkuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

10 ARTIKLASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 96/23/EY	Tämä asetus
13 artikla	4 artikla
15 artiklan 3 kohta	4, 5, 6 ja 9 artikla
16 artiklan 2 kohta	4, 5 ja 6 artikla
17 artikla	6 artikla
18 artikla	5 artikla
22 artikla	6 artiklan 1 kohta
23 artiklan 1 kohta	4 artiklan 4 kohta
23 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta	6 artikla
24 artikla	3 artikla
25 artikla	8 artikla

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/2091,
annettu 28 päivänä marraskuuta 2019,
täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2197 muuttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten läheisesti keskenään korreloivien valuuttojen osalta

(ETA: n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 354 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta voidaan varmistaa, että komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2197 ⁽²⁾ liitteessä tarkoitettujen valuuttaparit kuvastavat edelleen kyseisten valuuttojen välistä todellista korrelaatiota, läheisesti keskenään korreloivien valuuttojen luettelo on tarpeen saattaa ajan tasalle.
- (2) Luettelossa käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaiseen valuuttaparien arviointiin tarvittavien kolmen ja viiden vuoden tietosarjojen laskemisen päättymispäivänä 31 päivää maaliskuuta 2018.
- (3) Tämä asetus perustuu teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä "EPV", on toimittanut komissiolle.
- (4) Täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2015/2197 tarvittavat muutokset eivät muuta merkittävästi sen sisältöä, joten EPV ei ole Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽³⁾ 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti järjestänyt avointa julkista kuulemistä, koska se katsoo, että tällainen kuuleminen olisi suhteetonta verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen.
- (5) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetusta (EU) 2015/2197 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2197 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2197, annettu 27 päivänä marraskuuta 2015, läheisesti keskenään korreloivia valuuttoja koskevista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 313, 28.11.2015, s. 30).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

LIITE

Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2197 liite korvataan seuraavasti:

"LIITE

Läheisesti keskenään korreloivien valuuttojen luettelo*Osa 1 – Luettelo euron (EUR) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista*

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Puolan zloty (PLN), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), Ruotsin kruunu (SEK).

Osa 2 – Luettelo Arabiemiirikuntien dirhamin (AED) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Intian rupia (INR), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 3 – Luettelo Albanian lekin (ALL) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Marokon dirham (MAD), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 4 – Luettelo Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettavan markan (BAM) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Puolan zloty (PLN), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), Ruotsin kruunu (SEK), euro (EUR).

Osa 5 – Luettelo Bulgarian levin (BGN) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Puolan zloty (PLN), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), Ruotsin kruunu (SEK), euro (EUR).

Osa 6 – Luettelo Sveitsin frangin (CHF) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Marokon dirham (MAD), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 7 – Luettelo Kiinan juan renminbin (CNY) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Libanonin punta (LBP), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 8 – Luettelo Tšekin korunan (CZK) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Puolan zloty (PLN), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 9 – Luettelo Tanskan kruunun (DKK) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Puolan zloty (PLN), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), Ruotsin kruunu (SEK).

Osa 10 – Luettelo Hongkongin dollarin (HKD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Israelin uusi sekeli (ILS), Intian rupia (INR), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 11 – Luettelo Kroatian kunan (HRK) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 12 – Luettelo Unkarin forintin (HUF) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Marokon dirham (MAD), Puolan zloty (PLN), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 13 – Luettelo Israelin uuden sekelin (ILS) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 14 – Luettelo Intian rupian (INR) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Hongkongin dollari (HKD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Thaimaan baht (THB), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 15 – Luettelo Etelä-Korean wonin (KRW) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Singaporen dollari (SGD).

Osa 16 – Luettelo Libanonin punnan (LBP) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 17 – Luettelo Marokon dirhamin (MAD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Hongkongin dollari (HKD), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Israelin uusi sekeli (ILS), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Yhdysvaltain dollari (USD), euro (EUR).

Osa 18 – Luettelo Pohjois-Makedonian denaarin (MKD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Marokon dirham (MAD), Romanian leu (RON), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 19 – Luettelo Macaon patacan (MOP) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Intian rupia (INR), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 20 – Luettelo Filippiinien peson (PHP) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Intian rupia (INR), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 21 – Luettelo Puolan zlotyn (PLN) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Unkarin forintti (HUF), euro (EUR).

Osa 22 – Luettelo Romanian leun (RON) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangi (CHF), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Serbian dinaari (RSD), euro (EUR).

Osa 23 – Luettelo Serbian dinaarin (RSD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Albanian lek (ALL), Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Sveitsin frangin (CHF), Tšekin koruna (CZK), Tanskan kruunu (DKK), Kroatian kuna (HRK), Unkarin forintti (HUF), Marokon dirham (MAD), Pohjois-Makedonian denaari (MKD), Romanian leu (RON), euro (EUR).

Osa 24 – Luettelo Ruotsin kruunun (SEK) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Bosnia ja Hertsegovinan vaihdettava markka (BAM), Bulgarian lev (BGN), Tanskan kruunu (DKK), euro (EUR).

Osa 25 – Luettelo Singaporen dollarin (SGD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Etelä-Korean won (KRW), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 26 – Luettelo Thaimaan bahtin (THB) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Intian rupia (INR), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Taiwanin uusi dollari (TWD), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 27 – Luettelo Taiwanin uuden dollarin (TWD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Libanonin punta (LBP), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Yhdysvaltain dollari (USD).

Osa 28 – Luettelo Yhdysvaltain dollarin (USD) kanssa läheisesti korreloivista valuutoista

Arabiemiirikuntien dirhami (AED), Kiinan juan renminbi (CNY), Hongkongin dollari (HKD), Israelin uusi sekeli (ILS), Intian rupia (INR), Libanonin punta (LBP), Marokon dirham (MAD), Macaon pataca (MOP), Filippiinien peso (PHP), Singaporen dollari (SGD), Thaimaan baht (THB), Taiwanin uusi dollari (TWD).”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/2092,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2019,****lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa**

EUROOPAN KOMISSIO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 15 artiklan

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Vireillepano**

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 6 päivänä joulukuuta 2018 vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia Euroopan unioniin, jäljempänä 'unioni', perusasetuksen 10 artiklan perusteella.
- (2) Komissio julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tutkimuksen vireillepanoa koskevan ilmoituksen ⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.
- (3) Komissio pani tutkimuksen vireille European Biodiesel Boardin, jäljempänä 'valituksen tekijä' tai 'EBB', tehtyä 22 päivänä lokakuuta 2018 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus unionin kokonaistuotannosta on 32 prosenttia.

1.2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (4) Komissio otti 14 päivänä elokuuta 2019 käyttöön väliaikaisen tasoitustullin Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa unioniin komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1344 ⁽³⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva aset'.
- (5) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa todetaan, tukia ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2017 ja 30 päivän syyskuuta 2018 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso', ja vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2015 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.3 Myöhempi menettely

- (6) Kun niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella väliaikainen tasoitustulli oli määrätty, oli ilmoitettu, jäljempänä 'alustavien päätelmien ilmoittaminen', EBB, Indonesian viranomaiset ja kolme kaikkiaan neljästä indonesialaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta esittivät kirjallisia huomautuksia ja toivat esiin kantansa alustaviin päätelmiin.
- (7) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kuulemisia järjestettiin EBB:n, Indonesian viranomaisten ja kaikkien neljän indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kanssa.
- (8) Komissio tarkasteli asianomaisten osapuolten esittämiä huomautuksia, ja niitä käsitellään tarkemmin tässä asetuksessa.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55.⁽²⁾ EUVL C 439, 6.12.2018, s. 16.⁽³⁾ EUVL L 212, 13.8.2019, s. 1.

- (9) Komissio ilmoitti kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoo ottaa käyttöön lopullisen tasoitustullin Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa unioniin, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'.
- (10) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB, Indonesian viranomaiset ja neljä indonesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät kirjallisia huomautuksia, joissa ne toivat esiin kantansa lopullisiin päätelmiin. Komissio pani merkille, että Indonesian viranomaisten ja kahden vientiä harjoittavan tuottajan huomautukset olivat kaikilta osin samat, ja tässä asetuksessa näitä lopullisia päätelmiä koskevia huomautuksia käsitellään Indonesian viranomaisten huomautuksina.
- (11) Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen järjestettiin kuulemisia EBB:n, Indonesian viranomaisten ja kahden indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan kanssa, joita oli kaikkiaan neljä.
- (12) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan Indonesian viranomaiset ja kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa esittivät, että niiden puolustautumisoikeuksia ei ollut kunnioitettu, erityisesti seuraavien seikkojen osalta: hintojen alittavuutta koskevat laskelmat, laskelmissa käytettyjen unionin tuotannonalan tuotevalvontakoodien ilmoittaminen asianomaisille osapuolille, unionin tuotannonalan sekoituksissa käytetty raaka-aine ja suodatettavuuden rajalämpötila, jäljempänä 'CFPP' ⁽⁴⁾, unionin tuotannonalan myynnissä.
- (13) Indonesian viranomaiset ja kaksi neljästä indonesialaisesta vientiä harjoittavasta tuottajasta pyysivät kuulemista kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa, ja tällainen kuuleminen pidettiin 14 päivänä lokakuuta 2019.
- (14) Kaikkia näitä seikkoja käsiteltiin jo lopullisten päätelmien ilmoittamisessa, ja ne selitettiin Indonesian viranomaisille niiden kuulemisten aikana, jotka järjestettiin lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen.
- (15) Komissio tarkasteli huomautuksia, joita asianomaiset osapuolet esittivät lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, ja niitä käsitellään tarkemmin tässä asetuksessa.

1.4 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (16) Koska tutkimusajanjaksosta ja tarkastelujaksosta ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 kappaleessa esitetyt päätelmät voitiin vahvistaa.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

- (17) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen Wilmar Group, jäljempänä 'Wilmar', joka on yksi indonesialaisista vientiä harjoittavista tuottajista, esitti väitteen, jonka mukaan sen toteuttamaa fraktioitujen metyyliestereiden vientiä ei pitäisi katsoa tarkasteltavana olevan tuotteen vienniksi. Wilmar huomautti, että tämä väite oli esitetty määräaikaan mennessä, sillä se oli Wilmarin otantalomakkeen liitteessä I.
- (18) Väitettä ei kuitenkaan esitetty erikseen, ja siksi muut asianomaiset osapuolet eivät olleet panneet sitä merkille ennen väliaikaista tullia koskevaan asetukseen annettujen huomautusten vastaanottoa.
- (19) Komissio totesi, että sama vientiä harjoittava tuottaja oli Indonesiasta tulevan biodieselin tuontia koskeneessa aiemmassa polkumyynnitutkimuksessa esittänyt saman väitteen samojen tietojen pohjalta ja että se oli hylätty sekä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ⁽⁵⁾ että lopullista tullia koskevassa asetuksessa ⁽⁶⁾, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.
- (20) Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa komissio hylkäsi jälleen tämän väitteen, joka koskee kyseisen tuotteen jättämistä tuotteen määritelmän ulkopuolelle, niistä kolmesta seuraavassa esitettävästä syystä, jotka on esitetty aiemmassa polkumyynnin vastaisessa asetuksessa:

⁽⁴⁾ CFPP on alhaisin lämpötila, jossa tietty määrä (bio)dieselä voi kulkea standardoidun suodattimen läpi. Tämä antaa arvion (bio) dieselöljyn alhaisimmasta käyttölämpötilasta.

⁽⁵⁾ EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6, johdanto-osan 35 ja 36 kappale.

⁽⁶⁾ EUVL L 315, 26.11.2013, s. 2, johdanto-osan 17–21 kappale.

- (21) Ensinnäkin fraktioidut metyyliesterit ovat rasvahappojen metyyliestereitä ja niitä voidaan käyttää biodieseleissä. Tässä mielessä polttoaineena voidaan käyttää biodieseliä, joka on ilmoitettu muuhun kuin polttoainekäyttöön, koska sillä on samat fyysiset ja tekniset ominaisuudet.
- (22) Toiseksi on vaikeaa erottaa yhtä rasvahappometyyliesteriä toisesta ilman kemiallista analyysia tuontisatamassa.
- (23) Kolmanneksi fraktioidut metyyliesterit eivät ole eurooppalaisen standardin (EN 14214) mukaisia, mutta niitä voidaan siitä huolimatta sekoittaa muihin biodieseleihin standardin mukaisen seoksen saamiseksi.
- (24) Wilmar myös pyysi komissiota vahvistamaan, että fraktioidulle metyyliesterille on periaatteessa mahdollista myöntää loppukäyttöön perustuva tullimenettely, jossa tulleista annetaan vapautus sillä edellytyksellä, että yritys voi kansallisia tulliviranomaista tyydyttävällä tavalla osoittaa, että fraktioidun metyyliesterin loppukäyttö ei ole polttoaineena.
- (25) Komissio totesi, että tullisuspensio on myönnetty osalle fraktioitujen metyyliesterien tuontia sillä edellytyksellä, että loppukäyttö on tullivalvonnassa, kuten neuvoston asetuksessa (EU) 2018/2069 (7) säädetään. Tämä huojennus koskee kuitenkin ainoastaan yhteisen tullitariffin autonomisia tulleja eikä sillä rajoiteta tasoitustullien soveltamista. Näin ollen komissio hylkäsi lopullisen loppukäyttöön perustuvaa helpotusta koskevan pyynnön siltä osin kuin kyse on tasoitustullista.
- (26) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar esitti jälleen loppukäyttöön perustuvaa helpotusta koskevan pyynnön tasoitustullien osalta fraktioitujen metyyliesterien viennissä. Mitään uusia tietoja tai syitä siihen, miksi loppukäyttöön perustuva helpotus olisi myönnettävä tasoitustulleihin, ei toimitettu, joten pyyntö hylättiin. Komissio ei havainnut pätevää syytä jättää fraktioidut metyyliesterit pois tuotteen määritelmästä. Se, että Wilmar voi käyttää fraktioituja metyyliestereitä muihin käyttöihin kuin polttoaineeksi, ei tarkoita, että tällainen tuotelaji olisi jätettävä tämän tutkimuksen ulkopuolelle.
- (27) Koska tuotteen määritelmästä ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 31–37 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3. TUET

3.1 Valtion tuki biodieseleollisuudelle suorilla varojen suoralla siirrolla palmuöljyn viljelyn rahaston (Oil Palm Plantation Fund) kautta

3.1.1 Taloudellinen tuki

- (28) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät, että komissio ei osoittanut, että vientiä harjoittavien tuottajien hyväksi oli annettu taloudellista tukea.
- (29) Indonesian viranomaiset ja kaikki vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että palmuöljyn viljelyn rahastoa, jäljempänä 'OPPF', rahoitetaan yksinomaan perimällä vientimaksua raa'asta palmuöljystä ja siitä johdetuista tuotteista. Lisäksi Indonesian viranomaiset väittivät, että vientiä harjoittavat tuottajat maksavat vientimaksun suoraan OPPF:lle ennen tavaroiden vientiä. Indonesian viranomaisten mukaan valtion yleisestä talousarviosta ei näin ollen poisteta varoja eikä kyse siis ole rahoitusosuudesta.
- (30) Tältä osin komissio toisti, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 56–61 kappaleessa todetaan, palmuöljyn viljelyn rahaston hallinnointivirasto, jäljempänä 'hallintovirasto', toimii julkisena elimenä perusasetuksen 2 artiklan b alakohdassa sekä perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti. Tämän vuoksi hallinnointiviraston käyttämät varat ovat julkisia varoja.

(7) EUVL L 331, 28.12.2018, s. 4.

- (31) Komissio pyrki Indonesian viranomaisten tiloissa toteutetun tarkastuskäynnin aikana hankkimaan ja todentamaan näyttöä, joka tukee Indonesian hallituksen väitettä, jonka mukaan OPPF-varat eivät kuulu valtion talousarvioon. Indonesian viranomaiset eivät kuitenkaan voineet esittää tällaista näyttöä.
- (32) Sen sijaan Indonesian viranomaiset esittivät näyttöä, joka osoitti, että vientiä harjoittavat tuottajat todella maksoivat vientimaksun ennen tavaroidensa vientiä. Ne eivät kuitenkaan voineet antaa mitään osoitusta siitä, että tällaiset maksut suoritetaan OPPF:n tilille, joka olisi erillinen valtion talousarvioon nähden ja näin estäisi raa'an palmuöljyn vientimaksusta kerättyjen varojen käytön valtion yleiseen talousarvioon ja johonkin muuhun Indonesian hallituksen sopivaksi katsomaan tarkoitukseen. Lisäksi ei ole myöskään viitteitä siitä, että OPPF:llä olisi erillinen tili biodieselin ja toisaalta muiden tuotteiden (mukaa lukien raaka palmuöljy) vientimaksujen keräämistä varten. Tämä viittaa siihen, että hallinnointiviraston käytettävissä olevat varat eivät ole riippuvaisia siitä, että biodieselin vientiä harjoittavat tuottajat maksaisivat ensin vientimaksun, sillä Indonesian viranomaiset ovat ehkä jo aiemmin keränneet julkisia varoja kantamalla vientimaksuja muista tuotteista. Koska päinvastaista näyttöä ei esitetty, komissio vahvisti näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa esitetyt päätelmät.
- (33) Komissio pani lisäksi merkille, että sen enempää Indonesian viranomaiset kuin mikään vientiä harjoittavista tuottajistakaan ei asettanut kyseenalaiseksi OPPF:n asemaa julkisena elimenä. Kun otetaan huomioon, että Indonesian viranomaiset eivät pystyneet antamaan vakuuttavaa päinvastaista näyttöä, OPPF:n käytettävissä olevia varoja on pidettävä julkisina varoina ja näin ollen valtion varoista peräisin olevina (kuten pakollinen vientimaksu).
- (34) Indonesian viranomaiset ja kaikki vientiä harjoittavat tuottajat väittivät lisäksi, että komissio teki virheen analysoimalla OPPF:n maksut erillään eikä osana maksua, jonka Indonesian viranomaiset tekivät biodieseliä hankkiessaan. Indonesian viranomaiset ja kaikki vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että komissio erehtyi pitäessään järjestelmää avustuksena, vaikka sitä voitaisiin enintään pitää tavaroiden julkisena hankintana suurempaa kuin asianmukaista korvausta vastaan.
- (35) Jäljempänä esitettävistä syistä komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan komissio tutki OPPF:n suorittamia maksua erikseen ja jonka mukaan ohjelmaa olisi pidettävä Indonesian viranomaisten toteuttamina tavaroiden (biodieselin) ostoina.
- (36) Komissio totesi, että biodieseliä eivät osta Indonesian viranomaiset vaan tietyt sekoittajat (Pertamina ja AKR). Indonesian viranomaisilla ei ole OPPF:n kautta mitään sopimussuhdetta biodieselin tuottajiin eivätkä ne saa mitään vastineeksi niistä varoista, jonka ne jakavat biodieselin tuottajille. Mikään asianomainen osapuoli ei myöskään ole tutkimuksen aikana väittänyt, että Indonesian viranomaisilla olisi jonkinlainen sopimussuhde biodieselin tuottajiin.
- (37) Sovellettavan lainsäädännön mukaan biodieselin toimittajien, jotka ovat halukkaita osallistumaan tähän ohjelmaan, on toimitettava palmuöljymetyyliesterit, jäljempänä 'PME', maaöljyalan toimijoille (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 ja 46 kappale) Pertamina tai AKR, jotka sekoittavat ne mineraalidieselin kanssa saadakseen B20-dieseliä. Sovellettava lainsäädäntö antaa tähän ohjelmaan osallistuville biodieselin tuottajille oikeuden saada a) sekoittajilta maksu biodieselistä ja b) lisävarat OPPF:stä. Biodieselin tuottajilla ei ole sopimusperusteisia velvollisuuksia Indonesian viranomaisiin tai OPPF:ään nähden, lukuun ottamatta velvollisuutta noudattaa asiaa koskevien sääntöjen mukaisesta velvoitteesta, josta ne saavat korvauksen. Koska keskinäistä sopimusvelvoitteita ei ole, OPPF:n maksamat varat eivät siis ole osa vastikkeellista sopimusta (kuten viranomaisten toteuttama biodieselin ostaminen tiettyyn hintaan). Indonesian viranomaiset asettavat kullekin ohjelmaan osallistuvalla biodieselin tuottajalle yksinkertaisesti veloitteen myydä tietyn määrän biodieseliä Pertamina tai AKR:lle määrähintaan (mineraalidieselin viitehintaa) ja tarjoavat lisärahoituksen suoraan biodieselin tuottajille. Vaikka ohjelman tarkoituksena on kannustaa biodieselin käyttöä kotimarkkinoilla ja se liittyy tällaiseen toimintaan, Indonesian viranomaiset eivät osta biodieseliä suoraan ja käytä sitä valtiollisiin tarkoituksiin tai myy sitä edelleen, vaan ne tukevat biodieselin myyntiä tarjoamalla lisävaroja biodieselin tuottajille myös silloin kuin niihin osallistuu yksityisiä toimijoita (kuten AKR). Sen enempää Indonesian viranomaiset kuin vientiä harjoittavat tuottajatkaan eivät esittäneet näyttöä siitä, että Pertamina ja AKR olisivat tässä yhteydessä julkisia elimiä. Ne ovat toimijoita, jotka osallistuvat tähän ohjelmaan vapaaehtoisesti.

- (38) Tämän vuoksi komissio tutki ohjelman tässä asiayhteydessä ja totesi, että OPPF:n maksuja biodieselin tuottajien hyväksi ei voida pitää Indonesian viranomaisten ja biodieselin tuottajien välisessä ostosopimuksessa maksettavina maksuina vaan kyseessä on varojen suora siirto, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 kappaleessa päätellään.
- (39) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset, Wilmar, PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo, jäljempänä yhdessä 'Permata Group' ja PT Ciliandra Perkasa väittivät, että OPPF:n maksuja ei voida pitää taloudellisenä tukena. Indonesian viranomaisten mukaan tämä johtuu siitä, että OPPF:ää rahoitetaan perimällä vientimaksua palmuöljystä ja johdannaisuotteista, joten sitä olisi pidettävä yksityisesti rahoitettuna.
- (40) Komissio totesi, että Indonesian hallitus oli jo esittänyt tämän väitteen väliaikaisten toimenpiteiden jälkeen ja että komissio oli käsitellyt sitä (30–33 kappale edellä). Osapuolet eivät toimittaneet uusia todisteita toistuvien väitteidensä tueksi. Näin ollen komissio vahvisti näissä johdanto-osan kappaleissa esitetyt päätelmät ja hylkäsi tämän väitteen.
- (41) Indonesian viranomaiset, PT Ciliandra Perkasa ja Permata Group väittivät lisäksi, että komissio teki virheen vahvistaessaan päätelmät, joiden mukaan OPPF:n varat olivat 32 kappaleessa esitetyistä syistä julkisia varoja eivätkä peräisin yksityisistä lähteistä. Indonesian viranomaisten mukaan tämä johtuu siitä, että valtiovarainministerin asetuksessa nro 133/2015 ja presidentin asetuksessa nro 66 vuodelta 2018 määrätään, että 1) OPPF on rahoitettava yksinomaan perimällä vientimaksua ja 2) näitä varoja on käytettävä ainoastaan erityisiin maksuihin, mukaan lukien avustusten maksaminen biodieselin tuottajille.
- (42) Kuten edellä 31 kappaleessa selitetään, komissio pyysi tarkastuskäynnin aikana Indonesian viranomaisia toimittamaan todisteet siitä, miten vientimaksun suoritukset otetaan huomioon talousarviossa. Indonesian hallitus ei pystynyt toimittamaan mitään todisteita tukeakseen väitettään, että OPPF-varat eivät kuulu valtion talousarvioon.
- (43) Edellä olevalla ei kuitenkaan missään tapauksessa ole merkitystä sille päätelmälle, että OPPF:n varat ovat julkisia varoja, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 63 kappaleessa selitetään. Varat kerätään pakollisen vientimaksun perusteella. Näin ollen toisin kuin tilanteessa, jossa yksityiset toimijat päättävät vapaasti kerätä yksityistä rahoitusta tiettyä käyttötarkoitusta varten, nyt käsillä olevassa tapauksessa Indonesian viranomaiset asettavat tietyille tuottajille (muiden muassa biodieselin tuottajille) velvoitteen maksaa vientimaksu.
- (44) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group ja Wilmar väittivät, että komissio on tehnyt virheen luokitellessaan OPPF:n maksut avustuksiksi, vaikka ne olisi luokiteltava biodieselin hankinnaksi. Vastaajien mukaan komissio teki virheen myös katsoessaan, että biodieselin tuottajien ja OPPF:n välillä ei ollut sopimussuhdetta. Väitteensä tueksi Wilmar myös toimitti kopiot sen sopimuksista OPPF:n kanssa. Indonesian viranomaisten mukaan OPPF:n maksuja olisi pidettävä maksuna tavaran (eli biodieselin) ostoista, sillä Pertamina on valtion omistama yritys, minkä vuoksi sitä olisi pidettävä yhtenä taloudellisenä yksikkönä Indonesian viranomaisten kanssa, jotka ovat biodieselin lopullinen ostaja.
- (45) Komissio katsoi, että nämä sopimukset olisi pitänyt toimittaa aiemmin niiden asianmukaista tarkastusta varten. Vaikka myönnettäisiin, että OPPF:n ja biodieselin tuottajien välillä on voimassa olevia sopimuksia, komissio totesi, että Indonesian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan näillä sopimuksilla ei luoda biodieselin tuottajille sopimukseen perustuvaa velvoitetta OPPF:ää kohtaan. Kuten Indonesian viranomaiset selittivät, tällaiset sopimukset pikemminkin pelkäävät vahvistavat OPPF:n oikeudellisen velvoitteen maksaa sekoittajien maksaman hinnan ja biodieselin viitehinnan välinen ero, kun asianomainen biodieselin tuottaja toimittaa biodieselin Pertaminaalle. On tärkeää, että näissä sopimuksissa ei mainita, että Indonesian viranomaiset hankkivat biodieseliä ja että maksut tehdään tästä syystä. OPPF:n ja biodieselin tuottajien välisessä voimassa olevassa sopimuksessa nimenomaan ei viitata mihinkään Indonesian viranomaisten toteuttamaan biodieselin hankintaan, vaan siihen sisältyy ehtoja, joiden mukaan Indonesian viranomaiset maksavat niin kutsutut 'biodieselin rahoitusvarat' biodieselin tuottajille. Tarkemmin sanottuna sopimuksissa määrätään, että OPPF tarjoaa rahoitusta biodieselin tuottajille sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet biodieseliä sekoittajalle ja kun kyseinen toimitus on todennettu.
- (46) Komissio totesi, että sopimusten voimassaolo OPPF:n ja biodieselin tuottajien välillä ei muuta komission päätelmää siitä, että OPPF:n maksut ovat avustus. Tämä johtuu siitä, että ainoat keskinäisiä velvoitteita (eli tavaroiden toimitus ja hinnan maksaminen) sisältävät sopimukset ovat ne, jotka ovat voimassa Pertamina ja biodieselin toimittajien välillä. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

- (47) Jäljempänä esitetyistä syistä komissio katsoi myös, että väitettä, jonka mukaan Pertaminaa ja Indonesian viranomaisia olisi pidettävä yhtenä taloudellisena kokonaisuutena, ei voida hyväksyä.
- (48) Kuten 53 ja 54 kappaleessa todetaan, lukuun ottamatta sitä, että Pertamina on valtion omistama yhtiö, ei ole muuta todistetta siitä, että Pertamina on julkinen elin ja kuuluu siten osana Indonesian valtioon. Indonesian viranomaiset eivät lisäksi olleet väitteensä yhteydessä ilmoittaneet, että Pertamina ei ole ainoa sekoittaja, jota sekoitusvelvoite koskee, vaan tutkimusajanjakson aikana se koski myös AKR:ää. Samalla AKR on yksityinen yritys, kuten 37 kappaleessa selitetään. Sekä AKR että Pertamina toteuttavat sekoitusvelvoite samojen oikeudellisten välineiden nojalla ja saman järjestelmän mukaisesti. Indonesian viranomaiset eivät näin ollen osta biodieseliä sekoitusvelvoitteen nojalla, elleivät Indonesian viranomaiset myös katso, että AKR:ää olisi pidettävä osana samaa taloudellista yksikköä.
- (49) Edellä esitetyn perusteella komissio pysyy kannassaan, jonka mukaan Pertamina on markkinatoimija ostaessaan biodieseliä biodieselin tuottajilta sekoittaakseen sen mineraalidieseliin, jonka Pertamina myöhemmin myy, vaikka se onkin valtion omistama yhtiö.
- (50) Näin olleen komissio pysyy päätelmässään, jonka mukaan OPPF:n hallinnointiviraston suorittamat maksut on katsottava tueksi. Kuten Indonesian viranomaiset ovat selittäneet, vastavuoroisia velvollisuuksia ei ole sen enempää sovellettavassa lainsäädännössä kuin OPPF:n ja sekoittajien välisissä sopimuksissakaan. Pikemminkin koko sekoitusvelvoitteen järjestelyissä ainoat vastavuoroiset velvoitteet ovat biodieselin tuottajien (joilla on velvollisuus toimittaa biodieseliä) ja sekoittajien (joilla on velvollisuus maksaa siitä jokin hinta) välillä. Komissio katsoo tämän vuoksi, että OPPF:n hallinnointivirasto maksaa varat odottamatta mitään niiden vastineeksi. Näin ollen OPPF:n suorittamat maksut katsotaan avustuksiksi.
- (51) Wilmar, Permata Group ja PT Ciliandra Perkasa väittivät lisäksi, että valtion omistuksessa olevaa Pertaminaa olisi pidettävä julkisena elimenä. Yksikään vastaajista ei toimittanut mitään todisteita väitteensä tueksi.
- (52) Komissio totesi, että jos Pertamina olisi tässä tutkimuksessa pitänyt katsoa julkiseksi elimeksi (joka ostaa biodieseliä yhdessä OPPF:n hallinnointiviraston kanssa), Indonesian viranomaisten olisi pitänyt esittää tämä väite tutkimusprosessin alkuvaiheessa ja antaa Pertaminaalle ohjeeksi toimia yhteistyössä ja osallistua tutkimukseen.
- (53) Komissio katsoi, että valtion omistisuus ei sinänsä vastaa 'julkisen elimen' käsitettä. Kuten jo välikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 55 kappaleessa selitettiin, WTO:n valituselin totesi Yhdysvaltojen polkumyynti- ja tasoitustulleja (Kiinan osalta) koskevassa raportissaan, että termillä 'julkinen elin' tarkoitetaan yksikköä, "jolla on, joka harjoittaa tai jolle on annettu viranomaisten toimivaltaa" ⁽⁸⁾. Pelkät määräysvaltaan liittyvät aihetodisteet (kuten valtion omistajuus) eivät riitä julkiseksi elimeksi toteamukseen ⁽⁹⁾.
- (54) Yksikään osapuoli ei perustellut väitettään selvittämällä, millä tavoin Pertamina on annettu valtion viranomaisen toimivaltaa. Komissio totesi, että Pertamina, kuten AKR:nkin, on noudatettava sekoitusvelvoitteesta johtuvia velvoitteita. Oikeudellisen vaatimuksen noudattaminen ei kuitenkaan tarkoita, että kyseiselle yksikölle olisi annettu julkista valtaa. Lisäksi Pertamina (aivan kuten AKR) ainoastaan ostaa biodieseliä eikä sillä ole mitään osuutta tuen maksamisessa biodieselin tuottajille.
- (55) Lopuksi komissio totesi, että AKR, joka on yksityinen yritys, on samalla tavoin osallisena sekoitusvelvoitteessa ja että sillä on samat velvollisuudet kuin Pertaminaalla. Jos seurattaisiin vastaajien väitteitä, komissiolla ei olisi muuta vaihtoehtoa kuin todeta, että myös AKR on julkinen elin, jolle on annettu viranomaisten toimivaltaa. Yksikään vastaajista ei kuitenkaan esittänyt tällaista väitettä, mikä on ristiriidassa niiden oman päättelyn kanssa. Itse asiassa osapuolet eivät ilmaisseet mitään näkemystä siitä, miten niiden väite, joka koski Pertaminaa ja OPPF:n yhteisostoja, voidaan sovittaa yhteen sen kanssa, että järjestelmää sovelletaan yksityisessä omistuksessa olevaan AKR:ään. Komissio näin ollen hylkäsi väitteen.

⁽⁸⁾ Valituselimen raportti, United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, WT/DS379/AB, 11.3.2011, 317 kohta. Ks. myös valituselimen raportti, United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS437/AB/RW, hyväksytty 16.7.2019, 5.96 kohta.

⁽⁹⁾ Valituselimen raportti, United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, WT/DS379/AB, 11.3.2011, 318 kohta.

- (56) Lisäksi Wilmar väitti, että vaikka Pertaminaa ei pidettäisi julkisena elimenä, Indonesian viranomaiset valtuuttavat tai määräävät sekoittajat ostamaan biodieseliä valtion puolesta ja/tai biodieselin toimittajat myymään biodieseliä sekoittajille. Wilmar ei toimittanut mitään todisteita tämän väitteen tueksi. Itse asiassa saatavilla olevat todisteet osoittavat pikemminkin, että tutkimusajanjakson aikana oli käytössä ohjelma, johon sekoittajat ja biodieselin tuottajat omasta tahdostaan osallistuivat ja jonka yhteydessä Indonesian viranomaiset määräsivät tiettyjä sekoitusvaatimuksia ja jossa Indonesian viranomaiset rahoituksen muodossa toimivat keventääkseen sekoitusvelvoitteen aiheuttamaa raskautta.
- (57) Komissio totesi, että pelkkä sekoitusvelvoite saa aikaan oikeudellisen velvoitteen hankkia biodieseliä, mutta siitä ei seuraa se, että Indonesian viranomaiset hankkisivat biodieseliä markkinoilta. Indonesian viranomaiset tyytyvät ainoastaan vahvistamaan PME:n prosenttiosuuden, joka on sekoitettava mineraalidieseliin. Indonesian viranomaiset eivät osta PME:tä eikä niiden aikomuksena ole ostaa sitä.
- (58) Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.

3.1.2 *Etua*

- (59) Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että vaikka komissio olisi oikeassa pitäessään OPPF:n saamia maksuja avustuksena, se oli erehtynyt katsoessaan, että tästä koitui etua.
- (60) Tiivistäen voidaan sanoa, että vientiä harjoittavien tuottajien mukaan biodieselin tuottajille ei koidu etua, koska OPPF rahoitetaan yksinomaan muiden muassa biodieselin tuottajien maksamilla vientimaksuilla ja tuottajat maksavat rahastoon enemmän kuin sieltä saavat. Vientiä harjoittavien tuottajien mukaan OPPF on yksityisesti rahoitettu, joten komission olisi pitänyt vähentää OPPF:ään maksetut määrät ryhmätasolla. Lisäksi vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komission olisi pitänyt vähentää viennin yhteydessä suoritettua maksun määrää kaikista vientimaksun alaisista tuotteista eikä ainoastaan biodieselin viennistä maksettu veron määrää.
- (61) Jäljempänä esitettävistä syistä komissio hylkäsi väitteen.
- (62) Ensinnäkin komissio totesi, että kaikkien raa'an palmuöljyn arvoketjussa mukana olevien yritysten on asetuksen nojalla maksettava kyseinen maksu. Yleisen verotuksen tapaan raa'an palmuöljyn arvoketjussa mukana olevilla yrityksillä ei ole harkintavaltaa sen suhteen, maksavatko ne OPPF:lle vai eivät, joten ei ole asianmukaista väittää, että viimeksi mainittu olisi yksityisesti rahoitettu. OPPF:ää rahoitetaan pikemminkin Indonesian viranomaisten tavanomaisen verotus- ja julkisten tulojen keruutoimien kautta. Itse asiassa Indonesian viranomaiset eivät pystyneet esittämään näyttöä siitä, että vientimaksun avulla kerätyt tulot kirjattaisiin erityiselle OPPF:n tilille eikä valtion yleiseen talousarvioon. Näin ollen biodieselin tuottajien maksamien vientimaksujen vähentäminen edun olemassaolon määrittämiseksi olisi yhtä epätarkoituksenmukaista kuin edunsaajien maksamien kaikkien verojen vähentäminen.
- (63) Toiseksi komissio totesi, että väite, jonka mukaan biodieselin tuottajat maksoivat OPPF:ään enemmän kuin siitä saivat, oli joka tapauksessa epätosi. Väite perustuu itse asiassa ryhmätasolla maksettuun kokonaisvientimaksuun ja kaikkiin vientimaksun alaisiin tuotteisiin. Kun tarkastellaan kuitenkin vain biodieselin vientiä harjoittavien tuottajien (yksinään, ei ryhmänä) maksamaa maksua, OPPF:ään maksetut maksut ovat pienempiä kuin OPPF:n maksamat avustukset.
- (64) Indonesian viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat Wilmar, Permata Group ja PT Ciliandra Perkasa väittivät lisäksi, että komissio oli väärässä päätellessään, että ohjelmasta koituu etua biodieselin tuottajille. Tämä johtuu siitä, että ilman OPPF:n maksuja sekoittajat joutuisivat ostamaan biodieseliä biodieselin viitehintaan. Tällöin biodieselin tuottajat saisivat saman rahamäärän kuin nytkin eivätkä siis olisi "paremmassa asemassa" kuin ne muutoin olisivat.

- (65) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio päätteli, että oikea vaihtoehtoinen skenaario ei olisi ollut se, että OPPF:n puuttuessa sekoittajat maksaisivat biodieselin viitehinnan. Yksi OPPF:n poliittisista tavoitteista ja sekoitusvelvoitteiden perimmäinen tarkoitus on edistää biodieselin käyttöä Indonesiassa (erotuksena mineraalidieselin käytöstä). Koska mineraalidieselin hinta on yleensä alhaisempi kuin biodieselin hinta, Indonesian viranomaiset pyrkivät helpottamaan biodieselin tuottajien toteuttamaa biodieselin myyntiä. Samalla näillä maksuilla edistetään pakollisten sekoitusvaatimusten täyttymistä. Jo pelkkä OPPF-ohjelman olemassaolo osoittaa, että tavanomaiset markkinaolosuhteet eivät tukisi biodieselin markkinahintaa, vaan ohjelmaa käytetään täydentämään Pertamina tai AKR:n ja biodieselin tuottajien välisiä liiketoimia. Näin ollen ilman sekoitusvelvoitetta sekoittajilla ei olisi minkäänlaista kannustinta biodieselin hankintaan. Ilman OPPF:ää ja sen maksuja biodieselin kotimarkkinamyyntiä ei olisi. Biodieselin tuottajien olisi kilpailtava mineraalidieselin tuottajien kanssa. Ilman OPPF:ää ja Indonesian viranomaisten perustamaa ohjelmaa biodieselin tuottajat eivät saisi lisävaroja Indonesian viranomaisten määrittämän biodieselin viitehinnan tasolle asti.
- (66) Komission näkemys on, että asianmukaisessa vaihtoehtoisessa skenaariossa biodieselin tuottajat olisivat huonommassa asemassa kuin tutkimusajanjakson aikana ja sen jälkeen. Sekoitusvelvoite merkitsee biodieselin tuottajille ennakoitavaa ja luotettavaa tulonlähdettä taatun myynnin muodossa. Lisäksi Indonesian viranomaiset määräävät ennakolta kotimaisen myynnin kokonaistulot eli sekoittajien maksaman määrän, johon lisätään OPPF:n maksamat tuet, mikä tosiasiallisesti suojaa biodieselin toimittajia tavanomaisilta hintavaihteluilta, joita ne muuten joutuisivat kohtamaan vapaille markkinoilla, jos oletetaan, että tällaiset markkinat olisivat olemassa.
- (67) Tältä osin komissio katsoi myös, että riippumattomille toimittajille maksettavan biodieselin viitehinnan laskeminen ei vastaa kysyntää ja tarjontaa tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ilman viranomaisten toimintaa. Pertamina ei itse asiassa ollut halukas maksamaan biodieselin viitehintaa vaan ainoastaan alhaisemman hinnan riippumatta siitä, saiko se voittoa vai ei. Myös Indonesian viranomaiset ovat vahvistaneet tämän päätelmän tarkastuskäynnin yhteydessä, jolloin ne selittivät, että jos Pertamina ostaa biodieseliä biodieselin viitehintaan, se tekee tappiota. Tämä lausunto antoi näyttöä siitä, että vääristymättömien markkinaolosuhteiden vallitessa biodieselin markkinahinta olisi huomattavasti alhaisempi kuin Indonesian viranomaisten asettama voimassa oleva biodieselin viitehintaa.
- (68) Komissio päätteli Indonesian viranomaisten lausunnon perusteella, että yksikään ostaja – aivan kuten Pertamina – ei voisi harjoittaa liiketoimintaa kannattavasti, jos biodieselin hinta olisi Indonesian viranomaisten määrittämä viitehintaa. Näin ollen joko Indonesiassa ei myytäisi biodieseliä, jolloin biodieselin tuottajilla ei olisi lainkaan tuloja, tai biodieselin hinta olisi Indonesian viranomaisten asettamaa tasoa alhaisempi. Koska Indonesian viranomaiset vahvistavat ja toteuttavat sekoitusvelvoitteet (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 49 ja 50 kappale), ensimmäisen skenaarion toteutuminen on hyvin epätodennäköistä. Näin ollen komissio katsoi, että ilman tarkasteltavana olevaa järjestelmää todennäköisin vaihtoehtoinen skenaario olisi se, että biodieselin hinnat olisivat alhaisemmat.
- (69) Komissio totesi erityisesti, että määrittäessään OPPF:n maksaman avustuksen määrää Indonesian viranomaiset käyttivät viitehintoja, jotka eivät osoita markkinahintaa, sillä niiden laskemiseen käytettävä kaava ei perustu vääristymättömään markkinatilanteeseen. Tämä johtuu yhtäältä siitä, että markkinat kokonaisuudessaan – sekä tuotantoketjun alku- ja loppupäässä – ovat vääristyneet eivätkä näin ollen edusta tavanomaisia kilpailuun perustuvia markkinaolosuhteita. Toisaalta komissio katsoi, että Indonesian viranomaisten laskemat muuntokustannukset osana biodieselin viitehinnan laskennassa käytettyä kaavaa (raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinta, johon lisätään 100 Yhdysvaltain dollaria muuntomaksua tonnia kohden) ovat liiallisia. Komissio tarkisti joidenkin vientiä harjoittavien tuottajien tosiasialliset jalostuskustannukset ja totesi, että Indonesian viranomaisten laskelmissa nämä kustannukset olivat liian suuria. Todelliset jalostuskustannukset olivat tutkimusajanjaksolla keskimäärin 60–80 Yhdysvaltain dollaria tonnilta ⁽¹⁰⁾.
- (70) Vaikka komissio hyväksyisikin väitteen, että sekoittajien ja OPPF:n yhteenlasketut maksut muodostavat biodieselin hintaa vastaavan maksun, mitä ei ollut havaittu, komission olisi tämän vuoksi kuitenkin pääteltävä, että biodieselin toimittajille maksettu "hintaa" olisi liian korkea.

⁽¹⁰⁾ Komissio totesi, että yksi vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti suuremmat muuntokustannukset yhdeltä laitokseltaan. Tuottaja selitti, että tämä johtui siitä, että laitos on uusi ja poistoilla on merkittävä vaikutus kustannuksiin. Se kuitenkin selitti lisäksi, että sen muiden laitosten kustannukset ovat edustavampia. Nämä kustannukset kuuluvat edellä mainittuun vaihteluväliin. Tämän perusteella komissio ei ottanut huomioon mainittuja kustannuksia, jotka silti ovat alhaisemmat kuin Indonesian viranomaisten laskemat muuntokustannukset.

- (71) Näin ollen komissio päätteli, että ohjelman olemassaolon vuoksi biodieselin tuottajat ovat paremmassa tilanteessa kuin ne muutoin olisivat ja että ohjelmasta on siten niille etua.
- (72) Indonesian viranomaiset ja kaikki vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että vaikka etua olisi, se koituisi yksinomaan sekoittajille (Pertamina ja AKR). Tätä perusteltiin sillä, että biodieselin tuottajien väitettiin saavan biodieselistä markkinahinnan ja sekoittajien hyötyvän biodieselin ostoista alhaisempaan hintaan (eli mineraalidieselin viitehintaan).
- (73) Komissio oli eri mieltä tästä väitteestä. Kuten jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 195–201 kappaleessa esitettiin ja myös tämän asetuksen 67 kappaleessa selvitettiin, komissio katsoi, että Indonesiassa ei ole todellista biodieselin markkinahintaa, sillä Indonesian viranomaiset sääntelevät ja vääristävät raavan palmuöljyn ja biodieselin koko arvoketjua. Komissio totesi joka tapauksessa, että ainoa markkinoilla oleva hinta oli sekoittajien maksama hinta (eli mineraalidieselin viitehintaa).
- (74) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan ohjelmasta on hyötyä sekoittajille, jotka lopulta maksavat alemman hinnan ostamastaan biodieselistä, komissio totesi, että kysymys siitä, hyötyykö (myös Pertamina tai AKR) tästä ohjelmasta, ei ole tämän tutkimuksen aiheena, sillä ne eivät ole tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavia tuottajia.
- (75) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group ja Wilmar väittivät lisäksi, että komissio on tehnyt virheen katsoessaan, että OPPF antaa etua biodieselin tuottajille, koska
- a) komission esittämä vaihtoehtoinen skenaario on virheellinen siltä osin, että siinä todetaan, että ilman OPPF:ää biodieselin tuottajat saisivat alhaisemman hinnan biodieselistään. Indonesian viranomaisten mukaan biodieselin tuottajat voisivat maksimoida voittonsa ja myydä tuotteitaan vientimarkkinoilla, jos OPPF:ää ja mitään tuottajia koskevaa velvoitetta, joka koskee biodieselin myyntiä kotimarkkinoilla, ei olisi; ja
 - b) Indonesian viranomaisten käyttämät muuntokustannukset biodieselin viitehinnan laskemiseen käytettävässä kaavassa eivät ole liian suuret, sillä kaavassa otetaan huomioon myynti- hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto.
- (76) Komissio tarkasteli lopullisten päätelmien ilmoittamisessa esitettyä vaihtoehtoista skenaariota ja selvitti sen edellä 65 kappaleessa. Komissio katsoi kuitenkin, että Indonesian viranomaisten esittämä väite vahvistaa entisestään sen, että OPPF antaa etua biodieselin tuottajille. Indonesian viranomaisten väitteet perustuvat seuraaviin kahteen keskeiseen seikkaan: 1) biodieselin tuottajilla ei ole lakisääteistä velvoitetta myydä biodieseliä kotimarkkinoilla ja 2) biodieselin tuottajat ovat järkeviä talouden toimijoita, jotka pyrkivät maksimoimaan voittonsa.
- (77) Komissio ei kiistänyt näitä Indonesian viranomaisten esittämiä kahta seikkaa. Komission mielestä se tosiseikka, että huolimatta oikeudellisen velvoitteen puuttumisesta järkevät talouden toimijat, kuten biodieselin tuottajat, päättävät osallistua OPPF-järjestelmään, on empiirinen ja kiistämätön todiste siitä, että tämä on niille paras vaihtoehto harjoittaa liiketoimintaansa.
- (78) Jos, kuten Indonesian viranomaiset väittävät, ja mitä komissiolla ei ollut mitään syytä kiistää, ”yksityisomistuksessa olevat biodieselin tuottajat (joista monet kuuluvat monikansallisiin ryhmiin) pyrkivät maksimoimaan kannattavuutensa”⁽¹⁾, se merkitsee, että kuuluminen OPPF-järjestelmään on niille kannattavin tapa harjoittaa liiketoimintaa. Näin ollen biodieselin tuottajat joutuisivat huonompaan asemaan kaikissa vaihtoehtoisissa skenaarioissa. Jos näin ei olisi, järkevä talouden toimija, jolla ei ole oikeudellisia velvoitteita, olisi valinnut kannattavamman vaihtoehdon ohjelmaan osallistumisen sijaan.
- (79) Tämän vuoksi komissio päätteli, että riippumatta vaihtoehtoisesta skenaariosta biodieselin tuottajat hyötyvät tästä järjestelmästä. Tämän vuoksi komissio vahvisti päätelmänsä, joka mukaan OPPF antaa etua biodieselin tuottajille.
- (80) Mitä tulee Indonesian viranomaisten väitteeseen, jonka mukaan biodieselin viitehinnan laskentaan käytävässä kaavassa käytetyt muunnoskustannukset eivät ole liian suuret, komissio totesi, että se katsoi, että OPPF:n biodieselin tuottajille suorittamat maksut ovat avustus eivätkä ne kuulu osana vastikkeeseen biodieselin ostoista. Komission mielestä edun esiintymistä määrittämisen kannalta ei näin ollen ollut merkityksellistä, olivatko muuntokustannukset kohtuuttomia vai eivät.

⁽¹⁾ Yleisistä päätelmistä ilmoittamista koskevaan lopulliseen asiakirjassaan Indonesian tasavallan hallituksen puolesta saadut huomautukset, 14.10.2019, 16 kohta.

- (81) Vaikka komissio noudattaisi Indonesian viranomaisten päättelyä siitä, että tässä tapauksessa ei koidu etua, koska OPPF:n maksut ovat vastike biodieselin ostoista, komissio totesi joka tapauksessa, että muuntokustannusten määrää ei muuteta säännöllisesti ja sen määrä on ollut vahvistettu 100 Yhdysvaltain dollariin tonnilta 21 päivästä maaliskuuta 2016 lähtien. Komissio myönsi, että Indonesian viranomaiset väittivät tarkastuskäynnin aikana, että muuntokustannuksia tarkastetaan vuosittain. Komissio kuitenkin katsoi, että tällaisen tarkasteluprosessin tulos ei kuvasta markkinoiden todellisuutta, sillä muuntokustannusten määrä on suurempi kuin biodieselin tuottajille aiheutuneet todelliset kustannukset, kuten 69 kappaleessa selitetään.
- (82) Indonesian viranomaiset ilmoittivat myös katsovansa, että komission keräämät muuntokustannukset eivät olleet edustavia. Tältä osin komissio huomautti ensinnäkin, että Indonesian viranomaiset eivät toimittaneet mitään tosiseikkoihin perustuvaa näyttöä tämän ilmoituksensa tueksi. Toiseksi komissio totesi, että se tarkasti nämä kustannukset joidenkin biodieselin tuottajien toimitiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien aikana. Selvyyden vuoksi komissio vähensi sen glyseriinin arvon, jotka tuotetaan prosessissa, jolla raakaa palmuöljyä jalostetaan biodieseliksi⁽¹²⁾.
- (83) Edellä esitetyn perusteella, vaikka komissio hyväksyisikin Indonesian viranomaisten väitteen, jonka mukaan OPPF:n maksut ovat vastike biodieselin ostosta (mikä siis ei ole totta), järjestelmästä koituisi silti etua biodieselin tuottajille. Vaikka sekoitusvelvoitetta ei olisikaan, biodieselin tuottajat eivät saisi OPPF:n tarjoamaa täyttää korvausta.
- (84) Wilmar väitti lisäksi, että Indonesian kotimaiselle biodieselille vahvistettu viitehinta kuvastaa ja seuraa tarkasti vääristymätöntä markkinadynamiikkaa. Komissio havaitsi, että Indonesian kotimarkkinahinnat ovat täysin säädeltyjä, alkaen raavan palmuöljyn hinnasta aina biodieselin hintaan ja kysyntään. Biodieselin toimittajien on myytävä tietty määrä tiettyyn hintaan, joka lasketaan ennalta vahvistetun kaavan mukaisesti ja joka perustuu tekijöihin, jotka eivät liity markkinoiden todellisuuteen. Tämän vuoksi komissio piti voimassa päätelmänsä, jonka mukaan Indonesian viranomaisten asettama viitehintaa ei vastaa sitä, mikä toteutuisi vääristymättömillä markkinoilla. Tämä johtuu erityisesti siitä, että komission mukaan ainoa luotettava vertailukohta vääristymättömille kotimarkkinahinnoille on sekoittajien maksama hinta. Tästä syystä väite hylättiin.
- (85) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja Wilmar väittivät lisäksi, että komissio on tehnyt virheen katsoessaan merkityksettömäksi sen, että OPPF antaa etua myös sekoittajille. Indonesian viranomaisten mukaan tämä johtuu siitä, tosiseikasta, että OPPF:n tarkoituksena on hyödyttää (myös) sekoittajia, joten sitä ei voida pitää avustuksena.
- (86) Kuten 64–74 kappaleessa selitetään, komissio katsoi, että se, saivatko sekoittajat etua kyseisestä ohjelmasta, ei ole merkityksellistä nyt käsillä olevan tutkimuksen kannalta. On kiistatonta, että OPPF on avustus biodieselin tuottajille ja että ilman tätä avustusta ohjelmaa ei olisi toteutettu. Tästä syystä väite hylättiin.

3.1.3 Edun kokonaismäärän laskennassa käytetty menetelmä

- (87) Kaikki vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio teki virheen lasiessaan vientiä harjoittavien tuottajien saaman edun määrää, sillä siihen sisältyi OPPF:n kuljetuskustannusten korvaamiseksi maksamien varojen määrä. Vientiä harjoittavien tuottajien mukaan kyse on ainoastaan niille jo aiheutuneiden kustannusten korvaamisesta eikä näin ollen edusta. Lisäksi yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tällaiset kustannukset olisi katsottava tukiohjelmakelpoisuutta varten koituneiksi kustannuksiksi, minä vuoksi ne olisi jätettävä laskelman ulkopuolelle perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla.

⁽¹²⁾ Jalostusprosessissa käytetty kemiallinen reaktio tuottaa glyseriiniä sivutuotteena. Glyseriini myydään tämän jälkeen markkinoilla, joten se ei muodosta kustannusta.

- (88) Jäljempänä esitettävistä syistä komissio oli eri mieltä tästä väitteestä, koska komissio ei katso, että biodieselin tuottajille koituneet kuljetuskustannukset voitaisiin lukea luokkaan *"kaikki asian käsittelymaksut sekä muut kustannukset, jotka välttämättä aiheutuvat tukikelpoisuuden tai itse tuen saamisesta"*.
- (89) Ensinnäkin komissio totesi, että tuen määrän laskemiseksi tasoitustulleja koskeissa tutkimuksissa annettujen ohjeiden, jäljempänä 'laskentaohjeet', mukaan *vähennettävissä ovat tavallisesti ainoastaan sellaiset maksut ja kustannukset, jotka on maksettu suoraan julkiselle viranomaiselle tutkimusajanjakson aikana. On osoitettava, että niiden maksaminen on pakollista tuen saamiseksi. Niinpä yksityisille osapuolille, esim. lakimiehille tai kirjanpitäjille, tukien hakemisen yhteydessä suoritettavat maksut eivät ole vähennyskelpoisia"* ⁽¹³⁾.
- (90) Toisin kuin laskentaohjeissa edellytetään, kyseisiä kuljetuskustannuksia ei makseta suoraan Indonesian viranomaisille vaan yksityisille yrityksille. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei myöskään selittänyt, millä tavoin tällaiset kuljetuskustannukset ovat "pakollisia" tuen saamiseksi.
- (91) Toiseksi komissio katsoi, että kuljetuskustannukset ovat pikemminkin biodieselin tuottajille niiden kaupallisissa toimitissa sekoittajien kanssa tavanomaisesti koituvia kustannuksia. Kuljetuskustannukset ovat yleensä osa ostohintaa tai -sopimusta, minkä vuoksi komissio ei näe mitään objektiivista perustetta niiden korvaamiselle. Näin olleen OPPF:n kuljetuskustannusten korvaamiseksi maksama rahamäärä on katsottava eduksi.
- (92) Edellä esitetyn perusteella väite hylättiin ja komissio päätteli, että biodieselin tuottajille aiheutuneiden kuljetuskustannusten korvausta ei pidä vähentää edun määrää koskevasta laskelmasta. Hallinnointiviraston biodieselin tuottajille osoittamat varat kattavat paitsi mineraalidieselin viitehinnan ja biodieselin viitehinnan välisen eron myös kuljetuskustannukset osana samaa tukea.
- (93) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että niille aiheutuu OPPF-maksuihin liittyviä luottokustannuksia. Biodieselin tuottajien mukaan tämä johtuu siitä, että OPPF maksaa tuen useita kuukausia sen jälkeen, kun tuottajat ovat laskuttaneet asianomaista sekoittajaa.
- (94) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä ja pysyy päätelmässään, jonka mukaan OPPF:n maksut on katsottava tueksi eikä maksuksi tavaroiden ostamisesta. Tämän vuoksi komissio katsoi, että vientiä harjoittaville tuottajille ei olisi pitänyt lainkaan maksaa näitä avustuksia ja että kyseisiin avustuksiin ei voida liittää mitään luottokustannuksia.
- (95) Edellä esitetyn perusteella väite hylätään ja komissio päätelee, että biodieselin tuottajille aiheutuneiksi väitettyjä luottokustannuksia ei pidä vähentää edun määrää koskevasta laskelmasta.
- (96) Näin ollen komissio pysyi kannassaan, jonka mukaan tuki, jota Indonesian viranomaiset antavat biodieselin tukirahaston välityksellä suorana varainsiirtona biodieselteollisuudelle, on tasoitustoimenpiteiden alaista tukea, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80–83 kohdassa päätellään.
- (97) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group ja Wilmar väittivät, että komissio teki virheen hylätessään vientiä harjoittavien tuottajien väitteen, jonka mukaan komission olisi pitänyt vähentää kuljetus- ja luottokustannukset etua koskevasta laskelmasta. Indonesian viranomaisten mukaan tämä johtuu siitä, että tällaisia kustannuksia koituu väistämättä avustusmaksujen saamiseksi.
- (98) Komissio on jo käsitellyt tätä väitettä edellä 89 kappaleessa. Sen lisäksi, mitä jo edellä 91 kappaleessa selitettiin, komissio pani merkille, että ohjeiden mukaan *"vähennettävissä ovat tavallisesti ainoastaan sellaiset maksut ja kustannukset, jotka on maksettu suoraan julkiselle viranomaiselle tutkimusajanjakson aikana"*. Tässä tapauksessa kuljetuskustannuksia ei makseta viranomaisille yksityisille osapuolille, ja Indonesian viranomaiset korvaavat ne tämän jälkeen. Tämän vuoksi komissio pysyy päätelmässään, jonka mukaan kuljetuskustannuksia ei katsota kustannuksiksi, jotka voidaan ohjeiden mukaan vähentää. Tämän vuoksi väite hylättiin.

⁽¹³⁾ EYVL C 394, 17.12.1998. s. 13.

- (99) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät, että komissio teki virheen, kun se ei vähentänyt OPPF:ään maksettua määrää kyseisestä järjestelmästä saatua etua koskevista laskelmistaan. Nämä määrät liittyvät kuitenkin Indonesian viranomaisten vahvistamien vientimaksujen maksamiseen erilaisista Indonesiasta viedyistä raakaan palmuöljyn pohjautuvista tuotteista. Tämän vuoksi näitä maksuja kerättiin monista muistakin tuotteista tutkimuksen kohteena olevan tuotteen lisäksi. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 64 kappaleessa selitetään ja kuten edellä 62 kappaleessa edelleen selvitetään, nämä maksut ovat julkisia varoja. Tämä pätee riippumatta siitä, mikä julkinen elin on vastuussa niiden keräämisestä. Tämän vuoksi pääteltiin, että ei ole asianmukaista vähentää OPPF:ään maksettua määrää siitä saaduista eduista. Sen vuoksi väite hylättiin.
- (100) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät myös, että komissio teki virheen käytettäessä biodieselin liikevaihtoa tuen määrän määrittämiseksi. Väitteen mukaan olisi pitänyt käyttää biodieselin tuottajien kokonaisliikevaihtoa (mihin olisi näin ollen sisältynyt myös muita tuotteita kuin biodiesel). OPPF:n myöntämät tuet johtuivat kuitenkin yksinomaan siitä, että tuottajat olivat myyneet biodieseliä. Tämän vuoksi komissio katsoi käyttäneensä laskelmassaan oikeaa liikevaihtoa, ja tämä väite hylättiin.
- (101) Komissio totesi, että Indonesian viranomaiset eivät esittäneet mitään muita näkökohtia väitteidensä tueksi, minkä vuoksi komissio vahvisti 95 kohdassa esitetyt päätelmänsä.

3.2 Valtion tuki biodieselteollisuudelle tarjoamalla raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan

- (102) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja useimmat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio teki virheen pitäessään Indonesian hallituksen määräämiä raakan palmuöljyn ja sen johdannaisten vientirajoituksia tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena. Indonesian viranomaisten ja vientiä harjoittavien tuottajien mukaan väite perustuu siihen, että WTO:n oikeuskäytännössä katsotaan johdonmukaisesti, että vientirajoitukset eivät ole tasoitustoimenpiteiden alaista tukea.
- (103) Tämän väitteen osalta komissio totesi, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ei pidetä vientirajoituksia sinällään tasoitustoimenpiteiden alaisina tukina. Sen sijaan komissio katsoi, että vientirajoitusten (kuten vientiverojen ja maksujen) käyttöönotto on yksi keinoista tai välineistä, joita Indonesian viranomaiset ovat käyttäneet raakan palmuöljyn tarjoamiseksi riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Komissio totesi (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 172 kappale), että tässä tutkimuksessa käytettävissä olevien todisteiden perusteella ja EU:n ja WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti raakan palmuöljyn tarjoaminen riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan on katsottava tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi.
- (104) Komissio käsittelee jäljempänä niitä väitteitä, joita asianomaiset osapuolet esittivät komission alustavista päätelmistä, joiden mukaan se, että Indonesian viranomaiset tukevat biodieselteollisuutta tarjoamalla raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, merkitsee perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaista taloudellista tukea tai perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista tulo- tai hintatukea. Komissio käsittelee myös väitteitä, joiden mukaan edun määrittämisessä esiintyy virheitä.
- (105) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja Permata Group väittivät, että hallituksen määräämät vientirajoitukset eivät voi koskaan merkitä taloudellista tukea. Tältä osin komissio totesi, että väite on tässä tapauksessa merkityksetön. Tämä johtuu siitä, että komissio päätteli, että taloudellinen tuki, jota Indonesian viranomaiset myöntävät vientiä harjoittavien tuottajien eduksi, johtuu raakan palmuöljyn tarjoamisesta riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Tästä syystä väite hylättiin.

3.2.1 Taloudellisen tuen olemassaolon osalta puuttuva näyttö

- (106) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset, Permata Group ja Wilmar väittivät, että komissio ei ollut pystynyt osoittamaan taloudellisen tuen olemassaoloa. Vastaajien mukaan tämä johtuu seuraavista seikoista:
- a) vientirajoituksia ei sovellettu tutkimusajanjakson aikana, sillä vientiveron kantaminen oli keskeytetty tutkimusajanjakson aikana ja vientimaksun kerääminen keskeytettiin tutkimusajanjakson jälkeen. Lisäksi soveltamisen keskeyttäminen osoittaa, että Indonesian viranomaiset eivät enää aio määrätä vientirajoituksia; ja

b) komissio ei ollut pysynyt todistamaan raa'an palmuöljyn toimittajiin kohdistuvaa valtuutusta tai määräystä.

- (107) Mitä tulee edellä a alakohdassa esitettyyn väitteeseen, komissio totesi, että vientimaksu oli voimassa ja se kerättiin tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen Indonesian viranomaisten väite, jonka mukaan vientirajoituksia ei ollut sovellettu tutkimusajanjakson aikana, on tosiasiallisesti virheellinen ja vientimaksu oli voimassa ja sillä oli vaikutusta tutkimusajanjakson aikana.
- (108) Komissio ei ole samaa väitteen toisesta osasta. Jos Indonesian hallitus ei olisi enää aikonut määrätä vientirajoituksia raa'alle palmuöljylle ja sen johdannaisille, se olisi kumonnut kyseisen lainsäädännön. Vientimaksun ja vientiveron väliaikainen vahvistaminen nollassa osoittaa, että Indonesian hallitus aikoo edelleen hyödyntää näitä rajoituksia tulevaisuudessa. Tätä päätelmää tukevat myös Indonesian hallituksen jäsenten julkaiset lausunnot: 25 päivänä syyskuuta 2019 päivättyssä lehtiartikkelissa kerrottiin seuraavaa: *"Hallitus on päättänyt keskeyttää raa'alle palmuöljylle ja sen johdannais tuotteille määrätyn vientiveron soveltamisen ensi vuoteen asti helpottaakseen palmuöljyn tuottajien taloudellista rasisusta palmuöljyn maailmanmarkkinahintojen laskettua. Talouden koordinoinnista vastaava ministeri Darmin Nasution sanoi Jakartassa tiistaina, että vientiveron soveltaminen keskeytettiin ensi vuoden tammikuuhun asti, kun hallitus aloittaa virallisesti pakollisen B-30-biodieselojelman täytäntöönpanon. Darmin sanoi toivovansa, että B-30-biodieselojelman täytäntöönpanolla, jonka oli määrä lisätä merkittävästi palmuöljyn kysyntää, voitaisiin nostaa palmuöljyn hintoja kotimarkkinoilla. Hän sanoi, että presidentti Joko "Jokowi" Widodo oli hyväksynyt vientiveron soveltamisen keskeyttämisen. Hallitus olisi vuonna 2019 annetun valtiovarainministeriön säädöksen perusteella ottanut käyttöön vientiveron, jonka taso olisi enintään 25 Yhdysvaltain dollaria tonnilta, jos hinnat ovat 570–619 Yhdysvaltain dollaria tonnilta, ja enintään 50 Yhdysvaltain dollaria tonnilta, jos hinnat ovat yli 619 Yhdysvaltain dollaria tonnilta. 20. syyskuuta raa'an palmuöljyn hinta oli 574,9 Yhdysvaltain dollaria tonnilta, ja hinnan odotettiin tämän vuoden loppuun asti hieman laskevan 570 dollariin tonnilta. Tämän vuoksi ministeri vaati säädöksen tarkistamista, jotta vientiveron soveltaminen voitaisiin keskeyttää, koska edellä esitetyn laskukaavan perusteella sitä olisi edelleen sovellettava."* ⁽¹⁴⁾
- (109) Tällä väitteellä myös vahvistetaan vientirajoitusten käyttöönoton (yhdessä muiden tekijöiden kanssa, joilla pyritään saamaan aikaan raa'an palmuöljyn toimittajien erityinen käyttäytyminen) ja kotimaan markkinoiden todellisen hintatason välinen suora yhteys. Se myös osoittaa, että Indonesian hallitus käyttää näitä välineitä vaikuttaakseen kyseisten hintojen tasoon.
- (110) Huolimatta Indonesian viranomaisten ja Wilmarin väitteestä, joka esitettiin vastauksena lopullisten päätelmien ilmoittamiseen, komissio päätteli, että Indonesian viranomaiset aikovat jatkaa vientimaksun ja mahdollisesti vientiveron käyttöä. Se että Indonesian viranomaiset eivät väliaikaisesti keränneet veroja ja maksuja, ei voi asettaa kyseenalaiseksi taloudellisen tuen olemassaoloa, kun myös otetaan huomioon, että nämä ovat vain osa niistä välineistä, joiden avulla Indonesian viranomaiset tarjoavat raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

3.2.2 Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisen valtuuttamisen tai määräämisen osalta puuttuva näyttö

- (111) Kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien mukaan valtuuttamista tai määräämistä koskeva komission väite perustuu siihen virheelliseen päätelmään, että Indonesian hallituksen määräämä raa'an palmuöljyn ja sen johdannaisien vero ja vientimaksu on tarkoitettu biodieselteollisuuden tukemiseen. Lisäksi Wilmar ja Permata väittivät, että komissio on virheellisesti todennut, että raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat ovat tosiasiallisesti yhden Indonesian valtion kokonaan omistaman palmuöljyn tuottajan eli PT Perkebunan Nusantara, jäljempänä 'PTPN', asettamia.
- (112) Mitä tulee ensimmäiseen väitteeseen, vientiä harjoittavat tuottajat selittivät, että tutkimusajanjaksolla vientiveroaste oli nolla, joten se on arvioinnin kannalta merkityksetön. Vientimaksu ei sitä vastoin ollut nollassa, ja sitä ei missään tapauksessa ollut suunniteltu tukemaan biodieselteollisuutta vaan rahoittamaan OPPF:ää.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, sivulla käyty viimeksi 21. lokakuuta 2019.

- (113) Komissio myönsi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88 kappaleessa, että vientiveroaste oli asetettu nolnaan tutkimusajanjaksoilla. Mutta vaikka vientiveroa ei tutkimusajanjakson aikana ollutkaan pantu täytäntöön, se on osoitus niistä välineistä, joilla Indonesian hallitus ohjaa raa'an palmuöljyn tuottajia tarjoamaan raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Lisäksi komissio totesi, että vaikka vientiveroasteeksi oli tutkimusajanjaksoilla vahvistettu nolla, Indonesian hallitus ei ollut kumonnut vientiveroa. Komissio totesi myös – kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–121 kappaleessa todetaan – että ei ollut kiistetty sitä, että Indonesian viranomaiset käyttivät vientiveroa tarkoituksenaan pitää raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat keinotekoisena alhaisina.
- (114) Mitä tulee vientimaksuun, komissio totesi, että vaikka vientimaksua koskevassa lainsäädännössä ei nimenomaisesti mainita, että vientimaksun tarkoituksena on tukea biodieselteollisuutta tarjoamalla raakaa palmuöljyä alhaisempiin hintoihin, niillä vientimaksuilla, jotka muodostavat osan OPPF:ää, tosiasiallisesti tuetaan yksinomaan biodieselteollisuutta OPPF:n avustusten kautta. Tutkimuksen aikana komissio pystyikin varmistamaan, että laajemmasta muodollisesta toimiluvasta huolimatta OPPF on tutkimusajanjaksoilla tukenut lähes yksinomaan biodieselalaa.
- (115) Lisäksi Indonesian hallitus otti vientimaksun käyttöön vuonna 2015, jolloin raa'an palmuöljyn hinnat Indonesiassa olivat lähes samat kuin maailmanmarkkinahinnat. Kuten on jo osoitettu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto 64–68 kappaleessa, vientimaksua ei pidä tässä yhteydessä tarkastella erillisenä vaan osana laajempaa toimenpidekokonaisuutta, joilla on tarkoitus tukea biodieselteollisuutta ja säännellä raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintoja.
- (116) Lisäksi komissio totesi, että käytännössä vientimaksulla on saavutettu tavoite eli alennettu raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintoja. Komissio pystyi ensinnäkin havaitsemaan raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintojen ja vientihintojen välisiä eroja Indonesiassa. Komissio katsoi, että tätä hintaeroa voidaan selittää sillä, että juuri vientimaksun käyttöönotto on laskenut kotimarkkinahintoja pitämällä raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat Indonesian viranomaisten asettamalla alhaisella tasolla, jota raa'an palmuöljyn toimittajat ovat käytännössä noudattaneet.
- (117) Se, että Indonesian hallitus ei kumonnut vientiveroa vaan määrittäi veroasteen nolnaan, osoittaa selvästi, että se aikoo pitää raa'an palmuöljyn hinnat alhaisina. Indonesian hallitus oli ottanut käyttöön kaksi välinettä, joilla on sama vaikutus raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintoihin, ja saavutettuaan haluamansa tuloksen Indonesian hallitus oli järkevästi päättänyt jatkaa sen välineen aktiivista käyttöä, jolla on laajin joukko toivottuja vaikutuksia (palmuöljyn hintojen pysyminen alhaisina ja OPPF:n rahoittaminen), mikä tässä merkitsee vientimaksua.
- (118) Tämän vuoksi komissio vahvisti, että Indonesian hallituksen käyttöönottan yleisen vientirajoitusjärjestelmän tarkoituksena on hyödyttää biodieselteollisuutta pitämällä raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat keinotekoisena alhaisina (eikä siis julkisten tulojen kerääminen, mikä on ainoastaan hallituksen toimenpiteiden sivuvaikutus).
- (119) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan Indonesian viranomaiset eivät tosiasiallisesti määrää raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintoja, Wilmar väitti lisäksi, että komission päätelmä oli virheellinen seuraavista syistä:
- kiinnostuneiden ostajien tekemät tarjoukset perustuvat yleensä kansainvälisiin markkinahintoihin;
 - tarjouskilpailuprosessi on erittäin kilpailtu, ja PTPN voi tehdä vastatarjouksen, jos hinta katsotaan liian alhaiseksi;
 - ei ole näyttöä, joka tukisi komission väitettä siitä, että PTPN ei toimi järkevän toimijan tavoin;
 - kotimaiset raa'an palmuöljyn toimittajat valitsevat tarjouskilpailujen tulosten perusteella, myyvätkö ne raa'an palmuöljynsä ja mihin hintaan myynti tapahtuu;
 - se, että PTPN myy raakaa palmuöljyä avointen tarjouskilpailujen kautta, tekee siitä hinnanottajan eikä niinkään hinnan asettajaa.
- (120) Mitä tulee edellä a alakohdassa esitettyyn väitteeseen, komissio muistutti, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 91–99 ja 126 kappaleessa todetaan, komission oli turvauduttava käytettävissä oleviin tosiseikkoihin raa'an palmuöljyn toimittajien ja PTPN:n yhteistyöhaluttomuuden vuoksi. Väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta esitetyissä huomautuksissa yksikään vientiä harjoittava tuottaja ei niiden epämääräisten väittämien lisäksi, joissa esitettiin, että tarjoukset perustuvat yleisesti ”kansainvälisiin markkinahintoihin”, toimittanut mitään näyttöä siitä, miten ne muotoilevat raakaa palmuöljyä koskevat tarjouksensa.

- (121) Koska komissiolla ei ollut mitään tätä väitettä tukevaa todennettavissa olevaa näyttöä, se hylkäsi väitteen. Sen sijaan, että raa'an palmuöljyn toimittajat määrittelisivät hintansa kansainvälisten hintojen perusteella, ne noudattavat PTPN:n tosiasiallisesti asettamia hintoja.
- (122) Mitä tulee edellä b alakohdassa esitettyyn väitteeseen, komissio on selittänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133 kappaleessa, että PTPN:llä ei ole mitään velvoitetta tehdä vastatarjousta korkeampaan hintaan, jos saadut tarjoukset jäävät kyseisen päivän "hinta-ajatusta" pienemmiksi. Itse asiassa komissio vahvisti tarkastuskäynnin aikana, että PTPN säännöllisesti hyväksyi tällaisen hinnan alittavia tarjouksia.
- (123) Komissio totesi lisäksi, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.3.2 jaksossa selitettiin, se sovelsi perusasetuksen 28 artiklan 1 kohdan säännöksiä, sillä PTPN ei vastannut kaikkia palmuöljyn tuottajia ja jakelijoita koskevaan tukien vastaiseen kyselylomakkeeseen liitettyyn lisäykseen B (palmuöljyntoimittajia koskeva kyselylomake). Indonesian viranomaisten toimitiloihin tehdyn tarkastuskäynnin aikana PTPN ei lisäksi selittänyt, miten se määrittää raa'an palmuöljyn päivittäisen "hinta-ajatuksen". Sen sijaan PTMN antoi epämääräisen selityksen, jonka mukaan se perustuu kansainvälisiin vertailuarvoihin, mutta ei antanut mitään yksityiskohtaisia tietoja.
- (124) Tämän vuoksi komissio ei pystynyt hankkimaan näyttöä siitä, että "hinta-ajatus" kuvastaisi tarjouskilpailumennettelystä johtuvaa markkinahintaa. Sen sijaan komissio totesi, että raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinta oli matalampi kuin mikään esitetyistä kansainvälisistä vertailuarvoista (mukaan lukien Indonesian vientihinta), joiden väitettiin olevan PTPN:n hintojen perustana.
- (125) Mitä tulee c alakohdan väitteeseen, komissio totesi, että PTPN ei vastannut edellä mainittuun komission kyselylomakkeeseen. Näin ollen komissio sovelsi käytettävissä olevia tietoja. Indonesian viranomaisten toimitiloihin tehdyn tarkastuksen aikana PTPN toimitti jäljennöksen vuosien 2016 ja 2017 tarkastetusta tilinpäätöksestään. Nämä osoittivat, että PTPN toimi tappiolla. PTPN toimitti lisätietoja myöhemmässä vaiheessa ja vielä sen jälkeenkin, kun se määräaika, joka oli annettu kirjeessä, jossa ilmoitettiin komission aikovan soveltaa käytettävissä olevia tietoja, oli jo kulunut umpeen. Indonesian viranomaiset väittivät, että tällaisten lisätietojen pitäisi muuttaa komission arviota. Komissio totesi, että tiedot toimitettiin hyvin myöhään ja selvästi kaikkien määräaikojen jälkeen. PTPN ei toimittanut tarkastettua tilinpäätöstä vuodelta 2018. Viimeisimmän kauden osalta komissio sai näin ollen tarkastetun tilinpäätöksen ainoastaan yhdeltä tutkimusajanjakson vuosineljännekseltä (vuoden 2017 viimeinen neljännes). Komission saamat tarkastetut tilit osoittivat, että PTPN toimi tappiolla. Indonesian viranomaisten myöhässä toimittamilla tiedoilla, jotka koskivat vuoden 2016 ja tutkimusajanjakson välistä aikaa, (erityisesti yhdellä Excel-taulukolla) pyritään osoittamaan, että PTPN:n raakaa palmuöljyä koskeva liiketoiminta (jonka osuus sen toiminnasta on suurin) oli kannattavaa ja että yritys sai saman voiton sekä kotimaan että vientimyyntinistä. Tarkastettu tilinpäätös ei kuitenkaan tukenut näitä tietoja. Tarkastettuihin tileihin perustuvat tiedot päin vastoin vahvistivat, että PTPN ei tuottanut voittoa myydessään raakaa palmuöljyä, joten se ei toiminut järkevän talouden toimijan tavoin. Komissio totesi joka tapauksessa, että näin myöhäisessä vaiheessa toimitettuja tietoja (jopa väliaikaista tullia koskevaa asetusta koskevien huomautusten jälkeen) ei voida hyväksyä, sillä niitä ei voida tarkistaa. Näin ollen väite hylättiin.
- (126) Mitä tulee väitteeseen d, Indonesian viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät myös, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että raa'an palmuöljyn toimittajien toiminta olisi ollut järkevän toiminnan vastaista, sillä ne olivat kannattavia. Tämän väite koskee raa'an palmuöljyn toimittajia, jotka vastasivat komission kyselyyn, sekä PTPN:ää⁽¹⁵⁾.
- (127) Komissio katsoi, että järkevän toiminnan vastaisen käyttäytymisen käsite ei rajoitu liiketoiminnan tappiollisuuteen vaan siihen kuuluvat toimet, joiden seurauksena yrityksen toiminta on vähemmän suotuisassa (vähemmän kannattavassa) asemassa. Komissio totesi selkeän hintaeron raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintojen ja vientihintojen välillä Indonesiassa, jolloin ilman vientimaksua vientimyynti olisi kannattavampaa raa'an palmuöljyn toimittajille.

⁽¹⁵⁾ Kuten jäljempänä 142 kappaleessa selvitetään, komissio ei voinut tehdä raa'an palmuöljyn tuottajien vastausten pohjalta päätelmiä niiden kannattavuudesta.

- (128) Lisäksi päätelmää, jonka mukaan Indonesian hallituksen perustama vientirajoitusjärjestelmä tosiasiallisesti estää raa'an palmuöljyn tuottajien järkevää toimintaa kotimarkkinoilla, tukee se tosiseikka, että viennin odotetaan kasvavan vientimaksun poistamisen seurauksena. Äskettäisessä lehtiartikkelissa todettiin tältä osin seuraavaa: "Indonesian palmuöljyliitto (*The Indonesian Palm Oil Association* eli GAPKI) ennusti, että Indonesian raa'an palmuöljyn vienti voi kasvaa 10–15 prosenttia sen jälkeen, kun vientimaksu lasketaan nollaan aiemmasta 50:stä Yhdysvaltain dollarista tonnia kohti", totesi pääsihteeri Togar Sitanggang. Sitanggang arvioi, että Indonesian kuukausittainen raa'an palmuöljyn vienti on jo kasvanut 800 000–900 000 tonniin aiemmasta keskimäärin 700 000 tonnista. "Ei olisi hämmästyttävää, jos kuukausittainen raa'an palmuöljyn vienti kasvaisi miljoonaa tonniin, jos vientimaksu on edelleen nollatasolla," hän lisäsi. "GAPKI:n arvioiden mukaan Indonesia on tänä vuonna vienyt jo 6 miljoonaa tonnia eli noin viidenneksen sen raa'an palmuöljyn ja johdannaisten kokonaisvientitavoitteesta tilikauden alusta osavuosisjakson loppuun." ⁽¹⁶⁾.
- (129) Toinen lehtiartikkeli vahvistaa entisestään päätelmää, jonka mukaan vientimaksun perimisen vaikutuksena raa'an palmuöljyn toimittajilla on kannustin myydä kotimarkkinoilla sen sijaan, että ne myisivät enemmän voittoa tuottavilla vientimarkkinoilla. Tässä artikkelissa riippumaton analyytikko piti "näitä uutisia (eli vientimaksun asettamista nollatasolle) positiivisena tuotantoketjun alkupään kasvattajille, joilla on toimintaa Indonesiassa, sillä vientimaksujen tarkistus voisi auttaa tukemaan raa'an palmuöljyn hintoja niiden nykytasolla. Ng ei kuitenkaan odota FY 19F-20F-nettovoittoa kasvattajille ja varoittaa siitä, että uutiset ovat kielteisiä indonesialaisten jalostusketjun loppupään jalostajille, sillä tarkistettu vientimaksu matalammilla raa'an palmuöljyn hinnoilla heikentää niiden marginaalietua, joka tällä hetkellä on raa'an palmuöljyn ja jalostettujen palmutuotteiden välinen hintaero. Katsomme, että vientimaksun poistaminen parantaa indonesialaisten palmuöljytuotteiden viejien kilpailukykyä, sillä ne olisivat säästäneet 20–50 Yhdysvaltain dollaria tonnilta vientiveroa, kun raa'an palmuöljyn hinta on vähemmän kuin 570 Yhdysvaltain dollaria tonnilta. Suurin osa säästöistä kertyy todennäköisesti indonesialaisille maataloustuottajille kotimarkkinoiden korkeampien raa'an palmuöljyn hintojen kautta" ⁽¹⁷⁾.
- (130) Viimeksi mainittu lehtiartikkeli myös vahvisti päätelmän, että vientimaksun tavoiteltu vaikutus eli raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintojen laskeminen oli saavutettu. Se, että Indonesiasta viedään jonkin verran raakaa palmuöljyä, ei merkitse sitä, että toimenpiteet, jotka Indonesian hallitus on toteuttanut pitääkseen raa'an palmuöljyn Indonesiassa, eivät houkuttele raa'an palmuöljyn toimittajia toimimaan järkevän taloudellisen käyttäytymisen vastaisesti. Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi näin ollen nämä väitteet.
- (131) Mitä tulee väitteeseen e, komissio totesi, että Wilmar viittaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 146 kappaleeseen vain osittain pyrkiessään tukemaan väitettään, että PTPN käyttäytyy hinnanottajana. Tällöin Wilmar väitti, että komissio teki päätelmän, joka itse asiassa on ristiriidassa kyseisessä johdanto-osan kappaleessa esitetyn päätelmän kanssa. Erityisesti on huomattava, että se sen jälkeen, kun komissio toteaa, että "[t]utkimuksessa todettiin myös, että neuvotteluvoiman suhteen markkinat ovat selvästi epätasapainossa raa'an palmuöljyn ostajien eduksi," minkä Wilmar aivan oikein mainitseekin, komissio toteaa edelleen, että "[...] tällaisessa tilanteessa ostajalla on merkittävä ostovoima, ja se voi vastustaa toimittajansa yrityksiä pyytää Indonesian viranomaisten asettamaa hintaa korkeampaa hintaa. Siksi komissio päätteli, että tiedottamalla avoimesti päivittäiset raa'an palmuöljyn hinnat Indonesian viranomaiset selkeästi määräisivät PTPN:n kautta raa'an palmuöljyn päivittäisistä enimmäishinnoista Indonesiassa." Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 146 kappaleessa päädytään päätelmään, joka on päinvastainen Wilmarin esittämään väitteeseen nähden. PTPN itse asiassa toimii hintojen asettajana raa'an palmuöljyn markkinoilla, sillä raa'an palmuöljyn toimittajat tosiasiallisesti seuraavat kyseistä hintaa markkinarakenteesta huolimatta (mikä periaatteessa osoittaa, että raa'an palmuöljyn toimittajien neuvotteluvoima on merkittävä mutta sitä ei käytetä ostajiin).
- (132) Edellä mainitun asiavirheen lisäksi komissio pani myös merkille, että Wilmar ei ole esittänyt mitään tosiseikkoja väitteensä tueksi. Koska mitään uutta tosiasioihin perustuvaa näyttöä ei ollut, komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (133) Wilmar väitti vielä, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että Indonesian hallitus ohjaa raa'an palmuöljyn tuottajia tarjoamaan raakaa palmuöljyä riittämättömän pidettävää vastiketta vastaan.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief>, sivustolla käyty 23.9.2019.

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, sivulla käyty 23.9.2019.

- (134) Komissio totesi, että Wilmar ei toimittanut mitään näyttöä sen tueksi, että tämä väite ei olisi tosi. Tältä osin komissio muistuttaa EBB:n esittämästä väitteestä, joka koskee raa'an palmuöljyn toimittajien kyselylomakkeeseen antamien vastausten vähäistä määrää. Koska raa'an palmuöljyn toimittajat eivät toimineet yhteistyössä, komissio katsoi väliaikaista tullia koskevaan asetukseen sisältyvien seikkojen perusteella, että on riittävästi näyttöä siitä, että Indonesian viranomaiset valtuuttivat tai määräsivät raa'an palmuöljyn toimittajat toimittamaan raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan Indonesian hallituksen poliittisten tavoitteiden mukaisesti biodieseleollisuuden kehityksen tueksi.
- (135) Lisäksi komissio totesi, että Wilmarin väite on ristiriidassa sen kiistämättömän tosiseikan kanssa, että lähes kaikki kotimaiset raa'an palmuöljyn ostot Indonesiassa tehdään PTPN:n päivähintoihin kuljetuskustannusten osalta oikaistuna, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 168 kappaleessa selitetään. Jos Wilmarin väite olisi oikea ja raa'an palmuöljyn toimittajat toimisivat täysin riippumatta hallituksen ohjeista, tällaista raa'an palmuöljyn hintojen täydellistä yhdenmukaisuutta ei voitaisi selittää hajanaisilla markkinoilla.
- (136) Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen.
- (137) Wilmar väitti myös, että komissio ei pystynyt osoittamaan, että raa'an palmuöljyn toimittajat valtuutetaan tai määrätään tarjoamaan raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Wilmarin väite perustuu pääasiassa siihen, että 1) PTPN ei ole hintojen asettaja ja tämän vuoksi raakaa palmuöljyä ei tarjota riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan ja että 2) raa'an palmuöljyn toimittajia ei estetä myymästä vientimarkkinoille.
- (138) Komissio on jo käsitellyt nämä kohdat ja hylännyt ne 127–135 kappaleessa. Tämän vuoksi komissio katsoi, että Wilmarin väite tukeutuu virheellisiin tietoihin eikä sitä voida hyväksyä. Tässä tutkimuksessa käytettävissä oleva näyttö osoittaa, että PTPN toimii raa'an palmuöljyn hintojen asettajana markkinoilla ja että Indonesian viranomaisten toteuttamat toimenpiteet heikentävät raa'an palmuöljyn toimittajien vientimahdollisuuksia.
- (139) Indonesian viranomaiset, PT Intibenua Perkasatama ja PT Musim Mas, jäljempänä 'Musim Mas Group', ja Permata ovat esittäneet samankaltaisia väitteitä. Huomautuksissaan Indonesian viranomaiset väittivät, että markkinavoimat määrittävät raa'an palmuöljyn hinnat ja että ostajat yleensä esittävät hinta-ajatuksensa kansainvälisten markkinahintojen pohjalta.
- (140) Komissio on jo käsitellyt edellä 62–96 kappaleessa samanlaisia väitteitä ja todennut, että niitä ei voida hyväksyä. Myös Indonesian viranomaisten esittämiin väitteisiin pätee edelleen sama päätelmä. Komissio huomautti jälleen, että Indonesian viranomaiset eivät toimittaneet mitään uutta näyttöä väitteensä tueksi.
- (141) Indonesian viranomaiset väittivät, ettei komissio ollut pystynyt todistamaan, että raa'an palmuöljyn tuottajien käyttäytymisen ja Indonesian viranomaisten toimenpiteiden välillä olisi todettavissa oleva yhteys. Tältä osin komissio huomautti jälleen kerran väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 168 kappaleessa esitystä päätelmästä, joka on mainittu 137 kappaleessa. Komission näkemyksenä on, että kaikki riippumattomat raa'an palmuöljyn toimittajat seuraavat lähes aina PTPN:n hintoja, mikä on kiistämätön todiste yhteyden olemassaolosta (ja sitäkin selvemmin markkinoilla, jotka ovat pirstoutuneet sekä raa'an palmuöljyn toimittajien lukumäärän että maantieteellisten tekijöiden (useiden saarten) osalta). Tämä pätee sitäkin enemmän tilanteessa, jossa kotimaiset raa'an palmuöljyn hinnat eivät Indonesian viranomaisten kohdennettujen toimenpiteiden vuoksi kuvasta vääristymätöntä markkinahintaa.
- (142) Huomautuksissaan Indonesian viranomaiset väittivät myös, että komissio kehotti Indonesian viranomaisia ja riippumattomia raa'an palmuöljyn toimittajia antamaan yksityiskohtaisia tietoja mutta ei todentanut näitä tietoja. Indonesian viranomaiset väittivät lisäksi, että komissio oli jättänyt nämä tiedot täysin huomiotta tehdessään päätelmiään. Lopuksi Indonesian viranomaiset huomauttivat, että komissio on soveltanut perusasetuksen 28 artiklaa Indonesian viranomaisiin, koska Indonesian viranomaiset eivät ole enää jatkaneet tällaisten vastausten tarkastelua ja koska PTPN:ltä ei saatu lisätietoja.

- (143) Tältä osin komissio katsoi, että väite on asiasisällöltään virheellinen. Komissio analysoi kaikki raa'an palmuöljyn toimittajilta saadut vastaukset. Komissio huomautti kuitenkin, että kaikista lähetetyistä muistutuksista huolimatta yhtä lukuun ottamatta yksikään riippumaton raa'an palmuöljyn toimittaja ei toimittanut avointa versiota vastauksistaan. Perusasetuksen 29 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio voi jättää huomiotta tiedot, jotka on toimitettu mutta joista tiedot antanut osapuoli ei ole toimittanut asianmukaista yhteenvetoa. Lisäksi valtaosa vastauksista oli puutteellisia eikä moniin niistä sisältynyt tietoja kannattavuudesta. Tämän vuoksi komissio ei voinut tehdä päätelmiä näiden vastausten pohjalta. Itse asiassa yhteistyön puuttumien sekä Indonesian viranomaisten että raa'an palmuöljyn toimittajien taholta antoi lisäviitteitä siitä, että raa'an palmuöljyn toimittajat seurasivat Indonesian viranomaisten ohjeita biodieselin tuottajien tukemiseksi.
- (144) Myös Indonesian viranomaisten väite, jonka mukaan komissio ei ottanut huomioon PTPN:n vastausta, oli perusteeton. Kuten edellä on selitetty, komissio on menestyksettä useaan otteeseen pyytänyt yhteistyötä PTPN:ltä. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29 ja 30 kappaleessa todetaan, komissio totesi, että PTPN, joka on Indonesian valtion täysin omistama raa'an palmuöljyn tuottaja, ei vastannut Indonesian viranomaisten kyselylomakkeen lisäykseen B annetussa määräajassa. Sen vuoksi komissio laati Indonesian viranomaisille 28 artiklaa koskevan kirjeen niiden tietojen osalta, joita ei ollut toimitettu. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 98 kappaleessa todetaan, Indonesian viranomaiset toimittivat PTPN:n vastaukseen liitteeseen B 30 päivänä kesäkuuta 2019. Tämä oli huomattavasti kyseisten tietojen toimittamiselle annetun määräajan (14 päivä maaliskuuta 2019) jälkeen ja myös sen jälkeen, kun tarkastuskäynti Indonesian viranomaisten tiloihin oli tehty. Näin ollen huomautukset toimitettiin paljon määräajan jälkeen, niitä ei voitu tarkistaa eivätkä Indonesian viranomaiset toimineet parhaan kykynsä mukaan perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti. Komissio käytti joka tapauksessa kaikkea PTPN:n toimittamaa näyttöä, joka voitiin todentaa. Tämän vuoksi komissio arvioi asianmukaisesti PTPN:n toimittamat tiedot ja kaikki muut käytettävissä olevat tosiseikat raa'an palmuöljyn markkinoista Indonesiassa.
- (145) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset, Permata Group ja Wilmar väittivät, että komissio oli tehnyt virheen havaitessaan raa'an palmuöljyn toimittajiin kohdistuvaa valtuuttamista tai määräämistä, sillä
- vientirajoituksilla ei ole tarkoitus tukea biodieselteollisuutta, ja mahdollinen hintavaikutus on ainoastaan toimenpiteiden mahdollinen sivuvaikutus;
 - PTPN asettaa hintansa tarjouskilpailun kautta ja se on kannattava;
 - se, että raa'an palmuöljyn toimittajien hinnat seuraavat PTPN:n hintoja, ei osoita valtuutusta tai määräästä;
 - raa'an palmuöljyn toimittajat ovat järkeviä markkinatoimijoita, eikä komissio ole tarkastanut niiden vastauksia; ja
 - komissio ei kyennyt osoittamaan yhteyttä Indonesian viranomaisten PTPN:n kautta toteuttamien toimien ja raa'an palmuöljyn toimittajien toiminnan välillä. Indonesian viranomaisten mukaan PTPN:n rajallinen markkinaosuus ei mahdollistaisi markkinahintojen asettamista.
- (146) Komissio totesi ensinnäkin, että vientimaksun nimenomaisena tarkoituksena on tukea OPPF:ää ja että OPPF:n tarkoituksena on tukea koko palmuöljyalaa yleisesti, mutta kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76 ja 77 kappaleessa selitetään, sillä tuetaan tosiasiallisesti ainoastaan biodieselteollisuutta. Lisäksi komissio päätteli, että Indonesian viranomaisten tuki biodieselteollisuudelle toteutetaan myös tarjoamalla raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Tähän tavoitteeseen päästään yhdistämällä useiden eri toimenpiteiden vaikutukset, vientimaksu mukaan luettuna.
- (147) Tämän vuoksi komissio päätteli, että vientimaksun käyttöönotolla on sen alusta asti ollut kaksi erillistä tavoitetta: OPPF:n rahoittaminen ja toiminta osana kotimarkkinahintojen laskemiseen tähtäävää toimenpidetähtävyyskokonaisuutta. Komission näkemys on, että Indonesian viranomaiset pyrkivät (ja ovat onnistuneet) tarkoituksellisesti vaikuttamaan markkinoihin, eikä kyseessä ole pelkkä hallituksen politiikan sivuvaikutus.

- (148) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan PTPN asettaa hintansa tarjouskilpailun kautta, minkä vuoksi tulosta olisi pidettävä markkinahintana, komissio muistutti, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 91–99 ja 126 kappaleessa todetaan, komission oli turvaututtava käytettävissä oleviin tosiseikkoihin raa'an palmuöljyn toimittajien ja PTPN:n yhteistyöhaluttomuuden vuoksi. Väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta esitetyissä huomautuksissa yksikään vientiä harjoittava tuottaja ei epämääräisten väittämien lisäksi, joissa esitettiin, että tarjoukset perustuvat yleisesti "kansainvälisiin markkinahintoihin", toimittanut mitään näyttöä siitä, miten ne muotoilevat raakaa palmuöljyä koskevat tarjouksensa. Suoraa näyttöä siitä, miten raa'an palmuöljyn toimittajat asettavat hintansa ei kuitenkaan ollut; pikemminkin tosiseikat viittaavat siihen, että hinnat asettuvat PTPN:n vahvistamalle tasolle.
- (149) Tältä osin Wilmar korosti lopullisista päätelmistä ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan, että komission yksiköt ovat tarkastuskäynnin aikana käyneet sen tiloissa ja esittäneet kysymyksen siitä, miten Wilmar tekee päätöksen kuhunkin PTPN:n pyyntöön annettavasta hintatarjouksesta. Wilmar selitti lisäksi, että myöhemmin annetusta tarkastuskäyntiraportista ei käy ilmi, että tietoja olisi jäänyt puuttumaan. Tältä osin komissio totesi, että Wilmar ei kiistä sitä, että sen tässä yhteydessä toimittamat tiedot ovat olleet erittäin epämääräisiä. Lisäksi komissio totesi, että Wilmar ei pitänyt tarkoituksenmukaisena toimittaa yksityiskohtaisempaa selvitystä tästä mekanismista missään tutkimuksen myöhemmässä vaiheessa, vaikka komissio on toistuvasti maininnut asian.
- (150) Koska komissiolla ei ollut mitään tätä väitettä tukevaa todennettavissa olevaa näyttöä, se hylkäsi tämän väitteen. Sen sijaan, että raa'an palmuöljyn toimittajat määrittelisivät hintansa kansainvälisten hintojen perusteella, ne noudattavat PTPN:n tosiasiallisesti asettamia hintoja.
- (151) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan PTPN on kannattava, komissio totesi, että 125 ja 144 kappaleessa jo esitetyn lisäksi Indonesian viranomaiset toimittivat PTPN:n tarkastetun tilinpäätöksen vuodelta 2018 myöhässä, lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Käännös saatiin kuitenkin vain osalle tästä tilinpäätöksestä. Vuoden 2018 tilit näyttävät osoittavan, että PTPN:n toiminta oli kannattavaa vuonna 2018. Komissio ei kuitenkaan voinut arvioida tätä, sillä tilinpäätöksen keskeisiä osia ei ollut käännetty ja tilinpäätös kattoi kaikki tuotteet eikä ainoastaan raa'an palmuöljyn myynnistä saatuja tuloja. Kuten edellä on lisäksi todettu, sekä raa'an palmuöljyn myyntiä että koko yritystä koskevat tiedot toimitettiin myöhässä eikä niitä näin ollen voitu tarkastaa. Tämän lisäksi on huomioitava se tosiseikka, että PTPN ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä. Näin ollen komissio päätteli, että esitetyn väitteen paikkansapitävyttä ei voitu arvioida ja se oli hylättävä. Mitä tulee edellä b alakohdassa esitettyyn väitteeseen, komissio on selittänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133 kappaleessa, että PTPN:llä ei ole mitään velvoitetta tarjota uudelleen korkeampaa hintaa, jos saadut tarjoukset jäävät kyseisen päivän "hinta-ajatusta" pienemmiksi. Itse asiassa komissio vahvisti tarkastuskäynnin aikana, että PTPN säännöllisesti hyväksyi tällaisen hinnan alittavia tarjouksia. Lisäksi komissio totesi, että Indonesian viranomaiset voivat vaikuttaa ja vaikuttavatkin PTPN:n päätöksiin sen hinnoittelupolitiikan osalta ⁽¹⁸⁾.
- (152) Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan raa'an palmuöljyn toimittajien hintojen lähentyminen PTPN:n päivittäisiin hintoihin on osoitus siitä, että markkinat eivät ole vääristyneet, eikä suinkaan valtuuttamisesta tai määräämisestä, komissio totesi, että kaikki riippumattomat raa'an palmuöljyn toimittajat tarjosivat hintoja, jotka olivat samat tai alhaisemmat kuin PTPN:n kyseisen päivän hinta. Komission mielestä tämä ei voi olla merkki vääristymättömästä markkinadynamiikasta: on epäloogista väittää, että kilpailluilla markkinoilla yksikään raa'an palmuöljyn toimittaja ei myisi kilpailijan asettamaa hintaa korkeammalla hinnalla (ellei tällainen kilpailija tosiasiallisesti aseta kyseisen tuotteen enimmäishintaa markkinoilla ja elleivät viranomaiset määrää tai ohjaa kaikkia muita toimijoita noudattamaan kyseistä enimmäishintaa).
- (153) Mitä tulee Indonesian viranomaisten väitteeseen, jonka mukaan raa'an palmuöljyn tuottajat ovat järkeviä toimijoita markkinoilla, sillä 70 prosenttia raa'asta palmuöljystä menee vientiin, komissio totesi, että julkisten lähteiden mukaan raa'an palmuöljyn kotimainen kulutus kattaa 30 prosenttia tuotannosta ⁽¹⁹⁾. Tämä tarkoittaa sitä, että raa'an palmuöljyn tuottajat täyttävät täysin kotimaisen kysynnän ja kun ne ovat täyttäneet tämän kysynnän, ne turvautuvat vientiin. Se, että 70 prosenttia raa'an palmuöljyn tuotannosta menee vientiin, ei näin ollen ole ristiriidassa sen havainnon kanssa, että raa'an palmuöljyn toimittajilta puuttuu järkevä valintamahdollisuus, vaan päinvastoin. Jos

⁽¹⁸⁾ Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 133 kappaleessa selitetään, "[...] jos mahdollisen ostajan tarjoama hinta on alhaisempi kuin "hinta-ajatus", asia saatetaan hallituksen käsiteltäväksi, ja hallitus voi päättää hyväksyä tarjouksen". Komissio vahvisti tarkastuskäynnillä, että tällaisia hyväksymisiä tehdään säännöllisesti. Se, että hintapäätökset tehdään PTPN:n hallituksessa, jossa on ainoastaan Indonesian hallituksen edustajia, osoittaa, että Indonesian viranomaisilla on merkityksellinen määräysvalta PTPN:ssä ja sen hinnoittelupäätöksiin liittyvässä toiminnassa.

⁽¹⁹⁾ GAIN report Indonesia Oilseeds and Products Annual 2019.

indonesialaiset raa'an palmuöljyn toimittajat käyttäytyisivät järkevästi, ne eivät tyydyttäisi kotimaista kysyntää vaan veisivät koko tuotantonsa tai huomattavasti suuremman osan siitä, jolloin ne saisivat suuremman voiton. Näitä mahdollisesti viennistä saatavia lisävoittoja rajoittavat Indonesian viranomaisten käyttämät vientirajoitukset, joilla kannustetaan raa'an palmuöljyn toimittajia myymään kotimarkkinoilla ja tyydyttämään paikallista kysyntää. Näin ollen se, että kotimainen kysyntä on tyydytetty, osoittaa pikemminkin, että Indonesian viranomaiset ovat saavuttaneet tavoitteensa, joka on tarjota tuotetta kotimarkkinoille biodieselin tuottajille suotuisiin hintoihin.

- (154) Lopullisista päätelmistä annettua ilmoitusta koskevissa huomautuksissaan Wilmar väitti lisäksi, että se tosiseikka, että vientiin menevän raa'an palmuöljyn osuus ei kasvanut, kun vientimaksu oli asetettu nollassa, on osoitus siitä, että komissio on tehnyt virheen päätellessään, että vientimaksun tarkoituksena on pitää raaka palmuöljy maassa ja alentaa sen hintaa.
- (155) Tältä osin komissio totesi, että Wilmarin toimittamien tietojen mukaan kotimainen kulutus kasvoi ja että kotimaiseen kulutukseen meni tämän vuoksi suurempi osa raa'an palmuöljyn kokonaistuotannosta. Tämä olisi voinut tukea Wilmarin väitettä, jos Indonesian viranomaiset olisivat ilmaisseet aikomuksensa lopettaa vientirajoitusjärjestelmä. Kuten 108 kappaleessa todetaan, Indonesian viranomaisten tarkoituksena ei kuitenkaan ole lopettaa rajoitusjärjestelyitä. Sen sijaan on selvää, että vientirajoitusjärjestelmän taso on asetettu nolnaan pelkästään vastauksena ulkoisiin tekijöihin eli palmuöljyn hintojen maailmanlaajuiseen laskuun. Kaikki indonesialaiset tuottajat ovat hyvin tietoisia siitä, että tämä taso on vain tilapäinen ja asettavat siksi edelleen etusijalle kotimaiseen kysyntään vastaamisen.
- (156) Wilmar toimitti vastauksessaan myös hintatietoja ja väitti, että sen jälkeen, kun vientimaksu asetettiin nollassa, raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat eivät merkittävästi nousseet. Komissio tarkasteli tietoja ja totesi, että se ei pystynyt selvittämään Wilmarin käyttämää tietolähdettä; tämän vuoksi komissio ei voinut tarkistaa tietoja eikä arvioida niiden oikeellisuutta. Jos komissio kuitenkin päättäisi luottaa näihin tietoihin, se totesi että huolimatta vientimaksun nollassa väliaikaisesta luonteesta tiedoista ilmeni, että kotimarkkinahinnat ovat lähentyneet vientihintoja. Vaikka tutkimusajanjakson aikana näiden kahden hinnan keskimääräinen ero oli noin 50 Yhdysvaltain dollaria tonnilta, Wilmarin toimittamat tiedot osoittivat, että kotimarkkinahinnat ovat nousseet lähelle vientihintoja ja että ero on nyt alle 20 Yhdysvaltain dollaria tonnilta. Se seikka, että kotimarkkinahinnat eivät ole nousseet merkittävästi absoluuttisesti ilmaistuna, johtuu yksinkertaisesti siitä, että maailmanmarkkinahinnat ovat laskeneet.
- (157) Komission näkemyksen mukaan tämä tukee sen päätelmää, että vientirajoitusjärjestelmä on suunniteltu muun muassa ja yhdessä muiden toimenpiteiden kanssa laskemaan raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintoja.
- (158) Mitä tulee Indonesian viranomaisten väitteeseen, jonka mukaan komissio ei tarkastanut riippumattomien raa'an palmuöljyn toimittajien vastauksia, komissio toteaa sen olevan tosiasiallisesti virheellinen. Kuten 143 kappaleessa jo todettiin, komissio analysoi asianmukaisesti kaikki saadut vastaukset mutta totesi, että valtaosa vastauksista oli puutteellisia, moniin ei sisällynyt tietoja kannattavuudesta eivätkä monet vastaajat toimittaneet avoimia versioita vastauksistaan.
- (159) Tämän väitteen lisäksi Indonesian viranomaiset totesivat, että komission väitteet lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä, joita selostetaan 143 kappaleessa, ovat virheellisiä, sillä ne eivät voineet löytää muistutuksia avoimesta asiakirja-aineistosta. Mitä tulee tähän väitteeseen, komissio totesi, että nämä muistutukset ovat osa rajoitettua asiakirja-aineistoa ja ne ovat asianomaisten osapuolten saatavilla olevien rajoitettujen asiakirjojen luettelossa. Komissio esitti kuitenkin luettelon merkityksellisistä tallennusnumeroista Indonesian viranomaisille 16 päivänä lokakuuta 2019 järjestetyssä kuulemisessa. Komissio havaitsi myös, että riippumattomien raa'an palmuöljyn toimittajien kyselylomakkeet ovat osa Indonesian viranomaisille osoitettua kyselylomaketta, joten oli täysin Indonesian viranomaisten vastuulla koordinoita ja kerätä täydelliset vastaukset ja varmistaa niiden toimittaminen ajoissa.
- (160) Edellä e kohdassa esitetyn väitteen osalta komissio selitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 124–143 kappaleessa, miten Indonesian viranomaiset PTPN:n välityksellä toimivat hintojen asettajana Indonesian kotimarkkinoilla ja miten kaikki riippumattomat raa'an palmuöljyn toimittajat noudattavat näitä hintaohjeita. Lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan Indonesian viranomaiset totesivat, että PTPN:n vähäisen markkinaosuuden vuoksi tällainen tulos on epätodennäköinen. Komissio kuitenkin totesi, että Indonesian viranomaiset eivät toimittaneet mitään tosiasioihin pohjautuvaa näyttöä tämän näkemyksen tueksi tai komission päätelmän kumoamiseksi.

- (161) Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi Indonesian viranomaisten ja vientiä harjoittavien tuottajien väitteet ja vahvisti valtuuttamista ja määräämistä koskevat päätelmänsä.

3.2.3 Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisen tulo- tai hintatuen osalta puuttuva näyttö

- (162) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että komissio ei pystynyt todistamaan tulo- ja hintatuen olemassaoloa biodieselin tuottajien eduksi WTO:n oikeuskäytännössä vahvistetun näyttökynnyksen mukaisesti.
- (163) Komissio totesi tältä osin, että sen enempää Indonesian viranomaiset kuin vientiä harjoittavat tuottajatkaan eivät toimittaneet uusia tietoja tai näyttöä sen väitteen tueksi, jonka mukaan tulo- tai hintatukea ei ole. Tältä osin esitetyt väitteet ovat pelkästään ristiriidassa komission noudattaman oikeuskäytännön tulkinnan kanssa. Komissio katsoi lisäksi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.3.3.7 jaksossa tehty analyysi täyttää perusasetuksessa, tukisopimuksessa ja WTO:n oikeuskäytännössä säädetyn näyttökynnyksen.
- (164) Koska mitään sellaista uutta tosiseikkaa, joka olisi johtanut tämän päätelmän uudelleenarviointiin, ei ollut, komissio vahvistaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.3.3.7 jaksossa tehdyn päätelmän.
- (165) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät, että komissio on tehnyt virheen havaitessaan tulo- ja hintatuen, koska se edellyttää tietyn tuloksen takaavan toimenpiteen olemassaoloa eikä sellaista toimenpidettä, jolla on vain toissijainen vaikutus hintoihin.
- (166) Tältä osin komissio on jo selittänyt 153 ja 160 kappaleessa, että toimenpidekokonaisuudella on tavoitteena säädellä ja laskea kotimaan hintoja eikä tämä ole pelkkä Indonesian viranomaisten harjoittaman politiikan sivuvaikutus. Komissio totesi lisäksi, että sen enempää Indonesian viranomaiset kuin vientiä harjoittavat tuottajatkaan eivät toimittaneet uusia tietoja tai näyttöä sen väitteen tueksi, jonka mukaan tulo- tai hintatukea ei ole.
- (167) Wilmar väitti, että komissio ei ollut ottanut huomioon sen väitteitä vastauksessa alustavien päätelmien ilmoittamiseen, ja kehotti komissiota tekemään niin.
- (168) Toisin kuin Wilmar väittää, komissio tarkasteli näitä väitteitä ja – kuten 163 kappaleessa todetaan – se ei löytänyt mitään uutta tosiasioihin pohjautuvaa seikkaa. Pikemminkin Wilmar selittää, miksi se ei hyväksy komission tulkintaa WTO:n oikeuskäytännöstä ja asiaan liittyvistä tosiseikoista. Näissä huomautuksissa Wilmar käsittelee myös näkemystään oikeasta vaihtoehtoisesta skenaariosta.
- (169) Selkeyden vuoksi komissio toisti, että se on eri mieltä Wilmarin tulkinnasta, joka koskee WTO:n oikeuskäytäntöä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen huomautusten osassa III.B.3 esitettyjä tapauksen tosiseikkoja, ja vahvistaa täysin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 3.3.3.7 jaksossa esitetyt päätelmät.

3.2.4 Edun olemassaolon toteen näyttämisen osalta puuttuva näyttö: virhe asianmukaisen vertailuarvon määrittämisessä

- (170) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa komissio totesi, että raa'an palmuöljyn FOB-vientihinnat Indonesiasta muualle maailmaan, sellaisina kuin ne esitetään Indonesian vientitilastoissa, ovat asianmukainen viitearvo, koska ne on asetettu vapaiden markkinoiden periaatteiden mukaisesti, ne kilpailevat muiden tuotteiden hintojen kanssa maailmanmarkkinoilla, ne heijastavat Indonesian markkinaolosuhteita eivätkä viranomaisten toimenpiteet ole niitä vääristäneet. Lisäksi komissio katsoi, että käytetty viitearvo on lähin mahdollinen arvo sen suhteen, mikä vääristymätön Indonesian kotimarkkinahinta olisi ilman Indonesian viranomaisten puuttumista toimintaan. Komissio totesi myös, että vertailuarvona käytetyt FOB-hinnat ovat linjassa kansainvälisten hintojen kanssa (esimerkiksi CIF-hinta Rotterdamissa).
- (171) Sen vuoksi komissio laskee tasoitustullin käyttöön oton mahdollistavan tuen määrän kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle sen edun mukaan, jonka edun saajalle todettiin koituneen tutkimusajanjakson aikana. Komissio arvioi eduksi raa'an palmuöljyn paikallisista hankinnoista maksetun hinnan ja tutkimusajanjaksoa varten lasketun raa'an palmuöljyn kuukausittaisen viitearvohinnan välisen erotuksen määrän.

- (172) Indonesian viranomaiset, Wilmar ja Permata Group väittivät, että komissio on tehnyt virheen 1) katsoessaan vertailuarvon soveltuvaksi ja 2) laskiessaan kokonaisedun. Indonesian viranomaiset, Wilmar ja Permata Group väittivät, että syynä on se, että FOB-vientihinta sisältää vientimaksun ja on siten vääristynyt. EBB esitti myös hyvin samanlaisen väitteen.
- (173) Komissio totesi, että väitteellä, jonka mukaan vientihinta on vääristynyt, pyritään perimmiltään muuttamaan tapauksen päättely käsitteellisesti käänteiseen suuntaan. Kun komissio katsoi, että raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat ovat keinotekoisien alhaiset, viejät väittivät, että juuri vientihinnat (jotka ovat suurin piirtein kansainvälisten hintojen mukaisia) ovat liian korkeat. Toisin sanoen viejät väittivät, että vientihinnat ovat vientimaksun vuoksi liian korkeat. On kuitenkin niin, että nimenomaan kotimarkkinahinta on vääristynyt muiden muassa vientimaksun vuoksi. Lopuksi Indonesian viranomaiset itsekin väittivät, että vientimaksu ei sisälly komission laskelmissaan käyttämään vientihintaan ⁽²⁰⁾. Komissio pani merkille tämän Indonesian viranomaisten esittämän väitteen. Se katsoi kuitenkin, että vientimaksun vaikutukset on otettu huomioon FOB-hinnassa. Komissio katsoi itse asiassa, että myyjä ottaa huomioon vientimaksun maksuvelvollisuuden määrittäessään vientihintaa, joka tämän jälkeen ilmoitetaan Indonesian viranomaisille tilastotarkoituksiin.
- (174) Kuten väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 198 kappaleessa todetaan, komissio katsoi lisäksi, että Indonesian tilastoissa ilmoitettu kuukausittainen FOB-vientihinta on sopivin vertailuarvo. Komissio piti tätä vertailuarvoa sopivana yksittäisiin ostotapahtumiin. Komissio totesi, että FOB-vertailuhinnan Incoterms-toimitusehdot ja vientiä harjoittavien tuottajien tekemien kotimaisten ostojen Incoterms-toimitusehdot olivat vertailukelpoisia. Komissio ei saanut asianomaisilta osapuolilta huomautuksia tältä osin.
- (175) Edellä esitetyn lisäksi Wilmar väitti, että komissio teki virheen laskiessaan Wilmarin saaman edun määrän, sillä komission olisi pitänyt vähentää etulaskelmasta ne määrät, joilla raa'an palmuöljyn hankintahinta ylittää vertailuarvon. Tältä osin komissio totesi, että se oli ottanut huomioon vain ne liiketoimet, joissa etua oli koitunut (toisin sanoen ne, joissa vientiä harjoittavien tuottajien maksama hinta alitti vertailuarvon). Näissä liiketoimissa kyseinen ohjelma johtaa edun koitumiseen vientiä harjoittaville tuottajille. Näin ollen ei olisi järkevää vähentää liiketoimia, joissa mitään etua ei koitunut, sillä ne olivat markkinaehtoisia. Tässä yhteydessä komissio totesi, että asiassa *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* ⁽²¹⁾ (Yhdysvallat – tiettyjen Kiinasta peräisin olevien tuotteiden lopullinen polkumyynti- ja tasoitustulli) WTO:n paneeli tarkasteli, miten Yhdysvaltojen kauppaministeriö oli määrittänyt tarkasteltavana olleessa asiassa tuesta koituneen edun määrän, kun kyseessä oli kumin tarjoaminen alle riittäväksi katsottavan vastikkeen ⁽²²⁾, ja totesi, että väitettyjä tukia "on tarkasteltava suhteessa tiettyyn jaksoon, jotta lopulta saadaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuen kokonaismäärä" ⁽²³⁾ ja että tukisopimuksen 14 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohtaan ei sisälly mitään viittausta tai käsitettä, joka liittyisi kuittaamiseen tai "negatiiviseen etuun" tai keskimääräiseen etuun tutkimusajanjaksolla tietyn tavaran osalta ⁽²⁴⁾. Vertailussa on kyse yksittäisten ostotapahtumien vertaamisesta kyseisen ostotapahtuman yksittäiseen vertailuarvoon. Komissio toteutti liiketoimikohtaisen vertailun selvittääkseen, oliko kyseessä etu, ja määrittääkseen kyseisen edun määrän. Liiketoimikohtaisesti todettujen etujen summa on tuen kokonaismäärä. Sen vuoksi tämä väite hylätään.

⁽²⁰⁾ t19.005028.

⁽²¹⁾ Ks. paneelin raportti, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, (WT/DS379/R), 11.38–11.69 kohta.

⁽²²⁾ Yhdysvaltain kauppaministeriö laski kuukausittaisen vertailuhinnan kullekin kumityypille renkaanvalmistajien toteuttamien yksityisistä lähteistä tehtyjen todellisten kumihankintojen pohjalta ja käytti näitä kuukausittaisia viitearvoja määrittääkseen kuukausittain, oliko etua koitunut. Kunkin renkaanvalmistajan osalta Yhdysvaltain kauppaministeriö laski yhteen positiiviset edun määrät, jotka oli tällä tavoin laskettu kullekin kumityypille, ja sai näin tulokseksi kyseisen renkaanvalmistajan kokonaisedun kyseisen kumityypin osalta. Nämä tuotantopanoksiin liittyvät tuotekohtaiset kokonaisedut laskettiin yhteen, jolloin saatiin renkaantuottajalle koitunut kokonaisuus kumista kaikenlaisina tuotantopanoksina tutkimusajanjakson aikana. Kiina väitti, että jos jotkin ostot tutkimusajanjakson aikana tehtiin vertailuarvoa tai markkinahintoja korkeammalla hinnalla, näiden "negatiivisten" etujen kokonaismäärällä vertailuhintaan nähden mitattuna olisi oikeudellisin perustein korvattava "positiivisen" edun määrät koko tutkimusajanjakson ajalta.

⁽²³⁾ Ks. paneelin raportti, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, (WT/DS379/R), 11.45 kohta. Ks. myös sisällöltään samanlainen unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 10.4.2019, T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, 180–182 kohta.

⁽²⁴⁾ Ks. paneelin raportti, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, (WT/DS379/R), 11.47 kohta.

- (176) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät myös, että komissio ei pystynyt osoittamaan edun olemassaoloa, koska 1) on epäloogista löytää etua vientirajoitusten muodossa kilpailuun perustuvilla rahoitusmarkkinoilla ja 2) raa'an palmuöljyn kotimarkkinahinnat noudattavat kilpailuun perustuvien markkinoiden dynamiikkaa.
- (177) Tältä osin komissio haluaisi jälleen kerran huomauttaa, että etu on tässä tapauksessa raa'an palmuöljyn toimittamista riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Siksi Indonesian viranomaisten ensimmäinen väite hylätään.
- (178) Mitä tulee Indonesian viranomaisten väitteeseen, että raa'an palmuöljyn hinnat noudattavat kilpailuun perustuvien ja vääristymättömien markkinoiden dynamiikkaa, komissio viittaa esitettyyn analyysiin ja erityisesti 151 kappaleeseen.
- (179) Näin ollen komissio pysyi päätelmissään, joiden mukaan järjestelmä antaa etua vientiä harjoittaville tuottajille.
- (180) Indonesian viranomaiset väittivät myös, että komissio oli nimennyt väärän vertailuarvon lähinnä siksi, että sen käyttämään vertailuarvoon sisältyy vientimaksu, ja että komission olisi vähennettävä vientimaksu vertailuarvosta.
- (181) Tältä osin komissio havaitsi ristiriidan tämän näkemyksen ja sen vastauksen välillä, jonka Indonesian viranomaiset antoivat 14 päivänä maaliskuuta 2019 päivättyyn puutteista ilmoittavaan kirjeeseen. Vastauksessa Indonesian viranomaiset totesivat seuraavaa: *"Indonesian viranomaiset vahvistavat, että vientiä EU:hun koskevat tilastot koskevat ainoastaan Indonesiassa tuotettua biodieseliä. Ilmoitettu viennin arvo on FOB, eikä vientivero tai -maksu ei ole mukana"*. Komissio huomautti lisäksi, että Indonesian viranomaiset eivät toimittaneet mitään tosiseikkoihin pohjautuvaa lisäaineistoa väitteensä tueksi. Kuten 173 kappaleessa selitetään, komissio katsoi, että ilmoitettu FOB-vientihinta sisältää tosiasiallisesti vientimaksun vaikutukset.
- (182) Wilmar väitti, että edun laskennassa käytetty vertailuarvo oli liiallinen, sillä siinä oli käytetty maan ulkopuolista vertailuarvoa. Kun määritetään, mikä vertailuarvo on tarkin ja soveltuvin käytettäväksi, on muistettava, että komissio ei käyttänyt "maan ulkopuolisia" vertailuarvoja, joita on saatavilla Malesiasta tai Euroopasta, kuten Rotterdamin CIF-hinta. Vertailussa käytettiin Indonesian vientihintoja, koska ne ovat indonesialaisia (ja tässä mielessä maan sisäisiä hintoja) ja niistä saadaan luotettava markkinaperusta vertailulle. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (183) Näin olleen komissio vahvisti 172 kappaleessa tehdyn päätelmän.

3.2.5 Erityisyys

- (184) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät, että komissio ei pystynyt osoittamaan järjestelmän erityisyyttä. Indonesian viranomaisten mukaan tuki on erityinen, jos se koskee vain yhtä tuotannonalaa.
- (185) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissio totesi, että "US – Upland Cotton" -asiassa paneeli antoi seuraavan selityksen: *"Tukisopimuksen 2 artiklan mukaan tuki on "erityinen", jos se on erityinen" yritykselle tai teollisuudelle tai yritysten tai teollisuuden ryhmälle ([tuki]sopimuksessa "tietyille yrityksille") viranomaisen toimivallan piirissä [...]"*. Paneeli selitti lisäksi, että *"[...] "Erityisyys" ulottuu teollisuuden ryhmään, koska ilmaisu "tietty yritys" on määritelty laajasti 2.1 artiklan alussa yritykseksi tai teollisuudeksi tai yritysten tai teollisuuden ryhmäksi."* ⁽²⁵⁾
- (186) WTO:n valituselin tarkasteli asiassa US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China) 2 artiklan ilmaisun "tietty yritys" merkitystä: *"Tuki on lisäksi tukisopimuksen 2.1 artiklan a alakohdan mukaisesti erityistä, kun sen saanti nimenomaisesti rajataan koskemaan "tiettyjä yrityksiä". 2.1 artiklan johdantolauseessa todetaan, että ilmaisulla "tietty yritys" viitataan "yritykseen tai teollisuuteen tai yritysten tai teollisuuden ryhmään". Ensimmäinen huomauttamme, että sana "tietty" voidaan määritellä "tiedossa oleva, eritelty mutta ei nimenomaisesti nimetty: (yksiköllisen substantiivin kanssa) jokin tiedossa oleva, (monikollisen substantiivin kanssa) jotkin tiedossa olevat, määrätty. Sana "ryhmä" puolestaan määritellään*

⁽²⁵⁾ Paneelin raportti, United States – Subsidies on Upland Cotton, WT/DS267/R, Add.1 – Add.3 ja Corr.1, hyväksytty 21.3.2005, sellaisena kuin se on muutettuna valituselimen raportilla, WT/DS267/AB/R, DSR 2005:II, s. 299, 7.1140 kohta.

yleensä seuraavasti: ”joukko ihmisiä tai asioita, jotka käsitetään yhteen kuuluvaksi kokonaisuudeksi niiden jonkin yhteisen tai yleisen suhteen tai tarkoituksen perustella tai jotka luokitellaan yhteen jonkinasteisen samankaltaisuuden vuoksi”. Kun tarkastellaan sanoilla ”tietty” ja ”ryhmä” määritettyjä substantiiveja, toteamme, että ”yritys” voidaan määritellä ”liikeyritykseksi tai firmaksi”, kun taas ”teollisuudella” tarkoitetaan ”tiettyä tuottavan työn, kaupan tai valmistuksen muotoa tai alaa”. Panemme merkille, että paneeli asiassa ”US – Upland Cotton” katsoi, että ”teollisuudella tai teollisuuden ryhmällä” voidaan yleisesti viitata tuotettujen tuotteiden lajiin; että ”teollisuuden” käsite liittyy tiettyjen tuotteiden tuottajiin; ja että ”teollisuuden” käsitteen laajuus voi eri asioissa riippua useista tekijöistä. Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että käsitteellä ”tietty yritys” viitataan yhteen yrityksen tai teollisuuteen tai yritysten tai teollisuudenalojen luokkaan, jotka ovat tiedossa ja määritettyjä. Olemme kuitenkin Kiinan kanssa samaa mieltä siitä, että tähän käsitteeseen sisältyy ”tietyn asteinen epämääräisyys määritelmän rajoilla”, ja US – Upland Cotton -asian paneelin kanssa siitä, että sen määrittäminen, kuuluuko yritysten tai teollisuuden ryhmä ”tiettyihin yrityksiin”, voi tapahtua ainoastaan tapauskohtaisesti ⁽²⁶⁾.

- (187) Tämän vuoksi komissio totesi, että WTO:n oikeuskäytännössä ei tuen erityisyyden osalta edellytetä, että tuki koskisi vain yksittäistä toimialaa vaan, että se voi koskea ”yritysten tai teollisuuden luokkaa, joka on tunnettu ja määritetty”. Tässä tapauksessa komissio päätteli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 202 kappaleessa, että toimenpiteet ovat erityisiä, koska ne hyödyttävät palmuöljyn arvoketjussa toimivia yrityksiä. Näin ollen komissio päätteli WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti, että toimenpide on erityinen, koska se koskee ”yritysten tai teollisuuden luokkaa, joka on tunnettu ja määritetty”. Siksi Indonesian viranomaisten väite hylätään.

3.3 Valtion tuki biodieselteollisuudelle tullivalvonnassa olevalle alueelle tuotujen koneiden ja laitteiden tuontitullivapautuksen muodossa

- (188) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 237 kappaleessa mainittiin, komissio laski tuotujen koneiden ja laitteiden tuontitullista vapauttamisesta vientiä harjoittaville tuottajille koituvan edun maksamattomien tullien kokonaismääränä ja jakoi sen tutkimusajanjaksolla kohde-etuutena olevien omaisuuserien käyttöäille. Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että laskiessaan maahantuotuja koneita ja laitteita koskevien tuontitullien vapautuksen vuoksi koitunutta etua komission olisi pitänyt jakaa saadut määrät suhteessa asianomaisten yritysten kokonaisliikevaihtoon eikä ainoastaan kyseisen tuotteen liikevaihtoon. Vientiä harjoittavat tuottajat selittävät, että tämä johtuu siitä, että verovapaasti tuotujen koneiden luetteloon ei sisälly ainoastaan biodieselin tuotantoon käytettäviä koneita vaan myös muita tuotteita.
- (189) Tältä osin komissio pyysi vientiä harjoittavia tuottajia jo kyselylomakkeessa antamaan luettelon koneista ja ilmoittamaan niiden käyttötarkoituksen. Komissio totesi, että yksikään vientiä harjoittavista tuottajista ei ollut ilmoittanut tiettyjen koneiden kaksoiskäytöstä ennen tarkastuskäyntiä eli silloin kun olisi ollut mahdollista tarkistaa tiedot. Koska väitettä ei voitu tarkistaa, se näin ollen hylättiin.
- (190) Mitä tulee koneiden ja laitteiden tuontiin tullivalvonnassa oleville alueille, komissio sai väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen EBB:ltä huomautuksia Wilmarin osittaisesta yhteistyöstä. EBB muistutti, että Wilmar ei paljastanut tullivalvonta-alueita koskevan tukiohjelman nojalla saatuja tukimääriä. Lisäksi EBB totesi, että Wilmarille määrätty väliaikainen tulli ei ole korkein niistä väliaikaisista tulleista, jotka on määrätty tätä ohjelmaa varten.
- (191) Tältä osin Euroopan komissio vahvistaa, että komissio on tullivalvonta-alueiden tietoja koskevan Wilmarin osittain puutteellisen yhteistyön vuoksi soveltanut Wilmariin käytettävissä olevia tietoja perusasetuksen 28 artiklan mukaisesti.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), valituselimen raportti, 11.3.2011, DS 379, 373 kohta.

- (192) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen PT Ciliandra Perkasa väitti, että komissio oli tehnyt virheen hylätessään väitteen, jonka mukaan komission olisi pitänyt jakaa saadut määrät suhteessa asianomaisten yritysten kokonaisliikevaihtoon eikä ainoastaan kyseisen tuotteen liikevaihtoon. PT Ciliandra Perkasan mukaan tämä johtuu siitä, että komissio olisi voinut päätellä toimitetusta luettelosta, mitä kyseisistä koneista tai laitteista käytetään ainoastaan biodieseliin tai millä niistä on kaksoiskäyttöä.
- (193) Komissio totesi 189 kappaleessa, että yksikään vientiä harjoittavista tuottajista, mukaan luettuna PT Ciliandra Perkasa, ei ollut ilmoittanut tiettyjen koneiden kaksoiskäytöstä ennen tarkastuskäyntiä eli silloin kun olisi ollut mahdollista tarkistaa tiedot. Koska väitettä ei voitu tarkistaa, se hylättiin.

3.4 Yleinen huomautus tukilaskelmissa käytetystä menetelmästä

- (194) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar väitti, että komissio teki virheen laskiessaan tuen määriä, koska se käytti tähän liikevaihto-osuuksia. Wilmar väittää, että perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission olisi pitänyt laskea tuen määrä tuetun tuotteen yksikköä kohden sen sijaan että se laskettiin kullekin ohjelmalle.
- (195) Komissio huomautti, että tukea ei myönnetty suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin. Sen vuoksi tuen kokonaismäärä jaettiin Wilmar-ryhmän yritysten kokonaismyynnin liikevaihdolle perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Siinä säädetään seuraavaa: *”Jos tukea ei myönnetä suhteessa valmistettuihin, tuotettuihin, vietyihin tai kuljetettuihin määriin, tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä määritetään jakamalla tuen kokonaisarvo sopivalla tavalla tutkimusjaksona tapahtuneelle kyseisten tuotteiden tuotannolle, myynnille tai viennille.”*
- (196) Koska mitään näistä tuista ei myönnetä valmistettujen, tuotettujen, vietyjen tai kuljetettujen määrien mukaisesti, yrityksen soveltuvan myynnin liikevaihto on sopivin nimittäjä. On huomattava, että liikevaihdon määrittämisessä on varmistettu, että se ilmentää mahdollisimman tarkasti tuen saajana olevan yrityksen myymien tuotteiden myyntiarvoa. Kaikki muut ehdotetut menetelmät tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän laskemiseksi olisivat vastoin perusasetuksen asiaa koskevia säännöksiä (7 ja 15 artikla) sekä komission noudattamaa hallinnollista käytäntöä tukien vastaisissa menettelyissä, kun se valitsee soveltuvan osoittajan/nimittäjän tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrän jakamista varten. Tämän vuoksi Wilmarin väite hylättiin.

3.5 Tukea koskevat päätelmät

- (197) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset esittivät huomioita, jotka koskivat biodieselteollisuudelle suorana varojen siirtona OPPF:n kautta ja tarjoamalla raakaa palmuöljyä riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan kohdistetun tuen tilaa. Indonesian viranomaiset huomauttivat erityisesti, että OPPF oli lakannut maksamasta varoja biodieselin viejille syyskuussa 2018 ja että raajan palmuöljyn vientimaksu oli vahvistettu nollassolle 4 päivästä joulukuuta 2018.
- (198) Vastauksessaan komissio totesi, että kumpikin ohjelma on edelleen voimassa eikä niitä ole virallisesti kumottu. Kun otetaan huomioon ohjelmien toimintatapa, niistä vientiä harjoittaville tuottajille koituvat edut jatkuvat myös tulevaisuudessa. OPPF:n maksut keskeytettiin mineraalidieselin viitehinnan ja biodieselin viitehinnan välisen eron vuoksi, ei siksi, että ohjelma olisi poistettu. Lisäksi OPPF-maksut biodieselin tuottajille aloitettiin uudelleen joulukuussa 2018. Näin ollen komissio katsoi, että 15 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyivät, ja hylkäsi tämän väitteen.
- (199) Lopulliset tukiprosentit edellä kuvattujen toimenpiteiden osalta – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Taulukko 1

Lopulliset tukiprosentit

Yritys	Lopullinen tukiprosentti
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama and PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri and PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia and PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Kaikki muut yritykset	18,0 %

4. VAHINKO**4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä**

- (200) Väli aikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar pyysi tietoa siitä, onko Masolilla, joka on espanjalainen biodieselin tuottaja ja kuuluu osana otokseen, asema unionin tuotannonalan jäsenenä, koska se on indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan Musim Mas Groupin sisaryritys ja kyseinen yritys sekä ostaa biodieseliä että valmistaa sitä unionissa.
- (201) Komissio katsoi, että Masol sisältyy unionin tuotannonalan määritelmän piiriin, sillä se valmistaa biodieseliä laitoksissaan unionissa. Lisäksi komissio voi perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla (mutta sen ei ole pakko) sisällyttää tuotannonalan määritelmään unionin tuottajia vaikka ne myös tuovat tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tältä osin komissio totesi, että myös Masolin taloudellinen painopiste on unionissa, sillä sen tuotanto unionissa ylittää huomattavasti sen biodieselin ostot Indonesiasta tai muualta.
- (202) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar pyysi jälleen tietoa siitä, olisiko Masol jätettävä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska se on indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan Musim Mas Groupin kokonaan omistama tytäryhtiö.
- (203) Komissio tarkasteli tätä seikkaa mutta katsoi, että Masol on edelleen osa unionin tuotannonalaa unionin biodieselin tuottajana. Yrityksen omistus on vain yksi tältä osin huomioon otettava seikka eikä se ole tässä tapauksessa ratkaiseva määriteltäessä yrityksen asemaa unionin tuottajana, koska merkittävä osa sen tuotannosta on unionissa.
- (204) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar kommentoi myös unionin tuotannon tasoa väli aikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 3 ja totesi, että jos tuotanto olisi kasvanut samaan tahtiin kulutuksen kanssa (eli 33 %) vuoden 2015 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, tuotanto tutkimusajanjakson aikana olisi ylittänyt kulutuksen tutkimusajanjakson aikana.
- (205) Komissio on pannut merkille, että tähän vertailuun vaikuttaa lukujen pyöristäminen, sillä tarkka kulutuksen kasvu tarkastelujakson aikana oli 32,58 prosenttia. Tuotanto oli vähäisempää kuin unionin kulutus vuonna 2015. Tämä vuoksi, jos kumpikin luku kasvaa samalla prosenttiosuudella, on matemaattisesti mahdotonta, että alun perin alempi luku (tuotanto) ylittäisi alun perin suuremman luvun (kulutuksen), jos kumpikin luku kasvaa matemaattisesti oikein samalla prosenttiosuudella.
- (206) Lisäksi komissio huomautti, että väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 269 kappaleessa esitetty toteamus, jonka mukaan unionin tuotannonalan tuotanto ei pystynyt vastaamaan kysyntään, on asiasisällöltään paikkansapitävä. Komissio totesi, että koko tarkastelujakson ajan unionin tuotannonalalla oli joka tapauksessa ollut käyttämätöntä kapasiteettia, jota se tarvitsee tuotantonsa lisäämiseksi ja kulutuksen kasvuun vastaamiseksi, mitä se ei biodieselin tuetun tuonnin vuoksi voinut toteuttaa.
- (207) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar esitti jälleen saman huomautuksen, ja totesi, että unionin tuotanto oli lähes 100 prosenttia unionin kulutuksesta vuonna 2015 ja että tämän vuoksi, jos komissio odotti tuotannon kasvavan tarkasti kulutusta vastaten, unionin tuotannonalalla olisi itse asiassa täysi monopoli EU:n kulutukseen.

- (208) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 269 kappaleessa todetaan kuitenkin vain, että unionin tuotanto ei vastannut unionin kysyntää ja että erotus katettiin biodieselin tuonnilla unioniin. Tämä lausuma on edelleen asiasisällöltään oikea. On myöskin asiasisällöllisesti virheellistä puhua unionin tuotannonalan monopoliasemasta. Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 264 kappaleessa todetaan, unionin tuotannonala muodostuu yli 200 tuottajasta, jotka kilpailevat keskenään unionin markkinoilla. Tämän vuoksi ei ole tässä tapauksessa aiheellista puhua mahdollisesta unionin tuotannonalan monopolista.
- (209) Koska unionin tuotannonalan määritelmästä ja unionin tuotannosta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 264–269 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.2 Unionin kulutus

- (210) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar huomautti, että tarkastellessaan unionin kulutusta komissio ei viitannut toiseen uusiutuvaa energiaa koskevaan direktiiviin (RED II) ⁽²⁷⁾ tai komission delegoituun asetukseen, joka koskee suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden käyttöä ⁽²⁸⁾.
- (211) Komissio totesi, että näissä kahdessa asiakirjassa käsitellään tulevaisuutta, ei aiempaa kulutusta, ja niillä jatketaan unionin politiikkaa, jolla tuetaan biodieselin käyttöä dieselmootoreissa, ja että Wilmarin huomautuksella, jonka mukaan näillä säädöksillä voidaan hyvinkin rajoittaa PME:n kulutusta, ei ole mitään tekemistä unionin biodieselin kokonaiskulutuksen kanssa.
- (212) Lisäksi Wilmar vahvisti huomautuksissaan alustavien päätelmien ilmoittamiseen, että PME:n kulutus voi olla vuoden 2019 tasolla vuoden 2023 loppuun asti ⁽²⁹⁾. Suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden käyttö vähentyy vasta 31 päivän joulukuuta 2023 jälkeen.
- (213) Lisäksi unionin tuotannonala tuottaa nykyisin huomattavan osan PME:stä. Indonesiasta peräisin oleva tuonti voi jatkaa kasvuaan keskipitkällä aikavälillä korvaamalla unionin tuotannonalan tällä hetkellä tuotamaa PME:tä.
- (214) Koska unionin kulutuksesta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 270–278 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.3 Tuonti Indonesiasta ja hinnan alittavuus

- (215) Mitä tulee Indonesiasta peräisin olevan tuonnin määrään ja markkinaosuuteen, komissio sai väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen indonesialaiselta viejältä Gunvorilta (joka on biodieselin etuyhteydetön kauppias) ja Indonesian viranomaisilta huomautuksia, jotka koskivat Indonesiasta peräisin olevan tuonnin määrää tarkastelujaksolla.
- (216) Ne huomauttivat, että Indonesiasta peräisin olevan tuonnin tarkastelu oli virheellinen, sillä se ei kattanut vuosia 2010–2012 eli jaksoa ennen polkumyyntitullien käyttöön ottoa vuonna 2013.
- (217) Komissio pani nämä huomautukset merkille, mutta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 279–282 kappaleessa kuvataan Indonesiasta tulevan tuonnin määriä oikein, ja komissio selvensi johdanto-osan 281 ja 282 kappaleessa voimassa olleiden polkumyyntitullien vaikutusta.

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁸⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/807, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse suurta epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien raaka-aineiden, joiden tuotantoalue on laajentunut merkittävästi paljon hiiltä sitovalle maalle, määrittämisestä sekä vähäistä epäsuoran maankäytön muutoksen riskiä aiheuttavien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden sertifiointista (EUVL L 133, 21.5.2019, s. 1).

⁽²⁹⁾ Direktiivin (EU) 2018/2001 26 artiklan 2 kohta.

- (218) Komissio huomautti myös, että tarkastelujakso alkaa vuonna 2015, minkä vuoksi Indonesiasta tulevan tuonnin määrää koskevaa tarkastelua ei voida ulottaa taaksepäin vuosiin 2010–2012 rikkomatta johdonmukaisuutta tämän tutkimuksen tarkastelujaksoon nähden. Tarkastelujakso on tässä tapauksessa tällaisille tutkimuksille tavanomainen ajanjakso. Tarkasteltaessa Indonesiasta tulevan tuonnin määriä, jotka on vahvistettu vuonna 2013 tehdyssä polkumyynnitutkimuksessa, voidaan joka tapauksessa todeta, että Indonesiasta peräisin olevan tuonnin määrä oli vuosina 2010 ja 2011 samanlainen kuin määrät nyt käsillä olevalla tutkimusajanjaksolla ja lähitulevaisuudessa odotettavissa olevat tuontimäärät, jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön ⁽³⁰⁾.
- (219) Gunvor esitti huomautuksia myös siitä, että tarkasteltaessa Indonesiasta tulevaa tuontia yksinään Argentiinasta tutkimusajanjakson aikana tulevan tuonnin määrä jää huomiotta. Tällainen tarkastelu tehtiin kuitenkin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 6 jaksossa ”Syy-yhteys” eli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 368–370 kappaleessa
- (220) Mitä tulee hinnan alittavuuteen, komissio sai indonesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ja Indonesian viranomaisilta alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen huomautuksia siitä, että hinnan alittavuutta koskevia laskelmia olisi oikaistava tai selkeytettävä.
- (221) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistettiin kolme menetelmää hinnan alittavuuden laskemiseksi Indonesiasta tulevan biodieselin tuonnin ja unionin markkinoilla tapahtuvan biodieselin myynnin välillä. Komissio aikoo tässä edelleen selvittää niitä kolmea menetelmää, joita tässä tapauksessa käytettiin merkittävän alittavuuden osoittamiseen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tietojen perusteella.
- (222) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset esittivät huomautuksia komission kolmesta hinnan alittavuuden laskemismenetelmästä ja totesivat, että komissio ei ollut ottanut huomioon useita Euroopan unionin tuomioistuimen ja Maailman kauppajärjestön oikeudellisia päätöksiä.
- (223) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Jäljempänä esitettävillä kolmella menetelmällä analysoidaan yksityiskohtaisesti Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnin hintojen alittavuutta unionin hintoihin nähden, ja kaikilla kolmella menetelmällä saadaan tulokseksi hinnan alittavuutta koskeva päätelmä.
- (224) Lopullisten päätelmien ilmoittamista koskevissa huomautuksissaan Indonesian viranomaiset esittivät hinnan alittavuudesta myös yleisiä huomautuksia, joita käsitellään tässä.
- (225) Ensinnäkin Indonesian viranomaiset vertasivat PME:tä ja rapsiöljyn metyyliesteitä, jäljempänä ’RME’, ja totesivat, että niillä on erilaiset fyysiset ominaisuudet (toisen CFPP on +13 °C ja toisen -14 °C) ja hinta.
- (226) Komissio on samaa mieltä Indonesian viranomaisten kanssa, minkä vuoksi komissio ei ole verrannut suoraan PME:n ja RME:n myyntiä.
- (227) Toiseksi Indonesian viranomaiset viittaavat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 290 kappaleeseen, jossa todetaan, että ”[PME:tä] ei tavallisesti sekoiteta mineraalidieseliin sellaisenaan, vaan se sekoitetaan yleensä ensin muihin biodieseleihin, joiden CFPP-arvo on alhaisempi”.
- (228) Selvennyksenä todetaan, että se, että PME sekoitetaan yleensä muihin biodieseleihin ei tarkoita sitä, että PME:tä ei sekoitettaisi suoraan mineraalidieseliin. Otokseen valittujen unionin tuottajien myynnin tarkastelu osoitti, että puhdasta PME:tä myytiin merkittävässä määrin suoraan mineraalidieselin jalostamoille, mikä on suorassa kilpailussa Indonesiasta peräisin olevan puhtaan PME:n tuonnin kanssa.

4.3.1 EU:n biodieselmarkkinoita koskevia yleisiä huomioita

- (229) Biodiesel on homogeeninen tuote, jolla on yksi merkittävä käyttötarkoitus eli käyttö dieselmootoreiden polttoaineena. Sitä tuotetaan erilaisista ei-fossiilisista raaka-aineista. Raaka-aineen mukaan sen fyysisissä ominaisuuksissa on tiettyjä eroja, kuten CFPP. Markkinoilla kuvataan usein tiettyä CFPP:tä nimityksellä FAMEX ⁽³¹⁾, esimerkiksi FAME0 merkitsee biodieseliä, jonka CFPP on 0 °C, tai FAME5 biodieseliä, jonka CFPP on 5 °C.

⁽³⁰⁾ Komission asetus (EU) N:o 490/2013, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa, taulukko 2 (EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6).

⁽³¹⁾ Kemiallisesti biodiesel on tyyppillisesti rasvahappometyyliesteri eli FAME.

- (230) Useimmat biodieselin lajit, myös PME, myydään joko sellaisenaan tai sekoituksena muiden biodieselin lajien kanssa. Tässä yhteydessä 'sekoituksella' tarkoitetaan erilaisista biodieseleistä mutta ei mineraalidieseleistä koostuvaa sekoitusta. Tätä ei pidä sekoittaa tavallisesti polttoaineeksi myytävään "sekoitukseen", jossa esimerkiksi unionissa on tavallisesti enintään 10 prosenttia biodieseliä ja vähintään 90 prosenttia mineraalidieseliä.
- (231) Biodieselin kysyntä perustuu kahteen merkittävään tekijään: dieselpolttoaineen kulutukseen ja tällaisen polttoaineen biodieselpitoisuuteen. Biodieselin hinnalla ei ole havaittavaa vaikutusta kumpaankaan edellä mainittuun tekijään, erityisesti siksi, että biodieselin hinnalla on vähäinen vaikutus dieselpolttoaineen vähittäismyyntihintaan.
- (232) Tämän vuoksi biodieselin kysyntä on hintojen suhteen joustamatonta, toisin kuin monilla muilla tuotteilla. Hinnaltaan edullinen biodiesel ei yleensä johda kulutuksen kasvuun biodieselin markkinoilla. Hintakilpailu biodieselin markkinoilla on nollasummapeliksi, jossa yhden markkinatoimijan saavuttamat määrät koituvat samalla tasolla jonkin toisen markkinatoimijan tappioksi.
- (233) Näin ollen kun kysyntä on vakaata, tuetun biodieselin alhaisiin hintoihin tapahtuvan tuonnin kasvu vaikuttaa tarjonnan ja kysynnän tasapainoon, mikä johtaa ylitarjontaan koko biodieselmargkinoilla. Kun koko biodieselmargkinoilla on ylitarjontaa, halvempi vaihtoehto, kuten tuettu tuonti, aiheuttaa laskevaa hintapainetta myös koko biodieselmargkinoilla, mikä vaikuttaa kielteisesti kaikkiin biodieselin tuottajiin käytetyistä raaka-aineista riippumatta.

4.3.2 Menetelmä 1 – PME-tuonnin vertailu EU:ssa tuotettuun PME:hen

- (234) Väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 292–295 kappaleessa esitetyn ensimmäisen menetelmän mukaan PME:n tuontia Indonesiasta verrattiin Euroopan unionissa tuotetun PME:n myyntiin. Hintojen alittavuuden marginaalit olivat 6,0–11,6 prosenttia.
- (235) Huomautusten esittäjien pyynnöstä tarkka vertailu tehtiin laskelmien selkeyttämiseksi Indonesiasta peräisin olevan PME:n, jonka suodatettavuuden rajalämpötila, jäljempänä 'CFPP', on +13, ja unionin tuotannonalan PME:n, jonka CFPP on +10, välillä ⁽³²⁾. CFPP:llä +10 myytyä PME:tä ei sekoitettu kyseisen CFPP:n saavuttamiseksi vaan biodieseliin lisättiin lisäainetta, jonka hinta on vähemmän kuin yksi euro tonnilta eli vain noin 0,1 prosenttia tuotantokustannuksista. Komissio ei katso, että tätä lisäainetta koskeva oikaisu olisi tarpeen, sillä tällaisella oikaisulla ei olisi lainkaan vaikutusta laskelmiin.
- (236) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar huomautti, että komission olisi väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 287 kappaleessa tarkemmin selvitettävä, miten se otti huomioon Saksan "kaksinkertaisen laskennan" erityisjärjestelmän.
- (237) Menetelmän selventämiseksi todetaan, että Saksa on ottanut käyttöön pakolliset kasvihuonekaasupäästötavoitteet, jotka öljy-yhtiöiden on täytettävä. Tämän seurauksena liiketoimissa, joissa CO₂-päästötaso on alhainen, saavutetaan korkeampi hinta. Saksan markkinoiden myyntitapahtumat yksilöitiin käyttämällä tarvittaessa tuotevalvontakoodissa olevaa indikaattoria "2" (päästöt alle 9 g/MJ), jolloin komissio pystyi vertaamaan näitä liiketoimia vastaavaan Indonesiasta muihin jäsenvaltioihin tulevaan tuontiin silloin, kun kaksinkertainen järjestelmä on käytössä.
- (238) Komissio totesi, että kuten väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 288 kappaleessa todetaan, Indonesiasta peräisin olevaa tuontia, joka tapahtui ilman uusiutuvia energialähteitä koskevaa todistusta, verrattiin unionin tuotannonalan sellaiseen myyntiin, jossa oli uusiutuvia energialähteitä koskeva todistus. Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar ja Indonesian viranomaiset totesivat, että biodiesel, jolla ei ollut uusiutuvaa energiaa koskevaa todistusta, oli halvempaa kuin biodiesel, jolla on tällainen todistus, ja pysyivät oikaisua.
- (239) Komissio totesi, että nämä osapuolet eivät kiistäneet, että tämä tuote on identtinen sellaisen PME:n kanssa, joka myydään uusiutuvaa energiaa koskevan todistuksen kanssa, eivätkä ne toimittanut mitään näyttöä siitä, että tämä tuote ei suoraan kilpailisi unionin tuotannonalan tuottaman PME:n kanssa. Tämän vuoksi komissio katsoi, että hintaeroa koskeva oikaisu ei ollut tarpeen, erityisesti koska pitävää näyttöä tällaisesta hintaerosta tutkimusajanjakson aikana ei toimitettu.

⁽³²⁾ Tuotevalvontakoodit (PCN) P101P ja P102P.

- (240) Tämän vuoksi komissio on edelleen sitä mieltä, että tällä menetelmällä voidaan täsmällisesti kuvata Indonesiasta tuodun biodieselin lajin aiheuttamaa hinnan alittavuutta. Tuotteille, joilla ei ole uusiutuvaa energiaa koskevaa todistusta, määritetty hinnan alittavuuden marginaali on joka tapauksessa suurempi kuin Wilmarin väittämä hintaero. Vaikka Wilmarin pyytämä oikaisu olisikin tehty, tällaisen oikaisun vaikutus olisi tämän vuoksi melko vähäinen ja Indonesiasta tulevan tuonnin hintojen alittavuus olisi edelleen merkittävää.
- (241) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja Wilmar pyysivät oikaisua CFPP10- ja CFPP13-biodieselin hintaeron huomioon ottamiseksi.
- (242) Komissio ei havainnut mitään tällaista hintaeroa eivätkä Indonesian viranomaiset tai Wilmar toimittaneet mitään näyttöä hintaerosta. Komissio totesi, että biodieseliä noteerattiin markkinoilla puhtaana RME:nä, FAME0:na ja puhtaana PME:nä. Puhtaan PME:n noteerauksissa ei viitattu lainkaan tuotteen tosiasialliseen CFPP:hen vaan ainoastaan PME:hen, mikä tukee komission väitettä, jonka mukaan PME:tä myydään samanlaisin hinnoin riippumatta sen tarkasta CFPP:stä. Sen vuoksi väite hylättiin.
- (243) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen komissio sai jälleen Wilmarilta ja Indonesian viranomaisilta hintojen oikaisuopyynnön, kun verrataan PME:n tuontia ilman uusiutuvaa energiaa koskevaa todistusta ja unionin tuotannonalan sellaisen PME:n tuotantoa, jolla on uusiutuvaa energiaa koskeva todistus.
- (244) Komissio toisti kantansa, jonka mukaan tällainen oikaisu ei ole tarpeen, ja hylkäsi tämän pyynnön. Unioniin tuotiin Indonesiasta suuria määriä PME:tä tutkimusajanjakson aikana ilman uusiutuvaa energiaa koskevaa todistusta, ja tällainen PME on käytettävissä mineraalidieselin kanssa sekoittamista varten ainoastaan, jos sillä on uusiutuvaa energiaa koskeva todistus. Wilmar ei toimittanut mitään näyttöä siitä, että ilman uusiutuvaa energiaa koskevaa todistusta tuotu PME ei kilpailisi sellaisen unionissa tuotetun PME:n kanssa, jolla on uusiutuvaa energiaa koskeva todistus.

4.3.3 Menetelmä 2 – PME-tuonnin vertaaminen EU:ssa tuotetun PME:n ja EU:ssa tuotetun CFPP0-biodieselin (FAME0) biodieselin myyntiin

- (245) Toisessa menetelmässä, joka esitetään väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 296 ja 297 kappaleessa, kasvatetaan sellaisen unionissa tuotetun biodieselin määrää, jota verrataan Indonesiasta tulevaan tuontiin, sisällyttämällä vertailuun otokseen valittujen unionin tuottajien toteuttama FAME0-biodieselin myynti.
- (246) Jotta unionin FAME0-myyntiä voitiin verrata Indonesiasta tulevaan PME:n maanlaajuiseen tuontiin, unionin FAME0-myyntin hintaa oikaistiin, ja tuloksena saatiin unionin PME-myyntin hintataso, jotta voidaan ottaa huomioon fyysisten ominaisuuksien erojen markkina-arvo.
- (247) Huomautusten esittäjien pyynnöstä edellä esitetty hinnan alennus on laskelmien selkeyttämiseksi 100–130 euroa tonnia kohti. Laskelman selventämiseksi todetaan, että 55 prosenttia kaikesta tämän vertailun piiriin kuuluvasta unionin tuotannonalan myynnistä sisältää sekä PME:tä että FAME0:aa⁽³³⁾.
- (248) Tällä menetelmällä todettu koko maata koskeva hinnan alittavuuden marginaali oli 7,4 prosenttia.
- (249) Komissio piti tätä laskelmaa kohtuullisena arviona Indonesian tuonnin vaikutuksesta FAME0:n hintaan.
- (250) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar kiisti tämän vertailun ja lainasi päätelmiä WTO:n riitojenratkaisumenettelyn asiassa *Euroopan unioni – Indonesiasta peräisin olevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet*⁽³⁴⁾, jossa komissio teki samanlaisen oikaisun. Paneeli totesi 7.157 kohdassa seuraavaa:

”Vaikka sekä Indonesiasta peräisin oleva PME että sekoitettu CFPP 0 -biodiesel voisivat kilpailla myynnistä niille yrityksille, jotka sekoittavat biodieseliä mineraalidieseliin, tässä kohdassa ei käsitellä sitä tosiseikkaa, että EU:n viranomaiset eivät selittäneet, oliko vertailu PME:n ja sekoitetun CFPP 0 -biodieselin myyntin välillä tehty asianmukaisella vertailutasolla, koska PME on sekoituksiin, mukaan luettuna CFPP 0 -biodiesel, käytettävä tuotantopanos.”

⁽³³⁾ Jäljelle jäävässä 45 prosentissa unionin tuotannonalan myynnistä on muu CFPP kuin +10 ja 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia.

- (251) Komissio toteaa, että unionin markkinat ovat muuttuneet alkuperäisen Indonesiasta tulevaa tuontia koskevan tutkimuksen jälkeen. Paneeli totesi, että tuolloin ”PME:tä voidaan käyttää vain sekoituksessa ja se on itse asiassa ainesosa eri sekoituksissa, joita myydään loppukäyttäjille EU:n markkinoilla.”⁽³⁵⁾
- (252) Alkuperäisessä Indonesiaa koskevassa tutkimuksessa komissio totesi, että unionin tuotannonala ei pystynyt tuottamaan PME:tä tuodusta palmuöljystä, koska PME:n hinta oli itse asiassa alhaisempi kuin palmuöljyn hinta. Näin ollen unionin tuotannonala osti Indonesiasta puhdasta PME:tä ja sekoitti sen omaan muiden biodieseleiden tuotantoonsa ennen jälleenmyyntiä⁽³⁶⁾.
- (253) Nyt käsillä olevassa tutkimuksessa komissio kuitenkin totesi, että unionissa valmistettu PME myytiin suoraan öljy-yhtiöille, joten markkinadynamiikka oli tältä osin muuttunut.
- (254) Komissio ei kiistä sitä, että PME:tä tuodaan unioniin myös muiden biodieseleiden kanssa sekoitettavaksi esimerkiksi FAME0:n valmistamista varten. Tuotavan PME:n määrä riippuu kuitenkin tällaisen tuonnin hinnasta sekä sen fyysisistä ominaisuuksista, ja tämän vuoksi tuonti-PME:n hinta aiheuttaa hintapainetta myös sekoituksiin. PME on yksi halvimmista biodieselyypeistä, jota voidaan käyttää esimerkiksi FAME0:n ja FAME+5:n kaltaisissa sekoituksissa, jotka sopivat käytettäväksi suuressa osassa unionin markkinoita koko vuoden ajan. PME:n tuonti kilpailee siten suoraan muiden EU:ssa tuotettujen biodieselin lajien kanssa, joita sekoitettaisiin muussa tapauksessa suurempina määrinä saman sekoitustuloksen saavuttamiseksi.
- (255) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset hylkäsivät tämän laskentatavan todeten, että siinä käsiteltiin ainoastaan yhtä unionin markkinoiden segmenttiä eikä kaikkia unionin tuotannonalan myymiä tuotelajeja. Komissio ei ole samaa mieltä asiasta sillä perusteella, että Indonesian viranomaisten pyytämä laskelma, joka kattaisi kaikki unionin tuotannonalan myymät tuotelajit, esittelään yksityiskohtaisesti jäljempänä menetelmänä 3.

4.3.4 Menetelmä 3 – kaiken Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnin vertaaminen kaikkeen unionin biodieselin myyntiin ilman hinnan oikaisua

- (256) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 298–299 kappaleessa esitetyn kolmannen menetelmän mukaan biodieselin tuontia Indonesiasta maatasolla verrattiin kaikkeen otokseen valittujen unionin tuottajien biodieselin myyntiin. Tällä menetelmällä todettu koko maata koskeva hinnan alittavuuden marginaali oli 17,1 prosenttia⁽³⁷⁾.
- (257) Komissio katsoi, että tästä laskelmasta, jossa tarkasteltavana olevan tuotteen maakohtaista tuontia Indonesiasta verrataan otokseen valittujen unionin tuottajien samanlaisen tuotteen myyntiin unionin markkinoilla, käy ilmi, että jopa verrattaessa kaikkia tuotelajeja Indonesiasta tulevassa tuonnissa esiintyy merkittävää alihinnoittelua. Tämä vahvistetaan myös käytettävissä olevien tietojen pohjalta, ja siihen viitataan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 284 kappaleessa.
- (258) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar viittasi menetelmissä 2 ja 3 ilmoitettujen myyntimäärien epä johdonmukaisuuteen ja siihen, että menetelmän 2 piiriin kuuluu 55 prosenttia kaikesta unionin tuotannonalan myynnistä.
- (259) Komissio panee merkille tämän eron lopullisissa päätelmissä, sillä menetelmän 2 kokonaismäärä ei ole 55 prosenttia menetelmän 3 kokonaismäärästä, kuten oli väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 296 kappaleessa.
- (260) Komissio selvensi, että tämä johtui eri lähteistä, joita käytettiin näissä kolmessa menetelmässä hinnan alittavuuden laskemiseen ja jotka esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 292–299 kappaleessa.
- (261) Menetelmässä 1 käytettiin indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien liiketoimikohtaisia myyntiluetteloita, joiden avulla laskettiin yksikköhinta tonnia kohti kunkin tuotevalvontakoodin osalta, ja tämän jälkeen verrattiin tätä yksikköhintaa tonnia kohti käyttäen otokseen valittujen unionin tuottajien liiketoimikohtaisia myyntiluetteloita.

⁽³⁵⁾ Paneelin raportti, EU – Biodiesel (Indonesia), 7.156 kohta.

⁽³⁶⁾ EUVL L 141, 28.5.2013, s. 19, 133–135 kappale.

⁽³⁷⁾ On huomattava, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 298 kappaleessa oli kirjoitusvirhe ja siinä mainittu hinnan alittavuuden marginaali oli 17,5 prosenttia.

- (262) Menetelmässä 2 käytettiin samaa liiketoimikohtaista menetelmää kuin menetelmässä 1 indonesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille, minkä jälkeen lisättiin otokseen valittujen unionin tuottajien FAME0-myyntiä koskevat luettelot.
- (263) Menetelmässä 3 laskelma tehtiin kuitenkin vertaamalla menetelmän 1 mukaisia indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien liiketoimikohtaisia luetteloita otokseen valittujen unionin tuottajien yksikköhintaan sellaisena kuin se oli ilmoitettu niiden kyselylomakevastauksissa liiketoimia koskevien luetteloiden sijaan. Näin pyrittiin varmistamaan, että menetelmän 3 kokonaiskattavuuteen ei sisälly unionin tuottajien ostamia ja sittemmin jälleenmyymiä määriä.
- (264) Menetelmien 1 ja 2 kokonaismäärät eivät näin ollen ole suoraan vertailukelpoisia menetelmän 3 kokonaismäärään, sillä niiden lähteet ovat erilaiset.
- (265) Yksikään asianomainen osapuoli ei ehdottanut muuta menetelmää hinnan alittavuuden laskemiseksi Indonesiasta peräisin olevan tuonnin ja unionin tuotannonalan myynnin välillä eikä yksikään asianomainen osapuoli esittänyt laskelmia, joiden mukaan hinnan alittavuutta ei esiintyisi tutkimusajanjaksolla.
- (266) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar totesi, että *"ainoa oikea tapa laskea hinnan alittavuus on tehdä vertailu tuotelajeittain, tehdä oikaisuja hintoihin vaikuttavien fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottamiseksi ... ja käsitellä hintojen vertailukelpoisuuteen liittyviä vaikeuksia, kuten WTO:n paneeli totesi"*.
- (267) Komissio pani merkille Wilmarin ehdotuksen, joka koski hinnan alittavuuden laskemista käyttäen unionin tuotannonalan kaikkea myyntiä edellä esitetyllä tavalla. Koska Wilmar ei kuitenkaan esittänyt ehdotuksia tai arvioita fyysisten ominaisuuksien erojen huomioon ottamiseksi tehtävien oikaisujen määrästä tai siitä, miten hintojen vertailukelpoisuuteen liittyviä vaikeuksia voitaisiin käsitellä WTO:n paneelin päätöksessä todetulla tavalla, tämän ehdotuksen osalta ei voitu ryhtyä lisätoimiin.
- (268) Komissio teki useita hintavertailuja tarkoituksenaan saada esiin kaikki mahdolliset tuotelajien yhdistelmät ja varmistaa niiden täysi vertailtavuus mahdollisuuksien mukaan. Komissio selitti myös, että markkinatilanne tutkimusajanjakson aikana oli erilainen kuin WTO:n paneelin tutkima tilanne (unionin tuottajat harjoittavat nyt suoraa PME:n myyntiä). Komissio tarkasteli myös Indonesiasta tulevan PME:n tuonnin ja unionin myynnin välistä vuorovaikutusta ja kilpailusuhdetta ja totesi, että PME, joka on halvimpia biodieselin lajeja, voi aiheuttaa hintapainetta unionin myynnissä.
- (269) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset kuvasivat tätä laskelmaa Indonesian PME:n, jonka CFPP on 13, ja unionissa tuotetun FAME0:n ja RME:n, jonka CFPP on -14, väliseksi vertailuksi ja ilmoittivat, että ilman fyysisiä ominaisuuksia (toisin sanoen CFPP:tä) koskevia oikaisuja, vertailu on merkityksetön.
- (270) Komissio huomautti, että laskelma on vertailu Indonesiasta peräisin olevan PME:n, jonka CFPP on 13, ja unionin tuotannonalan oman tuotannon kaiken EU-myyntin välillä, mihin sisältyy myös PME. Mahdollisten oikaisujen osalta ei esitetty mitään perusteltuja ja määrällisiä väitteitä.
- (271) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Indonesiasta tulevan tuonnin hinnat alittivat tutkimusajanjaksolla merkittävästi unionin tuotannonalan myynnin kaikilla kolmella menetelmällä tarkasteltuina.

4.3.5 Tuonnin jälkeiset kustannukset

- (272) Vientiä harjoittava tuottaja Wilmar ilmoitti, että komission käyttämä, aiemmassa polkumyyntitutkimuksessa määritetty oikaisutaso tuonnin jälkeisten kustannusten osalta eli 8,50 euroa tonnilta, oli liian alhainen ja toimitti asiakirjat, joilla pyrittiin tukemaan oikaisua, joka olisi 14,50 euroa tonnilta.
- (273) Toimitetut tiedot koskivat yhtä lähetystä, joka saapui tutkimusajanjakson jälkeen, ja suurin osa kustannuksista liittyi tuonnin jälkeiseen varastointiin, minkä ei pitäisi olla osa tuontikustannuksia. Komissio ei pitänyt tätä luotettavampana perustana kuin aiemmin riippumattomalta tuojalta määritettyä määrää eikä tämän vuoksi hyväksynyt oikaisua.

- (274) Biodieselin kauppiaas Gunvor kysyi, oliko sen tietoja käytetty hinnan alittavuutta koskevista laskelmissa käytettyjen tuontikustannusten määrittämiseen. Gunvorin kyselylomakevastaauksessaan toimittamiin kustannuksiin sisältyi yhteenlaskettu luku tuontikustannuksista (joita käytettiin hinnan alittavuutta koskevista laskelmissa) ja tuonnin jälkeisistä kustannuksista (jotka koituivat tuonnin ja jälleenmyynnin välillä ja joita ei oteta huomioon hinnan alittavuuden laskemisessa).
- (275) Gunvorin tiloissa tehdyn tutkimuksen aikana Gunvor toimitti tarkistetut luvut, joissa käytettiin erilaisia laskentaperusteita, kun taas Gunvorin toimittamat lopulliset luvut perustuivat arvioihin eivätkä olleet todennettavissa. Tämän vuoksi komissio päätti käyttää tuontikustannuksia, joita oli käytetty asetuksella (EU) N:o 1194/2013 käyttöön otettuihin polkumyynnitulilleihin johtaneessa tutkimuksessa ja joita oli myös käytetty edellisessä Argentiinasta tulevaa tuontia koskeneessa tutkimuksessa ⁽³⁸⁾. Komissio piti näitä kustannuksia luotettavampina kuin Gunvorin toimittamia kustannuksia.
- (276) Koska inflaatio on ollut euroalueella hyvin alhaisella tasolla vuodesta 2012 (yhteensä noin 6 prosenttia vuosina 2012–2018), komissio katsoi asianmukaiseksi käyttää näitä tuontikustannuksia ilman inflaatiokorjausta. Millään tätä varten tehdyllä oikaisulla ei olisi kuitenkaan ollut vaikutusta lopullisiin alittavuusmarginaaleihin.
- (277) Koska Indonesiasta tulevasta tuonnista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 279–301 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.4.1 Yleiset huomautukset

- (278) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 302–308 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.4.2.1 Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (279) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja Wilmar esittivät huomautuksia unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetista ja panivat merkille, että tuotanto ja kapasiteetti kasvoivat tarkastelujaksolla mutta eivät kiistäneet indikaattoreiden tasoa tai kehitystä. Ne väittivät, että tällainen kasvu osoitti, että Indonesiasta peräisin oleva biodiesel ei aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (280) Näitä väitteitä käsitellään väli aikaista tullia koskevan asetuksen 6 jaksossa (Syy-yhteys) olevissa 368–370 kappaleessa
- (281) Koska tuotannosta, tuotantokapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 309–313 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (282) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät, että unionin tuotannonalan markkinaosuus vuonna 2015 johtui siitä, että tuotannonalalla oli ”lähes absoluuttinen monopoli ilman vapaata kilpailua”.
- (283) Komissio huomautti, että unionin tuotannonala koostuu yli 100 yrityksestä, jotka kilpailevat keskenään, joten kyseessä ei voi olla monopoli. Missään tutkimuksen vaiheessa ei toimitettu mitään näyttöä unionin tuotannonalan monopolistisesta toiminnasta.
- (284) Vientiä harjoittava tuottaja Wilmar ja Indonesian viranomaiset totesivat, että väli aikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 317 kappale oli virheellinen, sillä siinä ei otettu huomioon biodieselin tuontia Argentiinasta EU:hun samaan aikaan.

⁽³⁸⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/244, annettu 11 päivänä helmikuuta 2019, lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa (EUVL L 40, 12.2.2019, s. 1).

- (285) Tällaista tuontia käsitellään väliaikaista tullia koskevan asetuksen 6 jaksossa (Syy-yhteys) olevissa 368–370 kappaleessa
- (286) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar väitti, että unionin tuotannonalan markkinaosuuden pieneneminen vuoden 2015 jälkeen ei ollut vahingon indikaattori ”siltä osin kuin unionin tuotannonala toimii virtuaalisessa monopoliasemassa” unionin markkinoilla. Wilmar viittasi myös alkuperäisen tutkimuksen seurauksena käyttöön otettujen polkumyynnitullien aiheuttamaan erityistilanteeseen.
- (287) Tutkimuksen laajuus rajoittuu tarkastelujaksoon, joka on määritelty vireillepanoilmoituksessa. Myös polkumyynnitullien poistamisen vaikutus tunnustetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 317 kappaleessa. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (288) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset totesivat jälleen, että komissio ei ollut käsitellyt niiden väitteitä Argentiinan biodieselin tuonnin negatiivisesta vaikutuksesta unionin tuotannonalan tulokseen.
- (289) Tältä osin komissio viittasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen 6.2.1 jaksoon ja tämän asetuksen 6.2.1 jaksoon, joissa käsitellään Argentiinasta tulevan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan.
- (290) Myyntimäärästä ja markkinaosuudesta ei esitetty muita huomautuksia, joten komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 314–317 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2.3 Kasvu

- (291) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar totesi, että unionin tuotannonalan tulosta vuodesta 2015 alkaen olisi tarkasteltava sen ”virtuaalisen monopoliaseman” perusteella. Kuten 283 kappaleessa kuvataan, mitään näyttöä monopolitilanteesta ei esitetty.
- (292) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 318 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

- (293) Indonesian viranomaiset kommentoivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen taulukossa 10 esitettyjä kasvavia suuntauksia mutta eivät kiistäneet itse tasoja tai suuntauksia. Ne väittivät, että tällaiset kasvusuuntauksukset osoittavat, että mitään merkkejä unionin tuotannonalalle aiheutuneesta merkittävästä vahingosta ei ole.
- (294) Koska tapaus perustuu vahingon uhkaan, nämä huomautukset hylättiin.
- (295) Koska työllisyydestä ja tuottavuudesta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 319 ja 320 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.2.5 Tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien merkittävyys ja toipuminen aiemmasta tuetusta tuonnista tai polkumyynnistä

- (296) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja Wilmar totesi, että komissio ei arvioinut tuetun argentiinalaisen biodieselin tuonnin vaikutusta tässä jaksossa. Komissio huomautti jälleen, että Argentiinasta tulevaa tuontia koskeva analyysi esitetään väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa syy-yhteyttä käsittelevässä jaksossa, johdanto-osan 368–370 kappaleessa.
- (297) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 321 ja 324 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

- (298) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset viittasivat yksikkömyyntihintojen ja tuotannon yksikkökustannusten kehityssuuntauksiin ja huomauttivat, että kumpikin indikaattori nousi lähes 10 prosenttia tarkastelujaksolla. Indonesian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja Wilmar panivat merkille tuotantokustannusten ja myyntihinnan välisen yhteyden, jota komissio ei kiistä.

- (299) Vientiä harjoittava tuottaja Wilmar pani merkille väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 328 kappaleessa esitetyn komission huomautuksen, jonka mukaan biodiesel on perushyödyke ja 10 prosentin suuruinen hintojen alittavuus aiheuttaisi merkittävän hintojen laskupaineen. Wilmar on eri mieltä väittäen, että tämä on ristiriidassa komission oman toteamuksen kanssa, jonka mukaan PME:n käytölle on rajoituksia sen CFPP-tason vuoksi.
- (300) Komissio ei havainnut näiden kahden toteamuksen välillä ristiriitaa. Wilmar ei ilmoita, saavutettiinkö PME:n käyttöä koskeva raja tutkimusajanjakson aikana. Vaikka tämä oletettu raja olisikin saavutettu, se tosiseikka, että PME:tä voidaan käyttää sellaisenaan tai sekoitettuna tällaisen seoksen hinnan laskemiseksi, merkitsee, että sillä on väistämättä vaikutus hintoihin. Komissio mainitsi tämän sekoittamisen vaikutuksen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 290 kappaleessa.
- (301) Wilmar totesi lisäksi, että komissio oli väärässä nähdessään yhteyden PME:n tuonnin aiheuttaman hintapaineen ja unionin tuotannonalan kannattavuuden välillä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 329 kappaleessa ja viittasi unionin tuotannonalan tilanteeseen vuosien 2012–2013 ja syyskuun 2017 välillä tämän väitteen osalta.
- (302) Tässä yhteydessä komissio huomautti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 329 kappaleessa esitettyyn päätelmään päädyttiin ottaen huomioon tiedot tarkastelujaksolta, joka vahvistetaan tutkimuksen alussa ottamatta huomioon mahdollisia ulkopuolisia tekijöitä. Wilmar ei kiistä kyseistä korrelaatiota tuotantokustannusten nousun ja tutkittavan tuonnin luoman hintapaineen aiheuttaman epätyydyttävän voittomarginaalin välillä. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (303) Lisäksi Wilmar ilmoitti, että kannattavuudessa, kassavirrassa ja investointien tuotossa oli suuria eroja otokseen kuuluvien unionin eri tuottajien välillä, mikä korostaa, että EU:n tuottajien voittomarginaaliin ja rahoitustilanteeseen vaikuttavat indonesialaisten biodieselin tuottajien aiheuttaman hintapaineen lisäksi myös muut tekijät.
- (304) Komissio katsoi, että kaikki otokseen valitut tuottajat ilmentävät erilaisia suuntauksia mutta yksittäisten poikkeamien vaikutusta lievennetään tekemällä päätelmät koko otoksen pohjalta. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (305) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar toisti edellä esitetyt väitteet esittämättä mitään uutta näyttöä niiden todisteeksi. Tämän vuoksi nämä väitteet hylättiin.
- (306) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 325–329 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

- (307) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 330 ja 331 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.3.3 Varastot

- (308) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset viittasivat otokseen valittujen unionin tuottajien varastojen kehitykseen mutta eivät kiistäneet komission päätelmiä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 333 kappaleessa.
- (309) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 332 ja 333 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (310) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että unionin tuotannonala oli kannattava tarkastelujaksolla ja näin ollen investoinneille saatiin tuottoa. Indonesian viranomaiset esittivät huomautuksia unionin tuotannonalan kannattavuuden kehityssuunnauksesta verrattuna Indonesiasta tulevan tuonnin määrään ja totesivat, että vuoden 2015 negatiivista kannattavuutta ei voida selittää indonesialaisen biodieselin tuonnilla, mikä oli kyseisenä vuonna vähäistä.

- (311) Tätä kysymystä käsiteltiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen 6 jaksossa (Syy-yhteys), johdanto-osan 361–365 kappaleessa. Vuoden 2015 hieman negatiivista kannattavuutta ei tosiaankaan luettu väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnin aiheuttamaksi.
- (312) Vientiä harjoittava tuottaja Wilmar huomautti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 329 kappaleessa esitetty väite (eli se, että unionin tuotannonala ei pystynyt parantamaan epätydyttävää voittomarginaaliaan tuetun tuonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi) oli perusteeton.
- (313) Wilmar totesi, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne ei ollut hyvä, kun EU:n biodieselteollisuutta suojattiin myöhemmin kumotuilla biodieseltulleilla vuosista 2012–2013 vähintään syyskuuhun 2017 asti, joten se, että tuotannonalan taloudellinen tilanne ei parantunut, selittyi ainoastaan tuotannonalan omilla puutteilla.
- (314) Komissio totesi, että Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuettu tuonti oli äkillisesti kasvanut maaliskuussa 2018 tapahtuneen silloin voimassa olleiden polkumyöntitullien kumoamisen jälkeen, eikä unionin tuotannonala pystynyt tällöin parantamaan epätydyttävää voittomarginaaliaan, joka oli huomattavasti pienempi kuin tavoitevoitto kasvavilla markkinoilla. Tämä vahvistaa komission alustavan päätelmän.
- (315) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar toisti alustavassa vaiheessa esittämänsä huomautukset, jotka on käsitelty edellä. Se myös väitti, että alhaista voittoa ei voitu yhdistää tuontiin, sillä unionin tuotannonalalla oli ”virtuaalinen monopoli” tarkastelujakson alussa.
- (316) Tämä väite on perusteeton, sillä unionin tuotannonala koostui yli 200:sta keskenään unionin biodieselmarkkinoilla kilpailevasta yrityksestä eikä ole näyttöä siitä, että unionin tuottajien välillä olisi mitään kilpailunvastaista yhteistyötä.
- (317) Koska kannattavuudesta, kassavirrasta, investoinneista, investointien tuotosta ja pääoman saannista ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 334–340 kappaleessa esittämänsä päätelmät.

4.4.4 *Vahinkoa koskevat päätelmät*

- (318) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Indonesian viranomaiset päättelivät, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjen indikaattoreiden perusteella unionin tuotannonala oli ”vakaassa tilassa”.
- (319) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta ja huomauttaa, että tuotannonala, jonka kannattavuus on alle 1 prosentti liikevaihdosta ja joka menettää lähes 15 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan eikä pysty hyödyntämään markkinoiden 33 prosentin suuruisia kasvua, ei ole vakaassa tilassa.
- (320) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 341–346 kappaleessa esitetyt päätelmät.

4.5 **Taloudelliset indikaattorit tutkimusajanjakson jälkeen**

- (321) Jotta voitaisiin lähemmin tarkastella unionin tuotannonalan tilaa tehtäessä vahinkoa koskevia päätelmiä, komissio lähetti lisäkysymyksiä otokseen valituille unionin tuottajille ja sai niiden vastauksissa tietoja lokakuusta 2018 kesäkuuhun 2019 ulottuvalta ajanjaksolta, jäljempänä ’tutkimusajanjakson jälkeinen aika’. Jäljempänä olevat tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevat tiedot, kuten mikrotaloudelliset indikaattorit, esitetään kolmen otokseen valitun unionin tuottajan painotettuna keskiarvona.
- (322) Tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla tiettyjen makrotaloudellisten indikaattoreiden, kuten kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, tuotanto ja myynti, tietoja voitiin analysoida ainoastaan otokseen valittujen unionin tuottajien osalta tutkimuksen määräraajojen vuoksi. Tämän vuoksi tutkimusajanjaksoa koskevat luvut eivät ole suoraan vertailukelpoisia tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevien lukujen kanssa. Komissio vertailee lisäksi tutkimusajanjakson 12:ta kuukautta tutkimusajanjakson jälkeisen ajan yhdeksään kuukauteen, mutta tutkimuksen tässä vaiheessa tutkimusajanjakson jälkeisen ajan 12 kuukauden tiedot eivät ole vielä saatavilla.

- (323) Nämä luvut antavat kuitenkin mahdollisuuden analysoida otokseen valittujen unionin tuottajien tilanteen kehittymistä tutkimusajanjakson jälkeen, ja luvut on indeksoitu toisiinsa vuositasona.
- (324) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar pyysi jälleen komissiota keräämään tutkimusajanjakson jälkeisen ajan 12 kuukauden tiedot (lokakuusta 2018 syyskuuhun 2019) ja pyysi komissiota keräämään tietoja kaikilta unionin tuottajilta. Tällaisten lisätietojen kerääminen ei kuitenkaan ollut mahdollista käytettävissä olevassa ajassa. Näin ollen pyyntö hylättiin.
- (325) Otokseen valittujen unionin tuottajien tuotanto, myynti ja yksikkökustannukset sekä yksikkömyyntihinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 2

Unionin tuotannonala tutkimusajanjakson aikana ja sen jälkeen

	Tutkimusajanjakso	lokakuu 2018 – kesäkuu 2019
Kokonaistuotanto (tonnia)	2 510 356	1 824 599
<i>Indeksi (vuositasolla) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Myyntimäärä unionin markkinoilla (tonnia)	2 524 646	1 871 962
<i>Indeksi (vuositasolla)</i>	100	99
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	791	760
<i>Indeksi</i>	100	96
Keskimääräiset yksikkömyyntihinnat unionin markkinoilla (euroa/tonni)	794	790
<i>Indeksi</i>	100	100
Kapasiteetin käyttöaste	82 %	80 %

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (326) Tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla tuotanto laski hieman tutkimusajanjaksoon nähden, mutta myynti unionin markkinoilla pysyi melko vakaana.
- (327) Otokseen valittujen yritysten yksikkökohtaiset tuotantokustannukset laskivat hieman tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla, mutta yksikkömyyntihinnat pysyivät vakaina.
- (328) Otokseen valittujen yritysten keskimääräinen voitto laskettiin tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevan kyselylomakkeen tiedoista, jolloin saatiin otokseen valittujen yritysten keskimääräiseksi voitoksi 3,8 prosenttia tutkimusajanjakson jälkeisinä yhdeksänä kuukautena. Otokseen valitut yritykset toimittivat kuukausikohtaiset kustannus- ja hintatiedot, jotka komissio kokosi tämän jälkeen neljännesvuosittaisiksi keskiarvoiksi, jotka esitetään jäljempänä taulukossa 3.
- (329) Kun tällaista voittoa analysoidaan vuosineljänsittäin, ilmenee kuitenkin erilainen suuntaus:

Taulukko 3

Voitto tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla

	Vuoden 2018 viimeinen neljännes	Vuoden 2019 ensimmäinen neljännes	Vuoden 2019 toinen neljännes	Tutkimusajanjakson jälkeinen aika yhteensä
Otokseen valittujen unionin tuottajien voitto	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

⁽³⁹⁾ Tähän taulukkoon kirjatut tuotanto- ja myyntitiedot tutkimusajanjakson jälkeiseltä yhdeksän kuukauden ajalta (lokakuu 2018 – kesäkuu 2019) on ekstrapoloitu vuositasona kertoimella 12/9 vuosittain vertailukelpoisten lukujen saamiseksi.

- (330) Tämän vuoksi taulukoista 2 ja 3 käy ilmi, että komissio havaitsi melko vähäisen muutoksen tutkimusajanjaksoon verrattuna, lukuun ottamatta otokseen valittujen tuottajien voittoja, jotka kasvoivat tutkimusajanjakson 0,8 prosentista 3,8 prosenttiin tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana. Voiton kasvu tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana johtuu vuoden 2018 viimeisestä neljänneksestä.
- (331) Suurempi voitto talven 2018–19 aikana oli poikkeuksellista. Sen kirjasi yksi otokseen valittu yritys, joka pystyi hyödyntämään alueensa epävarmaa liikennetilannetta. Tämän tilanteen aiheuttama tilapäinen tarjonnan niukkuus antoi yritykselle mahdollisuuden nostaa hintojaan ja näin ollen myös voittojaan tällä ajanjaksolla, mikä vaikutti vuoden 2018 viimeiseen vuosineljännekseen ja osaan vuoden 2019 ensimmäisestä neljänneksestä ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Muiden otokseen valittujen yritysten voitto pysyi kuitenkin huomattavasti tavoitetasoa pienempänä kaikilla tutkimusajanjakson jälkeisen ajan vuosineljänneksillä. Vuoden 2019 toisella neljänneksellä kun liikennetilanne oli ratkennut, otokseen valittujen unionin tuottajien voitto laski 5 prosenttia tappiolliseksi.
- (333) Indonesian viranomaiset väittivät, että vuoden 2019 toisen neljänneksen negatiivinen kannattavuus aiheutui satunnaisista tapahtumista Saipolissa kyseisenä vuosineljänneksenä. Vaikka kyseisellä unionin tuottajalla olikin ollut poikkeuksellinen ongelma tutkimusajanjakson jälkeisellä ajalla, ongelma vaikutti vuoden 2019 ensimmäiseen neljännekseen eikä sen toiseen neljännekseen. Tämän vuoksi katsotaan, että kannattavuuden laskun syynä on unionin markkinoille erittäin alhaisiin hintoihin tulevan tuetun tuonnin huomattava määrä.
- (334) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar huomautti, että sen mielestä tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevat ei-luottamukselliset yhteenvedot eivät olleet riittäviä, jotta asianomaiset osapuolet pystyivät vastaamaan komission päätelmiin.
- (335) Kaikkiin kyselylomakevastauksiin oli kuitenkin liitetty merkitykselliset avoimet versiot. Vaikka tietoja ei ole voitu esittää tiivistelmänä yritystasolla, komissio on aggregoinut tiedot ja julkaissut ne lopullisten päätelmien ilmoittamisen yhteydessä ja edellä olevissa taulukoissa 2 ja 3.
- (336) Avoimuuden lisäämiseksi komissio nimesi asian kannalta merkitykselliset ei-luottamukselliset tiedot, jotka osoittivat, että RME:n hinnat olivat nousseet kaikkien aikojen ennätystasolle, koska Reinin vesi oli alhaalla talven 2018–19 aikana, ja liitti tämän tiedon avoimeen asiakirja-aineistoon.
- (337) Indonesian viranomaiset vastasivat näihin tietoihin ja väittivät, että poikkeukselliset voitot talvella 2018–19 johtuivat myös siitä, että RME:n kysyntä oli lisääntynyt unionissa talven aikana sen fyysisten ominaisuuksien vuoksi ja koska unionin tuotannonalan tuotantokustannukset laskivat tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana.
- (338) Ne väittivät, että yksikkömyyntihinta pysyi vakaana ja jopa laski tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana, mikä osoitti, että hinnannousu ei ollut poikkeuksellinen.
- (339) Indonesian viranomaiset väittivät lisäksi, että raaka-ainetoimituksiin liittyvät ongelmat talven 2018–2019 aikana olisivat voineet vaikuttaa EU:n tuotannonalan kannattavuuslukuun vuoden 2019 toisen neljänneksen aikana.
- (340) Indonesian viranomaisten esittämät väitteet hylättiin, sillä ne perustuivat oletuksiin eivätkä liittyneet siihen artikkeliin, jonka komissio oli sisällyttänyt avoimeen asiakirja-aineistoon, auttaakseen osapuolia talven 2018–19 erityistilanteen osalta.
- (341) Tämän vuoksi komissio päätteli, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkeni edelleen tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana.

5. VAHINGON UHKA

5.1 Kyseisten tukien luonne

- (342) Väli aikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar totesi, että komissio ei ollut osoittanut yhteyttä todettujen tukien sekä toisaalta hinnan alittavuuden ja hintojen laskun välillä.

⁽⁴⁰⁾ Ks. esimerkiksi AGQM-lehtiartikkeli, 14.11.2018: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels>, sivulla käyty viimeksi 22.10.2019).

- (343) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Raan palmuöljyn saatavuudella alhaisiin hintoihin ja tutkimusajanjaksolla todetulla hintojen alittavuudella on selkeä yhteys, sillä unionin tuotannonalan toimijat, joiden on hankittava raakaa palmuöljyä maailmanmarkkinoilta, maksavat paljon enemmän raaka-aineistaan eivätkä tämän vuoksi voi vastata indonesialaisen tuetun biodieselin hintoihin. Ohjelman jatkaminen yhdessä tässä tutkimuksessa todettujen kahden muun tukiohjelman kanssa mahdollistaa indonesialaisen biodieselin viennin jatkumisen hintatasolla, joka vaikuttaa unionin tuotannonalaan.
- (344) Tämän jälkeen Wilmar kommentoi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 350 kappaletta ja muistutti, että PME:n tuonnille unioniin on luonnollinen raja, minkä vuoksi komissio ei voi todeta, että tuonti lisääntyisi.
- (345) Koska Wilmar ei selittänyt, mikä tällainen ”luonnollinen raja” on, väitettä ei voitu testata ja näin ollen se hylätään. Komissio katsoo, että biodieselin tuonnille Indonesiasta EU:hun ei ole esteitä (lukuun ottamatta markkinakysyntää, johon pätevät reilun kilpailun säännöt).
- (346) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar toisti jälleen kantansa, jotka se oli alustavassa vaiheessa esittänyt havaittujen tukien ja vahingon uhkan välisestä yhteydestä. Uusia väitteitä ei kuitenkaan esitetty, joten nämä väitteet hylättiin jälleen.
- (347) Wilmar totesi myös, että Masol, joka on unionin suurin PME:n tuottaja, oli etuyhteydessä indonesialaiseen biodieselin tuottajaan Musim Mas Groupin kanssa, ja esitti kysymyksen siitä, mihin hintaan Masol pystyisi hankkimaan palmuöljynsä Indonesiasta.
- (348) Komissio ei esittänyt huomautuksia yksittäisten yritysten luottamuksellisesta liiketoiminnasta unionissa tai muuallakaan. Komissio kuitenkin totesi, että Masol hankkii palmuöljynsä tavanomaisin markkinaehdoin. Musim Masin Groupin ja Masolin välisen suhteen ei näin ollen pitäisi vaikuttaa vahinkoanalyysiin.
- (349) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset väittivät jälleen kerran, että OPPF ei ollut tukiohjelma ja että raakaa palmuöljyä koskeva vientimaksu oli laskettu nolnaan.
- (350) Komissio huomautti edellä 3 jaksossa esitetyistä tukea koskevista päätelmistä, jotka selvästi vahvistavat päinvastaisen.
- (351) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 349 ja 350 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.2 Tuetun tuonnin merkittävä lisääntyminen

- (352) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Indonesian viranomaiset totesivat, että komission olisi tarkasteltava tutkimusajanjakson jälkeisen ajan muutoksia Indonesiasta tulevan biodieselin tuonnissa.
- (353) Komissio tarkasteli Indonesiasta tulevaa tuontia tutkimusajanjakson lopun ja kesäkuun 2019 lopun välillä (eli vuoden 2018 viimeisestä neljänneksestä vuoden 2019 toiseen neljännekseen).

Taulukko 4

Tuonti Indonesiasta tutkimusajanjaksolla ja sen jälkeen

	Tutkimusajan-jakso	Vuoden 2018 viimeinen neljännes	Vuoden 2019 ensimmäinen neljännes	Vuoden 2019 toinen neljännes
Biodieselin kokonaistuonti Indonesiasta (tonnia)	516 068	139 091	234 677	207 310

Lähde: Surveillance II.

- (354) Komissio totesi, että vaikka tutkimusajanjakso kattaa neljä vuosineljännestä vuoden 2017 viimeisestä neljänneksestä vuoden 2018 kolmanteen neljännekseen, merkittävää tuontia oli vain kahdella viimeisellä vuosineljänneksellä. Tutkimusajanjakson kyseiset neljä vuosineljänneistä esitetään viitteenä tässä:

Taulukko 5

Tuonti Indonesiasta tutkimusajanjaksolla

	Vuoden 2017 viimeinen neljännes	Vuoden 2018 ensimmäinen neljännes	Vuoden 2018 toinen neljännes	Vuoden 2018 kolmas neljännes
Biodieselin kokonaistuonti Indonesiasta (tonnia)	0	25 275	227 114	263 678

Lähde: Surveillance II.

- (355) Tiedoista ilmenee, että Indonesiasta peräisin oleva tuonti jatkui tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen ja merkittävässä määrin. Tuonnin huippukohtaa, joka vuonna 2018 oli 263 678 tonnia kolmannella vuosineljänneksellä, ei voida verrata vuoden 2019 kolmanteen neljännekseen, sillä väliaikaisten tullien käyttöönotto vaikutti tuontiin tämän vuosineljänneksen aikana. Tutkimusajanjakson jälkeiset kolme vuosineljännestä eivät myöskään ole suoraan verrattavissa tutkimusajanjakson kolmeen viimeiseen neljännekseen kausivaihteluiden vuoksi, joten tutkimusajanjakson jälkeisen ajan tiedot eivät ole täysin yksiselitteisiä siitä, olisiko vastaisuudessa odotettava merkittävästi kasvavaa tuontia.
- (356) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että kun verrataan vuoden 2019 toista neljänneistä vuoden 2018 toiseen neljännekseen, tuonti Indonesiasta oli supistunut 9 prosenttia, minkä vuoksi tämän pitäisi osoittaa, että merkittävää tuonnin lisääntymistä ei ole odotettavissa.
- (357) Komissio hylkäsi tämän väitteen, sillä 9 prosentin ero vastaa 20 000:ta tonnia eli yhtä biodieselin toimitusta. Tämän vuoksi näiden kahden vuosineljänneksen välinen ero voidaan selittää yhdellä ainoalla toimituksella, joka on osunut tiettyyn vuosineljännekseen. Yhtä vuosineljänneistä koskevat todisteet eivät myöskään ole ristiriidassa sen kanssa, että komissio päätteli, että tiedot eivät ole yksiselitteisiä sen suhteen, olisiko tulevaisuudessa odotettavissa huomattavaa tuonnin lisääntymistä.
- (358) Indonesian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja Wilmar pyysivät myös, että komissio pitäisi Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuonnin määrää ”merkittävänä”, sillä suurin osa yleisestä tuonnin kasvusta oli lähtöisin Argentiinasta. Komissio on jo viitannut Argentiinasta tulevan tuonnin vaikutuksiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 368–370 kappaleessa, mitä Indonesian viranomaiset ja Wilmar eivät kumpikaan kiistäneet. Argentiinasta tulevan tuonnin vaikutus on osa syy-yhteyttä koskevaa arviointia eikä aseta kyseenalaiseksi Indonesiasta tulevan tuonnin huomattavaa kasvua.
- (359) Vientiä harjoittava tuottaja Wilmar pyysi komissiota tarkastelemaan ilmaisu ”merkittävää” viittauksessa Indonesiasta peräisin olevaan tuontiin ennen tarkastelujaksoa. Komission käytäntönä ei ole jatkaa analyysiaan tarkastelujakson ulkopuolelle, joten tämä väite hylättiin. Kuten edellä todettiin, Indonesiasta peräisin oleva tuonti näyttää joka tapauksessa saavuttaneen määrän, joka on samanlainen kuin vuoden 2013 polkumyynnitutkimuksen yhteydessä oli todettu.
- (360) Sekä Wilmar että Indonesian viranomaiset huomauttivat, että uusiutuvia energialähteitä koskevan toisen direktiivin säännöksillä rajoitetaan tulevaisuudessa suuren epäsuoran maankäytön muutoksen riskin aiheuttavan PME:n tuontia EU:hun. Komissio totesi, että tämän rajoituksen vaikutus alkaa vuoden 2023 lopussa ⁽⁴¹⁾. Koska tämän direktiivin vaikutusta ei voida ennustaa ja koska PME:tä voidaan yhä tuoda EU:hun tämän direktiivin nojalla siinä vahvistettujen edellytysten mukaisesti, myös tämä väite hylättiin, sillä se ei vaikuta nyt käsillä olevaan analyysiin, joka koskee Indonesiasta unioniin tulevan tuonnin unionin tuotannonalalle lähitulevaisuudessa aiheuttamaa vahingon uhkaa.
- (361) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar toisti edellä olevat huomautuksensa Indonesiasta tulevan tuonnin lisääntymisen todennäköisyydestä ja pyysi jälleen komissiota ulottamaan tarkastelujaksonsa aikaan ennen vuotta 2013.
- (362) Komissio hylkäsi nämä huomautukset ja erityisesti pyynnön pidentää keinotekoisesti tarkastelujaksoa, jotta otettaisiin huomioon polkumyynnitullien käyttöönottoa edeltävät ajanjaksot, mikä ei ole komission käytäntö. Näin ollen komissio piti aiheellisena keskittää tarkastelunsa tarkastelujaksoon ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajan kehitykseen.

⁽⁴¹⁾ Direktiivin (EU) 2018/2001 26 artiklan 2 kohta.

- (363) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että jotkin maat näyttävät rajoittavan palmuöljypohjaisten biopolttoaineiden pääsyä markkinoille ja mainitsi erikseen Norjan ja Ranskan.
- (364) Komissio toteaa, että Norja ei ole Euroopan unionin jäsen eikä sen lainsäädäntö näin ollen vaikuta EU:n biodiesel-markkinoihin. Siitä huolimatta komissio totesi, että Norjan hallitus näyttää ottaneen käyttöön samat kestävyyskriteerit (suuri epäsuora maankäytön muutosriski), jotka ovat voimassa EU:ssa ⁽⁴²⁾. Komissio ei näe mitään yhteyttä Norjan voimassa olevan lainsäädännön ja Indonesiasta EU:hun suuntautuvan viennin välillä.
- (365) Indonesian viranomaiset viittasivat myös erityisesti Ranskassa hyväksytyyn asetukseen, jolla ”kielletään palmuöljyn käyttö biopolttoaineissa 31 päivästä joulukuuta 2019 alkaen” ⁽⁴³⁾.
- (366) Tämän lain tarkastelu näyttää osoittavan, että Ranskan hallitus lopettaa palmuöljyä koskevat verovapautukset 1 päivästä tammikuuta 2020, minkä seurauksena palmuöljyä ei Ranskassa enää pidetä biopolttoaineena, ellei se ole peräisin vähäisen epäsuoran maankäytön muutosriskin viljelmältä ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Komissio totesi, että laki tulee voimaan vasta vuonna 2020. Tämä on toisen uusiutuvaa energiaa koskevan direktiivin aloituskausi, jolloin EU:n laajuisesti rajataan vuoden 2019 tasolle sellaisten PME:n kaltaisten biodieselin raaka-aineiden tuonti, joihin liittyy korkea epäsuoran maankäytön muutoksen riski.
- (368) Komissio totesi myös, että koska tämä laki tulee voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2020 ja ainoastaan Ranskassa, sillä ei ole vaikutusta unionissa vuonna 2019 kulutettavan PME:n määrään, ja koska vuoden 2019 tasosta tulee enimmäismäärä vuodelle 2020, seurauksena on, että Ranskan lainsäädännöllä ei ole vaikutusta koko unioniin tuotavan sellaisen PME:n määrään, joka luetaan sekoitusvelvoitteen alaan seuraavien vuosien aikana.
- (369) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 351 ja 352 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.3 Riittävä vapaasti käytettävissä oleva kapasiteetti ja kolmansien maiden vastaanottokyky

- (370) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että komissio ei ollut toimittanut erityisiä tietoja todisteeksi Amerikan yhdysvaltojen, jäljempänä ”Yhdysvallat”, potentiaalisesta kapasiteetista Indonesiasta tulevan lisäviennin absorboimiseksi, mikä esitetään tilapäistä tullia koskevan asetuksen 355 ja 356 kappaleessa.
- (371) Koska Yhdysvalloissa on voimassa tiukkoja toimenpiteitä, komissio katsoi, ettei ole uskottavaa, että Yhdysvallat ottaisi vastaan Indonesian viennin lähitulevaisuudessa.
- (372) Komissio totesi myös, että viimeisimmässä US GAIN -raportissa Jakartasta ⁽⁴⁵⁾ analysoitiin Indonesian vientitilastoja ja osoitettiin, että biodieselin vienti Yhdysvaltoihin päättyi marraskuussa 2016 eikä se ole käynnistynyt uudelleen.
- (373) Vastauksessaan sille lähetettyihin tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskeviin kysymyksiin EBB totesi, että Indonesian kapasiteetin odotettiin kasvavan 11,5 miljardista litrasta 13 miljardiin litraan vuoteen 2021 mennessä tuoreimman US GAIN Jakarta -raportin mukaan.
- (374) Indonesian viranomaiset huomauttivat myös, että Indonesia on siirtymässä B20-velvoitteesta B30:een eli siirtymässä 20 prosentista 30 prosenttiin biodieseliä, joka sekoitetaan mineraalidieselin kanssa, ja tämä lisäisi kotimaista kysyntää. Saman seikan toi esille myös vientiä harjoittava tuottaja Wilmar.
- (375) Kommentteissaan, jotka koskevat EBB:n huomautuksia tutkimusajanjakson jälkeisestä ajasta, Indonesian viranomaiset totesivat, että B30-velvoitteen täytäntöönpano käyttäisi kaiken biodieselin tuotantokapasiteetin Indonesiassa.

⁽⁴²⁾ Ks. esimerkiksi <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (sivulla käyty viimeksi 21.10.2019).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (sivulla käyty viimeksi 21.10.2019).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (sivulla käyty viimeksi 21.10.2019).

⁽⁴⁵⁾ US GAIN Biofuels Annual Jakarta Indonesia 8–9-2019.

- (376) Komissio totesi, että Indonesian hallituksen tavoitteena on nostaa velvoitetta B20:stä B30:een, mutta huomautti myös, että EBB:n 29 päivänä huhtikuuta 2019 päivätyt huomautukset osoittavat, että indonesialaisilla toimijoilla on vaikeuksia jakelu-, varastointi- ja sekoitusinfrastruktuurin saatavuudessa toteuttaessaan B20:tä ja että velvoitteen kasvattamisen tarkoituksena on vähentää mineraalidieselin tuontia eikä niinkään vähentää biodieselin vientiä muille markkinoille, kuten EU:hun.
- (377) Lisäksi komissio pani merkille EBB:n tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevien kysymysten B luettelossa esittämät huomautukset, jotka toimitettiin 6 päivänä syyskuuta 2019 ja joiden mukaan sekoituspisteiden määrää vähennetään ja niiden kokoa kasvatetaan, mutta B30-velvoitteen täytäntöönpanon odotetaan silti vievän aikaa. Tietyillä aloilla (esimerkiksi kaivostoiminta) pyydetään B30-velvoitteen täytäntöönpanon lykkäämistä, tekniset mukautukset voivat olla tarpeen B30-polttoainetta käyttäviin ajoneuvoihin julkisen palvelun velvoitteiden alaisten toimialojen ulkopuolella, ASTM-standardin alaiset koneet voivat jäädä takuun ulkopuolelle, jos niissä käytetään B30-polttoainetta.
- (378) Tämän vuoksi komissio ei katso, että siirtyminen B20-velvoitteesta B30-velvoitteeseen rajoittaisi merkittävästi Indonesiasta EU:hun lähitulevaisuudessa vietävän biodieselin määrää, erityisesti kun otetaan huomioon Indonesian biodieselteollisuuden erittäin merkittävä käyttämätön kapasiteetti, jonka US GAIN arvioi olevan 30 prosenttia vuonna 2019.
- (379) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että komissio ei ollut täysin käsitellyt sen väitettä, jonka mukaan Indonesian viranomaiset ovat sitoutuneet B30-velvoitteen täytäntöönpanoon ja täysimittaiset kokeilut alkavat marraskuussa 2019. Lisäksi Indonesian viranomaiset väittivät, että komissio vain toisti EBB:n väitteet.
- (380) Vientiä harjoittava tuottaja Wilmar pyysi komissiota tarkastelemaan uudelleen B30-velvoitteen vaikutusta Indonesian biodieselteollisuuden käyttämättömään kapasiteettiin tulevaisuudessa.
- (381) Komissio pani merkille Indonesian viranomaisten ja Wilmarin lisähuomautukset ja käsiteli B30-velvoitetta asianmukaista huolellisuutta noudattaen.
- (382) Viimeisin Jakartasta saatu US GAIN -raportti tukee EBB:n epäilyjä siitä, että B30-velvoitetta ei voida saavuttaa Indonesian viranomaisten esittämässä määräajassa. GAIN-raportissa huomautetaan, että B20-velvoite, joka oli pakollinen tavoite jo vuonna 2016, voidaan saavuttaa ensimmäisen kerran vasta vuonna 2019 eli kolme vuotta asetetun määräajan jälkeen.
- (383) Koska sekoitussuhteen keskimääräinen kasvu on 2,5⁽⁴⁶⁾–3,2⁽⁴⁷⁾ prosenttiyksikköä vuodessa, keskimääräinen 19,9–30 prosentin kasvu yhden vuoden aikana vaikuttaa erittäin kunnianhimoiselta.
- (384) Tämän vuoksi komissio päätteli, että on epätodennäköistä, että B30-velvoite täyttyy lähitulevaisuudessa ja että sillä on merkittävä vaikutus Indonesian käyttämättömään kapasiteettiin lähitulevaisuudessa.
- (385) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 357 kappaleessa komissio katsoi, että muita merkittäviä markkinoita ei ole indonesialaisten tuottajien saatavilla, kun otetaan Yhdysvaltoihin suuntautuvassa tuonnissa kannettavien tullien erittäin korkea taso.
- (386) Vastauksessaan Wilmar totesi, että vientiä harjoitetaan Kiinaan ja että sen mukaan Kiinalla on valmiudet ottaa vastaan PME:n vientiä Indonesiasta tulevaisuudessa.
- (387) Komissio totesi, että Kiinassa ei ole voimassa sekoitusvelvoitteita, minkä vuoksi myynti ei tapahdu pitkän aikavälin perusteella. EBB toimitti tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevaan kysymyslomakkeeseen antamissaan huomautuksissa tietoja, joiden mukaan Kiina tuo PME:tä opportunistisesti ainoastaan silloin, kun se on halvempaa kuin mineraalidiesel. Sekoitusvelvoitteen vuoksi tätä ei voida pitää Indonesian viennin kannalta toteuttamiskelpoisena pitkän aikavälin vaihtoehtona unionin markkinoiden jatkuvasti kasvavalle biodieselin kysynnälle.

⁽⁴⁶⁾ Keskiarvo 2011–2019.

⁽⁴⁷⁾ Keskiarvo 2016–2019.

- (388) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar totesi uudelleen, että PME:n ja myös palmuöljyn Indonesiasta Kiinaan suuntautuvan viennin osalta Kiina on *"vakiintunut ja vakaa indonesialaisen biodieselin vientimarkkina"*.
- (389) Wilmar huomautti kuitenkin, että Kiina tuo palmuöljybiodieseliä *"sen alhaisten hintojen vuoksi"*. Komission päätelmä alustavassa vaiheessa oli, että tuontia Indonesiasta Kiinaan tapahtuu ainoastaan silloin, kun PME on halvempaa kuin mineraalidiesel, ja tämän vuoksi vienti Kiinaan perustuu jo todettuun tukeen.
- (390) Koska Kiinassa ei ole voimassa olevia veloitteita biodieselin ja mineraalidieselin sekoittamiseksi, komissiolla ei ollut käytettävissään todisteita, jotka vahvistaisivat Wilmarin lausunnon siitä, että Kiina on vakiintunut ja vakaa Indonesian biodieselin vientimarkkina.
- (391) Tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana Kiinan osuus Indonesian viennistä oli vain noin 27 prosenttia, kun unionin osuus oli noin 71 prosenttia. Huolimatta indonesialaisen biodieselin opportunistisesta myynnistä Kiinaan, unioni on siis silti Indonesian tuottajien tärkein vientimarkkina.
- (392) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat myös, että Kiina toi suuria määriä palmuöljyä Indonesiasta ja että palmuöljyn tuonnin odotetaan kasvavan, mikä vähentää Indonesiassa biodieseliksi muuntamista varten saatavilla olevan palmuöljyn määrää.
- (393) Komissio totesi, että Indonesian viranomaiset olettivat näin ollen, että palmuöljyn lisääntynyt kysyntä Kiinassa tyydytettäisiin siirtämällä palmuöljyä biodieselin tuotannosta vientimyyntiin. Mitään todisteita siitä, että palmuöljyn vienti johtaisi indonesialaisten biodieselin tuottajien osalta palmuöljyn tarjonnan puutteeseen, ei toimitettu. Komissio olettaisi, että Indonesian reaktio palmuöljyn kysynnän kasvuun olisi tarjonnan lisääminen, sen sijaan että olemassa olevaa tarjontaa ohjattaisiin pois teollisesta toiminnasta, kuten biodieselin tuotannosta.
- (394) Komissio analysoi myös palmuöljyn vientiä Kiinaan käyttämällä vuoden 2019 US GAIN -raportteja Jakartasta. Vienti Kiinaan näyttää lisääntyneen, mutta se korvaa vientiä Intiaan, jossa palmuöljyn tuontitullit ovat korkeat.
- (395) Komissio katsoi sen vuoksi, että ei ole todisteita siitä, että Indonesiasta Kiinaan vietävän biodieselin kysyntä kasvaa pitkällä aikavälillä, eikä siitä, että palmuöljyn kysynnän kasvu Kiinassa aiheuttaisi niukkuutta Euroopan unioniin vietävän biodieselin tuotantoon käytettävän palmuöljyn tarjonnassa.
- (396) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 353–357 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.4 Tuetun tuonnin hintataso

- (397) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen Wilmar totesi, että hinnan alittavuutta koskeva päätelmä ei tue päätelmää vahingon uhasta, sillä hinnan alittavuus on eri asia kuin hintojen aleneminen ja hinnankorotusten estyminen.
- (398) Komissio ei ole samaa mieltä asiasta. Merkittävää hinnan alittavuutta koskevat päätelmät tehtiin tilanteessa, joka oli unionin tuotannonalalle erittäin vaikea, vaikka todetusta hintojen alittavuudesta ei vielä ollutkaan aiheutunut merkittävää vahinkoa. Tällainen hintojen alittavuus uhkaa jatkuessaan aiheuttaa unionin tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.
- (399) Komissio totesi joka tapauksessa myös hintojen alenemisen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 328 kappaleessa, ja päätteli, että Indonesiasta tulevan tuetun tuonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi unionin tuotannonala ei voinut hyötyä laskevista kustannuksista tutkimusajanjakson aikana, sillä sen oli siirrettävä kustannusten lasku kokonaisuudessaan omille asiakkailleen, jotta se ei olisi menettänyt vieläkin enemmän markkinaosuuttaan.
- (400) Komissio toteaa tässä yhteydessä, että biodieselin vienti Indonesiasta Kiinaan tapahtui samaan tonnihintaan kuin vienti EU:hun vuonna 2018 ja vuoden 2019 ensimmäisellä puoliskolla.
- (401) Myös tämä osoittaa unionin tuotannonalan vaikean tilanteen ja kyseisen tuonnin aiheuttaman nykyisen uhan.

- (402) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar totesi jälleen, että hintojen alittavuutta koskeva päätelmä ei tue päätelmää vahingon uhasta. Komissio toteaa jälleen, että todettu hintojen alittavuus uhkaa aiheuttaa unionin tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.
- (403) Tämän vuoksi komissio hylkäsi väitteen ja vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 358 kappaleessa esitetyt päätelmänsä.

5.5 Varastot

- (404) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 359 kappaleessa esitetyt päätelmät.

5.6 Päätelmät

- (405) Komissio päätteli näin ollen, että tutkimusajanjakson aikana Indonesiasta tuleva tuonti muodosti uhan unionin tuotannonalalle, ja komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 360 kappaleessa esitetyt päätelmänsä merkittävän vahingon uhasta.

6. SYY-YHTEYS

6.1 Indonesiasta tulevan tuetun tuonnin vaikutukset

- (406) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa komissio päätteli alustavasti, että Indonesiasta tuleva tuettu tuonti on aiheuttanut merkittävän vahingon uhan unionin tuotannonalalle.
- (407) Komissio päätteli, että tuonnin kasvu tutkimusajanjakson aikana ja tuetun tuonnin hintojen alittavuus ja sen aiheuttama unionin tuotannonalan hintojen alentaminen johtivat siihen, että unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan huolimatta tuotannon ja kapasiteetin kasvusta, ja estivät unionin tuotannonalaa hyötymästä muutoin suotuisasta markkinatilanteesta.
- (408) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset ja Wilmar huomauttivat, että unionin tuotannonalan tuotanto ja kapasiteetti, kuten myös absoluuttiset myyntimäärät, kasvoivat tarkastelujaksolla. Ne huomauttivat myös, että samalla kun tuonti Indonesiasta kasvoi, unionin tuotannonalan kannattavuus kasvoi.
- (409) Komissio ei ole samaa mieltä näistä havainnoista, erityisesti unionin tuotannonalan voitoista, jotka pysyivät -1 ja 1 prosentin välillä koko tarkastelujakson ajan. Tämän vuoksi kannattavuuden muutos tarkastelujaksolla ei ollut merkittävä.
- (410) Mitä tulee unionin tuotannonalan tuotantoon ja kapasiteettiin, vaikka ne kasvoivatkin absoluuttisesti mitattuna tarkastelujaksolla, unionin tuotannonala ei pystynyt täysin hyödyntämään kulutuksen kasvua, vaan Indonesiasta tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan unionin tuotannonalan kustannuksella.
- (411) Indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar huomautti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 346 kappaleessa komissio oli alustavasti päätellyt, että merkittävän vahingon esiintymistä ei ollut osoitettu. Wilmar totesi sen jälkeen, että tämä oli ristiriidassa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 363 kappaleen kanssa, jossa komissio päätteli, että Indonesiasta tulevalla tuetulla tuonnilla oli kielteinen vaikutus unionin tuotannonalaan.
- (412) Komissio ei nähnyt ristiriitaa sen välillä, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa ja että unionin tuotannonalaan kohdistui kuitenkin selviä kielteisiä vaikutuksia, kun tarkasteltiin vahingon uhkaa.
- (413) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar toisti jälleen 408 ja 411 kappaleessa tarkoitetut seikat, jotka komissio jälleen hylkää.
- (414) Myös Indonesian viranomaiset kommentoivat tätä kohtaa lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen. Ne totesivat jälleen, että ne eivät näe syy-yhteyttä Indonesiasta tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalan tuloksen välillä. Komissio pani merkille, että Indonesian viranomaiset olivat ilmaisseet kantansa uudelleen, mutta katsoi silti aiemman analyysin osoittavan, että Indonesiasta tuleva tuonti aiheuttaa vahingon uhan unionin tuotannonalalle, ellei toimenpiteitä oteta käyttöön.

- (415) Koska asiasta ei esitetty lisähuomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 365 kappaleessa esitetyt päätelmät.

6.2 Muut tiedossa olevat tekijät

6.2.1 Tuonti Argentiinasta

- (416) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen sekä Indonesian viranomaiset että Wilmar esittivät huomautuksia, jotka koskivat Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuetun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan. Näissä huomautuksissa väitettiin, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon uhan yksinomainen syy oli Argentiinasta tuleva tuonti.
- (417) Kuten komissio on jo esittänyt väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 368–370 kappaleessa, tällainen tuonti oli osa unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahingon uhkaa tutkimusajanjakson aikana, minkä vuoksi komissio otti käyttöön kyseistä tuontia koskevia toimenpiteitä helmikuussa 2019 ja hyväksyi hintasitoumuksia.
- (418) Se, että Argentiinasta tuleva tuonti aiheutti vahingon uhan tarkastelujaksolla ei kuitenkaan tarkoita sitä, että myös Indonesiasta tuleva tuonti ei olisi aiheuttanut vahingon uhkaa, erityisesti sen jälkeen, kun Argentiinasta tulevaa tuontia koskevat toimenpiteet tulivat voimaan. Kun tarkastellaan lähitulevaisuudessa ilmenevää merkittävän vahingon uhkaa, tällainen tuonti ei itse asiassa voi enää olla yksi unionin tuotannonalaan kohdistuvista uhkista, sillä Argentiinasta tulevaan biodieselin tuontiin sovelletaan jo toimenpiteitä.
- (419) Tämän vuoksi komissio eritteli ja erotti toisistaan ne vaikutukset, joita Argentiinasta tulevalle tuonnilla voi olla unionin tuotannonalaan, sekä toisaalta Indonesiasta tulevan tuonnin vaikutukset toteuttaessaan merkittävän vahingon uhkaa koskevaa analyysia⁽⁴⁸⁾.
- (420) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar toisti jälleen alustavassa vaiheessa esittämänsä huomautukset Argentiinasta tulevasta tuonnista ja sanoi komission vastausta ”kursoriseksi”. Komissio ei ole samaa mieltä asiasta, ja se huomautti, että Argentiinasta peräisin olevan tuonnin vaikutuksia käsitellään väliaikaista tullia koskevan asetuksen 6.2.1 jaksossa.

6.2.2 Tuonti muista kolmansista maista

- (421) Väliaikaisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset totesivat, että Kiinasta tuleva tuonti voisi olla merkittävä tekijä tarkasteltaessa unionin tuotannonalalle tulevaisuudessa aiheutuvan vahingon syytä, ja huomauttivat, että Kiinasta tulevan tuonnin määrä kasvoi vuodesta 2017 tutkimusajanjaksolle 25 prosenttia ja että vuodesta 2016 tutkimusajanjaksolle asti Kiinasta tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat.
- (422) Indonesian viranomaiset ilmoittivat lisäksi, että vaikka Kiinasta tulevan tuonnin hinnat ovat hieman korkeammat kuin Indonesiasta tulevan tuonnin, sillä voi kuitenkin olla kielteisiä vaikutuksia unionin tuotannonalaan.
- (423) Ne myös huomauttivat, että kiinalaisella biodieselillä on eri raaka-aine (käytetty ruokaöljy) kuin indonesialaisella biodieselillä. Käytetystä ruokaöljystä valmistetulla biodieselillä on suuret kasvihuonekaasusäästöt, ja siihen sovelletaan uusiutuvia energialähteitä koskevassa direktiivissä säädettyä kaksinkertaisen laskennan järjestelmää. Se näyttää siis olevan parempi vaihtoehto EU:hun tulevalle tuonnille.
- (424) Komissio pani merkille Kiinasta peräisin olevan tuonnin tutkimusajanjakson aikana ja tarkasteli sen määrää ja hintaa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 372 kappaleessa ja totesi, että tuonti Kiinasta oli määrältään vähäisempää kuin Indonesiasta ja että tuontihinnat Kiinasta olivat korkeammat kuin Indonesiasta.
- (425) Komissio totesi, että unionin hinnalla tarkoitetaan unionissa myytyjen biodieselin eri lajien yhdistelmää, mihin sisältyy myynti sekä kaksinkertaisen laskennan lisällä että ilman sitä. Kiinasta tuleva tuonti on tosiaankin yksi sellainen biodieselin laji (ruokaöljystä valmistettu), johon liittyy kaksinkertaisen laskennan lisä.

⁽⁴⁸⁾ Ks. Valituselimen raportti, *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/R, hyväksytty 22.1. 2018, 7.204–7.212 kohta.

- (426) Määrältään tuonti Kiinasta on kuitenkin vähäisempää kuin Indonesiasta (sen markkinaosuus on 1,7 prosenttia ja Indonesian 3,3 prosenttia), ja Kiinasta tulevaan tuontiin, toisin kuin Indonesiasta tulevaan tuontiin, sovelletaan myös 6,5 prosentin sopimustullia.
- (427) Komissiolle ei ole esitetty todisteita siitä, että tällaisella tuonnilla on tai että sillä todennäköisesti olisi kielteinen vaikutus unionin tuotannonalaan, eikä myöskään mitään väitteitä Kiinasta tulevan tuonnin aiheuttamasta vahingosta. On tärkeää korostaa uudelleen, että kiinalaisen biodieselin hinnat ovat indonesialaisen biodieselin hintoja korkeammat. Vaikka Kiinasta tuleva tuonti olisi vaikuttanut kielteisesti unionin tuotannonalaan, nämä vaikutukset eivät kuitenkaan ole sellaisia, että ne heikentäisivät syy-yhteyttä Indonesiasta tulevan tuetun tuonnin ja todetun vahingon uhkan välillä. Näin ollen tämä väite hylättiin.

6.2.3 Tuonti kolmansista maista tutkimusajanjakson jälkeen

- (428) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksessa Wilmar esitti analyysin, joka koski biodieselin tuontia EU:hun kolmansista maista tutkimusajanjakson jälkeen, ja totesi, että tuonti Kiinasta lisääntyi ja että tuonti Malesiasta kasvoi merkittävästi erittäin jyrkästi laskevin hinnoin. Se totesi myös, että Kiinan ja Malesian tuontihinnat olivat alemmat kuin unionin tuotannonalan myyntihinnat.
- (429) Wilmar katsoo, että tällainen tuonti heikentää syy-yhteyttä väli aikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistettuun vahingon uhkaan nähden tai poistaa tällaisen syy-yhteyden.
- (430) Tuonti kolmansista maista lokakuun 2018 ja kesäkuun 2019 välillä esitetään jäljempänä. Arvioitu markkinaosuus yhdeksän kuukauden jaksolta perustuu tutkimusajanjakson kulutukseen.

Taulukko 6

Tuonti kolmansista maista lokakuu 2018 – kesäkuu 2019

	Tuonnin määrä (tonnia)	Arvioitu markkinaosuus	Keskimääräinen hinta (euroa)
Argentiina	667 678	5,7 %	673
Indonesia	581 086	5,0 %	655
Malesia	405 482	3,5 %	727
Kiina	203 961	1,7 %	796

Lähde: Surveillance 2.

- (431) Argentiinasta tulevaan tuontiin sovellettiin tasoitustoimenpiteitä tutkimusajanjakson jälkeisen ajan loppupuolella. Vaikka määrät olivat hieman suurempia kuin Indonesiasta tulevalla tuonnilla, myös Argentiinan hinnat ylittivät Indonesian hinnat, vaikka niihin sovelletaan 6,5 prosentin sopimustullia. Niitä ei sen vuoksi voida pitää hintojen asettajana tällä jaksolla. Kuten myös edellä todettiin, tällainen tuonti ei itse asiassa voi enää olla yksi unionin tuotannonalaan kohdistuvista uhkista, sillä Argentiinasta tulevaan biodieselin tuontiin sovelletaan jo toimenpiteitä.
- (432) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar väitti jälleen, että komission olisi otettava Argentiinan tuonti huomioon, sillä argentiinalaisen biodieselin hinta oli tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana alempi kuin unionin tuotannonalan hinta.
- (433) Komissio toisti, että Argentiinasta peräisin olevan tuonnin hinta nousi helmikuun 2019 jälkeen, kun Argentiinasta peräisin olevaa tuontia koskevat toimenpiteet tulivat voimaan, joten hintojen vertailussa on otettava huomioon voimassa oleva hintasitoumus.
- (434) Komissio totesi, että Kiinan hinnat nousivat tutkimusajanjakson ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajan välillä. Tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana ne ylittivät myös unionin tuotannonalan veloittaman keskimääräisen hinnan, vaikka niihin sovellettiin 6,5 prosentin sopimustullia. Lisäksi Kiinan markkinaosuus vakiintui tutkimusajanjakson jälkeen.

- (435) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar huomautti jälleen Kiinasta tulevasta tuonnista ja esitti laskelman, jolla verrattiin Kiinasta peräisin olevan biodieselin maahantuontihintaa vuonna 2018 (826 euroa tonnilta) ja unionin tuotannonalan keskimääräistä myyntihintaa tutkimusajanjaksolla (794 euroa tonnilta).
- (436) Koska näistä laskelmista ilmenee, että Kiinan tuontihinnat olivat unionin tuotannonalan keskimääräistä hintaa korkeammat ja että tämä oli odotettavissa, sillä Kiinasta tulevaan biodieseliin sovelletaan kaksinkertaisen laskennan lisää, komissio hyväksyi, että laskelmat eivät osoittaneet Kiinan aiheuttamaa hintapainetta.
- (437) Tuonti Malesiasta kasvoi määrältään ja laski hinnaltaan tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana, mutta määrät olivat edelleen pienemmät kuin Indonesialla ja hinnat korkeammat huolimatta siitä, että tuontiin sovellettiin 6,5 prosentin sopimustullia. Niitä ei sen vuoksi myöskään voida pitää hintojen asettajana tällä jaksolla.
- (438) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar totesi jälleen, että Malesiasta peräisin olevan tuonnin määrä oli kasvanut ja hinta laskenut. Komissio toisti, että Malesian hinnat ovat korkeammat kuin Indonesiasta tulevan tuonnin ja että niihin sovelletaan sopimustullia.
- (439) Vaikka tuontitilastoista käy ilmi, että tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana oli merkittävää biodieselin tuontia Malesiasta ja Kiinasta, komissio katsoi edelleen, että tällainen tuonti ei ollut määrältään eikä hinnaltaan sellaista, että se voisi heikentää syy-yhteyttä, joka oli todettu merkittävän vahingon uhkan ja Indonesiasta tulevan tuonnin välillä.
- (440) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että taulukossa 6 esitetyt tuontihinnat eivät olleet suoraan vertailukelpoisia, sillä argentiinalainen biodiesel on puhdasta SME:tä, indonesialainen puhdasta PME:tä ja kiinalainen biodiesel on valmistettu käytetystä ruokaöljystä, jäljempänä 'UCOME'.
- (441) Indonesian viranomaiset huomauttivat, että hinnan alittavuuden laskemiseksi komissio oli tehnyt oikaisun FAME0-biodieselin (argentiinalainen SME) hintaan verratakseen sitä PME:hen (indonesialainen biodiesel).
- (442) Indonesian viranomaiset esittivät samaan menetelmään perustuvia tietoja, jotka osoittivat, että vertailukelpoinen tuontihinta Argentiinasta oli tutkimusajanjaksolla alhaisempi kuin Indonesiasta tulevan tuonnin hinta ja että vertailukelpoinen tuontihinta Kiinasta vastasi tutkimusajanjaksolla Indonesiasta tulevan tuonnin hintaa.
- (443) Laskelmassaan Indonesian viranomaiset kuitenkin liioittelivat oikaisun suuruutta 30 prosenttia eivätkä ottaneet huomioon Argentiinasta ja Kiinasta tulevaan tuontiin sovellettavaa sopimustullia – jota ei kuitenkaan sovelleta Indonesiasta peräisin olevaan tuontiin.
- (444) Kun oikaisua sovelletaan oikein ja sopimustulli otetaan asianmukaisesti huomioon, saadaan varsin erilainen kuva. Kiinan vertailukelpoinen tuontihinta on merkittävästi korkeampi kuin Indonesian tuontihinta, ja Argentiinan tuonnin ja Indonesian tuonnin välinen hintaero supistuu merkittävästi.
- (445) Jo väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tunnustettiin, että Argentiinasta peräisin oleva tuonti oli tiettyssä määrin vastuussa joidenkin unionin tuotannonalan vahinkoindikaattoreiden negatiivisesta kehityksestä, ja mukaan on luettava se tosiseikka, että Argentiinasta tulevan tuonnin keskimääräinen hinta – myös absoluuttisina lukuina ilmaistuna – oli tutkimusajanjaksolla alempi kuin Indonesiasta tulevan tuonnin hinta.
- (446) Argentiinan hinnat eivät tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana täysin kuvasta Argentiinaan kohdistuvien toimenpiteiden käyttöönottoa, sillä toimenpiteet otettiin käyttöön vasta helmikuussa 2019 eli kesken tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa.
- (447) Tämän vuoksi Indonesian viranomaisten toimittama hintavertailu ei heikennä syy-yhteyttä Indonesiasta tulevan tuonnin ja merkittävän vahingon uhkan välillä. Se, että muut tekijät ovat saattaneet osaltaan vaikuttaa kotimaisen tuotannonalan "haavoittuvuuteen" – eli suurempaan vahinkoalttiuteen – ei sulje pois päätelmää syy-yhteydestä aiheena olevan tuonnin ja kotimaiselle tuotannonalalle tulevaisuudessa aiheutuvan vahingon uhkan välillä ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Ks. paneelin raportti, *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/R, hyväksytty 22.1. 2018, 7.233 kohta.

6.2.4 Unionin tuotannonalan vientitulos

- (448) Komissio ei saanut huomautuksia unionin tuotannonalan viennistä.

6.2.5 Raaka-aineiden hinta

- (449) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset esittivät huomautuksia unionin tuotannonalan taloudellisesta tilanteesta sekä sen ja rapsiöljyn hinnan välisestä yhteydestä unionissa. Indonesian viranomaiset totesivat, että rapsin hinnat olivat korkeat koko tarkastelujakson ajan ja että tämä oli keskeinen syy siihen, että unionin tuotannonala ei onnistunut tuottamaan suuria voittoja tänä aikana.
- (450) Biodieselkauppias Gunvor totesi myös, että rapsi on kallis raaka-aine biodieselin tuotannossa ja että tämä oli todennäköinen syy unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen.
- (451) Komissio totesi, että unionissa otokseen valitut biodieselin tuottajat käyttivät useita raaka-aineita ⁽⁵⁰⁾ tyydyttääkseen kysynnän koko unionissa ja eri vuodenaikoina. Tämän vuoksi komissio ei havainnut suoraa korrelaatiota rapsin hintojen ja unionin tuotannonalan voittojen välillä, koska rapsi on vain yksi unionin tuotannonalan käyttämistä raaka-aineista unionin markkinoiden tarjontaa varten.
- (452) Komissio huomautti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 327 kappaleessa, että unionin tuotannonalan yksikkökohtaiset tuotantokustannukset noudattivat tarkastelujaksolla vallinnutta hintakehitystä.
- (453) Komissio totesi kuitenkin myös, että talven 2018–2019 aikana rapsiöljybiodieselin, jäljempänä 'RME', hinta unionissa nousi voimakkaasti, vaikka rapsiöljyn hinta pysyi vakaana. Näin ollen unionin markkinoilla ei ollut jatkuvaa yhteyttä rapsiöljyn hinnan ja RME:n hinnan välillä.
- (454) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar kiisti väitteen toteamalla, että tämä ei näkynyt taulukossa 2 tai muualla lopullisissa päätelmissä. Tällaisella RME:n myyntihintojen nousulla pitäisi erityisesti olla vaikutus unionin tuotannonalan keskimääräiseen myyntihintaan, joka pysyi vakaana, koska RME:n väitettiin olevan eniten tuotettu biodiesel unionissa.
- (455) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 296 kappaleessa kuitenkin todetaan, FAME0 on yleisin otokseen valittujen unionin tuottajien myymä biodieselin laji. Tämän vuoksi keskimääräinen myyntihinta perustuu FAME0:aan ja myös huomattaviin määriin PME:tä ja muita otokseen valittujen unionin tuottajien myymiä seoksia RME:n hinnan lisäksi. RME:n hinnankorotus kuvastui täysin kannattavuusluvussa, erityisesti vuoden 2018 viimeisen neljänneksen osalta. Se kuvastuu jossain määrin myös keskimääräisessä myyntihinnassa, joka pysyi vakaana huolimatta siitä, että merkittävät määrät tuettua tuontia aiheuttivat hintapainetta.
- (456) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset toistivat väitteensä, jonka mukaan rapsin korkeat hinnat unionissa aiheuttivat heikon kannattavuuden tarkastelujaksolla. Komissio hylkäsi tämän väitteen 445 kappaleessa ilmoitetuista syistä.
- (457) Näin ollen komissio päätteli, että unionin tuotannonalan käyttämien raaka-aineiden hinnat eivät heikennä syy-yhteyttä.

6.2.6 EU:n sisäinen kilpailu ja otokseen valittujen unionin tuottajien tuloksen väliset erot

- (458) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar pyysi, että komissio tarkastelisi unionin tuottajien välistä sisäistä kilpailua. Väitteen tueksi ei kuitenkaan esitetty näyttöä. Wilmar väitti myös, että tietyn tuottajan tulos, joka kuvastuu mikrotaloudellisiin tietoihin, voi aiheuttaa otoksen kokonaistulosten vääristymistä.
- (459) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 265 kappaleessa mainittu otoksen edustavuus unionin tuotannon osalta sekä edustavuus myyntimäärän osalta pysyivät jokseenkin muuttumattomina koko tarkastelujakson ajan.
- (460) Näin ollen komissio päätteli, että otokseen valitut unionin tuottajat olivat koko unionin tuotannonalaa edustavia ja että niiden mikrotaloudelliset tiedot edustavat koko unionin tuotannonalaa. Komissio totesi lisäksi, että unionin tuotannonalan tilannetta analysoidaan aina koko unionin tuotannonalan osalta. Tästä syystä väite hylättiin.

⁽⁵⁰⁾ Komissiolla ei ole tarkkaa tietoa unionin tuotannonalan käyttämien raaka-aineiden täsmällisestä jakautumisesta.

6.3 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (461) Komissio vahvisti syy-yhteyttä koskevat päätelmät, jotka esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 377–380 kappaleessa.

7. UNIONIN ETU

7.1 Unionin tuotannonalan etu

- (462) Koska asiasta ei esitetty huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 382–384 kappaleessa esitetyt päätelmät.

7.2 Etuyhteydettömien tuojien etu

- (463) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset huomauttivat, että toimenpiteet kohdistuisivat niihin tuojiin, joilla on omia biodieselin sekoituslaitoksia tai biodieselin jakelupisteitä.
- (464) Koska merkittävää biodieselin tuontia tapahtuu Malesiasta, Kiinasta ja Argentiinasta, joihin ei kohdistu toimenpiteitä tai joissa on voimassa oleva hintasitoumus, komissio ei ollut samaa mieltä tästä päätelmästä.
- (465) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 388 kappaleessa esitetyt päätelmät.

7.3 Käyttäjien etu

- (466) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Indonesian viranomaiset totesivat, että Indonesiasta tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden käyttöönotto loisi unionin tuotannonalalle monopolin unionin markkinoilla. Tämä nostaisi biodieselin käyttäjien hintoja.
- (467) Komissio hylkäsi nämä väitteet. Ensinnäkin unionin tuotannonala koostuu niin lukuisista keskenään kilpailevista yrityksistä, ettei se ole lähelläkään monopolia. Toiseksi Indonesiaan kohdistuvat toimenpiteet eivät vaikuta Argentiinasta, Kiinasta ja Malesiasta tulevaan tuontiin. Lopuksi vaikka toimenpiteet olisivatkin voimassa, unioniin tulee sitoumuksen nojalla edelleen merkittävästi biodieselin tuontia Argentiinasta.
- (468) Indonesian viranomaisten mukaan unionin kannalta on erittäin tärkeää, että saatavilla on riittävästi kohtuuhintaista biodieseliä. Komissio ei ole eri mieltä tästä väittämästä, mutta se huomautti, että koska biodieselpitoisuus vähittäismyynnissä on yleensä enintään 10 prosenttia, biodieselin hinnan nousun kielteinen vaikutus siirtyy vain osittain kuluttajalle ja on siten merkityksetön.
- (469) Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan Wilmar väittää, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ei käsitely toimenpiteiden vaikutusta dieselpolttoaineen tuottajiin.
- (470) Dieselpolttoaineen tuottajat ovat biodieselin käyttäjiä, sillä ne ostavat biodieseliä ennen kuin ne myyvät biodieselin ja mineraalidieselin sekoitusta kuluttajille, kuten 462 kappaleessa mainitaan. Koska yksikään käyttäjä ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa ⁽⁵¹⁾, tämä tarkoittaa myös sitä, että yksikään dieselpolttoaineen tuottaja ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa.
- (471) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 391 kappaleessa esitetyt päätelmät.

7.4 Tukien kauppaa vääristävät vaikutukset ja toimivan kilpailun palauttaminen

- (472) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 393 kappaleessa esitetyt päätelmät.

7.5 Unionin etua koskevat päätelmät

- (473) Tiivistäen voidaan todeta, ettei yksikään asianomaisten osapuolten esittämistä väitteistä osoita, että olisi pakottavia syitä olla ottamatta käyttöön toimenpiteitä tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa.

⁽⁵¹⁾ Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 389 kappale.

- (474) Koska asiasta ei esitetty muita huomautuksia, komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 394 ja 395 kappaleessa esitetyt päätelmät.

8. REKISTERÖINTI

- (475) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB oli eri mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan tuonnin kirjaaminen ei ollut perusteltua.
- (476) EBB vastusti komission päättelyä sanomalla, että perusasetuksen 24 artiklan 5 kohdassa ainoastaan edellytetään, että unionin tuotannonala esittää tuonnin rekisteröinnin osalta ”asianmukaisesti perustellun pyynnön” ja että 24 artiklan 5 kohdan sekä toisaalta 16 artiklan 4 kohdan välillä ei ole oikeudellista yhteyttä. 16 artiklan 4 kohdassa säädetään edellytyksistä, joiden mukaisesti tullit voidaan kantaa taannehtivasti rekisteröinnin aikana.
- (477) Toiseksi EBB totesi, että vaikka perusasetuksen 16 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen perusteiden on täytyttävä, jotta rekisteröinti voidaan tehdä, komissiolla on oikeus todeta ”vallitsevat kriittiset olosuhteet, joissa kyseisten tukea saavien tuotteiden osalta aiheutuu vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, joka aiheutuu laajamittaisesta, suhteellisen lyhyen ajan kuluessa tapahtuvasta sellaisen tuotteen tuonnista, joka saa [...] tasoitustullin käyttöä mahdollistavaa tukea”.
- (478) EBB totesi, että perusasetuksen 2 artiklan d alakohdan mukaan komissio voi lukea ”vahingon uhkaksi” ne kohdat, joissa asetuksessa mainitaan ”vahinko”.
- (479) Komissio ei ole EBB:n väitteistä samaa mieltä, sillä 16 artiklan 4 kohdassa tehdään selväksi, että komission on todettava ”vaikeasti korjattavissa olevan vahingon” esiintyminen. ”Vaikeasti korjattavissa olevalla vahingolla” tarkoitetaan tilannetta, jossa ilman tullien taannehtivaa kantamista unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko voi pahentua laajamittaisen tuonnin vuoksi ennen kuin toimenpiteet voidaan hyväksyä. Näin ei ole silloin, kun tutkimuksen päätelmät perustuvat merkittävän vahingon uhkaan.
- (480) Näin ollen komissio katsoi että ”vaikeasti korjattavissa olevan vahingon” uhka ei kuulu perusasetuksen 16 artiklan 4 kohdan piiriin.
- (481) Tämän vuoksi komissio vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 403 ja 404 kappaleessa esitetyt päätelmät.

9. LOPULLISET TASOITUSTOIMENPITEET

- (482) Tukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön lopulliset tasoitustullit, jotta Indonesiasta peräisin olevasta tuetusta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuvan merkittävän vahingon välitön uhka ei toteutuisi.

9.1 Tasoitustoimenpiteiden taso

- (483) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan tasoitustullin suuruus ei saa ylittää todettua tasoitustullin käyttöä mahdollistavan tuen määrää.
- (484) Tämän jälkeen 15 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa todetaan, että ”[j]os komissio voi kaikkien toimitettujen tietojen perusteella selvästi päätellä, ettei ole unionin edun mukaista määrittää toimenpiteiden määrää kolmannen alakohdan mukaisesti, tasoitustullin määrän on oltava alhaisempi, jos tällainen alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi”.
- (485) Komissiolle ei ole toimitettu tällaisia tietoja, joten tasoitustoimenpiteiden taso vahvistetaan 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti.
- (486) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Wilmar totesi, että yksiselitteistä vahinkomarginaalianalyysia ei ollut. Wilmar väitti erityisesti, että sen määrittäminen, olisiko toimenpiteiden määrän oltava tasoitustullin mahdollistavan tuen tasolla, on tehtävä kaikkien asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen pohjalta.

- (487) Kaikki asianomaisten osapuolten toimittamat tiedot on otettu huomioon tätä määritystä tehtäessä. Vaikka unionissa onkin vain joitakin osapuolia, jotka ilmaisivat vastustavansa tasoitustoimenpiteitä yleensä, ne eivät toimittaneet mitään tietoja siitä, miksi ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön tasoitustulleja tasoitustullin mahdollistavan tuen tasolla.
- (488) Erityisesti 31 artiklan 7 kohdassa edellytetään, että unionin etua koskevan analyysin osalta tiedot otetaan huomioon vain, jos niiden oikeellisuutta tukevat tosiasialiset todisteet. Perusteeton ilmoitus tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton vastustamisesta on näin ollen merkitykseltään tässä yhteydessä varsin rajallinen.
- (489) Koska tässä tapauksessa lopulliset toimenpiteet perustuvat todettuun tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrään, vahinkomarginaalin taso ei ole merkityksellinen. Tämän vuoksi 15 artiklan 1 kohdan viidennen alakohdan mukaista testiä ei sovelleta.

9.2 Hintasitoumustarjoukset

- (490) Yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, jäljempänä 'hakija', toimitti vapaaehtoisen hintasitoumustarjouksen perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti. Komissio analysoi sitoumustarjouksen ja katsoi, että sen hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä jäljempänä esitettävistä syistä.
- (491) Ehdotettu vähimmäistuontihinta oli epäasianmukainen, sillä se ei ollut riittävä korvaamaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrää. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaan sitoumuksiin perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrän tasaamiseksi.
- (492) Vuotuinen taso eli hakijan esittämän sitoumuksen alaisen tuonnin vuotuinen enimmäismäärä kattoi biodieselin kokonaisuviennin Indonesiasta ja satoi myös muita indonesialaisia viejiä, jotka eivät olleet jättäneet sitoumustarjousta. Tarjouksessa ei mainittu, miten vuotuista tasoa voitaisiin valvoa sen noudattamisen varmistamiseksi.
- (493) Komissio havaitsi vähimmäistuontihintaan tapahtuvan tuonnin vuotuisen tason liialliseksi. Se ylitti tutkimusajan-jaksolla Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnin markkinaosuuden. Yhdessä neljännesvuotuisen tuontikatkon puuttumisen kanssa ehdotettu vuotuinen taso lisäsi voimakkaasti riskiä siitä, että unionin markkinoille tulee tiettyjen kuukausien aikana suuria määriä tuontia.
- (494) Komissio totesi, että hakijalla on hyvin monimutkainen rakenne ja että se käyttää monimutkaisia myyntikanavia. Jopa esitetyn myyntikanavia koskevan lisäsitoumuksen mukaisesti se lisäisi kiertämisen ja ristiinkompensoinnin todennäköisyyttä ja tekisi tehokkaan valvonnan mahdottomaksi.
- (495) Komissio lähetti hakijalle kirjeen, jossa esitettiin sitoumustarjouksen hylkäämisen syyt ja annettiin hakijalle mahdollisuus esittää huomautuksia päätöksestä. Komissio sai hakijalta huomautuksia, jotka koskevat vähimmäistuontihintaa, vuotuista tasoa ja ristiinkompensoinnin riskiä, myös EBB:n alkuperäistä sitoumustarjousta koskevien lisähuomautusten yhteydessä. Yhdessä huomautustensa kanssa hakija tarkisti myös sitoumustarjouksen tiettyjä seikkoja sovellettavan määrääjän jälkeen.
- (496) Huomautuksissaan hakija ei ollut samaa mieltä komission päätelmästä, jonka mukaan vähimmäistuontihinta ei riitä tasoittamaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrää. Hakija ei muuttanut ehdotetun vähimmäistuontihinnan laskentamenetelmää. Komissio pidättäytyi päätelmissään ja tämän vuoksi hylkäsi väitteen.
- (497) Hakija myös väitti, että sitoumustarjouksessa vahvistettu vuotuinen taso kattaisi ainoastaan hakijan tuottamien tai myymien tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin. Se myös ehdotti vuotuisen tason alentamista ja neljännesvuotuisen enimmäismäärän asettamista vuotuisen tason käytölle.
- (498) Komissio suhtautui myönteisesti selvitykseen vuotuisesta tasosta ja totesi, että vuotuinen taso, sellaisena kuin hakija oli sen selittänyt, satoi ainoastaan hakijaa. Tämä oli yksi syy siihen, että komissio piti tasoa liian korkeana, sillä ehdotettu vuotuinen taso ylitti kaikkien indonesialaisten biodieselin viejien markkinaosuuden tuonnista tutkimusajan-jakson aikana, vaikka taso oli tarkoitettu vain yhdelle viejälle – eli hakijalle. Uusi ehdotus tasoksi oli alhaisempi kuin sitoumustarjouksessa vahvistettu vuositaso, mutta edelleen hyvin korkealla tasolla, koska se oli lähellä Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnin kokonaisuviennin tutkimusajanjakson aikana. Komissio panee lisäksi merkille, että tarkistetussakaan tarjouksessa ei mainittu, miten vuotuista tasoa voitaisiin valvoa sen noudattamisen varmistamiseksi. Komissio pysyi päätelmissään ja tämän vuoksi hylkäsi väitteen.

- (499) Huomautuksissaan hakija ilmaisi olevansa eri mieltä komission havainnosta, joka koski hakijan monimutkaista rakennetta ja monimutkaisia myyntikanavia. Hakija ei ehdottanut mitään lisäsitoumuksia sen lisäksi, mitä sitoumustarjoukseen sisältyi. Komissio pysyi päätelmissään ja tämän vuoksi hylkäsi väitteen.
- (500) Komissio katsoi, että sitoumuksen valvonta ei ole käytännössä mahdollista toteuttaa edellä 490–499 kappaleessa esitetyistä syistä, ja hylkäsi tämän vuoksi lopullisen tarjouksen.

9.3 Lopulliset toimenpiteet

- (501) Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa olisi otettava käyttöön lopulliset tasoitustoimenpiteet perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan sääntöjen mukaisesti, joissa todetaan, että lopullisen tullin on vastattava määritetyn tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen kokonaismäärää.
- (502) Edellä esitetyn perusteella lopulliset tasoitustullit ovat CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana ilmaistuina seuraavat:

Yritys	Tasoitustulli
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama and PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri and PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia and PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Kaikki muut yritykset	18,0 %

- (503) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset tasoitustullit määritettiin kyseessä olevan tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tilannetta tutkimuksen aikana. Näitä tullee voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan Indonesiasta peräisin olevan ja kyseisten yritysten tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin ei voida soveltaa näitä tullee, vaan siihen on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.
- (504) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten tullien soveltamisen jatkamista, vaikka se myöhemmin muuttaisi nimensä tai jonkin yksikkönsä nimen. Pyyntö on osoitettava komissiolle. Pynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella yritys voi osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta yksilöllisestä tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (505) Jos tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys johtaa olosuhteiden pysyvän luonteiseen muuttumiseen, voidaan ryhtyä asianmukaisiin toimiin perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti.
- (506) Asetuksen (EU) 2018/1046 ⁽⁵²⁾ 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.

⁽⁵²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

9.4 Väliaikaisten tullien vapauttaminen

- (507) Perusasetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komission on päätettävä, mikä osuus väliaikaisesta tullista kannetaan lopullisesti.
- (508) 16 artiklan 2 kohdassa säädetään lisäksi, että kun kyseessä on merkittävän vahingon uhka, väliaikaisia tulleja ei kanneta, paitsi jos todetaan, että kyseisestä uhasta olisi kehittynyt merkittävä vahinko, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi toteutettu.
- (509) Nyt käsillä olevan tapauksen päätelmien pohjalta väliaikaiset määrät vapautetaan eikä niitä kanneta perusasetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (510) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset ⁽³³⁾,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Oetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli tuotaessa Indonesiasta peräisin olevia rasvahappomonoalkyyliestereitä ja/tai parafiinisia kaasuoiljyjä, jotka on valmistettu synteessillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, joko puhtaassa muodossa tai sekoituksena, ja jotka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin ex 1516 20 98 (Taric-koodit 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 ja 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-koodit 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 ja 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-koodi 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-koodit 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 ja 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-koodit 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 ja 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-koodit 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 ja 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-koodit 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 ja 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-koodit 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 ja 3824 99 92 20), 3826 00 10 ja ex 3826 00 90 (Taric-koodit 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 ja 3826 00 90 30).

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen tasoitustulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Lopullinen tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama and PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri and PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia and PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %	B789
Kaikki muut yritykset	18,0 %	C999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Vapautetaan lopullisesti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1344 käyttöön otetun väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/2093,**annettu 29 päivänä marraskuuta 2019,****asetuksen (EY) N:o 333/2007 muuttamisesta 3-monoklooripropaani-1,2-diolin (3-MCPD) rasvahappoesterien, glysidyyliirasvahappoesterien, perklooraatin ja akryyliamidin määrittämisen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta 15 päivänä maaliskuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 (virallista valvontaa koskeva asetus) ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 34 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 333/2007 ⁽²⁾ vahvistetaan näytteenotto- ja määrittämenetelmät tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden pitoisuuksien virallista tarkastusta varten.
- (2) Elintarvikkeissa olevien 3-monoklooripropaani-1,2-diolin (3-MCPD) rasvahappoesterien, glysidyyliirasvahappoesterien ja perklooraatin sallitut enimmäismäärät on vahvistettu komission asetuksella (EY) N:o 1881/2006 ⁽³⁾. Komission asetuksessa (EU) 2017/2158 ⁽⁴⁾ vahvistetaan toimenpiteet ja vertailuarvot elintarvikkeiden akryyliamidipitoisuuden vähentämiseksi tietyissä elintarvikeryhmissä.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 333/2007 vahvistetaan erityiset suoritusarvo vaatimukset validoiduille määrittämenetelmille, joita eurooppalaiset laboratoriot soveltavat elintarvikkeissa olevien vierasaineiden määrittämiseksi. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa asetuksessa (EY) N:o 333/2007 erityiset suoritusarvo vaatimukset, jotka elintarvikkeissa olevien 3-MPCD-rasvahappoesterien, glysidyyliirasvahappoesterien, perklooraatin ja akryyliamidin enimmäismäärien tarkastamiseen käytettävän määrittämenetelmän on täytettävä.
- (4) Rehuissa ja elintarvikkeissa olevia vierasaineita käsittelevät Euroopan unionin vertailulaboratoriot ovat laatineet ohjeasiakirjan, joka koskee toteamisrajan ja määrittärajaa arviointia rehuissa ja elintarvikkeissa oleviin vierasaineisiin liittyvissä mittauksissa ⁽⁵⁾. Tämän vuoksi on aiheellista mukauttaa asetuksessa (EY) N:o 333/2007 annettuja toteamisrajan ja määrittärajaaan liittyviä määritelmiä.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 333/2007 olisi muutettava.
- (6) Asetusta (EU) 2017/625 sovelletaan 14 päivästä joulukuuta 2019. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava samasta päivästä alkaen.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 333/2007, annettu 28 päivänä maaliskuuta 2007, näytteenotto- ja määrittämenetelmistä elintarvikkeissa olevien hivenaineiden ja jalostuksesta peräisin olevien vierasaineiden pitoisuuksien tarkastusta varten (EUVL L 88, 29.3.2007, s. 29).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) 2017/2158, annettu 20 päivänä marraskuuta 2017, toimenpiteistä elintarvikkeiden akryyliamidipitoisuuden vähentämiseksi ja vertailuarvojen vahvistamiseksi (EUVL L 304, 21.11.2017, s. 24).

⁽⁵⁾ Guidance Document on the Estimation of LOD and LOQ for Measurements in the Field of Contaminants in Feed and Food, JRC Technical Reports EUR 28099 EU (2016). Saatavilla osoitteessa http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC102946/eur%2028099%20en_lod%20loq%20guidance%20document.pdf.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 333/2007 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 3, 4, 6 ja 9 jaksossa vahvistettujen lyijyn, kadmiumin, elohopean, epäorgaanisen tinan, epäorgaanisen arseenin, 3-monoklooripropaani-1,2-diolin, jäljempänä ’3-MCPD’, 3-MCPD-rasvahaptoesterien, glysidyyliirasvahaptoesterien, polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen, jäljempänä ’PAH-yhdisteet’, ja perklooraatin pitoisuuksien tarkastukseen ja komission asetuksen (EU) 2017/2158 (*) mukaiseen akryyliamidin pitoisuuksien tarkastukseen liittyvä näytteenotto ja määrittäminen on suoritettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

(*) Komission asetus (EU) 2017/2158, annettu 20 päivänä marraskuuta 2017, toimenpiteistä elintarvikkeiden akryyliamidipitoisuuden vähentämiseksi ja vertailuarvojen vahvistamiseksi (EUVL L 304, 21.11.2017, s. 24).”

2) Muutetaan liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 14 päivästä joulukuuta 2019.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 333/2007 liite seuraavasti:

1) Korvataan C.3.1 kohdassa ”Määritelmät” olevat ”toteamisrajan” ja ”määritysrajan” määritelmät seuraavasti:

”Toteamisraja”= Toteamisraja (”limit of detection”, LOD) on pienin määritetty pitoisuus, josta voidaan päätellä tutkittavan aineen esiintyminen kohtuullisella tilastollisella varmuudella.

”Määritysraja”= Määritysraja (”limit of quantification”, LOQ) on tutkittavan aineen pienin pitoisuus, joka voidaan mitata kohtuullisella tilastollisella varmuudella.”

2) Korvataan C.3.3.1 kohdan ”Suoritusarvo vaatimukset” b alakohta seuraavasti:

”b) 3-monoklooripropaani-1,2-diolin (3-MCPD), 3-MCPD-rasvahappoesterien ja glysidyyliirasvahappoesterien määrittymenettelmien suoritusarvo vaatimukset:

— Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.1 kohdassa täsmennetyissä elintarvikkeissa olevan 3-MCPD:n määrittymenettelmien suoritusarvo vaatimukset:

Taulukko 6 a

Muuttuja	Vaatus
Sovellettavuus	Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.1 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä
Kenttäkokeiden nollanäyte	Alle toteamisrajan
Toistettavuus (RSD _r)	0,66 kertaa RSD _R -arvo, joka on johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Uusittavuus (RSD _R)	Johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Saanto	75–110 %
Toteamisraja	≤ 5 µg/kg (kuiva-aineessa)
Määritysraja	≤ 10 µg/kg (kuiva-aineessa)

— Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.3 kohdassa täsmennetyissä elintarvikkeissa olevan 3-MCPD:n määrittymenettelmien suoritusarvo vaatimukset:

Taulukko 6 b

Muuttuja	Vaatus
Sovellettavuus	Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.3 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä
Kenttäkokeiden nollanäyte	Alle toteamisrajan
Toistettavuus (RSD _r)	0,66 kertaa RSD _R -arvo, joka on johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Uusittavuus (RSD _R)	Johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Saanto	75–110 %
Toteamisraja	≤ 7 µg/kg
Määritysraja	≤ 14 µg/kg

- Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.3 kohdassa täsmennetyissä elintarvikkeissa olevien 3-MCPD-rasvahaptoesterien (ilmaistuna 3-MPCD:nä) määrittämenetelmien suoritusarvo vaatimukset:

Taulukko 6 c

Muuttuja	Vaatus
Sovellettavuus	Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.3 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä
Toistettavuus (RSD _r)	0,66 kertaa RSD _R -arvo, joka on johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Uusittavuus (RSD _R)	Johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Saanto	70–125 %
Toteamisraja	Kolme kymmenesosaa määritysrajasta
Määrittäysraja: 4.3.1 ja 4.3.2 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet	≤ 100 µg/kg öljyissä ja rasvoissa
Määrittäysraja: 4.3.3 ja 4.3.4 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus < 40 %	≤ kaksi viidesosaa enimmäismäärästä
Määrittäysraja: 4.3.4 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus ≥ 40 %	≤ 15 µg/kg rasvaa

- Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.2 kohdassa täsmennetyissä elintarvikkeissa olevien glysidyyliirasvahaptoesterien (ilmaistuna glysidolina) määrittämenetelmien suoritusarvo vaatimukset:

Taulukko 6 d

Muuttuja	Vaatus
Sovellettavuus	Asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä olevassa 4.2 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä
Toistettavuus (RSD _r)	0,66 kertaa RSD _R -arvo, joka on johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Uusittavuus (RSD _R)	Johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Saanto	70–125 %
Toteamisraja	Kolme kymmenesosaa määritysrajasta
Määrittäysraja: 4.2.1 ja 4.2.2 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet	≤ 100 µg/kg öljyissä ja rasvoissa
Määrittäysraja: 4.2.3 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus < 65 %, ja 4.2.4 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus < 8 %	≤ kaksi viidesosaa enimmäismäärästä
Määrittäysraja: 4.2.3 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus ≥ 65 %, ja 4.2.4 kohdassa täsmennetyt elintarvikkeet, joiden rasvapitoisuus ≥ 8 %	≤ 31 µg/kg rasvaa”

- 3) Korvataan C.3.3.1 kohdan ”Suoritusarvovaatimukset” d alakohta ”Suoritusarvovaatimuksia koskevat huomautukset” seuraavasti:

”d) Akryyliamidin määrittymenettelmien suoritusarvovaatimukset:

Taulukko 8

Muuttuja	Vaatus
Sovellettavuus	Kaikki elintarvikkeet
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä
Kenttäkokeiden nollanäyte	Alle toteamisrajan
Toistettavuus (RSD _r)	0,66 kertaa RSD _R -arvo, joka on johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Uusittavuus (RSD _R)	Johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Saanto	75–110 %
Toteamisraja	Kolme kymmenesosaa määrittysrajasta
Määrittysraja	Elintarvikkeet, joiden vertailuarvot < 125 µg/kg: ≤ kaksi viidesosaa vertailuarvosta (ei kuitenkaan tarvitse olla alle 20 µg/kg) Elintarvikkeet, joiden vertailuarvot ≥ 125 µg/kg: ≤ 50 µg/kg”

- 4) Lisätään C.3.3.1 kohtaan ”Suoritusarvovaatimukset” e ja f alakohta seuraavasti:

”e) Perkloraatin määrittymenettelmien suoritusarvovaatimukset:

Taulukko 9

Muuttuja	Vaatus
Sovellettavuus	Kaikki elintarvikkeet
Spesifisyys	Ei väliaineesta aiheutuvia tai spektrihäiriöitä
Toistettavuus (RSD _r)	0,66 kertaa RSD _R -arvo, joka on johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Uusittavuus (RSD _R)	Johdettu (muutetusta) Horwitzin yhtälöstä
Saanto	70–110 %
Toteamisraja	Kolme kymmenesosaa määrittysrajasta
Määrittysraja	≤ kaksi viidesosaa enimmäismäärästä

- f) Suoritusarvovaatimuksia koskevat huomautukset:

Horwitzin yhtälö (*) (pitoisuudet $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$) ja muutettu Horwitzin yhtälö (**) (pitoisuudet $C < 1,2 \times 10^{-7}$) ovat yleisiä yhtälöitä uusittavuudelle, joka on riippumaton aineesta ja matriisista mutta riippuu useimpien rutiinimenettelmien osalta ainoastaan pitoisuudesta.

Muutettu Horwitzin yhtälö pitoisuuksille $C < 1,2 \times 10^{-7}$:

$$RSD_R = 22 \%$$

jossa

- RSD_R on uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_R/x) \times 100]$
- C on pitoisuusaste ($1 = 100 \text{ g} / 100 \text{ g}$, $0,001 = 1\,000 \text{ mg/kg}$). Muutettua Horwitzin yhtälöä sovelletaan pitoisuuksiin $C < 1,2 \times 10^{-7}$.

Horwitzin yhtälö pitoisuuksille $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$:

$$RSD_R = 2C^{(-0,15)}$$

jossa

- RSD_R on uusittavissa olosuhteissa saaduista tuloksista laskettu suhteellinen standardipoikkeama $[(s_R/x) \times 100]$
- C on pitoisuusaste ($1 = 100 \text{ g} / 100 \text{ g}$, $0,001 = 1\,000 \text{ mg/kg}$). Horwitzin yhtälöä sovelletaan pitoisuuksiin $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$.

(*) W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem., 63, 1980, 1344–1354.

(**) M. Thompson, Analyst, 125, 2000, 385–386.”

- 5) Korvataan C.3.3.2 kohdassa ”Tarkoitukseensopivuuteen perustuva lähestymistapa” viittaukset ”taulukkoon 8” viittauksilla ”taulukkoon 10”.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/2094,**annettu 29 päivänä marraskuuta 2019,****täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden benfluraliini, dimoksisstrobiini, fluatsinami, flutolaniili ja mankotsepi, mekoproppi-P, mepikvatti, metiraami, oksamyylä ja pyraklostrobiini hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 17 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 ⁽²⁾ liitteessä olevassa A osassa esitetään tehoaineet, joita pidetään asetuksen (EY) N:o 1107/2009 nojalla hyväksytyinä.
- (2) Tehoaineiden dimoksisstrobiini, mankotsebi, mekoproppi-P, metiraami, oksamyylä ja pyraklostrobiini hyväksynnän voimassaoloaikaa pidennettiin 31 päivään tammikuuta 2020 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/1796 ⁽³⁾.
- (3) Tehoaineiden benfluraliini, fluatsinami, flutolaniili ja mepikvatti hyväksynnän voimassaoloaikaa pidennettiin 29 päivään helmikuuta 2020 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/168 ⁽⁴⁾.
- (4) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 844/2012 ⁽⁵⁾ mukaisesti esitettiin hakemukset kyseisten tehoaineiden hyväksynnän uusimiseksi.
- (5) Koska kyseisten aineiden arviointi on viivästynyt hakijoista riippumattomista syistä, kyseisten tehoaineiden hyväksyntien voimassaolo todennäköisesti päättyy ennen kuin on tehty päätös niiden uusimisesta. Niiden hyväksynnän voimassaoloaikoja on siksi tarpeen pidentää.
- (6) Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1107/2009 17 artiklan ensimmäisen kohdan tarkoituksen komissio vahvistaa niissä tapauksissa, joissa komissio antaa asetuksen, jossa säädetään, että tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen tehoaineiden hyväksyntää ei uusita, koska hyväksymisperusteet eivät täyty, voimassaolon päättymispäiväksi saman päivän, joka oli voimassa ennen tätä asetusta, tai tehoaineiden hyväksynnän uusimatta jättämisestä annetun asetuksen voimaantulopäivän, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi. Silloin kun komissio antaa asetuksen, jossa säädetään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen tehoaineiden hyväksynnän uusimisesta, se pyrkii vahvistamaan tapauksen mukaan aikaisimman mahdollisen soveltamispäivän.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 540/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta hyväksytyjen tehoaineiden luettelon osalta (EUVL L 153, 11.6.2011, s. 1).

⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1796, annettu 20 päivänä marraskuuta 2018, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden amidosulfuroni, bifenoksi, klooripyrifossi, klooripyrifossimetyyli, klofentetsiini, dikamba, difenokonatsoli, diflubentsuroni, diflufenikaani, dimoksisstrobiini, fenoksaproppi-P, fenpropidiini, lenasiili, mankotsebi, mekoproppi-P, metirami, nikosulfuroni, oksamyylä, pikloraami, pyraklostrobiini, pyriproksifeeni ja tritosulfuroni hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä (EUVL L 294, 21.11.2018, s. 15).

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/168, annettu 31 päivänä tammikuuta 2019, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden abamektiini, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) kanta QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. *Aizawai*, *Bacillus thuringiensis* subsp. *israeliensis*, *Bacillus thuringiensis* subsp. *kurstaki*, *Beauveria bassiana*, benfluraliini, klodinafoppi, klopuralidi, *Cydia pomonella* Granulovirus (CpGV), syprodiiniili, dikloroproppi-P, epoksikonatsoli, fenpyroksimaatti, fluatsinami, flutolaniili, fosetyyli, *Lecanicillium muscarium*, mepanipyriimi, mepikvatti, *Metarhizium anisopliae* var. *Anisopliae*, metkonatsoli, metrafenoni, *Phlebiopsis gigantea*, pirimikarbi, *Pseudomonas chlororaphis* kanta: MA 342, pyrimetaniili, *Pythium oligandrum*, rimsulfuroni, spinosadi, *Streptomyces* K61, tiaklopridi, tolklfossi-metyyli, *Trichoderma asperellum*, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*, triklopyyri, trineksapakki, tritikonatsoli, *Verticillium albo-atrum* ja tsiraami hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä (EUVL L 33, 5.2.2019, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 844/2012, annettu 18 päivänä syyskuuta 2012, säännösten vahvistamisesta tehoaineiden uusimismenettelyn täytäntöönpanemiseksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti (EUVL L 252, 19.9.2012, s. 26).

- (7) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 540/2011 olisi muutettava.
- (8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä oleva A osa seuraavasti:

- 1) korvataan mekopropi-P:tä koskevan 57 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. tammikuuta 2021";
 - 2) korvataan pyraklostrobiinia koskevan 81 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. tammikuuta 2021";
 - 3) korvataan mankotsebia koskevan 114 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. tammikuuta 2021";
 - 4) korvataan metiramia koskevan 115 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. tammikuuta 2021";
 - 5) korvataan oksamyylia koskevan 116 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. tammikuuta 2021";
 - 6) korvataan dimoksisstrobiinia koskevan 128 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. tammikuuta 2021";
 - 7) korvataan flutolaniilia koskevan 187 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "28. helmikuuta 2021";
 - 8) korvataan benfluraliinia koskevan 188 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "28. helmikuuta 2021";
 - 9) korvataan fluatsinamia koskevan 189 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "28. helmikuuta 2021";
 - 10) korvataan mepikvattia koskevan 191 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "28. helmikuuta 2021";
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2019/2095,**annettu 29 päivänä marraskuuta 2019,****Puolan vuonna 2019 käytettävissä olevan merilohen kalastuskiintiön alentaminen vuoden 2018 liikakalastuksen vuoksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 105 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Puolalle on myönnetty vuodeksi 2018 neuvoston asetuksella (EU) 2017/1970 ⁽²⁾ merilohen kalastuskiintiö unionin vesillä osa-alueilla 22–31 (SAL/3BCD-F).
- (2) Tätä vuoden 2018 kalastuskiintiötä korotettiin 1369 yksilöllä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽³⁾ 15 artiklan 9 kohdassa säädetyn vuosittaisen joustomahdollisuuden soveltamisen jälkeen. Tämä lisäys, joka vastaa 10:tä prosenttia vuodeksi 2017 sallituista purettujen saaliiden määristä, laskettiin saalisilmoitusten jälkeen käyttämättä jääneiden määrien perusteella. Komissio havaitsi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 mukaisesti Puolassa vuonna 2018 tehtyjen tarkastuskäyntien aikana virheellisesti ilmoitettuja ja todellista pienemmäksi ilmoitettuja saalistietoja, jotka osoittivat, että Puolan merilohikiintiö unionin vesillä osa-alueilla 22–31 oli vuoden 2017 osalta käytetty loppuun. Näin ollen asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukainen vuotuinen joustomahdollisuus vuodesta 2017 vuodelle 2018 oli myönnetty perusteettomasti, ja vastaavat määrät olisi vähennettävä vuoden 2018 kiintiöstä.
- (3) Komissio havaitsi lisäksi muita epäjohtonmukaisuuksia Puolan tiedoissa merilohen kalastuksesta osa-alueilla 22–31 sijaitsevilla unionin vesillä vuoden 2018 osalta ristiintarkastamalla tarkastettujen ja tarkastamattomien kalastusmatkojen aikana kirjatut ja ilmoitetut tiedot. Useat Puolassa vuosina 2018 ja 2019 asetuksen (EY) N:o 1224/2009 mukaisesti tehdyt tarkistus- ja tutkimuskäynnit vahvistivat nämä saaliiden koostumusta koskevien ilmoitusten epäjohtonmukaisuudet. Tutkimusraportit toimitettiin Puolalle asianmukaisesti, ja niistä keskusteltiin Puolan kanssa.
- (4) Kerätyn näytön perusteella komissio pystyi vahvistamaan, että Puolalle neuvoston asetuksella (EU) 2017/1970 vuodeksi 2018 unionin vesillä osa-alueilla 22–31 myönnetty merilohen kiintiö ylittyi 2 160 lohikilogrammilla. Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kun komissio on todennut jonkin jäsenvaltion ylittäneen sille osoitetut kalastuskiintiöt, komissio alentaa tuon jäsenvaltion tulevia kiintiöitä.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, että tällaiset vähennykset on tehtävä seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina soveltamalla vastaavia, mainituissa kohdissa vahvistettuja kertoimia.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi sovellettava kerrointa 1,00, koska komission määrittämä liikakalastuksen määrä on alle 100 tonnia,

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) 2017/1970, annettu 27 päivänä lokakuuta 2017, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2018 ja asetuksen (EU) 2017/127 muuttamisesta (EUVL L 281, 31.10.2017, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Alennetaan Puolalle neuvoston asetuksella (EU) 2018/1628 ⁽⁴⁾ vuodeksi 2019 myönnettyä merilohen kalastuskiintiötä unionin vesillä osa-alueilla 22–31 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2019.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽⁴⁾ Neuvoston asetusta (EU) 2018/1628, annettu 30 päivänä lokakuuta 2018, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2019 ja asetuksen (EU) 2018/120 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta (EUVL L 272, 31.10.2018, s. 1).

PUOLAN VUONNA 2019 KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAN MERILOHEN KALASTUSKIINTIÖN ALENTAMINEN LIIKAKALASTETTUIJEN KANTOJEN OSALTA

Jäsenvaltio	Lajin koodi	Aluekoodi	Lajin nimi	Alueen nimi	Alkuperäinen kiintiö 2018 (määrä (kpl))	Purettujen saaliiden sallitut määrät vuonna 2018 (mukautettu kokonaisu-määrä (kpl)) ⁽¹⁾	Saaliit yhteensä vuonna 2018 (määrä (kpl))	Kiintiön käyttö suhteessa purettujen saaliiden sallittuun määrään	Purettujen saaliiden sallittuun määrään liittyvä liikakalastus (määrä (kpl))	Kerroin ⁽²⁾	Lisäkerroin ⁽⁴⁾ ₍₅₎	Vuonna 2019 tehtävät vähennykset (määrä (kpl))
PL	SAL	3BCD-F	Merilohi	Unionin vedet osa-alueilla 22–31	5 729	15 739 ⁽²⁾	17 899	113,72 %	2 160	1,00	/	2 160

⁽¹⁾ Kiintiöt, jotka ovat asiaankuuluvien kalastusmahdollisuusasetusten nojalla jäsenvaltion käytettävissä sen jälkeen, kun on otettu huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22) 16 artiklan 8 kohdan mukainen kalastusmahdollisuuksien vaihto, neuvoston asetuksen (EY) N:o 847/96 (EYVL L 115, 9.5.1996, s. 3) 4 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaiset kiintiömäärän siirrot vuodelta 2017 vuodelle 2018 tai asetuksen (EY) N:o 1224/2009 37 ja 105 artiklan mukainen kalastusmahdollisuuksien uudelleenjako ja vähennys.

⁽²⁾ Tähän määrään sisältyy 1 369 lohen vähennys, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 15 artiklan 9 kohdan mukaisesti vuonna 2018 aiheettomasti myönnettyä vuosittaista joustoa sen jälkeen, kun vuoden 2017 osalta oli havaittu virheellisesti ilmoitettuja ja todellista pienemmäksi ilmoitettuja saalistietoja.

⁽³⁾ Kuten asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 2 kohdassa säädetään. Vähennystä, joka on yhtä suuri kuin liikakalastus * 1,00, sovelletaan kaikissa liikakalastustapauksissa, jotka ovat enintään 100 tonnia.

⁽⁴⁾ Kuten asetuksen (EY) N:o 1224/2009 105 artiklan 3 kohdassa säädetään ja jos liikakalastuksen osuus on yli 10 prosenttia.

⁽⁵⁾ Kirjain "A" osoittaa, että vuosina 2016, 2017 ja 2018 tapahtuneen jatkuvan liikakalastuksen vuoksi on sovellettu lisäkerrointa 1,5. Kirjain "C" osoittaa, että koska kantaan sovelletaan monivuotista suunnitelmaa, on sovellettu lisäkerrointa 1,5.

PÄÄTÖKSET

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS (YUTP) 2019/2096,

annettu 28 päivänä marraskuuta 2019,

EU:n operaation komentajan nimittämisestä Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevaan Euroopan unionin sotilasoperaatioon (EUTM Mali) ja päätöksen (YUTP) 2019/948 (EUTM MALI/2/2019) kumoamisesta

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 38 artiklan,

ottaa huomioon Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevasta Euroopan unionin sotilasoperaatiosta (EUTM Mali) 17 päivänä tammikuuta 2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/34/YUTP ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksen 2013/34/YUTP 5 artiklan 1 kohdan nojalla neuvosto on valtuuttanut poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean (PTK) tekemään EUTM Malin poliittista valvontaa ja strategista ohjausta koskevat päätökset, mukaan lukien päätökset seuraavien EU:n operaation joukkojen komentajien nimittämisestä EUTM Mali -operaatioon.
- (2) PTK hyväksyi 29 päivänä toukokuuta 2019 päätöksen (YUTP) 2019/948 ⁽²⁾ prikaatikenraali Christian HABERSATTERin nimittämisestä EU:n operaation joukkojen komentajaksi EUTM Mali -operaatioon.
- (3) Portugali ehdotti 22 päivänä lokakuuta 2019 prikaatikenraali João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIROn nimittämistä EU:n operaation joukkojen komentajaksi EUTM Mali -operaatioon prikaatikenraali Christian HABERSATTERin seuraajaksi 12 päivästä joulukuuta 2019.
- (4) EU:n sotilaskomitea tuki tätä suositusta 29 päivänä lokakuuta 2019.
- (5) Päätös prikaatikenraali João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIROn nimittämisestä EU:n operaation joukkojen komentajaksi EUTM Mali -operaatioon 12 päivästä joulukuuta 2019 olisi tehtävä.
- (6) Päätös (YUTP) 2019/948 olisi näin ollen kumottava.
- (7) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 5 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden Euroopan unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla. Näin ollen Tanska ei osallistu tämän päätöksen hyväksymiseen, päätös ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimitetään prikaatikenraali João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO EU:n operaation joukkojen komentajaksi Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevaan Euroopan unionin sotilasoperaatioon (EUTM Mali) 12 päivästä joulukuuta 2019.

2 artikla

Kumotaan päätös (YUTP) 2019/948.

⁽¹⁾ EUVL L 14, 18.1.2013, s. 19.

⁽²⁾ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös (YUTP) 2019/948, annettu 29 päivänä toukokuuta 2019, EU:n operaation joukkojen komentajan nimittämisestä Malin asevoimien kouluttamiseen osallistumista koskevaan Euroopan unionin sotilasoperaatioon (EUTM Mali) ja päätöksen (YUTP) 2018/1791 kumoamisesta (EUTM Mali/1/2019) (EUVL L 152, 11.6.2019, s. 72).

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan 12 päivänä joulukuuta 2019.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2019.

Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean puolesta

Puheenjohtaja

S. FROM-EMMESBERGER

**NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2019/2097,
annettu 2 päivänä joulukuuta 2019,
alueiden komitean yhden jäsenen ja yhden varajäsenen, joita Romania on ehdottanut, nimeämisestä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Romanian hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 26 päivänä tammikuuta 2015, 5 päivänä helmikuuta 2015 ja 23 päivänä kesäkuuta 2015 päätökset (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ ja (EU) 2015/994 ⁽³⁾ alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 2015 alkavaksi ja 25 päivänä tammikuuta 2020 päättyväksi kaudeksi. Emil BOC tuli 3 päivänä huhtikuuta 2017 neuvoston päätöksellä (EU) 2017/665 ⁽⁴⁾ varajäseneksi Gheorghe CATRINOIU:n tilalle.
- (2) Yksi alueiden komitean jäsenen paikka on vapautunut Gheorghe FALCĂN toimikauden päättyttyä.
- (3) Yksi varajäsenen paikka on vapautunut, kun Emil BOC on nimetty alueiden komitean jäseneksi.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään seuraavat henkilöt alueiden komiteaan jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2020:

a) jäseneksi:

— Emil BOC, *Mayor of Cluj-Napoca*,

ja

b) varajäseneksi:

— Daniel Ștefan DRĂGULIN, *Mayor of Călărași*.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 2 päivänä joulukuuta 2019.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. OHISALO

⁽¹⁾ Neuvoston päätös (EU) 2015/116, annettu 26 päivänä tammikuuta 2015, alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 2015 ja 25 päivänä tammikuuta 2020 väliseksi kaudeksi (EUVL L 20, 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Neuvoston päätös (EU) 2015/190, annettu 5 päivänä helmikuuta 2015, alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 2015 alkavaksi ja 25 päivänä tammikuuta 2020 päättyväksi kaudeksi (EUVL L 31, 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Neuvoston päätös (EU) 2015/994, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2015, alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 2015 alkavaksi ja 25 päivänä tammikuuta 2020 päättyväksi kaudeksi (EUVL L 159, 25.6.2015, s. 70).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös (EU) 2017/665, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2017, alueiden komitean viiden jäsenen ja yhdeksän varajäsenen, joita Romania on ehdottanut, nimeämisestä (EUVL L 94, 7.4.2017, s. 40).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2019/2098,**annettu 28 päivänä marraskuuta 2019,****tilapäisistä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetysten kohdalla, jotka ovat peräisin unionista ja palaavat unioniin jonkin kolmannen maan evättyä niiltä pääsyn***(tiedoksiannettu numerolla C(2019) 8092)***(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/99/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 5 kohdan kolmannen luettelukohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 2002/99/EY vahvistetaan yleiset eläinten terveyttä koskevat säännöt, jotka koskevat ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuontia unionin alueelle kolmansista maista. Siinä säädetään erityisesti siitä, että komissio hyväksyy sääntöjä kyseisten tuotteiden tuomisesta unionin alueelle tietyissä tapauksissa. Kyseisessä direktiivissä vahvistetut eläinten terveyttä koskevat säännöt eivät vaikuta neuvoston direktiivissä 97/78/EY ⁽²⁾ vahvistettuihin eläinlääkinnällisiin tarkastuksiin koskeviin sääntöihin, ja niitä sovelletaan niiden rinnalla.
- (2) Direktiivissä 97/78/EY vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kolmansista maista unioniin tuotavien eläinperäisten tuotteiden lähetysten eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä, mukaan luettuna direktiivin 2002/99/EY soveltamisalaan kuuluvat tuotteet. Direktiivin 97/78/EY 15 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on sallittava kolmannen maan hylkäämien tällaisten tuotteiden jälleentuonti tietyillä edellytyksillä. Näihin edellytyksiin sisältyy todistusvaatimuksia, ja niiden tarkoituksena on kansanterveyden ja eläinten terveyden suojeleminen.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2017/625 ⁽³⁾ kumotaan direktiivi 97/78/EY 14 päivästä joulukuuta 2019. Kyseisellä asetuksella vahvistetaan uusi oikeudellinen kehys viralliselle valvonnalle ja muille virallisille toimille, joilla todennetaan elintarvikeketjua koskevan unionin lainsäädännön asianmukainen soveltaminen. Siinä vahvistetaan sääntöjä, jotka koskevat muun muassa unionin alueelle tulevien eläinperäisten tuotteiden lähetysten virallista valvontaa, elintarvikkeet mukaan luettuina. Lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/429 ⁽⁴⁾ kumotaan direktiivi 2002/99/EY 21 päivästä huhtikuuta 2021. Asetuksessa (EU) 2016/429 vahvistetaan sääntöjä, jotka koskevat eläintautien ehkäisemistä, mukaan luettuna eläinperäisten tuotteiden unioniin tuloa koskevat säännöt. Kyseisissä kahdessa asetuksessa vahvistettuja sääntöjä sovelletaan rinnakkain, mutta asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistetut säännöt ovat luonteeltaan monialaisia, kun taas asetuksessa (EU) 2016/429 vahvistetut säännöt ovat enemmänkin alakohtaisia, sillä ne koskevat eläinten terveyttä.
- (4) Asetusta (EU) 2017/625 täydentäviä sääntöjä on nyt vahvistettu komission delegoidulla asetuksella (EU) 2019/2074 ⁽⁵⁾, kun on kyse sellaisten eläinten ja tuotteiden lähetysten virallisen valvonnan suorittamisesta, jotka ovat peräisin unionista ja palaavat unioniin jonkin kolmannen maan evättyä niiltä pääsyn. Näiden täydentävien

⁽¹⁾ EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsoveljuuaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säästöjen muuttamisesta ja kumoamisesta ("eläinterveysäänöstö") (EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/2074, annettu 23 päivänä syyskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 täydentämisestä tiettyjen eläinten ja tavaroiden lähetysten, jotka ovat peräisin unionista ja palautetaan sinne jonkin kolmannen maan evättyä niiltä pääsyn, erityistä virallista valvontaa koskevien sääntöjen osalta (EUVL L 316, 6.12.2019, s. 6).

sääntöjen tarkoituksena on todentaa se, että palaavat lähetykset ovat muun muassa eläinten terveyttä koskevien vaatimusten mukaisia, ja niissä viitataan kyseisiin vaatimuksiin sellaisina kuin ne ovat esitettyinä eläinten terveyttä koskevissa unionin säännöissä. Kyseistä delegoitua asetusta sovelletaan 14 päivästä joulukuuta 2019 eli samasta päivästä kuin asetusta (EU) 2017/625.

- (5) Direktiivin 2002/99/EY täytäntöönpanoa koskevissa komission säädöksissä ei nykyisin säädetä erityisistä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, jotka koskevat sellaisten eläinperäisten tuotteiden jälleentuontia unioniin, jotka on viety unionista ja joilta jokin kolmas maa on evännyt pääsyn. Sen vuoksi olisi säädettävä eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, jotka koskevat nimenomaisesti sellaisten ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetysten jälleentuontia unioniin, jotka on viety unionista ja joilta kolmannet maat ovat evänneet pääsyn, jotta saadaan aikaan oikeusvarmuus siltä osin kuin on kyse näihin lähetyksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja vähennetään mahdollisia eläinten terveyteen liittyviä riskejä 14 päivän joulukuuta 2019 jälkeen, kun direktiivi 97/78/EY on kumottu.
- (6) Erityisesti näiden tuotteiden purkaminen, varastointi ja uudelleenlastaus kolmansissa maissa ei saisi johtaa riskeihin tiettyjen direktiivin 2002/99/EY liitteessä I tarkoitettujen luetteloitujen eläintautien patogeenien leviämisestä ja kulkeutumisesta unioniin.
- (7) Vientijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämien alkuperäisten asiakirjojen lisäksi pitäisi myös olla sallittua todentaa ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetysten alkuperä alkuperäisen virallisen todistuksen sellaisen sähköisen vastineen perusteella, joka on toimitettu virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmään (IMSOC), jota tarkoitetaan asetuksen (EU) 2017/625 131 artiklassa ja joka on perustettu komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1715 ⁽⁶⁾.
- (8) Olisi sallittava sellaisen ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetysten, joka on palautettu unioniin jonkin kolmannen maan evättyä siltä pääsyn, kuljettaminen määräpaikkaan unionissa, jos kyseisen unionissa sijaitsevan määräpaikan toimivaltainen viranomainen on suostunut vastaanottamaan kyseisen lähetysten.
- (9) On tarpeen varmistaa, että sellaiset ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetykset, jotka on palautettu unioniin jonkin kolmannen maan evättyä niiltä pääsyn, saapuvat määräpaikkaansa unionissa. Sen vuoksi komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/1666 ⁽⁷⁾ säädettyjä menettelyllisiä vaatimuksia olisi sovellettava tällaisten lähetysten kuljetuksen ja saapumisen seurantaan unionin saapumisrajatarkastusasemalta määräpaikassa sijaitsevaan laitokseen.
- (10) Tässä täytäntöönpanopäätöksessä vahvistettuja eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia olisi sovellettava 21 päivään huhtikuuta 2021, sillä kyseisestä päivästä alkaen sovelletaan asetusta (EU) 2016/429 ja komission delegoitua asetusta, joka koskee eläinten terveyttä koskevia sääntöjä, jotka koskevat kolmansista maista tai alueilta tulevien tiettyjen eläinten, sukusolujen ja alkuiden ja eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumista ja saapumisen jälkeisiä siirtoja ja käsittelyä.
- (11) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Rajatarkastusaseman toimivaltaisen viranomaisen on sallittava sellaisten neuvoston direktiivin 2002/99/EY 2 artiklan 4 kohdassa määriteltyjen eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapuminen unioniin, jotka ovat peräisin unionista ja palaavat unioniin jonkin kolmannen maan evättyä niiltä pääsyn, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) lähetysten mukana on vientijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen myöntämä alkuperäinen virallinen todistus tai asiakirja, tai sen sähköinen vastine, joka on toimitettu virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmään (IMSOC), jota tarkoitetaan asetuksen (EU) 2017/625 131 artiklassa ja joka on perustettu täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1715, tai sen oikeaksi todistettu jäljennös;

⁽⁶⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1715, annettu 30 päivänä syyskuuta 2019, virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmän ja sen komponenttien toimintaa koskevista säännöistä ("IMSOC-asetus") (EUVL L 261, 14.10.2019, s. 37).

⁽⁷⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/1666, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 täydentämisestä siltä osin kuin on kyse edellytyksistä tiettyjen tavaroiden lähetysten kuljetuksen ja saapumisen seuraamiseksi saapumisrajatarkastusasemalta määräpaikassa unionissa sijaitsevaan laitokseen (EUVL L 255, 4.10.2019, s. 1).

- b) lähetyksen mukana on unionissa sijaitsevan määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen ilmoitus, jossa vahvistetaan, että se suostuu vastaanottamaan lähetyksen, ja ilmoitetaan sen unioniin palautuksen määräpaikka;
- c) lähetyksen mukana on jokin seuraavista asiakirjoista, jossa ilmoitetaan syy sille, että kolmas maa epäsi lähetyksen pääsyn, tapauksen mukaan purkamisen, varastoinnin ja uudelleenlastauksen paikka ja päivämäärä kyseisessä kolmannessa maassa, sekä seuraavat tiedot:
- i) kun on kyse konteista tai pakkauksista, joissa on koskematon alkuperäinen sinetti, lähetyksestä vastaavan toimijan ilmoitus, jossa vahvistetaan, että kuljetus on tapahtunut kyseisille eläinperäisille tuotteille soveltuviissa olosuhteissa eikä lähetyksen sisältö ole muuttunut kuljetuksen aikana; tai
 - ii) kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen virallinen ilmoitus, jossa vahvistetaan, että d alakohdan vaatimuksia on noudatettu;
- d) jos eläinperäiset tuotteet purettiin kolmannessa maassa, kyseisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen tai muu viranomainen on todistanut, että
- i) eläinperäisille tuotteille ei tehty kyseisessä kolmannessa maassa muuta käsittelyä kuin purkaminen, varastointi ja uudelleenlastaus;
 - ii) tehokkaita toimenpiteitä toteutettiin sen välttämiseksi, etteivät eläinperäiset tuotteet saastu direktiivin 2002/99/EY liitteessä I lueteltuja tarttuvia eläintauteja aiheuttavilla taudinaiheuttajilla kyseisessä kolmannessa maassa tapahtuneen purkamisen, varastoinnin ja uudelleenlastauksen aikana;
 - iii) kyseisessä kolmannessa maassa tapahtuneen purkamisen, varastoinnin ja uudelleenlastauksen paikka ei ollut eläinten terveyteen liittyvien siirtorajoitusten kohteena direktiivin 2002/99/EY liitteessä I lueteltujen tarttuvien eläintautien vuoksi kyseisessä kolmannessa maassa tapahtuneen purkamisen, varastoinnin ja uudelleenlastauksen aikana.
2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdasta poiketen tapauksissa, joissa vientijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei myöntänyt kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja asiakirjoja, lähetyksen alkuperä on todennettava muulla tavalla lähetyksestä vastaavan toimijan esittämien asiakirjatodisteiden perusteella.
3. Rajatarkastusaseman toimivaltaisen viranomaisen on seurattava eläinperäisten tuotteiden lähetyksen kuljettamista ja saapumista määräpaikkaan komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/1666 2 ja 3 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 14 päivästä joulukuuta 2019 21 päivään huhtikuuta 2021.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä marraskuuta 2019.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaisu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus)

(Euroopan unionin virallinen lehti L 95, 7. huhtikuuta 2017)

Sivulla 9, johdanto-osan 54 kappaleessa:

on: ”(54) ... että tietyt muut tavaroiden luokat ja erityisesti tietyt elintarvikkeet, jotka sisältävät sekä kasviperäisiä tuotteita että jalostettuja eläinperäisiä tuotteita (yhdistelmätuotteet), esitetään aina virallista valvontaa varten rajatarkastusasemalla ennen niiden tuloa unioniin.”,

pitää olla: ”(54) ... että tietyt muut tavaroiden luokat ja erityisesti tietyt elintarvikkeet, jotka sisältävät sekä kasviperäisiä tuotteita että jalostettuja eläinperäisiä tuotteita (elintarvikeseoitukset), esitetään aina virallista valvontaa varten rajatarkastusasemalla ennen niiden tuloa unioniin.”,

Sivulla 31, 18 artiklan 2 kohdan d alakohdan iii alakohdassa:

on: ”iii) hyvien hygieniakäytäntöjen tarkastukset sekä vaarojen arvioinnin ja kriittisten hallintapisteiden periaatteisiin perustuvat menettelyt;”,

pitää olla: ”iii) hyvien hygieniakäytäntöjen sekä vaarojen arvioinnin ja kriittisten hallintapisteiden periaatteisiin perustuvien menettelyjen auditoinnit;”.

Sivulla 32, 18 artiklan 3 kohdassa:

on: ”3. Toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perustella sallia, että teurastamon henkilöstö avustaa 2 kohdassa tarkoitettuun viralliseen valvontaan liittyvien tehtävien suorittamisessa laitoksissa, joissa teurastetaan siipikarjaa tai jäniseläimiä, tai laitoksissa, joissa teurastetaan muiden lajien eläimiä, tai suorittaa tällaiseen valvontaan liittyviä erityisiä näytteenotto- ja testaustehtäviä edellyttäen, että kyseinen henkilöstö”,

pitää olla: ”3. Toimivaltainen viranomainen voi riskinarvioinnin perustella sallia, että teurastamon henkilöstö avustaa 2 kohdassa tarkoitettuun viralliseen valvontaan liittyvien tehtävien suorittamisessa laitoksissa, joissa teurastetaan siipikarjaa tai jäniseläimiä, tai laitoksissa, joissa teurastetaan muiden lajien eläimiä, suorittaa tällaiseen valvontaan liittyviä erityisiä näytteenotto- ja testaustehtäviä edellyttäen, että kyseinen henkilöstö”.

Sivulla 51, 47 artiklan 3 kohdassa:

on: "3. Siirretään komissiolle valta antaa 144 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta ja jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin lähetysten luokkiin tehtäviä muutoksia, jotta sisällytetään mukaan yhdistelmätuotteet, heinä ja oljet sekä muut tuotteet ...",

pitää olla: "3. Siirretään komissiolle valta antaa 144 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta ja jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin lähetysten luokkiin tehtäviä muutoksia, jotta sisällytetään mukaan elintarvikesekeitukset, heinä ja oljet sekä muut tuotteet ...".

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

